

ผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะ
การสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF ORGANIZING ONLINE THAI LANGUAGE LEARNING ENVIRONMENT USING
TASK-BASED LEARNING TO ENHANCE ORAL COMMUNICATION SKILLS FOR LEARNERS
OF THAI AS A SECOND LANGUAGE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Technology and
Communications

Department of Educational Technology and Communications

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2019

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์
โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วย
วาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

โดย

น.ส.ศัทธิตยา วิเลปะนะ

สาขาวิชา

เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราวีณยา สุวรรณัญฐิโชติ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี)

ศัทธิตยา วิเลปะนะ : ผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้
 ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็น
 ภาษาที่สอง. (EFFECTS OF ORGANIZING ONLINE THAI LANGUAGE LEARNING
 ENVIRONMENT USING TASK-BASED LEARNING TO ENHANCE ORAL
 COMMUNICATION SKILLS FOR LEARNERS OF THAI AS A SECOND
 LANGUAGE) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทย
 ออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็น
 ภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่าง
 ผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และ 3) เพื่อศึกษาพัฒนาการของทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของ
 ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็น
 ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชาติพันธุ์กะเหรี่ยง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่
 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน และแผนจัดการเรียนรู้
 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา และแบบประเมิน
 พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
 ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำชนิดสองทาง
 (Two-way repeated ANOVA measurement) และค่าคะแนนพัฒนาการ (Gain Score)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
 ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .05 จากการวัดซ้ำ 2) ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงกว่าผู้เรียนกลุ่ม
 ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้น
 มัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีคะแนน
 พัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเฉลี่ยสูงร้อยละ 54 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50

สาขาวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ลายมือชื่อนิสิต

ปีการศึกษา 2562 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6083304127 : MAJOR EDUCATIONAL TECHNOLOGY AND COMMUNICATIONS

KEYWORD: Online Learning Environment, Interactive Learning Environment, Task-based Language Learning, Oral Communication Skills, Thai as a second language

Catareya Wilapana : EFFECTS OF ORGANIZING ONLINE THAI LANGUAGE LEARNING ENVIRONMENT USING TASK-BASED LEARNING TO ENHANCE ORAL COMMUNICATION SKILLS FOR LEARNERS OF THAI AS A SECOND LANGUAGE.

Advisor: Assoc. Prof. Jintavee Khlaisang, Ph.D.

The purposes of the research were: 1) to study the effect of organizing Online Thai Language Learning Environment (OTLLE) using task-based learning to enhance oral communication skills of secondary learners of Thai as a second language, 2) to compare the effect on oral communication skills between the experimental group and the control group, and 3) to study oral communication skills gain score of learners using Thai as a second language. The samples comprised of 30 secondary school Karen learners. The research instruments consisted of OTLLE using task-based learning and lesson plans. The data collection instruments consisted of an oral communication skills measurement and a behavior of learning in online language learning environment evaluation form. The data were analyzed using percentage, arithmetic mean, a standard deviation, Two-way repeated ANOVA measurement, and gain score.

The result of the study revealed that: 1) the oral communication skills mean scores of learners learning Thai as a second language who studied in online language learning environment using task-based learning were significantly higher as seen in the increasing mean scores of repeated measurement ($p < .05$), 2) the oral communication skills mean scores of the experimental group was significantly higher than those of the control group ($p < .05$), and 3) the average of oral communication skills gain scores of learners using Thai as a second language who studied in OTLLE using task-based learning was 54 percent, which was 50 percent higher than usual.

Field of Study: Educational Technology and Communications Student's Signature

Academic Year: 2019 Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีจากการให้ความเมตตากรุณาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ตลอดจนแนะนำแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีตลอดมาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลา ดูแลเอาใจใส่และให้กำลังใจ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาดำเนินการมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและประทับใจเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราวีณยา สุวรรณณัฐโชติ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ชัยศรี กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าเสนอแนะและให้ข้อคิด คำแนะนำแก่ผู้วิจัย ตลอดจนพิจารณาและตรวจแก้ข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและสำเร็จไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการตึก ศรีสวรรณ ผู้อำนวยการโรงเรียนอิมมาตอ็ทราย คุณครูอุทุมพร ฝอยเงิน และคุณครูโรงเรียนอิมมาตอ็ทรายทุกท่านที่คอยช่วยเหลือ อนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาดำเนินการทดลอง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ในศาสตร์ด้านเทคโนโลยีการศึกษาและประสบการณ์อันมีค่าแก่ผู้วิจัย ตลอดจนชี้แนะแนวทางในการเรียนระดับมหาบัณฑิตและให้ความช่วยเหลือในโอกาสต่าง ๆ มาโดยตลอด

ขอขอบคุณทายภัทร โอสุวรรณ (แอน) พีวราลี ฉิมพลี (พีบี๊ก) พีกล้วย พีไชน้อย และพี ๆ เพื่อน ๆ ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาทุกคนที่คอยให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่ดีในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอดจนวิทยานิพนธ์สำเร็จไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณน้า น้องสาว และบุคคลในครอบครัวทุกคนที่คอยดูแลให้ความรัก ความห่วงใย ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีแก่ผู้วิจัย ตลอดจนทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษาลุล่วงไปได้ด้วยดี

ศัทธิตยา วิเลปะนะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	14
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	14
วัตถุประสงค์การวิจัย	19
คำถามในการวิจัย	19
สมมติฐานการวิจัย	20
ขอบเขตการวิจัย	20
กรอบแนวคิดการวิจัย	22
คำอธิบายกรอบแนวคิด.....	23
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	25
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	27
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
ตอนที่ 1 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ (Online Learning Environment)	28
1.1 แนวคิดและความหมายของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์	28
1.2 ลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์.....	29
1.3 ประโยชน์ของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์	30

ตอนที่ 2 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (Interactive Learning Environment)	31
2.1 แนวคิดและความหมายของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ	31
2.2 องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ	32
2.3 ลักษณะสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ	35
2.4 ประโยชน์ของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ	35
2.5 เทคโนโลยีที่ใช้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ	36
ตอนที่ 3 การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Language Learning)	43
3.1 แนวคิดและความหมายการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน	43
3.2 ประเภทของการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน	44
3.3 กระบวนการในการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน	51
3.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน	55
ตอนที่ 4 ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication Skills).....	57
4.1 ความหมายและความสำคัญของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา.....	57
4.2 ลักษณะของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา	58
4.3 การพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา.....	59
4.4 แนวทางการประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจา	62
ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	66
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	71
1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	72
2. กำหนดรูปแบบการวิจัย.....	74
3. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง.....	75
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	77
5. วิธีการดำเนินการทดลอง	98
6. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	103

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
ตอนที่ 1 ผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	105
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.....	112
ตอนที่ 3 พัฒนาการของทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน	118
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	126
สรุปผลการวิจัย.....	127
อภิปรายผลการวิจัย	129
ข้อเสนอแนะ	140
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	140
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	141
บรรณานุกรม.....	142
ภาคผนวก.....	128
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ.....	129
ภาคผนวก ข เครื่องมือวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา	131
ภาคผนวก ค ผลประเมินดัชนีความสอดคล้อง	138
ภาคผนวก ง ผลการทดสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน.....	146
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานฯ	150

ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนจัดการเรียนรู้.....	159
ภาคผนวก ฉ ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์ฯ	166
ประวัติผู้เขียน.....	170

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบ	34
ตารางที่ 2 สังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน	54
ตารางที่ 3 สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงทักษะการสื่อสารด้วยวาจา.....	65
ตารางที่ 4 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย.....	73
ตารางที่ 5 แบบแผนการทดลอง.....	74
ตารางที่ 6 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง	76
ตารางที่ 7 แสดงการทดสอบการแจกแจงปกติของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Kolmogorov-Smirnov Test	76
ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบเนื้อหาในบทสำหรับถ่ายทำที่ปรับแก้	78
ตารางที่ 9 แสดงปัญหาที่พบจากการทดสอบและรายการปรับปรุงแก้ไข	85
ตารางที่ 10 สรุปเนื้อหาเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา.....	86
ตารางที่ 11 กระบวนการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยมีภาระงานเป็นฐาน และการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน	88
ตารางที่ 12 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา	93
ตารางที่ 13 ความสอดคล้อง (Agreement Measurement) คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้สอน 2 ท่าน	95
ตารางที่ 14 รายละเอียดรายคาบ	99
ตารางที่ 15 ผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนในการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน จากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง (Repeated Measure ANOVA)....	106
ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน จากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง รายคู่ โดยวิธี Bonferroni.....	107

ตารางที่ 17 ผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนในการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน จากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง แบ่งตามตัวบ่งชี้ทักษะการสื่อสารด้วย
วาจา (Repeated Measure ANOVA)..... 109

ตารางที่ 18 ผลคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ใช้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์
โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน 111

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของกลุ่ม
ตัวอย่างแบ่งเป็นการวัดครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 113

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง ระหว่าง
ผู้เรียนกลุ่มทดลองกับผู้เรียนกลุ่มควบคุม..... 114

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจำแนกตามตัวบ่งชี้ของผู้เรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง 116

ตารางที่ 22 สรุปคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม..... 122

ตารางที่ 23 สรุปคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำแนกตามระดับ
ความสามารถของผู้เรียน 123

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 แสดงรายละเอียดของรายวิชาในการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์	37
ภาพที่ 2 เว็บไซต์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย British Columbia ที่ใช้ Wordpress เป็นระบบจัดการเนื้อหา (http://blogs.ubc.ca/)	38
ภาพที่ 3 แสดงวิดีโอแบบโต้ตอบ และแบบทดสอบในวิดีโอ (Interactive Video with quiz) (Kolås, 2015).....	40
ภาพที่ 4 แสดงวิดีโอบล็อก (Video blogging) ในการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอผลงานศิลปะ ของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษา (Johnson & Skarphol, 2018).....	41
ภาพที่ 5 แสดงบล็อกเสียง (Audio blogging) ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูด (Hung & Huang, 2016).....	42
ภาพที่ 6 วิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video).....	79
ภาพที่ 7 โครงสร้างเว็บไซต์ (Site Structure).....	80
ภาพที่ 8 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์ โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Online Thai Language Learning Environment: OTLLE)	82
ภาพที่ 9 ระบบบันทึกวิดีโอบล็อก (V-blog).....	83
ภาพที่ 10 ขั้นตอนการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน	85
ภาพที่ 11 ขั้นตอนการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน	91
ตารางที่ 12 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา และเกณฑ์การให้คะแนน	96
ภาพที่ 13 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ระหว่างการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา.....	98
ภาพที่ 14 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนโดยใช้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน	108
ภาพที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบ่งตามตัวบ่งชี้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการวัดผล 3 ครั้ง	110
ภาพที่ 16 แสดงผลเปรียบเทียบของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม	115

ภาพที่ 17 กราฟเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจำแนกตามตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้
 118

ภาพที่ 18 แสดงคะแนนพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ของผู้เรียนกลุ่มทดลองจำแนก
 รายบุคคล (ร้อยละ)..... 119

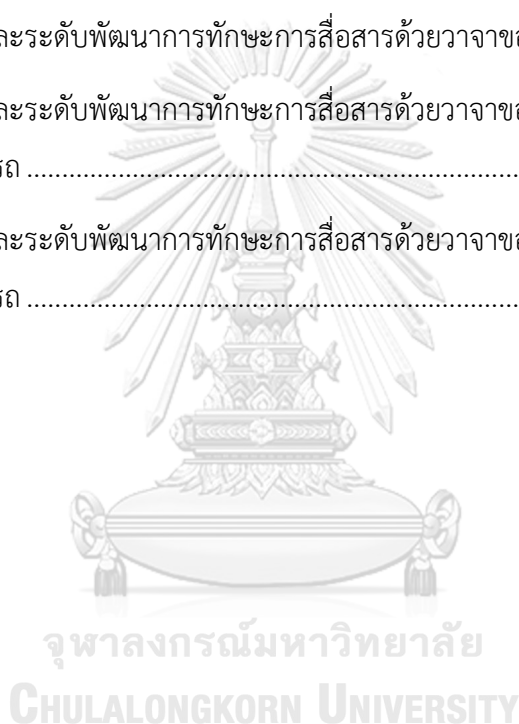
ภาพที่ 19 แสดงร้อยละของระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มทดลอง... 120

ภาพที่ 20 แสดงคะแนนพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ของผู้เรียนกลุ่มควบคุมจำแนก
 รายบุคคล (ร้อยละ)..... 121

ภาพที่ 21 แสดงร้อยละระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มควบคุม..... 121

ภาพที่ 22 แสดงร้อยละระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มทดลอง จำแนก
 ตามระดับความสามารถ 124

ภาพที่ 23 แสดงร้อยละระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มควบคุม จำแนก
 ตามระดับความสามารถ 124

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่ดำเนินไปตามสังคมของเจ้าของภาษา ในสังคมไทยกำหนดให้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในการดำเนินชีวิตทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ จึงถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความสัมพันธ์ของคนทั้งประเทศ อีกทั้งยังเป็นสื่อกลางในการประกอบธุรกิจ การงาน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางด้านความรู้ ความสามารถให้เพียงพอต่อความต้องการในสังคมไทย ดังนั้นประชาชนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยจึงจำเป็นต้องต้องเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อใช้ในการสื่อสารในสังคม ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดให้ผู้เรียนต้องฝึกทักษะภาษาไทยจนเกิดความชำนาญในการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะอันประกอบไปด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเนื้อหาที่ใช้สอนภาษาไทยในโรงเรียนนั้นเอื้อต่อผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยมาตั้งแต่กำเนิด หรืออาจเรียกว่าใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ (Mother language) แต่ในการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนบางแห่งที่มีนักเรียนชาติพันธุ์อื่นเรียนอยู่ด้วย เหตุที่ในโรงเรียนที่อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานมีผู้เรียนชาติพันธุ์อื่น ๆ เข้ามาเรียนได้ก็เนื่องจากรัฐบาลไทยมีนโยบายการศึกษาถ้วนหน้า (Education of all) เพื่อให้รับกับแผนปฏิบัติงานระดับชาติว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชน นโยบายนี้เป็นให้การศึกษแก่เด็กทุกคนในประเทศไทยสามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ ศาสนา และอายุ การจัดการศึกษาต้องเป็นการศึกษาที่ทำให้มนุษย์ชาติเกิดสันติภาพ มีความมั่นคง และมีส่วนช่วยสนับสนุนการพัฒนา ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้ แต่ด้วยความแตกต่างของชาติพันธุ์ของผู้เรียนทำให้เกิดปัญหาการเรียนรู้ที่ใช้หลักสูตรการศึกษาของภาครัฐเป็นหลัก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553; กระทรวงศึกษาธิการ, 2551; กาญจนานาคสกุล และคณะ, 2554; กระทรวงศึกษาธิการ, 2560; UNESCO, 2015)

จากที่กล่าวข้างต้นถึงผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้เรียนเหล่านี้ล้วนมีภาษาพื้นเมืองตามชาติพันธุ์ ซึ่งในประเทศไทยประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม ความเชื่อ และประเพณีที่แตกต่างจากชาวไทยทั่วไป ความแตกต่างเหล่านี้ขึ้นอยู่กับ

การตั้งถิ่นฐานของแต่ละกลุ่ม กลุ่มชาติพันธุ์สามารถแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ คือ กลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูง กลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ราบ กลุ่มชาติพันธุ์ที่ตั้งถิ่นฐานในทะเล และกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในป่า ถึงแม้กลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้จะมีภาษาเป็นของตนเอง แต่เมื่อต้องดำรงชีวิตอยู่ในประเทศไทยก็จะต้องสามารถใช้ภาษาไทยได้ แต่จากข้อมูลการสำรวจพบว่า การบริการสังคมพื้นฐานที่จำเป็นยังกระจายไม่ทั่วถึง ทำให้ในหลาย ๆ กลุ่มชาติพันธุ์ขาดโอกาสในการใช้บริการทางสังคมหรือบริการที่นำไปให้บริการไม่เหมาะสมกับผู้ที่ได้รับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริการด้านการศึกษาส่งผลให้กลุ่มชาติพันธุ์มีคุณภาพชีวิตต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน เมื่อไม่ได้รับโอกาสในการเรียนรู้ทำให้พวกเขาไม่เห็นถึงความสำคัญในการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางด้านการดำเนินชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่นเป็นไปได้ยาก ดังนั้นการจัดบริการทางการศึกษาให้กับประชากรกลุ่มนี้จึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมให้มากที่สุด การจัดการเรียนรู้จะต้องไม่ยากเกินไป เพื่อสร้างให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เรียนรู้เชิงบวกในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มั่นใจที่จะใช้ความรู้ที่ได้รับแล้วพัฒนาต่อเป็นทักษะต่าง ๆ ที่ดียิ่งขึ้น และการเรียนรู้พื้นฐานที่สามารถนำไปต่อยอดในการเรียนรู้อื่น ๆ ในสังคมไทยได้คือ การเรียนรู้ภาษาไทย เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนไทยส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในรายวิชาต่าง ๆ หากผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจและใช้ภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่วจะทำให้เกิดผลกระทบต่อการเรียนรู้ในอนาคตได้ อีกทั้งความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้ดีจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเข้าศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้นในสถานศึกษาอื่น ๆ ได้ ดังนั้นจึงเป็นประเด็นที่ท้าทายความสามารถของผู้สอนภาษาไทยที่ต้องสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเป็นอย่างมาก (กระทรวงวัฒนธรรม, 2554; มาลี สันภูวรรณ, 2555; กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์, 2558; มูลนิธิคุ้มครองเด็ก, 2558;)

ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (Thai as a second language) ที่มีชาติพันธุ์อื่น ๆ เช่น ผู้เรียนชาวกะเหรี่ยง ชาวม้ง ชาวเขมร ชาวพม่า เป็นต้น มีความแตกต่างจากผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ทั้งเรื่องความแตกต่างของตระกูลภาษา ทำให้ระบบเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ระบบไวยากรณ์ต่างกัน ด้วยปัจจัยเหล่านี้ทำให้ผู้ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองอาจจะประสบความสำเร็จในการสื่อสารได้ยากกว่าผู้เรียนอื่น ๆ ซึ่งปัญหาที่พบในชั้นเรียนส่วนใหญ่คือ ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองฟังภาษาไทยไม่เข้าใจ พูดภาษาไทยกลางบางเสียงไม่ชัดเจน อ่านไม่ออก และเขียนไม่ได้ ทำให้มีปัญหาในการติดต่อสื่อสารในชั้นเรียน เมื่อทักษะการสื่อสารภาษาไทยไม่ดีส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร และเมื่อผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์หรือในบริบทในสังคมที่จำเป็นต้องใช้ภาษาไทย ผู้เรียนจะไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมด้วย จึงเป็นหน้าที่สำคัญของ

ผู้สอนที่ต้องเข้าใจในลักษณะของกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะเฉพาะ และสามารถจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีพื้นฐานทักษะภาษาไทยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ต่อไปในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ทั้งนี้การเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของผู้เรียนกลุ่มนี้จึงควรเริ่มจากการฟังและพูดก่อน หรืออาจจะเรียกรวมว่าทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication Skills) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารให้เข้าใจในเบื้องต้น และพร้อมต่อขั้นที่สูงขึ้น (บุษบา ประภาสพงศ์, 2556; รุ่งฤดี แผลงศร, 2561; อภิรตี ไชยกาล วรวรรณ เหมชะญาติ และสร้อยสน สกลรักษ์, 2561)

ในการเรียนรู้ภาษาที่สองระดับพื้นฐานจะแบ่งการเรียนรู้ออกเป็น 2 ส่วนหลัก ๆ คือ การรับภาษา (Receive) และการสร้างภาษา (Produce) การรับภาษาประกอบไปด้วยทักษะการฟังและการอ่าน ส่วนการสร้างภาษาประกอบด้วยทักษะการพูดและการเขียน แต่ในการเรียนรู้ภาษาขั้นพื้นฐานจะเริ่มจากการรับภาษาจากการฟัง (Listening) และสร้างภาษาจากการพูด (Speaking) ทักษะพื้นฐานทั้งสองนี้ถือเป็นองค์ประกอบย่อยในทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral communication skills) ซึ่งในการเริ่มต้นเรียนรู้ภาษาใหม่ควรจะเริ่มต้นจากทักษะดังกล่าวก่อน เนื่องจากทักษะการสื่อสารด้วยวาจาถือเป็นพื้นฐานที่จะนำไปใช้ในบริบทการสื่อสารต่างๆ เช่น การเล่าเรื่องราว การถามคำถาม การแสดงความคิดเห็น หรือการถ่ายทอดความคิดที่สร้างสรรค์ต่อผู้อื่นได้ในระดับสูงต่อไป ซึ่งบริบทที่กล่าวไปนี้ถือเป็นการสื่อสารในสังคมที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการใช้ภาษาในสังคมอย่างเหมาะสม หากพื้นฐานทักษะการสื่อสารด้วยวาจาไม่เพียงพอจะส่งผลให้โอกาสที่ผู้เรียนจะใช้ความรู้พื้นฐานในการต่อยอดทางภาษาในทักษะการอ่านและการเขียนน้อยลง และกระทบต่อความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาที่สองลดลงเช่นกัน (Chiat & Roy, 2013; Snow, 2014; McLeod et al., 2016; Lennox, Westerveld, & Trembath, 2018)

จากข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ไม่สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียน เนื่องจากในสถานศึกษาที่ผู้เรียนเหล่านี้เข้ารับการศึกษาชั้นใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ใช้กับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ทำให้เกิดความไม่เหมาะสมทางด้านเนื้อหาที่อาจจะยากเกินไปสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองอย่างผู้เรียนชาติพันธุ์อื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเหล่านี้มีพื้นฐานทางภาษาที่ดีขึ้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาอันประกอบไปด้วยทักษะการฟัง และทักษะการพูดระดับพื้นฐานให้เพียงพอ ซึ่งจากการจัดการเรียนการสอนภาษาของนักการศึกษาและนักวิจัยส่วนใหญ่จะเลือกใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Language Learning) ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางภาษาผ่านการใช้ที่เน้นความหมาย (Meaning-focused language use) ในทาง

ปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ทั้งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการสร้างภาษา และทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น และการจัดการเรียนรู้ลักษณะนี้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับให้เข้ากับบริบทต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ผลงานวิจัยที่ใช้การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานพบว่า ภาระงานที่เหมาะสมต่อบริบทการเรียนรู้ของผู้เรียนและสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างภาษาได้มาก จะส่งผลให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง (Accuracy) ใช้ภาษาได้ซับซ้อนมากขึ้น (Complexity) และใช้ภาษาคล่องแคล่วมากขึ้น (Fluency) เนื่องจากภาระงานทางภาษาจะนำมาจากบริบทที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันที่แท้จริง ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเข้ากับการดำเนินชีวิตของผู้เรียนได้ (Ellis, 2003; Ahmadian, 2012; Robinson, 2015; Skehan, 2015; Tavakoli, 2017) อีกหนึ่งการจัดการเรียนรู้ที่สามารถสนับสนุนให้การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมากขึ้น คือ การเรียนรู้แบบโต้ตอบ (Interactive Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องโต้ตอบทั้งทางวาจาหรือแสดงท่าทางในกิจกรรมที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อตอบสนอง ทั้งระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับเทคโนโลยีที่มีระบบการโต้ตอบกลับ เพื่อสะท้อนผลป้อนกลับให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ (พีรพัฒน์ ตรังรัฐพิทย์, 2557; Sessoms, 2008; Reeves, 2012; Ishizue Sakamoto & Fukazawa, 2017; Liu et al., 2018)

การเรียนรู้ภาษาดังกล่าวจึงต้องอาศัยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ (Online Learning Environment) อันเป็นเทคโนโลยีที่สามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงทรัพยากรในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ ผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมทั้งการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นอย่างอิสระ และด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์เป็นเทคโนโลยีที่มีความยืดหยุ่น สามารถผนวกเทคโนโลยีอื่นเข้ามาให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบกับการเรียนรู้ภาษาที่มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องโต้ตอบ ผู้วิจัยจึงนำหลักการและองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (Interactive Learning Environment) เข้ามาผสมผสานเพื่อให้เกิดความเฉพาะกับผู้เรียนมากที่สุด สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (Interactive Learning Environment) เป็นระบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้เกิดการโต้ตอบระหว่างผู้เรียน ทั้งโต้ตอบกับผู้เรียนด้วยกัน โต้ตอบกับผู้สอน และโต้ตอบกับระบบ ผ่านเทคโนโลยีที่เป็นเครื่องมือทั้งแบบไม่ประสานเวลา (Asynchronous) หรือแบบประสานเวลา (Synchronous) และสื่อที่สามารถช่วยพัฒนาให้เกิดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนามากขึ้น ประกอบไปด้วย วิดีโอแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Video) ที่มีทั้งภาพและเสียงจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและพัฒนาทักษะทางภาษามากขึ้น ทั้งนี้ในวิดีโอจะมีกิจกรรมที่สร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน และมีคำบรรยายประกอบหรือข้อความที่สำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปประมวลผลให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น โดยเนื้อหาในวิดีโอจะใช้เสียงที่เป็นเจ้าของภาษาที่ออกเสียงถูกต้องและชัดเจน เทคโนโลยีนี้จะเข้ามาช่วยพัฒนาทักษะการฟังให้กับผู้เรียน (Ginther, 2002; Grgurovic &

Hegelheimer, 2007; Abidin et al., 2011; Sejdiu, 2017) และเทคโนโลยีอีกหนึ่งอย่างคือ บล็อกเสียง (Voice blogging) หรือ บล็อกวิดีโอ (Video blogging) นำมาส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูด และเป็นเครื่องมือวัดผลของผู้เรียน ที่ผู้เรียนจะต้องผลิตวิดีโอของตนเองโดยต้องเลือกใช้ศัพท์ และใช้ประโยคให้สอดคล้องกับบริบทที่ได้รับ อีกทั้งยังต้องพูดให้กระชับและได้ใจความตามระยะเวลาที่จำกัด ถือเป็นผลงานที่สะท้อนความสามารถและผู้สอนสามารถวัดผลการเรียนรู้ภาษาได้จากวิดีโอที่ผู้เรียนสร้างขึ้น (Santamaria, Carlos, & Encalada, 2018) ซึ่งสอดคล้องกับ H.-C. Hsu (2016) ได้วิจัยเกี่ยวกับผลของการใช้บล็อกเสียง (Voice blogging) ในการพัฒนาทักษะการพูดที่ซับซ้อนของผู้เรียนภาษาที่สองโดยมีเกณฑ์ในการวัดคือ ความถูกต้องและความคล่องในการพูด ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถในการพูดที่ซับซ้อนมากขึ้น แม้ว่าจะไม่ได้มีการแก้ไขความถูกต้องและความคล่องในการพูดก็ตาม จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้แบบโต้ตอบที่เรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์สามารถส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้เข้ากับบริบทของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่มุ่งหวังได้

การพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนชาติพันธุ์อื่นที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่เรียนในสถานศึกษาที่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่เอื้อต่อลักษณะของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ เนื่องจากผู้เรียนมีพื้นฐานภาษาไทยไม่เพียงพอในการเรียนรู้ที่ยากขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงต้องพัฒนาทักษะทางภาษาพื้นฐาน ซึ่งการเรียนรู้ภาษาที่สองในขั้นพื้นฐานจะต้องเริ่มจากการฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด หรืออาจเรียกว่า ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication skills) และด้วยการพัฒนาทักษะดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาอย่างแท้จริงจึงสอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Language Learning) ซึ่งการจัดการเรียนรู้จะต้องเอื้อให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับการสื่อสารที่เกิดขึ้นจริง และต้องมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการโต้ตอบระหว่างการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ (Online Learning Environment) และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบโต้ตอบ (Interactive Learning Environment) อันประกอบด้วยเทคโนโลยีในการจัดการเนื้อหา เทคโนโลยีที่เอื้อต่อการโต้ตอบ และเทคโนโลยีที่ส่งเสริมและวัดผลทักษะการสื่อสารด้วยวาจา เช่น วิดีโอแบบโต้ตอบ วิดีโอบล็อก เป็นต้น ซึ่งเทคโนโลยีนี้ล้วนเป็นเทคโนโลยีที่สามารถนำไปจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบที่อยู่บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ จากความสัมพันธ์ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งจะนำไปเป็นแนวทางให้ผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้พัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา อีกทั้งการจัดการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมแบบออนไลน์ยังเป็นการเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะภาษาไทยผ่านการเรียนรู้ได้ตอบแบบออนไลน์ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและเพิ่มความมั่นใจในการสื่อสารภาษาไทย และนำไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทความเป็นอยู่ของตนเอง และถือเป็นการพัฒนาให้มีทักษะพื้นฐานเพียงพอต่อการเรียนรู้ในระดับชั้นที่สูงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. เพื่อเปรียบเทียบผลของทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. เพื่อศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

คำถามในการวิจัย

1. เมื่อผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา มีผลการเรียนรู้และมีพัฒนาการเรียนรู้หรือไม่

2. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้นกว่าผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐานหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้นกว่าผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีคะแนนพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 50

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากข้อมูลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศไทย ในปีการศึกษา 2555-2559 พบจำนวนผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีจำนวน 17,814 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ คือ ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงที่เข้ารับการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย โดยผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากรทั้งหมดในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยมีเกณฑ์ในการเลือกคือ (1) โรงเรียนที่มีผู้เรียนใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (2) โรงเรียนที่มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต (3) จำนวนกลุ่มตัวอย่างเพียงพอต่อการทดลอง และ (4) ผู้บริหารและผู้สอนให้ความสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งตรงกับโรงเรียนอิมมาตุลฮาย อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในงานวิจัยอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชาภาษาไทย สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท. 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ โดยเลือกใช้ตัวชี้วัด ท. 3.1 รวมกับหนังสือเรียนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หนังสืออ่านนอกเวลาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงโปว์ (สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ, 2558)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเป็นเวลาทั้งหมด 7 สัปดาห์ (รินทร์ ชีพอารนิย, 2559; Setyarini, Mustim, Rukmini, Yuliasri & Mujianto, 2018) (ทั้งนี้รวมการทดสอบทักษะการสื่อสารด้วยวาจาก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน)

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรจัดกระทำ คือ กระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ (1) การเรียนรู้ภาษาไทยในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน และ (2) การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

4.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication skills) โดยในงานวิจัยนี้จะมุ่งศึกษาตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ (1) ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) (2) คำศัพท์ (Vocabulary) (3) การออกเสียง (Pronunciation) (4) หลักภาษา (Grammar) และ (5) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรจัดกระทำ

กระบวนการเรียนรู้

1. การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

หมายถึง การเรียนรู้ภาษาไทยในระบบออนไลน์ที่สร้างขึ้นจากซอฟต์แวร์เพื่อรองรับการเรียนรู้แบบโต้ตอบระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และเทคโนโลยี ประกอบด้วย ระบบจัดการเรียนรู้ เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ และเครื่องมือวัดประเมินและบันทึกผลการเรียนรู้ มีกระบวนการดังนี้

- 1.1 ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน: เรียนรู้คำศัพท์ ความหมาย ออกเสียงคำศัพท์และการนำไปใช้
- 1.2 ขั้นปฏิบัติภาระงาน ทำภาระงานตามระยะเวลาที่กำหนด
- 1.3 ขั้นตรวจสอบภาระงาน ประเมินผลงาน พร้อมให้ผลป้อนกลับต่อผู้เรียน

โดยเรียนรู้ผ่านสื่อวิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) และภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task) (รุ่งฤดี แผลงสร, 2560; Willis, 1996; Ellis, 2003; Willis & Willis, 2007; Psothka, 2012; Valeev, Latypova, & Latypov, 2016; Ishizue, Sakamoto, & Fukazawa, 2017; Liu et al., 2018)

2. การเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน กระบวนการเรียนรู้ที่อาศัยภาระงานที่จัดขึ้นในการส่งเสริมความรู้และทักษะการใช้ภาษา มีกระบวนการดังนี้

- 1.1 ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน: เรียนรู้คำศัพท์ ความหมาย ออกเสียงคำศัพท์และการนำไปใช้
- 1.2 ขั้นปฏิบัติภาระงาน ทำภาระงานตามระยะเวลาที่กำหนด
- 1.3 ขั้นตรวจสอบภาระงาน ประเมินผลงาน พร้อมให้ผลป้อนกลับต่อผู้เรียน

โดยเรียนรู้ผ่านสื่อวิดีโอ และภาระงาน (รุ่งฤดี แผลงสร, 2560; Willis, 1996; Ellis, 2003; Willis & Willis, 2007)

ตัวแปรตาม

ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication skills) เป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์ระหว่าง

ทักษะการฟัง และทักษะการพูด ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 1) ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension)
- 2) คำศัพท์ (Vocabulary)
- 3) การออกเสียง (Pronunciation)
- 4) หลักภาษา (Grammar)
- 5) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

(Kim, 2014; Dennis, Krach, McCreery, & Navarro, 2018; Center for applied linguistics,

คำอธิบายกรอบแนวคิด

1. กระบวนการเรียนรู้

1.1 การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

หมายถึง การเรียนรู้ภาษาไทยในระบบออนไลน์ที่สร้างขึ้นจากซอฟต์แวร์เพื่อรองรับการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องโต้ตอบผ่านกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคล ซึ่งเป็นถือเป็นการโต้ตอบสองทาง ทั้งนี้การโต้ตอบจะอยู่ในรูปแบบการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนด้วยกัน โต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน โต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับเทคโนโลยี การเรียนรู้แบบโต้ตอบจะทำให้ผู้เรียนสะท้อนผลป้อนกลับที่ได้จากการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย (1) ระบบจัดการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน (2) เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ระหว่างผู้สอน และระหว่างเทคโนโลยี (3) เครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้ ซึ่งสื่อหลักที่ใช้ในการวิจัยคือ วิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) ภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task) และวิดีโอบล็อก (V-blog) (Psotka, 2012; Valeev, Latypova, & Latypov, 2016; Ishizue, Sakamoto, & Fukazawa, 2017; Liu et al., 2018) โดยเรียนรู้ผ่านกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (รุ่งฤดี แผลงศร, 2560; Willis, 1996; Ellis, 2003; Willis & Willis, 2007) ได้แก่

1.1.1 ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน โดยผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และความหมาย การออกเสียงคำศัพท์และรูปประโยค ผ่านวิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) เทคโนโลยีการรับรู้เสียง (Voice Recognition) และภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task) ได้แก่ ภาระงานการฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย (Selective Listening Task) ภาระงานจัดลำดับและหมวดหมู่ (Ordering and Sorting Task) และภาระงานจับคู่ (Matching Task)

1.1.2 ขั้นปฏิบัติภาระงาน (During-task) เมื่อผู้เรียนผ่านการเตรียมความพร้อมในขั้นก่อนปฏิบัติภาระงานแล้ว ในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติภาระงานทางภาษาไทย สามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ภายในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เช่น วิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) เพื่อทบทวนความรู้ ให้พร้อมต่อการปฏิบัติภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Video) ได้แก่ ภาระงานการสรุป (Summarizing Task) โดยผู้เรียนจะได้ฟังเรื่องราวเป็นรายบุคคลแล้วสร้างวิดีโอบล็อก (V-blog) เพื่อบันทึกการพูดสรุปเรื่องราวที่ได้รับฟัง

1.1.3 ขั้นตรวจสอบภาระงาน (Post-task) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติภาระงานและสร้างวิดีโอบล็อกเรียบร้อยแล้ว ขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องแสดงความคิดเห็นต่อผลงานเพื่อนผ่านระบบ ซึ่งถือเป็นการภาระงานรูปแบบหนึ่ง คือ ภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion-making Task) อีกทั้งได้รับผลป้อนกลับจากผู้สอน ทำให้ผู้เรียนเจ้าของวิดีโอบล็อกนำไปปรับปรุงในการปฏิบัติภาระงานครั้งต่อไป

ผู้เรียนจะเรียนรู้และวัดประเมินผลผ่าน 3 องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ คือ (1) ระบบจัดการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน (2) เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ และ (3) เครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้

1.2 การเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

หมายถึง การเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ผ่านสื่อพื้นฐานในการเรียนรู้ ได้แก่ วิดีโอ (Video) เสียง (Audio) และภาระงานรูปแบบต่าง ๆ (Task) เรียนรู้ผ่าน 3 ขั้นตอน (รุ่งฤดี แผลงศร, 2560; Willis, 1996; Ellis, 2003; Willis & Willis, 2007) มีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน โดยการเรียนรู้คำศัพท์และความหมาย การฝึกออกเสียงคำศัพท์ และเรียนรู้การใช้คำศัพท์ในประโยค จากการยกตัวอย่าง ซึ่งเรียนรู้ผ่านสื่อวิดีโอ (Video) เสียง (Audio) และภาระงาน ประกอบด้วย ภาระงานการฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย (Selective Listening Task) ภาระงานจัดลำดับและหมวดหมู่ (Ordering and Sorting Task) และภาระงานจับคู่ (Matching Task)

1.2.2 ขั้นปฏิบัติภาระงาน (During-task) ให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานทางภาษาไทย คือ เมื่อผู้เรียนผ่านการเตรียมความพร้อมในขั้นก่อนปฏิบัติภาระงานแล้ว ในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติภาระงานทางภาษาไทย ได้แก่ ภาระงานการสรุป (Summarizing Task) โดยผู้เรียนจะได้รับฟังเรื่องราวพร้อมกันทั้งห้อง แล้วออกมาพูดสรุปเรื่องราวกับผู้สอนเป็นรายบุคคล

1.2.3 ขั้นตรวจสอบภาระงาน (Post-Task) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติภาระงานเรียบร้อยแล้ว ในขั้นนี้ผู้สอนจะสรุปข้อที่ควรปรับแก้โดยภาพรวมของผู้เรียนทั้งห้อง แล้วนำมาแนะนำหน้าชั้นเรียนให้ผู้เรียนทุกคนได้รับทราบ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปปรับปรุงการปฏิบัติภาระงานครั้งต่อไป

2. ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication skills)

ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟัง และทักษะการพูด ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐานในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางการศึกษา ทางเศรษฐกิจ หรือในการดำเนินชีวิตในสังคมให้มีประสิทธิภาพสูงสุด มีคุณลักษณะ (Kim, 2014; Dennis, Krach, McCreery, & Navarro, 2018; Center for applied linguistics, 2018) ดังนี้

2.1 ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension)

2.2 คำศัพท์ (Vocabulary)

2.3 การออกเสียง (Pronunciation)

2.4 หลักภาษา (Grammar)

2.5 ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน คือ การเรียนรู้ภาษาไทยในระบบออนไลน์ที่สร้างขึ้นจากซอฟต์แวร์เพื่อเอื้อให้เกิดการเรียนรู้แบบโต้ตอบ ได้แก่ (1) ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน คือ ผู้เรียนโต้ตอบกับผู้เรียนด้วยตนเองผ่านการแสดงความคิดเห็นในระบบ (2) ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน คือ การให้ผลป้อนกลับจากผู้สอน และ (3) ระหว่างผู้เรียนกับระบบ คือ ผู้เรียนโต้ตอบกับภาระงานแบบโต้ตอบ ในลักษณะการตอบคำถามที่มีระบบให้ผลป้อนกลับอัตโนมัติ โดยผู้เรียนเรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ซึ่งเป็นภาระงานการที่มีความสอดคล้องต่อความจำเพาะของผู้เรียนที่มีชาติพันธุ์กะเหรี่ยงโปว์ และการเป็นการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (1:1) ได้แก่

1.1 ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียน โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์และความหมาย การออกเสียงคำศัพท์และรูปประโยคผ่านวิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) เทคโนโลยีการรับรู้เสียง (Voice Recognition) และภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task) ได้แก่ ภาระงานการฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย (Selective Listening Task) ภาระงานจัดลำดับและหมวดหมู่ (Ordering and Sorting Task) และภาระงานจับคู่ (Matching Task)

1.2 ขั้นปฏิบัติภาระงาน (During-task) เมื่อผู้เรียนผ่านการเตรียมความพร้อมในขั้นก่อนปฏิบัติภาระงานแล้ว ในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติภาระงานทางภาษาไทย โดยผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ภายในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อทบทวนบทเรียน ผ่านเครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ เช่น วิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) ภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Video) เพื่อให้พร้อมต่อการปฏิบัติภาระงานแบบโต้ตอบ ได้แก่ ภาระงานการสรุป (Summarizing Task)

1.3 ขั้นตรวจสอบภาระงาน (Post-task) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติภาระงานและสร้างวิดีโอบล็อกเรียบร้อยแล้ว ขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องแสดงความคิดเห็นต่อผลงานเพื่อนผ่านระบบ ซึ่งถือเป็นภาระงานรูปแบบหนึ่ง คือ ภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion-making Task) อีกทั้งได้รับผลป้อนกลับจากผู้สอน ทำให้ผู้เรียนเจ้าของวิดีโอบล็อกนำไปปรับปรุงการปฏิบัติภาระงานในครั้งต่อไป

ผู้เรียนจะเรียนรู้และวัดประเมินผลผ่าน 3 องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์ คือ (1) ระบบจัดการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน (2) เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบทั้งแบบประสานเวลาหรือไม่ประสานเวลา และ (3) เครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้

2. การเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Language Learning)

คือ การเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานที่มีความสอดคล้องต่อความจำเพาะของผู้เรียนที่มีชาติพันธุ์ กะเหรี่ยงโปว์ การเรียนรู้จะสามารถส่งเสริมความรู้และทักษะการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง โดยผู้เรียน จะเรียนรู้ผ่านวิดีโอ และวัดประเมินผลโดยผู้สอน มีกระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

2.1 ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน โดยการเรียนรู้คำศัพท์และความหมาย การฝึกออกเสียงคำศัพท์ และเรียนรู้การใช้คำศัพท์ในประโยค จากการยกตัวอย่าง ซึ่งเรียนรู้ผ่านสื่อวิดีโอ (Video) เสียง (Audio) และภาระงาน (Task) ประกอบด้วย ภาระงานการฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย (Selective Listening Task) ภาระงานจัดลำดับและหมวดหมู่ (Ordering and Sorting Task) และภาระงานจับคู่ (Matching Task)

2.2 ขั้นปฏิบัติภาระงาน (During-task) ให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานทางภาษาไทย คือ เมื่อผู้เรียนผ่านการเตรียมความพร้อมในขั้นก่อนปฏิบัติภาระงานแล้ว ในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติ ภาระงานทางภาษาไทย ได้แก่ ภาระงานการสรุป (Summarizing Task) โดยผู้เรียนจะได้รับฟัง เรื่องราวพร้อมกันทั้งห้อง แล้วออกมาพูดสรุปเรื่องราวกับผู้สอนเป็นรายบุคคล

2.3 ขั้นตรวจสอบภาระงาน (Post-task) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติภาระงานเรียบร้อยแล้ว ในขั้นนี้ผู้สอนจะสรุปข้อที่ควรปรับแก้โดยภาพรวมของผู้เรียนทั้งห้อง แล้วนำมาแนะนำหน้าชั้นเรียนให้ ผู้เรียนทุกคนได้รับทราบ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปปรับปรุงการปฏิบัติภาระงานครั้งต่อไป

3. ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา เน้นพัฒนาทักษะการฟัง และทักษะการพูด มีคุณลักษณะ คือ (1) ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) (2) คำศัพท์ (Vocabulary) (3) การออกเสียง (Pronunciation) (4) หลักภาษา (Grammar) และ (5) ความคล่องแคล่วในการใช้ ภาษา (Fluency) วัดได้จากแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา การวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาแบ่ง ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ (1) การฟัง ผู้เรียนจะได้รับฟังเรื่องราวความยาวไม่เกิน 2 นาที จำนวน 2 รอบ และ (2) การพูด ผู้เรียนต้องพูดสรุปเรื่องราวจากการฟังให้ครบถ้วนสมบูรณ์ โดยระหว่างการพูดจะมีการบันทึกเสียงเพื่อนำไปให้คะแนนต่อไป การให้คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาด้วยเกณฑ์การให้ คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Rubric score) 5 ระดับ คะแนนเต็ม 25 คะแนน โดยแบ่งเป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่

3.1 ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) คือ เข้าใจเนื้อเรื่อง ทั้งหมด สามารถพูดสรุปเรื่องราวจากเรื่องที่ฟังได้ครบถ้วน

3.2 คำศัพท์ (Vocabulary) คือ การใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามความหมายและความ เหมาะสมกับบริบทที่พูด

3.3 การออกเสียง (Pronunciation) คือ การออกเสียงถูกต้องและชัดเจนตามหน่วยเสียง ได้แก่ เสียงพยัญชนะต้น /ร/ พยัญชนะควบกล้ำแท้ /ร ล ว/ พยัญชนะที่มีเสียง ห นำ และเสียงพยัญชนะท้าย แม่ก ก แม่ก ง และแม่ก ด โดยหน่วยเสียงที่คัดเลือกมาเป็นหน่วยเสียงที่มีงานวิจัยรองรับว่า เป็นหน่วยเสียงที่ควรได้รับการแก้ไขเป็นอันดับแรก

3.4 หลักภาษา (Grammar) คือ การเรียงคำตามโครงสร้างประโยค และการใช้คำเชื่อมระหว่างประโยค

3.5 ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) คือ มีความคล่องแคล่วในการพูด โดยประเมินจากน้ำเสียงในการพูด ความใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา การออกเสียงที่ไม่จำเป็น และการแบ่งวรรคตอนของการพูด

เกณฑ์การให้คะแนนสังเคราะห์ห้องค์ประกอบจาก Dennis Krach McCreery and Navarro (2018) Center for applied linguistics (2018) และ Kim (2014) และปรับให้เข้ากับบริบทของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชาติพันธุ์กะเหรี่ยงโปว์

4. ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ในประเทศไทยมีกลุ่มผู้เรียนชายขอบที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้เข้ารับการศึกษารวมถึงโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย ซึ่งผู้เรียนกลุ่มนี้เป็นชาติพันธุ์ที่มีภาษาวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อเป็นของตนเอง ในการดำเนินชีวิตประจำวันไม่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลัก แต่จะใช้เป็นภาษาไทยเป็นภาษารองเพื่อสื่อสารกับคนในสังคมไทย ซึ่งในงานวิจัยนี้หมายถึงนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงโปว์ที่เข้ารับการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งผู้เรียนมีปัญหาการออกเสียงในหน่วยเสียงภาษาไทยหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /ร/ พยัญชนะควบกล้ำแท้ /ร ล ว/ พยัญชนะที่มีเสียง ห นำ และเสียงพยัญชนะท้าย แม่ก ก แม่ก ง และแม่ก ด

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการเสริมสร้างทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication skills) ของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ในการนำสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์มาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนในด้านอื่น ๆ
3. เป็นแนวทางสำหรับการนำไปศึกษาเพิ่มเติม หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาและพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนชาติพันธุ์อื่น ๆ ที่เรียนรู้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ประกอบด้วย การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ (Online Learning Environment)
- ตอนที่ 2 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (Interactive Learning Environment)
- ตอนที่ 3 การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Language Learning)
- ตอนที่ 4 ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication Skill)
- ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ (Online Learning Environment)

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ประกอบด้วย การทบทวนวรรณกรรม (1) แนวคิดและความหมายของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ (2) ลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ และ (3) ประโยชน์ของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 แนวคิดและความหมายของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ คือ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นบนระบบอินเทอร์เน็ต ไม่มีสถานที่ตั้งทางกายภาพ ผู้สอนกับผู้เรียนถูกแบ่งให้มีพื้นที่ความรับผิดชอบเป็นของตนเอง ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านเครื่องมือที่มีทั้งส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคลและส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกันผ่านการเข้าถึงทรัพยากรทางการศึกษากับผู้เรียนบนอินเทอร์เน็ต ตัวอย่างเช่น Moodle WebCT Blackboard เป็นต้น ผู้เรียนจะได้เรียนตามหลักสูตรที่เปิดกว้าง และให้อิสระในการเรียนรู้ ซึ่งภายในหลักสูตรมีกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ อีกทั้งต้องมีกิจกรรมที่แบ่งปันความรู้ แลกเปลี่ยนมุมมองซึ่งกันและกันได้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งนี้การเลือกใช้เทคโนโลยีภายในสภาพแวดล้อมออนไลน์ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของหลักสูตร (Nguyen, 2015; Moore, 2016; Rickards, 2016; Muniasamy, 2019) นอกจากนี้ Cato and Seepersad (2016) ได้อธิบายถึงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ว่า เป็นพื้นที่การเรียนรู้เสมือนจริงที่ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ ความเชี่ยวชาญโดยใช้ห้องเรียนเสมือนจริง ภายในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้นี้ต้องคำนึงถึงปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นพื้นฐาน นอกจากนี้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ต้องเอื้อให้เกิดทั้งการทำงานด้วยตนเองและการทำงานร่วมกัน เพื่อพัฒนาไปสู่ทักษะที่จะเกิดขึ้นต่อไปในตัวของแต่ละบุคคล

1.2 ลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ สามารถสรุปได้ดังนี้

McCallum (2014) ได้นำเสนอลักษณะที่สำคัญของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ ประกอบด้วย 6 ลักษณะได้แก่

1) การจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมกับประสบการณ์ผู้เรียน เป็นการคัดเลือกทรัพยากรให้ตรงกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเนื้อหาแล้วพัฒนาไปสู่เป้าหมายของบทเรียนออนไลน์

2) ทรัพยากรที่ใช้จำเป็นต้องมีความหลากหลาย ดึงดูดความสนใจผู้ใช้งาน เลือกใช้ทรัพยากรเชิงโต้ตอบ (Interactive resource) หรือทรัพยากรเชิงภาพ (Visual resource) เพื่อส่งเสริมระดับความเข้าใจให้ลึกซึ้งมากขึ้น รวมถึงการสนทนาแบบประสานเวลา (Live chat) เพื่อเป็นช่องทางการแบ่งปันความรู้ เพื่อส่งเสริมการสร้างความคิดสร้างสรรค์ร่วมกับประสบการณ์และความรู้ของผู้เรียน

3) การส่งเสริมให้เกิดความมีส่วนร่วม เป็นการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ได้ร่วมกันอภิปราย หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ช่องทางภายในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ การจัดกิจกรรมในลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการยอมรับในความคิดเห็นใหม่ ๆ จากคำถามที่มีประสิทธิภาพ ถือเป็นการพัฒนาความคิดอีกทางหนึ่ง

4) การสร้างให้เกิดความรับผิดชอบ ความรับผิดชอบสามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ (1) ความรับผิดชอบของผู้ดูแลเรียนที่จะคอยตอบคำถามและสนับสนุนผู้เรียน และ (2) ความรับผิดชอบของผู้เรียนในการเรียนรู้ โดยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ต้องมีช่องทางเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบของทั้งผู้ดูแลระบบและผู้เรียน

5) การสรุป สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์จะต้องมีพื้นที่สรุปผลการเรียนรู้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาในบทเรียน การสรุปถือเป็นส่วนสำคัญหนึ่งที่จะประเมินความสำเร็จของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และประเมินความรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้

6) การประเมินผล มีระบบเก็บข้อมูลชิ้นงานหรือแบบฝึกหัดที่อยู่ภายในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อบันทึกความก้าวหน้า และติดตามข้อมูลของผู้เรียน หากมีช่องว่างใดที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ผู้ดูแลระบบจะได้เข้าไปแก้ไขได้ทันทุกที่

Lister (2014) และ Esteban-Millat, Martínez-López, Huertas-García, Meseguer, and Rodríguez-Ardura (2014) ได้อธิบายลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์ไว้ว่า

เป็นเว็บไซต์ที่มีเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกให้แก่การเรียนการสอน อันประกอบไปด้วยเครื่องมือ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และกิจกรรมที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ จะต้องสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ โดยเอื้อให้ผู้เรียน สามารถขอความช่วยเหลือจากผู้สอนหรือผู้ดูแลระบบได้

Dağhan and Akkoyunlu (2016) ได้อธิบายลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ ต้องมีเนื้อหาที่มีคุณภาพ ระบบจัดการเนื้อหาที่มีคุณภาพ และการสนับสนุนที่มีคุณภาพ โดยระบบ ทั้งหมดจะต้องมีความสัมพันธ์กัน

1.3 ประโยชน์ของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์

Chiat and Roy (2013) ได้พัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์เพื่อให้เกิด สังคมการเรียนรู้ในผู้เรียน ผู้วิจัยได้แสดงประโยชน์ของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ไว้ว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ทำให้กิจกรรมมีความน่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดการทำงานร่วมกันในสังคมการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ เหมาะสมจะส่งเสริมให้เกิดสังคมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

Nguyen (2015) ได้บอกถึงประโยชน์ของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ไว้ว่า การเรียนรู้ออนไลน์ให้ผลลัพธ์ไปในทิศทางที่ดีกว่าการเรียนรู้ในห้องเรียน ผลการเรียนรู้ในลักษณะ ออนไลน์นี้ช่วยให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนมากขึ้นจากเครื่องมือที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีขึ้น และสร้างให้ผู้เรียนมีสังคมจากการเรียนรู้ออนไลน์ที่เข้มแข็ง

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์สามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์เป็นการสร้างระบบเรียนรู้ให้เกิดขึ้นบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้เรียนจะเรียนรู้ผ่านเนื้อหา กิจกรรม และแบบฝึกหัดที่จัดขึ้นภายในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ออนไลน์ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ ซึ่งลักษณะสำคัญของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ออนไลน์ต้องประกอบด้วย แหล่งทรัพยากรที่ดึงดูดความสนใจและส่งเสริมความเข้าใจให้ลึกมากขึ้น เช่น ภาพ เสียง คลิปวิดีโอ ทรัพยากรแบบโต้ตอบต่าง ๆ สภาพแวดล้อมออนไลน์ต้องเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ทั้งนี้ยังต้องมีระบบเก็บข้อมูล นำไปวิเคราะห์ความเป็นไปของบทเรียนและผู้เรียน และสุดท้ายจะต้องมีระบบวัดและประเมินผล เพื่อประเมินความรู้ของผู้เรียนหลักจากที่ได้เรียนรู้ผ่านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์

ตอนที่ 2 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (Interactive Learning Environment)

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบถือเป็นหนึ่งในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ ประกอบด้วย การทบทวนวรรณกรรม (1) แนวคิดและความหมายของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (2) องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (3) รูปแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (4) ประโยชน์ของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ และ (5) เทคโนโลยีที่ใช้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 แนวคิดและความหมายของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ

Sessoms (2008) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบไว้ว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนโต้ตอบกับเทคโนโลยีที่ผู้สอนนำมาจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้เช่นนี้จะมุ่งเน้น ให้ผู้เรียนโต้ตอบทั้งทางวาจาหรือแสดงท่าทางเพื่อตอบสนองต่อเทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น ให้นักเรียนลากคำศัพท์เพื่อนำมาเติมในประโยคให้ถูกต้องผ่านเทคโนโลยีสมาร์ทบอร์ด เป็นต้น การเรียนรู้เช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนโต้ตอบกับเนื้อหาโดยนำความรู้นามธรรม (Abstract) และแบบรูปธรรม (Concrete) มาเชื่อมความสัมพันธ์กันแล้วแสดงออก ซึ่งการเรียนรู้เป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบคอนสตรัคติวิสต์ที่ถือเป็นองค์ประกอบหลักของการเรียนรู้แบบโต้ตอบ ดังนั้นผู้เรียนควรได้รับการสนับสนุนให้สามารถควบคุมการเรียนรู้และเรียนรู้อย่างมีความหมาย

Psotka (2012) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ หมายถึง เป็นระบบที่สร้างขึ้นในซอฟต์แวร์ หรือเพิ่มเติมการสร้างจากฮาร์ดแวร์พิเศษที่ออกแบบมาเพื่อรองรับการเรียนการสอนและการเรียนรู้ในการศึกษา การโต้ตอบในระบบสามารถอยู่ในรูปแบบผู้เรียนกับระบบ ครูกับระบบ หรือครูกับผู้เรียนด้วยกันโดยใช้ระบบเป็นสื่อกลางในการโต้ตอบ การเรียนรู้สามารถเป็นเชิงวิชาการ ไม่เป็นทางการหรือเกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ สภาพแวดล้อมอาจเป็นการสร้างสถานการณ์ ในโลกเสมือนหรือ Socratic และยังสามารถสร้างแบบฝึกหัดเพื่อวัดผลในการเรียนรู้ได้ โดยการทำงานของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบจะทำงานผ่านอินเทอร์เน็ตจึงสามารถเข้าถึงได้ทุกอุปกรณ์

Ihlström and Westerlund (2013) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบไว้ว่าเป็นการสร้างระบบจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ที่ให้เกิดการโต้ตอบระหว่างนักเรียน ผู้สอน หรือผู้ดูแลระบบ ทั้งนี้การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบนี้เป็นรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Personalized learning) โดยภายในสภาพแวดล้อมจะประกอบไปด้วยเนื้อหาที่สามารถดาวน์โหลดได้ และยังมีเครื่องมือต่าง ๆ ที่สนับสนุนการเรียนรู้ในห้องเรียน

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2558) ให้ความหมายการเรียนรู้แบบโต้ตอบ คือ การโต้ตอบที่นำมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้เพื่อทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ ทั้งในการจัดการเรียนรู้แบบรายบุคคล หรือรายกลุ่ม โดยใช้การสื่อสารแบบสองทาง ทั้งการสื่อสารที่เกิดระหว่างผู้เรียนด้วยกัน การสื่อสารกับผู้สอน หรือการสื่อสารกับเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดการโต้ตอบ การโต้ตอบที่เกิดขึ้นจะเกิดตามเวลาหรือเผชิญหน้า (face-to-face interactive) ที่เป็นการโต้ตอบแบบใกล้ชิด ผู้มีส่วนร่วมในการโต้ตอบอยู่ในสถานที่หรือเวลาเดียวกัน สามารถโต้ตอบกันได้ทันที (real time) หรือเกิดขึ้นต่างเวลา (Delay interaction) เป็นการโต้ตอบที่ผู้มีส่วนร่วมไม่ได้อยู่ในที่เดียวกัน แต่มีการโต้ตอบผ่านสื่อ เช่น ระบบบันทึกเสียงหรือภาพผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ทำให้ผู้รับและผู้ส่งสารสามารถตรวจสอบผลของการสื่อสารว่าการสื่อสารบรรลุตามเป้าหมายหรือไม่ และสามารถตรวจสอบข้อผิดพลาดในการส่งสารแล้วนำไปปรับปรุงการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพขึ้นส่งผลให้เกิดความรู้ออกมา และเจตคติตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ แต่ประสิทธิภาพของการโต้ตอบขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ใช้จัดการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (Interactive Learning Environment) คือ ระบบออนไลน์ที่สร้างขึ้นจากซอฟต์แวร์เพื่อรองรับการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องโต้ตอบผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นถือเป็นการโต้ตอบสองทาง ทั้งนี้การโต้ตอบจะอยู่ในรูปแบบการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนด้วยกัน โต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน โต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับเทคโนโลยี การเรียนรู้แบบโต้ตอบจะทำให้ผู้เรียนสะท้อนผลป้อนกลับที่ได้จากการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้

2.2 องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ

Psothka (2012) ได้กำหนดองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ประกอบด้วย (1) ระบบจัดการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (2) เครื่องมือการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการโต้ตอบกันระหว่างบุคคลในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (3) ระบบติดตาม วัดผลและบันทึกผลการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน และ (4) การเชื่อมโยงเนื้อหา โดยสามารถเพิ่มเติมเครื่องมืออื่น ๆ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ได้

Valeev, Latypova, and Latypov (2016) ได้เสนอองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ ประกอบด้วย (1) ระบบจัดการกิจกรรมที่ง่ายต่อการเรียนรู้ และมีขั้นตอนที่ไม่ซับซ้อน (2) มีแผนการเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายของกิจกรรมอย่างชัดเจน (3) มีเครื่องมือที่ส่งเสริมให้มีการถ่ายโอนความรู้ หรือทักษะที่ผู้เรียนมีมาใช้ในการเรียนรู้ และ (4) มีเครื่องมือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าถึงบทบาทที่กำหนด

Ishizue, Sakamoto, Washizaki, and Fukazawa (2017) ได้เสนอองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบที่ใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ว่าต้องประกอบด้วย (1) เทคโนโลยีปฏิสัมพันธ์ที่รวดเร็ว (2) เทคโนโลยีที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล และ (3) เทคโนโลยีที่เอื้อต่อการตั้งชุมชนการเรียนรู้เพื่อทำงานร่วมกัน

Liu et al. (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ภาพที่มีเทคโนโลยีแบบโต้ตอบที่ส่งผลต่อการรับรู้ทางสมองของมนุษย์ โดยการวิจัยนี้ใช้ทฤษฎีของ Gestalt (Gestalt's principle) เป็นพื้นฐานในการออกแบบรูปแบบการโต้ตอบ ผู้วิจัยได้แบ่งองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบได้แก่ (1) เทคโนโลยีที่สามารถแสดงการแบ่งกลุ่มข้อมูลอย่างชัดเจน (Technology classification) (2) การทำงานของระบบที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้แบบโต้ตอบในหลากหลายมิติ เช่น การให้ผลป้อนกลับ (Feedback) การกระตุ้นให้เกิดการคิด (Perception) และ (3) กิจกรรมที่สามารถกระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทางสมอง (Brain-signal based) ผู้วิจัยแสดงผลการวิจัยว่าองค์ประกอบเหล่านี้จะสามารถส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้จากการเรียนรู้จากภาพแบบโต้ตอบได้ในทิศทางบวก ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวสอดคล้องกับ Ishizue Sakamoto and Fukazawa (2017) ที่ได้ออกแบบแอปพลิเคชันที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ผู้วิจัยนำเสนอองค์ประกอบไว้ว่า การเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์แบบโต้ตอบจะต้องมีกิจกรรมหรือเทคโนโลยีให้ผลป้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากผลที่ตอบกลับมา ทั้งนี้จะต้องมีการสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative) อย่างอิสระ

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น สามารถสรุปองค์ประกอบที่สำคัญของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบได้ว่า เป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยระบบจัดการเนื้อหาที่เอื้อต่อการเรียนรู้แบบโต้ตอบของผู้เรียนกับบุคคลในระบบ จึงต้องมีเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและส่งเสริมการถ่ายโอนความรู้ อีกทั้งยังประกอบไปด้วยเครื่องมือติดตามผลเพื่อเก็บร่องรอยในการเรียนรู้ของผู้เรียน สามารถสังเคราะห์ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบ

Pspotka (2012)	Valeev, Latypova, and Latypov (2016)	Ishizue Sakamoto and Fukazawa (2017)	Liu et al. (2018)	สรุปองค์ประกอบของผู้วิจัย
<p>(1) ระบบจัดการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้</p> <p>(2) เครื่องมือการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการโต้ตอบกันระหว่างบุคคลในสภาพแวดล้อมฯ</p> <p>(3) ระบบติดตามวัดและบันทึกผลการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน และ</p> <p>(4) การเชื่อมโยงเนื้อหา</p>	<p>(1) ระบบจัดการกิจกรรมที่ง่ายต่อการเรียนรู้ และมีขั้นตอนที่ไม่ซับซ้อน</p> <p>(2) มีแผนการเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายของกิจกรรมอย่างชัดเจน</p> <p>(3) มีเครื่องมือที่ส่งเสริมให้มีการถ่ายโอนความรู้ หรือทักษะที่ผู้เรียนมีมาใช้ในการเรียนรู้</p> <p>(4) มีเครื่องมือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าถึงบทบาทที่กำหนด</p>	<p>(1) การเรียนรู้ที่มีเทคโนโลยีปฏิสัมพันธ์ที่รวดเร็ว</p> <p>(2) การเรียนรู้ที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งประสานเวลาและไม่ประสานเวลา</p> <p>(3) การเรียนรู้ที่มีเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการตั้งชุมชนการเรียนรู้เพื่อทำงานร่วมกัน</p>	<p>(1) กิจกรรมที่มีเทคโนโลยีที่สามารถแสดงการแบ่งกลุ่มข้อมูลอย่างชัดเจน (Technology classification)</p> <p>(2) กิจกรรมเอื้อให้เกิดการเรียนรู้แบบโต้ตอบระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ระหว่างผู้สอน และระหว่างเทคโนโลยี</p> <p>(3) กิจกรรมที่สามารถกระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทางสมอง (Brain-signal based)</p>	<p>องค์ประกอบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ ประกอบด้วย</p> <p>(1) ระบบจัดการเรียนรู้เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน</p> <p>(2) เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ระหว่างผู้สอนและระหว่างเทคโนโลยี</p> <p>(3) เครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้</p>

2.3 ลักษณะสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ

การเรียนรู้แบบมีโต้ตอบสามารถนำไปใช้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ ขึ้นอยู่กับการนำการเรียนรู้โต้ตอบไปปรับใช้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้แบบโต้ตอบพบว่า นักการศึกษาได้แบ่งการเรียนรู้ไว้มากมาย รายละเอียดดังต่อไปนี้

Li, Krasny, and Russ (2016) ได้ทำการวิจัยการเรียนรู้แบบโต้ตอบผ่านการเรียนรู้แบบออนไลน์ 3 รูปแบบได้แก่ (1) การโต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน (participant-participant) คือ ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อผลงานของผู้เรียนด้วยตนเอง (2) การโต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน (participant-instructor) คือ ผู้สอนแสดงความคิดเห็นและผลป้อนกลับให้กับผู้เรียน และ (3) การโต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหา (participant-content) คือ ผู้เรียนโต้ตอบกับเนื้อหาในหลักสูตร เช่น วิดีโอ คำบรรยาย เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้โต้ตอบทั้ง 3 รูปแบบสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการเรียนรู้ออนไลน์ โดยรูปแบบการเรียนรู้ทั้งสามนี้สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ในทิศทางบวก

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2558) ได้เสนอลักษณะการเรียนรู้แบบโต้ตอบไว้ 4 ลักษณะ คือ (1) การโต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน (Learner-to-instructor interaction) เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ โดยผู้สอนอาจจะมีการตั้งคำถามในระหว่างการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน หรืออาจจะเป็นการอภิปรายหรือวิเคราะห์ปัญหาพร้อมกัน (2) การโต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน (Learner-to-learner interaction) เกิดขึ้นระหว่างการทำกิจกรรมภายในห้องเรียนหรือภายนอกห้องเรียน จะเป็นการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นหรือการสนทนา (3) การโต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับเทคโนโลยี (Learner-to-technology interaction) เป็นการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้เครื่องมือเทคโนโลยี เช่น ใช้คอมพิวเตอร์สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และ (4) การโต้ตอบระหว่างผู้สอนกับเทคโนโลยี (Instructor-to-technology interaction) เป็นการโต้ตอบของผู้สอนที่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ออกแบบกิจกรรม หรือใช้เทคโนโลยีผลิตบทเรียน

2.4 ประโยชน์ของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า นักการศึกษาได้เสนอประโยชน์ของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบมีประโยชน์ได้ที่สำคัญได้ดังนี้ (1) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทำให้การจัดการบทเรียนได้ง่ายมากขึ้น ทำให้สามารถกำหนดระยะเวลาสำหรับการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน ซึ่งการเรียนรู้แบบโต้ตอบเป็นประโยชน์อย่างมากในการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้เรียนในช่วงนี้สามารถเรียนรู้และตื่นตัวกับ

กราฟิกหลากหลายรูปแบบที่ประกอบอยู่ในการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (2) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในลักษณะนี้จะทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและสนุกกับการเรียนรู้ ทั้งนี้การเรียนรู้ที่มีเทคโนโลยีเข้ามาสนับสนุนการโต้ตอบสามารถเพิ่มระดับแรงจูงใจของผู้เรียนได้ เนื่องจากผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง กิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถออกแบบให้มีการแข่งขันที่สนุกสนานได้ ซึ่งปัจจุบันมีเทคโนโลยีมากมายที่สามารถนำมาอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แบบโต้ตอบและจะช่วยให้ผู้เรียนมีอิสระและเลือกที่จะตัดสินใจว่าจะเรียนรู้อย่างไรนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ที่สนุกสนาน (3) การเรียนรู้แบบโต้ตอบนี้ทำให้เกิดความเสมอภาคในการเรียน เพราะสามารถจัดการเรียนรู้ให้เอื้อต่อผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น นักเรียนบางคนสามารถเรียนรู้ได้ดีด้วยเสียง ในขณะที่ผู้เรียนอีกกลุ่ม เรียนรู้ด้วยภาพได้ดี การสอนแบบโต้ตอบที่สามารถสร้างเนื้อหาได้ทั้งภาพและเสียงนั้น จะสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามความสามารถของผู้เรียน โดยทั่วไปการสอนแบบโต้ตอบจะช่วยให้มั่นใจได้ว่าการเรียนรู้ทุกครั้งจะได้รับการตอบสนองอย่างพอเพียง และ (4) การจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบสร้างความยืดหยุ่นให้เกิดขึ้นกับการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ในกรณีที่จัดการเรียนรู้ผ่านระบบการจัดการเรียนรู้ที่ให้อิสระแก่ผู้เรียน การเรียนรู้แบบโต้ตอบนี้จะทำให้ผู้เรียนกำหนดการเรียนรู้ของตนเอง และควบคุมระยะเวลาในการเรียนรู้ได้ (Sessoms, 2008; Ceresia, 2016)

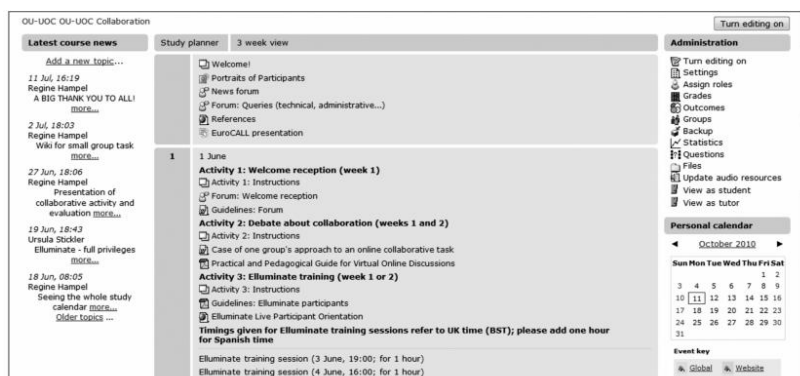
2.5 เทคโนโลยีที่ใช้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาในปัจจุบันมีหลากหลายขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการ ผู้วิจัยได้เลือกจากเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับองค์ประกอบการเรียนรู้แบบโต้ตอบอันประกอบไปด้วย (1) ระบบจัดการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน (2) เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ระหว่างผู้สอน และระหว่างเทคโนโลยี และ (3) เครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้ มีรายละเอียดต่อไปนี้

2.5.1 ระบบการจัดการเรียนรู้

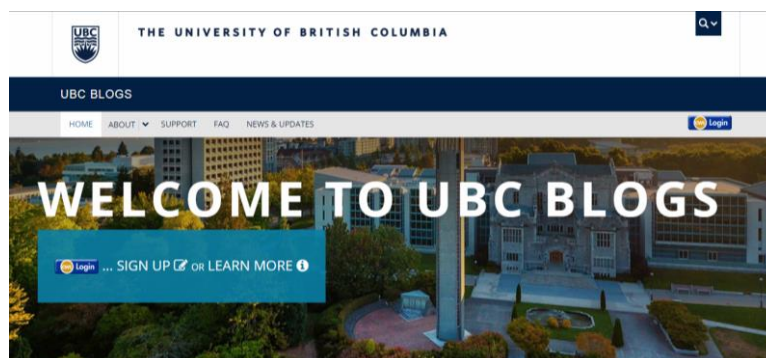
เทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับองค์ประกอบการเรียนรู้แบบโต้ตอบและสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษา คือ ระบบจัดการเนื้อหา (Course Management system: CMS) เป็นระบบบริหารจัดการเนื้อหาที่เน้นการจัดการผ่านเว็บ (Web interface) ในลักษณะรูปแบบระบบเว็บท่า (Portal Systems) ซึ่งผู้ดูแลระบบจะควบคุมมีฟังก์ชันการทำงาน เช่น แสดงข้อมูลรายวิชา (Course data) ระบบประเมินผล (Assessment data) แสดงข้อมูลข่าวสาร (Information) ระบบถาม/ตอบปัญหา (FAQs) ห้องสนทนา (Chat) กระดานข่าว (Forums)

ข้อมูลสถิติ (Statistics) และฟังก์ชันเสริมต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้หรือตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งในฟังก์ชันประเมินผลจะมีการบันทึกคะแนนและให้ผลป้อนกลับกับผู้เรียน (Casquero et al., 2016; Kazanidis, Pellas, Fotaris & Tsinakos, 2018; Moodle, 2018)

ภาพที่ 1 แสดงรายละเอียดของรายวิชาในการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์ (Ernest ,Heiser & Murphy, 2013)

จากการทบทวนวรรณกรรมระบบจัดการเนื้อหาที่มีเว็บไซต์เป็นฐานที่มีลักษณะตามองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบและสามารถส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้านภาษา อีกทั้งยังเป็นระบบจัดการทรัพยากรแบบเปิด (Open Source Content management system) มีหลากหลายเว็บไซต์ เช่น Joomla Drupal Moodle เป็นต้น แต่ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ระบบจัดการเนื้อหา Wordpress ในการจัดทำระบบการเรียนรู้ภาษาแบบโต้ตอบ เนื่องจากแพลตฟอร์มของ Wordpress มีความยืดหยุ่น สามารถเพิ่มเติมปลั๊กอินให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็น การเข้าระบบผ่าน Facebook เพิ่มเติมวิดีโอแบบโต้ตอบ เพิ่มเติมการบันทึกบล็อกวิดีโอ และเพิ่มเติมส่วนขยาย (Extension) อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ อีกทั้งยังเป็นระบบที่มีอินเทอร์เฟซ (Interface) ง่ายต่อการใช้งาน สามารถเก็บร่องรอยการเรียนรู้ได้จากระบบ นอกจากนี้จากสถิติการใช้งานของผู้ใช้ทั่วโลกพบว่า Wordpress เป็นระบบจัดการเนื้อหาอันดับ 1 ที่ถูกเลือกใช้งานมากที่สุด (Patel, Rathod, & Prajapati, 2011; Fearn, 2019; Ionos, 2019)

ภาพที่ 2 เว็บไซต์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย British Columbia
ที่ใช้ Wordpress เป็นระบบจัดการเนื้อหา (<http://blogs.ubc.ca/>)

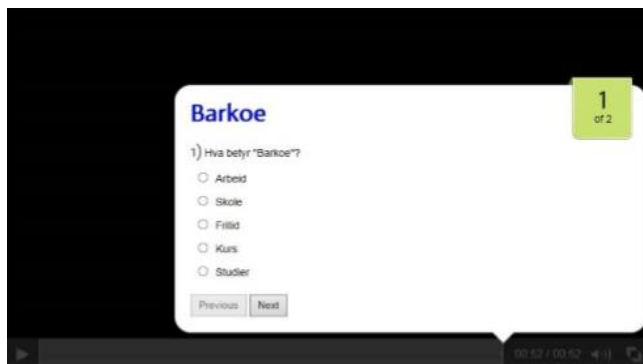
2.5.2 เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ

เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบสามารถแบ่งออกเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารแบบประสานเวลา (Synchronous communication) และเครื่องมือติดต่อสื่อสารแบบไม่ประสานเวลา (Asynchronous communication) โดยเครื่องมือที่เลือกใช้ในแบบประสานเวลาได้แก่ ระบบ Live Call หรือ Video conference เป็นระบบการติดต่อสื่อสารในช่วงเวลาเดียวกัน ดังนั้นผู้รับสารและผู้ส่งสารจะเกิดการโต้ตอบสื่อสารและแลกเปลี่ยนความรู้กันได้ทันที ซึ่งเครื่องมือที่มีลักษณะนี้สามารถเพิ่มลงในระบบการจัดการเรียนรู้ เช่น Facebook Wechat Skype เป็นต้น ส่วนเครื่องมือไม่ประสานเวลาได้แก่ ระบบเว็บบอร์ดและระบบแชท ที่ผู้รับและผู้ส่งสารไม่ต้องสื่อในเวลาเดียวกัน สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ตามความสะดวกของแต่ละฝ่ายดังนั้นการติดต่อสื่อสารในลักษณะนี้จึงต้องอาศัยระยะเวลาในการสื่อสาร เครื่องมือที่กล่าวข้างต้นนี้เป็นเครื่องมือที่เอื้อต่อการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน (Hodges & Hunger, 2011; Hjalmarson, 2017) ส่วนการโต้ตอบกับระบบจะใช้มัลติมีเดีย (Multimedia) โดยจะเน้นการใช้วิดีโอแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Video) ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและพัฒนาทักษะทางภาษามากขึ้น ทั้งนี้ในวิดีโอจะต้องสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน และต้องมีคำบรรยายประกอบหรือข้อความที่สำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปประมวลผลให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น โดยเนื้อหาในวิดีโอจะใช้เสียงที่เป็นเจ้าของภาษาที่ออกเสียงถูกต้องและชัดเจนเป็นการสร้างพื้นฐานให้ผู้เรียนนำไปใช้ในระดับสูงต่อไป การเรียนรู้ด้วยวิดีโอจะทำให้ผู้เรียนภาษาที่สองได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่สื่อผ่านออกมาจากภาพ ถือเป็นสื่อที่สามารถทำให้ผู้เรียนแปลความหมายให้เข้าใจเรื่องราวจากภาพได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังมีเทคโนโลยีที่ช่วยสนับสนุนทักษะการฟังคือ เสียง (Audio) ต้องมีความหลากหลายและเป็นเสียงจริงจากบริบทต่าง ๆ ที่มีการออกเสียงที่ถูกต้องเพื่อให้ผู้เรียนได้รับฟังเสียงในหลาย ๆ สำเนียง ถือเป็นวิธีการฝึกให้เกิดความหลากหลายในการฟังให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด (Sejdiu, 2017, Ginther, 2002; Grgurovic & Hegelheimer, 2007; Abidin et al., 2011) ตัวอย่างงานวิจัยที่ใช้

สื่อเสียง และสื่อวิดีโอในการพัฒนาทักษะทางการฟังและการพูด Kim (2014) ศึกษาว่าผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองสามารถปรับปรุงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองได้โดยการใช้ทรัพยากรแบบออนไลน์ การบันทึกแบบออนไลน์ และโปรแกรมข้อความพูด (STP) และข้อเสนอแนะในระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง การศึกษาทดลองนี้ออกแบบมาเพื่อให้โอกาสในการบันทึกเรื่องราวในหัวข้อรายสัปดาห์นอกห้องเรียนสำหรับผู้เรียน ESL เพื่อประเมินความเป็นอิสระของผู้เข้าร่วมในการปรับปรุงความสามารถในการพูดได้ การวิจัยครั้งนี้ใช้ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ มี การประเมินผล 4 เรื่องเพื่อตรวจสอบการพัฒนาการพูดของผู้เข้าร่วมในการเล่าเรื่องเกี่ยวกับคลิป ภาพยนตร์เสียงลงใน VoiceThread และแบบสอบถามเพื่อประเมินทัศนคติของตนเองต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองนี้ ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาทรัพยากรด้วยตนเองช่วยให้พัฒนาทักษะการพูดและสร้างความมั่นใจในตัวเองมาก ผู้เข้าร่วมการศึกษายังชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ผ่านการเล่าเรื่องสามารถทำให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อเพิ่มความเป็นอิสระในด้านความสามารถทางภาษาได้ นอกจากนี้งานวิจัยนี้ยังแสดงให้เห็นว่าการตอบรับและบทบาทของอาจารย์ผู้สอนมีความสำคัญในการพัฒนาความเป็นอิสระในการเรียนรู้ของผู้เรียน

Chen (2011) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication skills) ในผู้เรียนโดยเลือกใช้เทคโนโลยีการรู้จำเสียงอัตโนมัติ (Automatic Speech Recognition: ASR) กับผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (English as Foreign Language: EFL) โดยผู้เรียนจะเรียนรู้ผ่านแบบฝึกหัดออนไลน์จำนวน 6 แบบฝึกหัด เมื่อผู้เรียนฝึกฝนทักษะการพูดเสร็จ ผู้เรียนจะได้รับฟังผลป้อนกลับ (Feedback) ทันที การเรียนรู้เช่นนี้สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาให้มีผลลัพธ์ที่ดีขึ้น และสามารถลดความวิตกกังวลในขณะที่พูดของผู้เรียนได้

นอกจากนี้ Kolås (2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของวิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) จากผู้สอนที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนพบว่า วิดีโอแบบโต้ตอบสามารถดึงดูดผู้เรียนให้มีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน อีกทั้งการใช้แบบทดสอบที่ฝัง (Embedded) เข้าไปในวิดีโอจึงเป็นเทคโนโลยีที่แสดงผลการเรียนรู้ระหว่างเรียนของผู้เรียนได้ (Formative Assessment) โดยที่ผู้เรียนดำเนินการวัดผลด้วยตนเอง (self-testing) เครื่องมือนี้จะช่วยตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ผ่านวิดีโอมากขึ้น จึงสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจ (Motivation) ในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้นกว่าการเรียนแบบดั้งเดิม อีกทั้ง Wang and Young (2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการให้ผลป้อนกลับต่อผู้เรียนที่เรียนภาษาโดยใช้ ASR-based CALL (Computer-assisted Language Learning Based) ในการจัดการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า หลังจากที่ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านระบบที่ให้ผลป้อนกลับเป็นรายบุคคล ผู้เรียนมีทักษะการพูดด้านการออกเสียง (Pronunciation) ที่ดีขึ้น

ภาพที่ 3 แสดงวิดีโอแบบโต้ตอบ และแบบทดสอบในวิดีโอ
(Interactive Video with quiz) (Kolås, 2015)

2.5.3 เครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้

จากการศึกษาเทคโนโลยีที่ส่งเสริมทักษะการพูดและสามารถวัดผลทักษะการพูด ได้แก่ (1) วิดีโอบล็อก (Video Blogging) เป็นการสื่อสารแบบ Asynchronous ที่ผู้เรียนจะต้องผลิตวิดีโอของตนเองโดยต้องเลือกใช้คำศัพท์ และใช้ประโยคให้สอดคล้องกับบริบทที่ได้รับ อีกทั้งยังต้องพูดให้กระชับและได้ใจความตามระยะเวลาที่กำหนด ถือเป็นผลงานที่สะท้อนความสามารถและผู้สอนสามารถวัดผลการเรียนรู้ภาษาได้จากวิดีโอที่ผู้เรียนสร้างขึ้น (Santamaria, Morales, Encalada, 2018) ทั้งนี้ M. Johnson and Skarphol (2018) ได้นำวิดีโอบล็อกมาใช้ในการนำเสนอแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่เรียนวิชาศิลปะ เพื่อให้ลดความกังวลในการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน ซึ่งข้อค้นพบที่ได้พบว่าการใช้วิดีโอบล็อกทำให้ผู้เรียนนำเสนอแฟ้มผลงานอย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งนักเรียนยังสามารถตอบคำถามที่เพื่อนร่วมห้องสอบถามได้วิดีโอบล็อกอย่างซื่อสัตย์ และจากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนได้ข้อมูลว่า นักเรียนมีโอกาสในการบันทึกวิดีโอซ้ำ ๆ หลายครั้งจนกว่าจะพอใจ ซึ่งการใช้วิดีโอบล็อกทำให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดในการโต้ตอบกับเพื่อน ๆ และพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านการนำเสนอให้ผู้รับชมเข้าใจให้มากที่สุด นอกจากนี้ Cong-Lem and Studies (2018) ได้เสนอการค้นพบจากการสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) ผ่านการใช้เทคโนโลยีแบบโต้ตอบ พบว่าวิดีโอบล็อกเป็นแพลตฟอร์มที่เอื้อให้ผู้เรียนฝึกฝนการพูดบอกเล่าเรื่องราว และประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เรียน การใช้วิดีโอบล็อกในการวัดผลทักษะการพูดของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น และผู้เรียนลดความกังวลในการเรียนภาษาที่สองลงได้ เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนทักษะในสภาพแวดล้อมที่ไม่จำกัดเวลา และสถานที่ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้สอนสามารถตรวจสอบความคืบหน้าการเรียนรู้ของผู้เรียน และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเป็นรายบุคคลได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Johnson and Skarphol (2018) และ Ariffin and Ismail (2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการนำวิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) มาพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ

ผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ผ่านวิดีโอแบบโต้ตอบมีความเชี่ยวชาญในการใช้คำศัพท์มากขึ้น ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามบริบท และเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการนำเสนอมากขึ้น

ภาพที่ 4 แสดงวิดีโอบล็อก (Video blogging) ในการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอผลงานศิลปะของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษา (Johnson & Skarphol, 2018)

(2) Audio Blogging ให้ผู้เรียนบันทึกเสียงของตนเอง เป็นกระบวนการที่ให้ผู้เรียนสร้างบล็อกเสียงในเพื่อนำเสนอข้อมูลต่างๆ ที่ตนเองสนใจ โดยการสร้างบล็อกเสียงเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ให้ผู้เรียนสะท้อนความรู้ และง่ายต่อการสร้างผลงานและสามารถเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ตได้ง่าย และที่สำคัญ Audio Blogging สามารถพัฒนาทักษะการพูดให้กับผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ในการกำหนดหัวข้อเพื่อให้ผู้เรียนบันทึกเสียงต้องมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียนให้มากที่สุด นอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะการพูดแล้วยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูดมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนสามารถฟังเสียงตนเองซ้ำได้หลาย ๆ รอบ แล้วปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นได้ (Richardson, 2010; Sun, 2012; Golonka, Bowles, Frank, Richardson & Freynik, 2014) ดังที่ Hsu (2015) ได้ศึกษาผลการใช้ Audio Blogging ที่มีต่อทักษะการพูดของผู้เรียนภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีการพูดที่ซับซ้อนมากขึ้น มีความคล่องแคล่วในการพูดมากขึ้น และพูดถูกต้องมากขึ้นกว่าก่อนการบันทึกเสียง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Shih (2010) ที่นำกิจกรรม Audio Blogging มารวมกับการสอนแบบ face-to-face เพื่อพัฒนาทักษะการพูดให้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (EFL) ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่บันทึกคลิปเสียงมีผลคะแนนทักษะการพูดในทิศทางบวก และสามารถพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนได้ทั้งการออกเสียงและการสื่อความที่ชัดเจน และ Hung and Huang (2016) ใช้บล็อกเสียง (Audio blogging) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสอนบล็อกด้วยตนเองก่อนจะเริ่มให้ผู้เรียนบันทึกบล็อกเสียงของตนเอง 5 บล็อก อัฟโหลดสัปดาห์ละบล็อก นอกจากนี้

อัฟโหลดแล้วยังต้องไปแสดงความคิดเห็นถึงจุดเด่น จุดด้อย และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงให้กับบล็อกเสียงของเพื่อนร่วมชั้นเรียนอีก 3 คน ผลการวิจัยพบว่า การบันทึกบล็อกเสียงช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดได้ถูกต้อง คล่องแคล่วมากขึ้น

ภาพที่ 5 แสดงบล็อกเสียง (Audio blogging) ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูด (Hung & Huang, 2016)

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (Interactive Learning Environment) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องโต้ตอบทั้งทางวาจาหรือแสดงท่าทางในกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นถือเป็นการโต้ตอบสองทาง ประกอบด้วยการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนด้วยกัน โต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน โต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับเทคโนโลยี การเรียนรู้แบบโต้ตอบจะทำให้ผู้เรียนสะท้อนผลป้อนกลับที่ได้จากการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้สรุปองค์ประกอบการเรียนรู้แบบโต้ตอบไว้ 3 องค์ประกอบคือ (1) ระบบจัดการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน (2) เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ระหว่างผู้สอน และระหว่างเทคโนโลยี และ (3) เครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้ ซึ่งเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับองค์ประกอบการเรียนรู้แบบโต้ตอบและสามารถสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาในทักษะการสื่อสาร ผู้วิจัยเลือกใช้ Wordpress เป็นระบบจัดการเนื้อหาประกอบด้วยเนื้อหาจากวิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) และเครื่องมือวัดผลที่เลือกใช้วิดีโอบล็อก (V-blog) เป็นเทคโนโลยีหลักในการเรียนรู้ ดังนั้นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์ในงานวิจัยนี้จะใช้เทคโนโลยีแบบโต้ตอบร่วมกับวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานที่จะกล่าวในตอนต่อไป

ตอนที่ 3 การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Language Learning)

การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ประกอบด้วยกรอบทบทวนวรรณกรรม (1) แนวคิดและความหมายการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (2) ประเภทของการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (3) กระบวนการในการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน และ (4) ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

3.1 แนวคิดและความหมายการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

Willis (1996) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อเป้าหมายที่แท้จริง หรืออาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนจะใช้ความรู้ รวมถึงทักษะของภาษาที่ผู้เรียนศึกษาเพื่อแก้ปัญหา ไขปริศนา เล่นเกม แบ่งปันหรือเปรียบเทียบประสบการณ์ ภาระงานเกิดจากหลากหลายปัจจัย โดยมีพื้นฐานมาจากข้อมูลที่ผู้เรียนมี หรือแสดงออก เช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป จึงทำให้ภาระงานมีหลากหลายประเภทขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้สอนและความต้องการของผู้เรียน อีกทั้ง Ellis (2003) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้ภาษาโดยเน้นภาระงานไว้ว่าเป็นภาระงานที่ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางภาษาผ่านการใช้ที่เน้นความหมาย (meaning-focused language use) ในทางปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ Widdowson (1998) ได้กล่าวถึงภาระงานทางภาษาต้องคำนึงถึงความหมายในทางปฏิบัติ (pragmatic meaning) โดยจะต้องเป็นภาระงานที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบริบทต่างๆ และมีการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในสังคมจริงๆ ตรงกับที่ Long (1985) ได้อธิบายไว้เกี่ยวกับจุดเด่นของภาระงานทางภาษาต้องมาจากกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และภาระงานจะต้องมีลักษณะเฉพาะ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาภาษาได้ตรงวัตถุประสงค์มากที่สุด เพราะในแต่ละบริบทก็จะใช้ภาษาแตกต่างกันไป ผลการประเมินภาระงานจะขึ้นอยู่กับความถูกต้องและความเหมาะสมในการเลือกใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร โดยใช้ Rubric ดังนั้นจากการเรียนรู้ภาษาผ่านภาระงานผู้เรียนจะต้องผลิตผลงานออกมา ผู้เรียนจะมีความพร้อมต่อการทำกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาในสังคมที่แท้จริง ดังนั้นภาระงานที่ผู้สอนจัดต้องคำนึงถึงการส่งเสริมให้เกิดรับภาษา (Receptive) และการสร้าง (Productive) ให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

Van den Branden (2006) ได้อธิบายความหมายของภาระงานทางภาษาไว้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่ต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายซึ่งต้องมีการใช้ภาษา การใช้ภาษาในที่นี้คือการบรรลุเป้าหมายโดยการเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา ตัวอย่างเช่น การโต้ตอบกับผู้อื่นในสถานการณ์จริงผ่านการใช้ภาษา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้มากขึ้น

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน หมายถึง ภาระงานที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะการใช้ภาษา ผ่านการใช้ภาษาที่เน้นความหมาย (meaning-focused language use) ภาระงานจะให้ผู้เรียนสร้าง (Productive) และการรับภาษา (Receptive) เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา โดยลักษณะของภาระงานทางภาษาที่มาจากบริบทที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันที่แท้จริง

3.2 ประเภทของการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

Prabhu (1987) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมที่เป็นภาระงานออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งประเภทของภาระงานนี้อยู่ในช่วงเริ่มแรกของการนำภาระงานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กิจกรรมการนำเสนอข้อมูลใหม่ ดังนี้

1. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (information - gap task) เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการส่งผ่านข้อมูลจากคนหนึ่งไปยังอีกคน ในการทำกิจกรรมผู้เรียนจะต้องได้ใช้ภาษาสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนกับสมาชิกในกลุ่มหรือภายในห้องเรียน เช่น การกำหนดตารางที่มีรายละเอียดยังไม่สมบูรณ์ และมีข้อมูลที่สัมพันธ์กันกับตารางนั้นๆ แจกให้ผู้เรียนเป็นข้อความที่แตกต่างกัน ซึ่งในการทำกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะต้องได้การใช้ภาษาสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนมีกับผู้อื่น โดยที่ผู้เรียนจะต้องหาข้อความของสมาชิกคนอื่นที่มีความสัมพันธ์กับข้อความที่ตนได้รับเพื่อนำไปเติมลงในตารางให้สมบูรณ์

2. กิจกรรมการนำเสนอข้อมูลใหม่ (reasoning - gap task) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลใหม่จากข้อมูลที่ได้รับโดยผ่านการคิดจากการวิเคราะห์ การอนุมาน การวินิจฉัย การให้เหตุผล หรือตามความคิดเห็นส่วนตัว เช่น ผู้สอนให้ผู้เรียนจัดตารางเรียนใหม่ โดยทำการระบุเวลาและรายวิชา และให้เหตุผลในการจัดตารางได้อย่างเหมาะสม

3. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (opinion-gap task) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องได้แสดงความรู้สึก ความคิดเห็นหรือทัศนคติต่อเรื่องราวหรือสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ เช่น การร่วมกันอภิปรายในหัวข้อเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในสังคม และร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์

Nunan (2006) กำหนดรูปแบบของภาระงานไว้ 2 ประเภท คือ (1) ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (pedagogical task) เป็นภาระงานในชั้นเรียน และ (2) ภาระงานจริง (real- world task) เป็นภาระงานที่เน้นการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน มีรายละเอียดดังนี้

1. ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (pedagogical task) คือ ภาระงานที่ผู้สอนจัดขึ้นให้เกิดในห้องเรียนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาจากการทำกิจกรรมผ่านการทำภาระงานในห้องเรียน สามารถแบ่งประเภทของภาระงานเพื่อการเรียนการสอนไว้ 2 ประเภทย่อยคือ

1.1 ภาระงานเพื่อการฝึกฝน (rehearsal rationale) เป็นภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมาย และฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนประวัติของตนเองเพื่อใช้ในการสมัครงาน (resume) ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างถูกต้อง และสื่อสารได้อย่างมีความหมาย โดยการทำให้ภาระงานนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองได้ดียิ่งขึ้นผ่านการทำกิจกรรมแบบจับคู่และได้รับคำแนะนำจากผู้สอน

1.2 ภาระงานเพื่อการกระตุ้น (activation rationale) เช่น การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำภาระงานกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยกำหนดสถานการณ์ให้ ผู้เรียนอยู่บนเรือที่กำลังจะจม และผู้เรียนต้องว่ายน้ำไปที่เกาะซึ่งจะรอดจากการจมน้ำ โดยมีเงื่อนไขว่าผู้เรียนมีภาชนะก้นน้ำ 1 อย่างที่สามารถบรรจุของได้ 20 กิโล ให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกสิ่งของที่ จะนำไปด้วย โดยมีรายการต่างๆตามที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ การทำภาระงานนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นจากสถานการณ์ที่ได้รับเพื่อให้เกิดการใช้ภาษาและโครงสร้าง ทั้งการพูดแสดงความคิดเห็น การพูดเพื่อตัดสินใจ การให้คำแนะนำ การพูดถึงปริมาณ เป็นต้น

ซึ่ง Oxford (2006) ได้นำเสนอการจัดภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (pedagogical task) ที่แตกต่างเพิ่มเติมอีก 5 ประเภท ได้แก่ (1) ภาระงานประเภทจิ๊กซอว์ (jigsaw task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนคนอื่นๆ เพื่อเรียบเรียงเรื่องราวให้สัมพันธ์กัน เช่น ผู้เรียนได้รับเนื้อหาเกี่ยวกับนิทานที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม ผู้เรียนจะต้องทำการเล่าเรื่องร่วมกันกับกลุ่มอื่นๆโดยลำดับเหตุการณ์ตามท้องเรื่องได้อย่างถูกต้อง (2) ภาระงานแลกเปลี่ยนข้อมูล (information - gap task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันระหว่างบุคคลหรือกลุ่ม โดยที่จะได้รับชุดข้อมูลที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะต้องทำการสื่อสารเพื่อขอและให้ข้อมูลเพื่อให้ภาระงานนั้นแล้วเสร็จ (3) ภาระงานแก้ปัญหา (problem solving task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้คิดหาแนวทางแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่กำหนดตามชุดของข้อมูลที่กำหนดให้ (4) ภาระงานเพื่อการตัดสินใจ (decision - making task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจต่อเรื่องหรือปัญหาที่ผู้สอนกำหนด โดยผู้เรียนต้องอธิบายเหตุผลที่เลือกตัดสินใจสิ่งนั้น และ (5) ภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (opinion exchange tasks) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกัน โดยไม่จำเป็นต้องมีความเห็นที่ตรงกันกับบุคคลอื่น

2. ภาระงานจริง (real-world task) คือ การใช้ภาษาในกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ทั้งการเขียนบทกลอนรวมไปถึงการจองตัวเครื่องบิน ภาระงานจริงมุ่งเน้นไปยังการแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านการสื่อสารระหว่างบุคคล ทั้งนี้ Willis (2011) กล่าวถึงความหมายของภาระงานจริงไว้ว่า ภาระงานจริงเป็นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ภาษาจริงในสังคม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับความหมาย คือ ขั้นที่ผู้เรียนสร้างความหมาย

เพื่อการสื่อสารได้จริง ระดับสื่อสาร คือ ชั้นที่ผู้เรียนเข้าใจถึงพฤติกรรมสื่อสารในสถานการณ์จริง เช่น การเดาความหมาย การแสดงความคิดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ระดับกิจกรรม คือ ชั้นที่ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารเพื่อทำกิจกรรมได้เสมือนกับสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน เช่น การเล่าเรื่อง การอธิบายถึงวิธีการประดิษฐ์สิ่งของ เป็นต้น โดยในทั่วไปนั้นมีระดับการใช้ภาษาอยู่ 3 ประเภท ได้แก่ (1) การใช้ภาษาเพื่อการค้าและบริการ (goods and services) (2) การใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ในสังคม (social macrofunction) และ (3) การใช้ภาษาเพื่อความเพลิดเพลิน (aesthetic macrofunction) นอกจากนี้ Willis (2011) ได้กล่าวถึงภาระงานที่เกี่ยวข้องกันกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ดังนี้

2.1 ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง (English for specific purposes) ในการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง ผู้สอนจะต้องสะท้อนให้ผู้เรียนได้เกิดการใช้ภาษาได้เสมือนในสถานการณ์จริง เช่น ภาษาเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ และภาษาเพื่อการประกอบอาชีพ ดังตัวอย่างภาระงานภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เช่น ภาระงานการทำนาย (prediction task) เช่น การให้อ่านบทความเชิงวิชาการ เพื่อให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเฉพาะทาง โดยอาจมีการกำหนดขั้นตอนการทำกิจกรรมเริ่มจากจับกลุ่มสามคน อ่านบทความหรืองานวิจัย จดบันทึกคำถามที่สำคัญที่อาจมีคำตอบอยู่ในบทความ จากนั้นผู้สอนจึงถามผู้เรียนทายคำตอบสิ่งที่กลุ่มตนเองได้ตั้งคำถามไว้

2.2 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (everyday English) ในการจัดการเรียนรู้เช่นนี้มักเป็นรูปแบบของการให้ภาระงานที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง เช่น การพูดสนทนา การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ การร่วมกันสรุปและอภิปรายในหัวข้อต่างๆ ร่วมกันในห้องเรียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อสารได้มากที่สุด

Willis (2011) ยังได้แบ่งประเภทภาระงานในการจัดกิจกรรมออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ภาระงานทำรายการ (listing task) การจัดรายการถือเป็นภาระงานที่ออกแบบได้ง่ายที่สุด และอาจดูเหมือนกับว่าเป็นภาระงานที่ง่ายที่สุดในการทำกิจกรรม แท้จริงแล้วภาระงานประเภทนี้มีความยากต่อผู้สอนในการกำหนดหัวข้อให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ในการทำภาระงานการจำแนกผู้เรียนสามารถเขียนจำแนกได้ทั้งที่เป็นคำศัพท์ วลีสั้นๆ หรือแม้แต่ประโยคยาว ๆ ซึ่งมีกระบวนการในการทำกิจกรรมดังนี้

1.1 การระดมสมอง (brainstorming) การระดมสมองมีส่วนช่วยในผู้เรียนที่ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจัดให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันทั้งห้อง แบบจับคู่ และแบบกลุ่มเล็กๆ โดยร่วมกันระดมความคิดตามหัวข้อและเวลาที่ผู้สอนกำหนด จากนั้นจึงนำเสนอด้วยการพูดหน้าชั้นเรียน

1.2 การหาข้อเท็จจริง (fact - finding) การหาข้อเท็จจริงเป็นการทำให้ผู้เรียนได้สืบค้นถึงข้อมูลที่เป็นจริงผ่านช่องทางในการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น เว็บไซต์ การสอบถาม หรือการอ่านในหนังสือ โดยผู้สอนจะกำหนดหัวข้อให้ผู้เรียนได้ทำการค้นหาข้อเท็จจริงเพื่อนำเสนอ ซึ่งผู้สอนอาจใช้กิจกรรมการหาข้อเท็จจริงเป็นการบ้านให้ผู้เรียนได้ไปสืบค้นเองได้

2. ภาระงานจัดลำดับและหมวดหมู่ (ordering and sorting task) การจัดลำดับและหมวดหมู่มีความซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งในการทำกิจกรรมยังขึ้นอยู่กับข้อความคิดเห็นส่วนบุคคลในการทำภาระงานประเภทนี้ มีกระบวนการดังนี้

2.1 การเรียงลำดับ (sequencing) การเรียงลำดับมักให้ผู้เรียนได้ลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังตามข้อมูลที่คุณสอนกำหนดให้ถูกต้อง เช่น การเรียงรูปภาพเหตุการณ์ให้ถูกต้องตามลำดับ โดยเรียงจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนไปสู่เหตุการณ์ที่เกิดท้ายสุด นอกจากนี้ผู้สอนอาจจัดกิจกรรมโดยใช้สื่อประเภทวิดีโอเปิดให้ผู้เรียนดูแล้วจดจำภายในครั้งเดียว จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลำดับเหตุการณ์ถึงสิ่งที่ได้เห็นอย่างถูกต้องตามลำดับ

2.2 การจัดอันดับ (rank ordering) การจัดอันดับมักให้ผู้เรียนได้ทำการจัดอันดับเองตามความคิดเห็นส่วนตัว โดยมากการกำหนดหัวข้อให้จัดอันดับจะเป็นเรื่องใกล้ตัว เช่น การหาจัดอันดับสถานที่ท่องเที่ยวที่อยากไปมากที่สุด พร้อมกับจับคู่แบ่งปันข้อมูลกัน หรือพูดแบ่งปันกับทั้งห้องเรียน

2.3 การจัดหมวดหมู่ (classifying) การจัดหมวดหมู่สามารถทำได้ทั้งการจัดหมวดหมู่ด้วยตัวผู้เรียนเองตามข้อมูลที่คุณสอนกำหนดให้ และจัดหมวดหมู่ตามประเภทที่กำหนดไว้แล้ว เช่น การจัดคำศัพท์ที่อยู่ในหมวดหมู่เดียวกันลงในตารางที่คุณสอนกำหนดให้

3. ภาระงานเปรียบเทียบ (comparing task) ในการจัดกิจกรรมภาระงานเปรียบเทียบ ผู้เรียนมักจะจับกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยน เปรียบเทียบกันในกลุ่มเล็ก ๆ 3-4 คน เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว เช่น ตารางชีวิตประจำวัน เพื่อเปรียบเทียบดูว่าใครเป็นผู้ที่ตื่นเช้าที่สุด เป็นต้น ทั้งนี้ผู้สอนสามารถกำหนดหัวข้อที่ยากขึ้นตามระดับความสามารถผู้เรียนได้ เช่น หัวข้อเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม เป็นต้น โดยมีกระบวนการที่สัมพันธ์กับการทำภาระงานเปรียบเทียบดังนี้

3.1 การจับคู่ (matching) เป็นขั้นทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนในทุกช่วงชั้น โดยเป็นการจับคู่สองสิ่งที่มีสัมพันธ์กัน อีกทั้งการจับคู่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ทางภาษาและเตรียมพร้อมที่จะใช้ภาษาในการพูดได้มากขึ้น

3.2 การหาความเหมือนและความแตกต่าง (finding similarities and finding differences) ตัวอย่างกิจกรรม เช่น things in common จับคู่และบอกสิ่งที่ทำเป็นกิจกรรมในช่วงวันหยุด ผลัดกันพูดกับคู่ของตนเอง โดยพยายามหาสิ่งที่เหมือนกันให้ได้มากที่สุดภายในเวลาสามนาที

4. ภาระงานแก้ปัญหา (problem solving task) การทำกิจกรรมภาระงานแก้ปัญหามุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาคำถามที่กำหนด เช่น สภาวะปัญหาโลกร้อน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายร่วมกันและนำเสนอแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสมที่สุด โดยผู้เรียนอาจทำการจดบันทึก (note-taking) การร่างแนวทางการแก้ไขปัญหา (drafting) ก่อนนำเสนอหน้าชั้นเรียน

5. ภาระงานโครงการ (project and creative task) กิจกรรมภาระงานโครงการมักมีรูปแบบโดยการทำกิจกรรมแบบจับคู่และแบบกลุ่ม โดยในการทำกิจกรรมผู้เรียนจะกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินงานของกลุ่มตนเอง โดยสามารถเป็นการเรียนรู้นอกห้องเรียนได้ และระยะเวลาในการทำโครงการจะยาวนานกว่าการทำภาระงานประเภทอื่น เช่น การทำโครงการเกี่ยวกับแผ่นพับหรือโปสเตอร์โฆษณาการท่องเที่ยว ผู้เรียนจะต้องมีการวางแผนทั้งด้านความคิดสร้างสรรค์ ภาษา ความสวยงาม ความเหมาะสม และปัจจัยอื่นๆ ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ผู้สอนกำหนด

6. ภาระงานแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว (sharing personal experience task) ภาระงานแบ่งปันประสบการณ์จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูดมากที่สุด โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นการเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ที่ผู้เรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน การเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเองหรือการเล่าเรื่องในหัวข้อที่ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นอยู่แล้ว เช่น ความทรงจำในวัยเด็ก Your most memorable childhood experience เป็นต้น โดยผู้สอนอาจมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมดังนี้ (1) กำหนดหัวข้อเรื่องที่จะพูด (individual thinking/preparation at home) (2) ให้เวลาในการเตรียมตัวเล่าเรื่อง (private rehearsal) (3) ผู้เรียนเล่าเรื่องกับคู่ของตนเอง (tell story to partner) (4) ผู้สอนให้คำแนะนำหลังการเล่าเรื่อง (review of performance) (5) เตรียมการเล่าเรื่องอีกครั้ง (prepare to retell) (6) เปลี่ยนคู่และเล่าเรื่องอีกครั้งหนึ่ง (change partners and retell story) และสุดท้าย (7) เขียนสรุปเรื่องราวตามที่เล่าเพื่อแลกเปลี่ยนอ่านในชั้นเรียน (write it up for the class to read)

นอกจากนี้ Nunan (2006) ได้นำเสนอเกณฑ์การจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การใช้ภาระงานแต่ละประเภทในการจัดกิจกรรมจะต้องขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและเป้าหมายในการสื่อสารที่ผู้สอนต้องการฝึกฝนผู้เรียน ซึ่งการจัดกิจกรรมได้อย่างตรงตามความต้องการของผู้เรียนจะช่วยให้การฝึกภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้จำแนกเกณฑ์ภาระงานให้ผู้สอนออกเป็น 5 ประเภท คือ (1) องค์กรความรู้ (cognitive) (2) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (interpersonal) (3) ภาษาศาสตร์ (linguistic) (4) ความรู้สึกและอารมณ์ (affective) และ (4) ความคิดสร้างสรรค์ (creative) โดยรายละเอียดและรูปแบบในการจัดกิจกรรมมีดังต่อไปนี้

1. แบ่งโดยใช้องค์ความรู้ (cognitive) โดยภาระงานที่แบ่งโดยใช้องค์ความรู้ มีแนวทางการจัดกิจกรรมอยู่ 8 ประเภท ดังนี้

1.1 การจัดหมวดหมู่ (classifying) เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ จัดกลุ่มหรือสิ่งที่มีความคล้ายกันให้อยู่ในกลุ่ม เช่น การศึกษาและจัดกลุ่มรายชื่อระหว่างหญิง-ชาย ได้อย่างถูกต้อง

1.2 การทำนาย (predicting) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำนายถึง สิ่งที่จะเกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้ เช่น ดูชื่อหน่วยการเรียนรู้และวัตถุประสงค์และทายว่ากำลังจะ ได้เรียนเรื่องอะไร เกี่ยวกับอะไร เป็นต้น

1.3 การกระตุ้น (inducing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้รับการ กระตุ้นให้เกิดการใช้โครงสร้างทางภาษา เช่น การศึกษาบทสนทนาและค้นพบว่าบทสนทนานั้นมี ลักษณะโครงสร้างในรูปแบบของ simple past tense

1.4 การจดบันทึก (taking notes) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนจด บันทึกสิ่งที่เรียนลงในสมุดโดยใช้ภาษาเป็นคำพูดของตัวเอง

1.5 การทำแผนผังความคิด (concept mapping) เป็นกิจกรรมที่ ให้ผู้เรียนเขียนแสดงใจความสำคัญของเนื้อหาที่เรียนในรูปแบบของแผนผังความคิด

1.6 การสรุปความ (inferencing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสรุปถึง สิ่งที่อยู่ก่อนแล้วเพื่อที่จะเชื่อมโยงไปยังสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่

1.7 การจำแนกแยกแยะ (discriminating) เป็นกิจกรรมที่ ให้ ผู้เรียนได้จำแนกระหว่างสิ่งที่เป็นใจความสำคัญและสิ่งที่เป็นข้อมูลสนับสนุนได้

1.8 การสร้างผังไดอะแกรม (diagramming) เป็นกิจกรรมที่ ให้ ผู้เรียนนำเนื้อหาที่เรียนมาสรุปลงในผังไดอะแกรม

2. แบ่งตามรูปแบบความสัมพันธ์ (interpersonal) โดยภาระงานที่แบ่งตาม ความสัมพันธ์มีแนวทางการจัดกิจกรรมอยู่ 2 ประเภท ดังนี้

2.1 การทำงานร่วมกัน (co-operating) เป็นการกิจกรรมที่ ให้ ผู้เรียนได้ทำภาระงานร่วมกัน เช่น อ่านและสรุปใจความสำคัญร่วมกันกับสมาชิกภายในกลุ่ม

2.2 การแสดงบทบาทสมมติ (role playing) เป็นกิจกรรมที่ ให้ ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมติและใช้ภาษาในการแสดงอย่างเหมาะสมตามบทบาทของตน เช่น กำหนดให้ผู้เรียนเป็นผู้สื่อข่าว นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาพูดแสดงตามบทบาทได้อย่าง เหมาะสม

3. แบ่งตามลักษณะทางภาษาศาสตร์ (linguistic) โดยภาระงานที่แบ่ง ลักษณะทางภาษาศาสตร์มีแนวทางการจัดกิจกรรมอยู่ 6 ประเภท ดังนี้

3.1 รูปแบบการสนทนา (conversational patterns) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ใช้คำที่แสดงออกถึงความรู้สึกในลักษณะต่างๆเพื่อการสนทนา เช่น การจับคู่คำที่แสดงความรู้สึกได้ตรงตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

3.2 การฝึก (practising) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษา เช่น ฟังบทสนทนาและจับคู่ฝึกพูดตามบทสนทนา

3.3 การเลือกใช้คำตรงตามบริบท (using context) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้คำ วลี หรือความหมาย ได้ตรงตามบริบทที่กำหนดให้

3.4 การสรุป (summarizing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเลือกและนำเสนอในส่วนที่เป็นใจความสำคัญในเนื้อหาที่เรียน นำเสนอในรูปแบบของการสรุปความ

3.5 การฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย (selective listening) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฟังข้อมูลเพื่อหาใจความสำคัญโดยที่ไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมายในทุกประโยค เช่น การฟังบทสนทนาและระบุได้ว่ามีผู้พูดทั้งหมดกี่คน

3.6 การอ่านเพื่อหาส่วนสำคัญ (skimming) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้อ่านเพื่อหาส่วนสำคัญของเนื้อหานั้นๆได้อย่างรวดเร็ว เช่น อ่านและตัดสินใจทันทีว่าเนื้อหาที่อ่านเป็นบทความ หนังสือพิมพ์ หรือ ข้อความโฆษณา เป็นต้น

4. แบ่งโดยความรู้สึกและอารมณ์ (affective) โดยภาระงานที่แบ่งตามความรู้สึกและอารมณ์มีแนวทางการจัดกิจกรรมอยู่ 3 ประเภท ดังนี้

4.1 การแบ่งปันความคิดเห็นส่วนตัว (personalizing) ให้ผู้เรียนพูดแบ่งปันความคิดเห็นส่วนตัว ความรู้สึกต่อแต่ละสถานการณ์ เช่น จับคู่อ่านจดหมายและผลัดกันให้คำปรึกษา

4.2 การประเมินตนเอง (self - evaluating) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ประเมินผลงานของตนเองพร้อมทั้งให้คะแนนการประเมินด้วยตนเอง

4.3 การสะท้อนตนเอง (reflecting) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้สะท้อนตนเองว่าตนเหมาะกับการเรียนในรูปแบบใดมากที่สุด

5. แบ่งตามความคิดสร้างสรรค์ (creative) โดยภาระงานที่แบ่งตามความคิดสร้างสรรค์มีแนวทางการจัดกิจกรรมคือ การระดมความคิด (brainstorming) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มและร่วมกันระดมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ เช่น สมาชิกในกลุ่มร่วมกันระดมความคิดเพื่อหาอาชีพให้ได้มากที่สุด

3.3 กระบวนการในการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

Willis (1996) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานไว้ 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (pre-task) ขั้นตอนดำเนินงานตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน (task cycle) และขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (language focus) ซึ่งขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานและขั้นปฏิบัติภาระงานจะเริ่มจากการเรียนรู้การสื่อสารในกลุ่มเล็ก เช่น สื่อสารเป็นคู่เพื่อนในห้องเรียน จนไปสู่การสื่อสารกับผู้อื่นในสังคมได้ และทักษะการสื่อสารจะคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติมากขึ้นเรื่อย ในการเรียนภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานในห้องเรียนให้มีประสิทธิภาพมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (pre-task)

- 1.1 ผู้สอนแนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่าง ๆ
- 1.2 ผู้สอนกำหนดภาระงานจากเนื้อหา
- 1.3 ผู้สอนเตรียมความพร้อมและทำความเข้าใจกับผู้เรียนในขั้นตอนของการปฏิบัติภาระงาน

การปฏิบัติภาระงาน

2. ขั้นดำเนินงานตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน (task cycle) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีขั้นตอนการปฏิบัติงานย่อย 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 2.1 ภาระงาน (task) ผู้เรียนอภิปราย และปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายในกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมว่าจะให้ทำเดี่ยว จับคู่ หรือกลุ่ม
- 2.2 วางแผน (planning) ผู้เรียนนำเสนอภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายโดยมีการใช้ภาษาด้วยตนเองซึ่งครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือหากมีความติดขัดทางการใช้ภาษา
- 2.3 ขึ้นรายงาน (report) ผู้เรียนสรุปผลและรายงานผลจากภาระงานที่ตนปฏิบัติ ครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำและประเมินผลงานนั้น ๆ

3. ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (language focus) เมื่อปฏิบัติภาระงานเสร็จผู้เรียนจะสามารถประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของตนและเปรียบเทียบกับผลการปฏิบัติภาระงานของผู้อื่น เพื่อนำข้อดีและข้อบกพร่องมาปรับใช้ในการปฏิบัติภาระงานครั้งต่อไป มีขั้นตอนย่อยที่สำคัญ 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นวิเคราะห์ (analysis) ผู้เรียนตรวจสอบการใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานของตนเอง โดยตรวจสอบการใช้คำที่หลากหลายในการสร้างวลีหรือประโยคขึ้นเอง เพื่อใช้ในการสื่อสาร ซึ่งได้จากการวิเคราะห์คำที่ใช้สื่อสารความหมายจากการปฏิบัติภาระงานที่ผ่านมา

3.2 ขั้นปฏิบัติ (practice) ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาโดยเรียนรู้คำ วลี และรูปแบบโครงสร้างตามเนื้อหาที่เรียน

Ellis (2003) ได้ออกแบบการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานไว้ 3 ชั้นหลัก ๆ ดังนี้

1. ชั้น Pre-task เป็นขั้นเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน เพื่อให้พร้อมสู่การพัฒนาการเรียนรู้รับภาษา โดยผ่านการแนะนำและให้ข้อมูลจากผู้สอน ข้อมูลที่ผู้เรียนได้รับคือผลงานที่ผู้เรียนจะได้หลังจากเรียนรู้เน้นภาระงาน อีกทั้งยังให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาระงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้จากงานที่ผ่านมาได้ และสามารถดึงความรู้มาใช้จากประสบการณ์ที่เคยผ่านงานมาได้อย่างเต็มที่ ลักษณะในการจัดการเรียนรู้ชั้นแรกมี 4 ลักษณะที่สำคัญคือ (1) สนับสนุนให้ผู้เรียนทำภาระงานที่มีความคล้ายคลึงกับงานที่จะทำในขั้นต่อไป (2) ตั้งคำถามชวนคิดเกี่ยวกับการจะทำภาระงานให้สำเร็จ (3) ให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อมต่อกิจกรรมขั้นต่อไป อาจจะเป็นการถามคำถามเพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียน และ (4) วางแผนกลยุทธ์ในการทำภาระงาน

2. ชั้น During task หรืออาจเรียกได้ว่า task performance เป็นขั้นตอนเรียนรู้จากการทำภาระงานของผู้เรียน การทำภาระงานที่ดีต้องมีลักษณะดังนี้ (1) ผู้เรียนจะต้องทำงานให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับ Lee (2000) ที่แสดงผลถึงการกำหนดระยะเวลาการทำงานจะทำให้ผู้เรียนทำงานออกมาอย่างเป็นธรรมชาติและจะส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้คล่องขึ้น (2) ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ในขณะที่กำลังทำงานอยู่ โดยบางระบบผู้เรียนสามารถเรียกดูข้อมูลจากระบบได้เลย ซึ่งการเรียน และ (3) ในภาระงานจะต้องเพิ่มให้งานมีความตื่นเต้น (Surprise element) เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้ตื่นเต้นกับบทเรียนตลอดการเรียนรู้

3. ชั้น Post-task เป็นขั้นที่ประกอบด้วย (1) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานอีกครั้งหนึ่ง อาจจะมีการปรับปรุงหรือแก้ไข เพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบผลงานด้วยตนเอง หากพบข้อผิดพลาดจะได้แก้ไขให้ได้อีกที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งการปรับปรุงผลงานผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนจำนวนผู้เรียนให้เหมาะสมได้ เช่น ปรับให้ทำเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือทำเดี่ยว ภายใต้เงื่อนไขภาระงานเดิม (2) ให้ผลป้อนกลับต่อผู้เรียน ผลป้อนกลับต้องตรงประเด็นและชัดเจน อีกทั้งต้องให้ผู้เรียนได้ร่วมประเมินผลงานตนเองด้วย และ (3) สนับสนุนให้เกิดรูปแบบงาน เพื่อปรับปรุงปัญหาที่พบในงานของผู้เรียน

Willis and Willis (2013) ได้เสนอกระบวนการในการจัดการจัดการเรียนรู้โดยนำเสนอผ่านตัวอย่างภาระงานการจัดประเภท โดยมีชื่อภาระงานว่า ‘International words’ ดังนี้

1. ชั้นภาระงานเป้าหมาย (target task) คือ ให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์จากหมวดต่างๆ แล้วให้จัดประเภทสิ่งที่รับประทานได้ สิ่งที่ได้ดื่มได้ กีฬา การขนส่ง เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่อ คำทักทาย และคำต่างๆ ที่เกี่ยวกับโรงเรียนลงในช่องว่างที่แบ่งไว้แต่ละประเภท

2. ชั้นการทำกิจกรรม (during task)

2.1 ผู้สอนแบ่งช่องเพื่อจัดประเภทบนกระดาน โดยแต่ละประเภทจะมีตัวอย่างให้ไว้หนึ่งตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงาน

2.2 ผู้เรียนพูดคำศัพท์ที่เหมาะสมกับแต่ละประเภท เช่น ประเภท กีฬา ผู้เรียนจะพูดคำศัพท์ เทนนิส (tennis) และ กอล์ฟ (golf) เป็นต้น

รุ่งฤดี แผลงศร (2560) ได้ออกแบบการเรียนรู้ทักษะการฟังและทักษะการพูด ภาษาไทยที่เน้นภาระงานเป็นฐานซึ่งถือเป็นทักษะภายในทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral language skill) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการฟัง-พูด เป็นขั้นเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนพร้อมในการฟัง เรื่องที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วย (1) การแนะนำคำศัพท์และความหมาย (2) การออกเสียงคำศัพท์ และรูปประโยค ซึ่งทั้งสองขั้นตอนนี้จะต้องสอดแทรกวัฒนธรรมของภาษานั้น ๆ ด้วย

2. ขั้นการฟัง-พูด เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดการภาระงานให้ผู้เรียนฝึกฟัง และพูดให้ เข้าใจมากขึ้น ซึ่งมีการสอนในขั้นนี้ 3 แบบ คือ (1) การฟังแบบ Bottom-up หมายถึง การฟังให้ ละเอียดว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ และอย่างไร เมื่อฟังแล้วเติมคำในช่องว่าง (2) การฟังแบบ Top-down หมายถึง การฟังให้เข้าใจความหมาย จุดประสงค์ และเข้าใจสถานการณ์ของสิ่งที่ได้ฟัง แล้วให้ทำภาระงาน เช่น บอกอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดได้ เล่าเรื่องที่ฟังเป็นภาษาไทยได้ วิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่ได้ฟังได้ จับใจความสำคัญได้ และสามารถพูดเล่าเรื่องได้ (3) การฟังแล้วให้ทำ แบบฝึกหัด Interactive exercise คือ เมื่อฟังข้อความแล้ว ผู้เรียนสามารถพูดเติมข้อความที่ขาด หายไป สรุปความคิดสำคัญและประเมินค่าได้ สามารถเสริมเพิ่มเติมความรู้หรือข้อมูลจากเรื่องที่ฟังได้

3. ขั้นหลังการฟัง-พูด ขั้นประเมินทักษะการฟังและทักษะการพูดตาม ภาระงานที่ได้มอบหมาย เช่น ประเมินว่าผู้เรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้หรือไม่ สามารถ พูดแสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่ได้รับมอบหมายหรือไม่

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น สามารถสรุปกระบวนการที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ ภาษาแบบเน้นภาระงานได้ว่า กระบวนการแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก คือ

1. ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน เพื่อเตรียมความพร้อมทำความเข้าใจการปฏิบัติภาระ งานให้เข้าใจตรงกัน และชี้แนะแนวทางในการทำภาระงาน โดยมีขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้

1.1 การแนะนำคำศัพท์และความหมาย

1.2 การออกเสียงคำศัพท์และรูปประโยค

2. ขั้นปฏิบัติภาระงาน ให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานทางภาษา โดยจะกำหนดระยะเวลา ให้เข้าถึงข้อมูลต่างๆ และมีองค์ประกอบที่คอยกระตุ้นการเรียนรู้ให้ผู้เรียน

3. ขั้นตรวจสอบภาระงาน เพื่อประเมินผลงานที่สำเร็จ พร้อมให้ผลป้อนกลับกับ ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำไปปรับปรุงงานอีกครั้งหนึ่ง

ซึ่งได้จากการสังเคราะห์จากวรรณกรรมมีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

ขั้นตอน	Willis (1996)	Ellis (2003)	Willis and Willis (2013)	รุ่งฤดี แผลงศรี (2560)	ทิพย์สุดา ทวีสิทธิ์ (2561)	สรุปผู้วิจัย
ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ขั้นภาระงานเป้าหมาย (target task)					✓	
ขั้นดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน (Task cycle)	✓					
ขั้นการทำกิจกรรม (During task)		✓	✓	✓	✓	✓
ขั้นตรวจสอบการใช้ภาษา (Language focus)	✓				✓	
ขั้นฝึกฝนการใช้ภาษา (Practise)					✓	
ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน (Post-task)		✓	✓	✓		✓
ขั้นสรุปและถ้อยโยงการเรียนรู้					✓	

จากการศึกษากระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และปรับกระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน เพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียน
 - 1.1 แนะนำคำศัพท์และความหมาย
 - 1.2 ออกเสียงคำศัพท์และศึกษาการนำคำศัพท์ไปใช้
2. ขั้นปฏิบัติภาระงาน ให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานทางภาษา โดยจะกำหนดระยะเวลาให้เข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ และมีสิ่งที่ย่อยกระตุ้นการเรียนรู้ให้ผู้เรียนและพัฒนาทักษะอย่างเต็มที่
3. ขั้นตรวจสอบภาระงาน เพื่อประเมินผลงานที่สำเร็จ พร้อมให้ผลป้อนกลับกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำไปปรับปรุงงานอีกครั้งหนึ่ง

นอกจากกระบวนการเรียนรู้ข้างต้นแล้ว การลำดับความยากง่ายของงานก็เป็นอีกหนึ่งประเด็นที่สำคัญ ดังที่ Alexander (2013) และ Jones and Chen (2016) ที่ได้สรุปการเรียนรู้ภาษาที่สองให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดจะต้องเรียนรู้จากพื้นฐานแล้วเชื่อมโยงความสัมพันธ์จากบทเรียนที่ผ่านมาเพื่อนำมาสร้างมโนทัศน์ที่คนใหม่ที่ซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งการเรียนรู้จากความสัมพันธ์นี้ต้องใช้ระยะเวลาทวนและฝึกฝนซ้ำ ๆ โดยการทบทวนและฝึกฝนจะต้องเรียงลำดับจากง่ายไปยากเพื่อให้ผู้เรียนลำดับความคิดไปเรื่อย ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและนำไปใช้ได้ถูกต้อง ดังนั้นการเรียงลำดับความยากง่ายของภาระงานจึงสำคัญต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน

3.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

Ellis (2003) และ Jacobs and Renandya (1998) ได้นำเสนอประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานสามารถเพิ่มคุณภาพในการพูดของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้ เนื่องจากการเรียนรู้เช่นนี้เป็นการเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดมากขึ้น ซึ่งแตกต่างจากการเรียนรู้ที่ผู้เรียนฟังผู้สอนประมาณร้อยละ 80 ของการเรียนรู้ในแต่ละคาบเรียน
2. การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานทำให้เกิดการพูดที่หลากหลายรูปแบบ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ในการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานเป็นกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนแต่ละคนมีบทบาทของตนเองทำให้เกิดความหลากหลายในการสื่อสารที่มีความหมาย
3. มีความหลากหลายในการจัดกิจกรรมมากขึ้น ซึ่งมีความแตกต่างจากการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนยืนสอนอยู่หน้าห้อง แต่การจัดให้มีการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานทำให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถของตนเองทำให้ผู้เรียนเกิดความใส่ใจกับการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น
4. ความกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนลดลง ในการเรียนรู้ที่กิจกรรมดำเนินอยู่หน้าชั้นเรียน เมื่อมีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนพูดหน้าชั้นเรียนผู้เรียนจะมีความกังวลอย่างมาก ดังนั้นการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานแบบกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนมีความกังวลในการพูดภาษาที่ตนเองไม่ถนัดลดลง เพราะได้ฝึกพูดในกลุ่มคนน้อย ๆ ไม่ได้พูดต่อหน้าคนทั้งห้องเรียน
5. การเรียนรู้โดยใช้ภาระงานสามารถจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ถือเป็น การเรียนรู้ที่จะส่งเสริมทักษะตามภาระงานที่ได้รับให้กับผู้เรียนรายบุคคลให้เกิดการพัฒนามากยิ่งขึ้น
6. การเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกสนานผ่านการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน ผู้เรียนที่ได้ทำงานร่วมกันหรืองานเดี่ยวจะเกิดการมีปฏิสัมพันธ์กับงานที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สนุกสนาน
7. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระมากขึ้น เนื่องจากการเรียนรู้แบบทำงานร่วมกับกลุ่มผู้เรียนด้วยตนเองจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ เพื่อนจะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

8. ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้เป็นลำดับขั้น (Scaffold) และในแต่ละขั้นผู้เรียนจะได้รับภาระงานที่จะส่งผลให้เกิดทักษะตามเป้าหมายของผู้สอนอย่างหลากหลาย

นอกจากนี้การเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานแบบเรียนรู้เดี่ยวจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ลึกซึ้งมากขึ้น โดยการเรียนรู้ที่เข้มข้นขึ้นจะขึ้นอยู่กับความสามารถ ความชำนาญ และความรวดเร็วในการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานทั้งแบบการเรียนรู้เดี่ยว และเรียนรู้แบบกลุ่มล้วนมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมาก ไม่เพียงแต่เพิ่มโอกาสในการฝึกทักษะแล้วยังสามารถดึงดูดความสนใจให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนซึ่งจะส่งผลต่อทักษะที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยตรง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based language learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาผ่านภาระงานที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะการใช้ภาษา เน้นการใช้ภาษาที่เน้นความหมาย (meaning-focused language use) ภาระงานจะให้ผู้เรียนสร้าง (Productive) และการรับภาษา (Receptive) มีลักษณะของภาระงานทางภาษาที่มาจากบริบทที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันที่แท้จริง ประกอบไปด้วยกระบวนการเรียนรู้ คือ (1) ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน ได้แก่ (1.1) แนะนำคำศัพท์และความหมาย (1.2) ออกเสียงคำศัพท์และรูปประโยค ประเภทภาระงานที่เลือกใช้ในขั้นนี้ได้แก่ ภาระงานการฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย (selective listening task) ภาระงานจัดลำดับและหมวดหมู่ (Ordering and sorting task) ภาระงานจับคู่ (Matching task) ต่อมาเป็นกระบวนการเรียนรู้ขั้นที่ (2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน ให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานทางภาษา โดยจะกำหนดระยะเวลา ให้เข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ และสร้างงานตามภาระงานที่ได้รับ ประเภทภาระงานที่เลือกจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ภาระงานแบ่งปันประสบการณ์ (sharing personal experience task) และภาระงานจริง ระดับความหมาย (Real-world task) และกระบวนการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย (3) ขั้นตรวจสอบภาระงาน เป็นการวิเคราะห์ เพื่อประเมินผลงานที่สำเร็จ พร้อมให้ผลป้อนกลับกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำไปปรับปรุงงานตามผลป้อนกลับ และจากประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ไม่ว่าจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูด การฟัง และมีอิสระในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ด้วยประโยชน์เช่นนี้จะสามารถช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาให้กับผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

ตอนที่ 4 ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication Skills)

ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication Skills) ประกอบด้วยการทบทวนวรรณกรรม (1) ความหมายและความสำคัญของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (2) ลักษณะของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (3) การพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา และ (4) แนวทางการประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ความหมายและความสำคัญของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาถือเป็นภาษาพูดที่แสดงการโต้ตอบระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง (Raban, 2001) ซึ่งเป็นความสามารถในการใช้คำศัพท์ในการสื่อสารความคิดโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ให้เหมาะสม (Dunst, Trivette, Masiello, Roper, & Robyak, 2006) สอดคล้องกับ Snow et al. (2014) ได้ให้ความหมายทักษะการสื่อสารด้วยวาจาไว้ว่า เป็นความสามารถที่เป็นพื้นฐานของการสื่อสารเพื่อนำไปสู่การสื่อสารในสังคมทั้งทางการศึกษา ธุรกิจ หรือการดำเนินชีวิตประจำวันให้มีประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งยังเป็นทักษะที่จะนำไปสู่การเชื่อมความสัมพันธ์กับคนในสังคมให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมและบรรทัดฐานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน มีความจำเป็นต่อการสร้างความหมาย การรับส่งข้อมูล และการเรียนรู้ในบริบทต่าง ๆ ตลอดชีวิต

รินทร์ ชิพอรณัย (2559) ได้ให้ความหมายทักษะการสื่อสารด้วยวาจาไว้ว่าเป็นกระบวนการในการพูดและการฟังที่แสดงปฏิสัมพันธ์ในการแสดงความคิด การกระทำต่าง ๆ รวมถึงแสดงอารมณ์ความรู้สึกผ่านการได้ยินและการพูด ซึ่งถือเป็นกระบวนการทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในมนุษย์

Smith (2001) อธิบายทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication skills) ไว้ว่าเป็นรูปแบบของภาษาที่มนุษย์ใช้ในการแสดงความรู้สึกนึกคิด รวมทั้งแสดงความเข้าใจซึ่งอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือเกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ขึ้นอยู่กับการสร้างรูปแบบที่ได้จากอารมณ์ความรู้สึกแสดงออกมาทางการสื่อสารด้วยการพูด สอดคล้องกับ Seach (2012) ทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดข้อความที่ได้จากการสร้างระบบสัญลักษณ์ในการนำเสนอความคิด ความรู้สึกผ่านถ้อยคำ Rahman (2010) ให้ความหมายทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral communication skills) หมายถึงปฏิสัมพันธ์ทางการพูดระหว่างบุคคลในสังคม

Gottlieb (2006) ได้อธิบายว่า ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเป็นกระบวนการเริ่มแรกในการพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียน ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญทั้งในผู้เรียนที่เรียนภาษาแม่ (L1) และผู้เรียนที่เรียนรู้ภาษาที่สอง (L2) โดยการเรียนรู้จะเริ่มจากการรับรู้จากการฟังและการพูด

ซึ่งความสามารถทางการสื่อสารด้วยวาจาที่มีประสิทธิภาพทำให้เด็กสามารถสื่อสารโต้ตอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ ภายในห้องเรียนได้ อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะทางภาษาอื่น ๆ (Catts, Fey, Zhang, & Tomblin, 1999; Nation, 2005; Snowling, 2005)

สรุปได้ว่า ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟัง และทักษะการพูดในการถ่ายทอดความคิด อารมณ์ความรู้สึกร่วมกับคนในสังคม ซึ่งทักษะดังกล่าวถือเป็นทักษะพื้นฐานในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางการศึกษา ทางเศรษฐกิจ หรือในการดำเนินชีวิตในสังคมให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

4.2 ลักษณะของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

Morgan and Meier (2008) ได้อธิบายลักษณะของทักษะการสื่อสารด้วยวาจาไว้อย่างกว้าง ๆ ว่าเป็นความสามารถการใช้คำเพื่อแสดงออกทางความหมายให้เหมาะสมกับบริบท ดังนั้นผู้ที่มีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในทักษะการฟังที่ดี คือ มีความเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้รับฟังจากผู้พูดหรือสื่อที่ได้ยิน เพื่อที่จะได้ตอบสนองต่อเสียงที่ได้ยินได้ถูกต้อง เหมาะสม

ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ การรับภาษาและการแสดงออกทางภาษา ซึ่งทักษะประกอบด้วยคุณลักษณะดังนี้ การใช้คำศัพท์ (Vocabulary) วากยสัมพันธ์ (Syntax) สันฐานวิทยา (Morphology) และ การออกเสียง (Phonology) (Honig, 2007; MacSwan & Pray, 2005)

การพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจามีคุณลักษณะที่สำคัญ 6 คุณลักษณะ (August & Shanahan, 2017; Francis et al., 2006; Turkan et al., 2014) ได้แก่

- 1) ความเข้าใจคำศัพท์ (Vocabulary)
- 2) ความรู้ทางสันฐานวิทยาของความหมายในแต่ละส่วนของคำและรูปแบบประโยค (morphology)
- 3) ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบไวยากรณ์ (Grammar)
- 4) ความรู้เกี่ยวกับเสียง ทั้งเสียงสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ (Pronunciation)
- 5) ความรู้ในทางปฏิบัติเมื่อนำไปใช้ในสังคม (Pragmatic)
- 6) ความรู้เกี่ยวกับวาทกรรมของการสื่อสารด้วยวาจา (Syntax)

Dennis, Krach, McCreery, and Navarro (2018) ได้กำหนดคุณลักษณะของการสื่อสารด้วยวาจาไว้ 5 คุณลักษณะ คือ (1) ความสามารถในการฟังให้เกิดเข้าใจ (Listening Comprehension) (2) ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ (Vocabulary) (3) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) (4) ความสามารถเรื่องหลักภาษา (Grammar) และ (5) ความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) สอดคล้องกับคุณลักษณะที่ อภินิธิ ไชยกาล วรวรรณ เหมชะญาติ และ สร้อยสน สกลรักษ์ (2561) ที่จัดกลุ่มคุณลักษณะของการสื่อสารออกเป็น 2 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ประกอบด้วย (1) ความสามารถในการฟังให้เข้าใจ (2) ความสามารถในการเข้าใจความหมายของประโยค และ (3) ความสามารถในการถ่ายทอดเรื่องราวที่ได้จากการฟัง และทักษะการพูด ประกอบด้วย (1) ความสามารถในการออกเสียง (2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์ และ (3) ความสามารถในการพูดให้สอดคล้องกับสถานการณ์

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นสามารถสรุปคุณลักษณะของการสื่อสารด้วยวาจาได้ว่า เป็นความสามารถที่ประกอบด้วยการรับภาษาซึ่งถือเป็นทักษะการฟัง และการแสดงออกทางภาษาถือเป็นทักษะการพูด มีคุณลักษณะคือ (1) ความสามารถในการฟังให้เข้าใจ (Listening comprehension) (2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์ (Vocabulary) (3) ความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) (4) ความสามารถในการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ตามหลักภาษา (Grammar) และ (5) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

4.3 การพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

จากการศึกษาวรรณกรรมเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารด้วยวาจา พบว่า ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาประกอบไปด้วยทั้ง ๑ ย่อยภายในคือ ทักษะการฟัง และทักษะการพูด อีกทั้งทักษะการฟังและทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นผู้วิจัยได้แบ่งแนวทางการพัฒนาการสื่อสารด้วยวาจาออกเป็น (1) แนวทางการสอนทักษะการฟัง (2) แนวทางการสอนทักษะการพูด และ (3) วิธีการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาไทย ดังต่อไปนี้

4.3.1 แนวทางการสอนทักษะการฟัง

ทักษะการฟังคือ ทักษะการรับสารจากผู้ส่งสาร ดังนั้นผู้รับสารจะต้องมีความสามารถในการประมวลความรู้ ความเข้าใจข้อมูลที่ได้รับ เพื่อแปลความหมาย และมีความสามารถในการแยกแยะข้อมูลที่ได้รับ รวมถึงมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการทั้งด้านเนื้อความและอารมณ์ความรู้สึก เพื่อแสดงปฏิกิริยาตอบสนองได้อย่างเหมาะสม (รุ่งฤดี แผลงศร, 2560) ซึ่งทักษะการฟังมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ การฝึกให้ฟังเพื่อจดจำแบบในการพูดต่อไป การฝึกฟังดังกล่าวจำเป็นต้องให้ฟังซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จนสามารถจับสำเนียงและพูดคำหรือประโยคได้ถูกต้อง (สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2526)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) แบ่งจุดมุ่งหมายของการสอนทักษะการฟังไว้ว่า (1) ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งและคำชี้แจง (2) ฟังข้อความแล้วจับใจความ (3) ฟังการสนทนาแล้วพูดออกความเห็น พูดต่อ หรือถามเกี่ยวกับสิ่งที่สนทนา และ (4) ฟังแล้วสรุปสิ่งที่ฟัง

4.3.2 แนวทางการสอนทักษะการพูด

ทักษะการพูดคือ ทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสารที่มีความสามารถทางภาษา เพื่อให้สามารถเข้าใจจุดมุ่งหมายหรือเจตนาในการสื่อสารของตน ซึ่งจุดมุ่งหมายของทักษะการพูดสามารถแบ่งเป็น 2 ระดับคือ (1) ระดับเตรียมตัว ได้แก่ การเลียนแบบประโยคที่ถูกต้องจากผู้สอนผ่านสื่อกลางต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียง วิดีโอ หรือจากการสอนภายในห้องเรียน เมื่อผู้เรียนได้รับฟังจะเกิดการท่องจำประโยคพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ระดับต่อไป และ (2) ระดับแสดงออกเป็นระดับต่อเนื่องจากระดับเตรียมตัวคือ เมื่อผู้เรียนสามารถจำแนกคำและประโยคได้เพียงพอต่อการสื่อสารที่ต้องการ ผู้เรียนจะสามารถพูดแสดงความคิดเห็นของตนเองออกไปให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการพูดไว้ดังนี้ (1) พูดออกคำสั่งได้ตามต้องการ (2) ตั้งคำถามหรืออภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (3) พูดหรืออ่านรายงานให้ผู้อื่นเข้าใจ และ (4) พูดและสนทนาได้ตามความต้องการในชีวิตประจำวัน พร้อมกับแสดงพฤติกรรมที่ไม่ใช้คำพูดได้ถูกต้องเหมาะสม เช่น พูดเชิญชวน สนทนาเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป พูดสัมภาษณ์งาน พูดแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

4.3.3 วิธีการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาไทย

การสอนทักษะการสื่อสารด้วยวาจา อันประกอบไปด้วยการเรียนรู้ในทักษะการฟังและทักษะการพูดสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ ระดับต้น ระดับกลางและระดับสูง (รุ่งฤดี แผลงศร, 2560) รายละเอียดดังต่อไปนี้

4.3.3.1 วิธีการสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาไทยระดับต้น

วิธีการสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดมีจุดมุ่งหมายหลัก 3 ประการคือ (1) เพื่อฝึกฟังฝึกพูดออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ (2) เพื่อความเข้าใจในการฟังและการพูดคำศัพท์ ประโยค ข้อความ บทสนทนาหรือเรื่องราวอย่างง่ายไม่ซับซ้อน และ (3) เพื่อจับใจความ ย่อเรื่องราวที่ฟัง พูดสนทนาและตอบคำถามในเรื่องที่ฟังและพูด ซึ่งมีขั้นตอนการสอนระดับพื้นฐานของการสอนทักษะการพูดและทักษะการฟังภาษาไทยกับผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ มีขั้นตอนดังนี้

1) ฝึกฟังเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์ข้อแตกต่างของเสียงที่ได้ฟัง แล้วฝึกออกเสียงตามจนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว ขั้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนจดจำการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง การเรียนรู้ในขั้นนี้ถือเป็นการเรียนรู้เพื่อให้เกิดพื้นฐานแล้วนำไปต่อยอดในการสื่อสาร หรือการเรียนรู้ในทักษะอื่น ๆ ต่อไป

2) ให้เรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันจากบทสนทนาในหัวข้อต่าง ๆ เช่น การแนะนำตัว การทักทาย การขอยืมของ การถามวันและเวลา การเล่าเกี่ยวกับครอบครัวของตน การซื้อของ การบอกทิศทาง เป็นต้น ซึ่งในการสอนสนทนาในชีวิตประจำวันมีขั้นตอนย่อย ๆ คือ (1) ให้เรียนรู้ด้วยการฟังคำศัพท์ทีละคำ (2) ฝึกออกเสียงคำศัพท์ทีละคน โดยให้เลียนเสียงจากที่ได้ฟัง ซึ่งผู้สอนจะคอยช่วยเหลือให้ผู้เรียนออกเสียงให้ถูกต้อง แต่หากผู้เรียนไม่สามารถออกเสียงได้ในช่วงเวลาเรียนให้พักแล้วให้ผู้เรียนไปฝึกฝนเพิ่มเติม จนสามารถออกเสียงได้ และ (3) ทบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียน พร้อมทั้งผู้สอนอธิบายความหมายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจน

3) เรียนรู้โครงสร้างของรูปประโยค โดยผู้สอนอธิบายพร้อมกับการนำคำศัพท์ที่ได้ฝึกออกเสียงข้างต้นมาประกอบเป็นรูปประโยค และให้ผู้เรียนฝึกใช้ประโยคที่สร้าง ผู้สอนมีหน้าที่สังเกตการใช้รูปประโยคของผู้เรียน ซึ่งรูปประโยคควรมาจากประโยคที่ใช้ในการดำเนินชีวิตบ่อยๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในสังคมไทยได้

4) ผู้สอนบูรณาการพร้อมกับเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกสร้างประโยคในรูปแบบต่างๆ โดยเลือกใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ไป เป็นการฝึกสร้างประโยคแบบพูดปากเปล่า เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาจริงมากที่สุด เป็นการเสริมสร้างความมั่นใจและความคล่องแคล่วให้กับผู้เรียน

5) ผู้สอนทบทวนคำศัพท์โดยใช้สื่อ เช่น บัตรคำ รูปภาพ พร้อมทั้งให้ผู้เรียนทบทวนการออกเสียงอีกครั้ง และทบทวนประโยคต่าง ๆ ที่สำคัญ เพื่อย้ำให้เกิดการจดจำมากที่สุด

4.3.3.2 วิธีการสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาไทยระดับกลางและระดับสูง

จุดมุ่งหมายของการสอนในระดับสูง คือ (1) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ได้ฟัง (2) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดอภิปรายเรื่องที่มีความซับซ้อนได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาอันได้แก่ การจับประเด็นของเรื่องราว ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม แล้วพูดสรุปเรื่องราว ซึ่งเนื้อหาที่ใช้สอนในระดับจะมีความซับซ้อนมากขึ้น เช่น ข่าว โฆษณา การบรรยายต่าง ๆ ผู้สอนต้องเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียน เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด โดยต้องคำนึงถึงคุณภาพของเสียงว่ามีการออกเสียงชัดเจน และมีความยาวเหมาะสมต่อการเรียนรู้ วิธีการ

สอนทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาไทยระดับกลางและสูง แบ่งได้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ (1) เตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนฝึกฟังคำศัพท์ และรูปประโยคที่แฝงวัฒนธรรมเข้าไปด้วย (2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังและพูดให้มากที่สุด และ (3) ประเมินผลการพูดโดยวิธีต่าง ๆ

4.4 แนวทางการประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

แนวทางการประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจา มีการทบทวนวรรณกรรมจากนักวิจัยหลายท่าน แต่ผลงานวิจัยมีการใช้รูปแบบในการประเมินสามารถสรุปได้ดังนี้ Ahmadi and Sadeghi (2016) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเพื่อเปรียบเทียบว่ารูปแบบการประเมินที่สามารถวัดความสามารถทักษะการสื่อสารด้วยวาจาได้มีประสิทธิภาพมากที่สุด การทดสอบจะสามารถทดสอบได้ก็ต่อเมื่อผู้ทดสอบมีความรู้ทางภาษาในระดับพื้นฐาน รูปแบบแบ่งเป็น 3 รูปแบบหลัก ได้แก่

4.4.1 การทดสอบพูดเดี่ยว (Monologue) คือ ให้ผู้ทดสอบฟังหัวข้อที่จะใช้ในการทดสอบแล้วพูดภายใต้หัวข้อนั้นประมาณ 5 นาที

4.4.2 การทดสอบแบบสัมภาษณ์ (Interview) คือ ผู้ทดสอบจะได้รับคำถาม แล้วผู้ทดสอบจะต้องพูดตอบคำถาม มีการถามคำถามต่อเมื่อผู้ทดสอบตอบเสร็จสิ้น ใช้เวลาในการทดสอบประมาณ 7-8 นาที

4.4.3 การทดสอบแบบกลุ่ม (Group oral test) คือ แบ่งกลุ่มระดับความสามารถของผู้ทดสอบ ใช้ความรู้พื้นฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม เช่น ผู้ทดสอบในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีระดับความสามารถทางการสื่อสารด้วยวาจาระดับต้นอยู่ในกลุ่มเดียวกัน จากนั้นจะให้หัวข้อเพื่อให้ผู้ทดสอบอภิปรายร่วมกันในกลุ่มประมาณ 15-20 นาที

ในการคะแนนการสอบจะจากการฟังไฟล์เสียงที่บันทึกไว้ในการทดสอบการพูด และพิจารณา (1) วัดความถูกต้องของการใช้คำในการสื่อสารของผู้ทดสอบ (Accuracy-measures) โดยจะให้คะแนนจาก error-free clauses จำนวนคำที่ใช้ผิดจาก 100 คำ ไวยากรณ์ (Syntax) ลักษณะทางสัณฐานวิทยา (Morphology) และการเลือกใช้คำศัพท์ (Lexical choice) (2) วัดความคล่องแคล่วในการสื่อสาร (Fluency measures) ความยาวของประโยคโดยวัดจากหน่วยคำที่มีในประโยค และ (3) วัดความซับซ้อนของประโยค (Syntactic complexity measures) ค่าเฉลี่ยหน่วยคำในประโยค (average number of clauses)

ผลของรูปแบบการประเมินที่แตกต่างกันพบว่า รูปแบบการประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจาที่เป็น การทดสอบแบบกลุ่ม (Group oral test) สามารถดึงความสามารถของผู้ทดสอบให้แสดงออกมาได้มากที่สุด รองลงมาคือ การทดสอบพูดเดี่ยว (Monologue) การทดสอบ

แบบพูดเดี่ยวนี้มีการใช้หน่วยคำในประโยคที่ยาวกว่าการทดสอบแบบสัมภาษณ์ และสุดท้ายคือการทดสอบแบบสัมภาษณ์ (Interview) แต่หากพิจารณาความสามารถตามเกณฑ์การประเมินแล้วพบว่า ผลของความซับซ้อนของประโยคในการสื่อสารด้วยวาจาในการทดสอบพูดเดี่ยวแสดงผลความซับซ้อนของประโยคที่พูดออกมาได้มากที่สุด

นอกจากรูปแบบการทดสอบทักษะการสื่อสารด้วยวาจาข้างต้นแล้วการประเมินทักษะยังสามารถประเมินจากผลงานของผู้เรียนที่ดังที่ Hung and Huang (2016) ได้นำการประเมินคะแนนจาก Test of Spoken English scoring guide มาใช้ในการให้คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจา โดยเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า (rating scale) ซึ่งมีประเด็นในการวัดมี 5 ประเด็นคือ ผลงาน (Task performance) ฟังก์ชัน (Function) ความเหมาะสม (Appropriateness) การเชื่อมโยง (Coherence) และ Form (การออกเสียง หลักภาษา ความคล่องแคล่ว และคำศัพท์) ผู้ประเมิน 2 คนจะประเมินทักษะจากบล็อกเสียงที่ผู้ทดสอบบันทึกไว้ แล้วนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียน การวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาที่นิยมใช้กันอีกหนึ่งเครื่องมือคือ แบบวัด SOLOM (Oral language Observation Matrix) เป็นแบบสังเกตการณ์การแสดงทักษะการสื่อสารด้วยวาจาที่ผู้เรียนแสดงในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการอภิปรายภายใต้หัวข้อที่กำหนด การมีปฏิสัมพันธ์กันในระหว่างเล่นในสนามเด็กเล่น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้วัดผลว่าจะเลือกวัดในสถานการณ์ใด แบบวัดประกอบไปด้วยการสังเกต 5 ประเด็นในการสังเกต ได้แก่ ความเข้าใจ (Comprehension) ความคล่องแคล่ว (Fluency) คำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) และ การออกเสียง (Pronunciation) (Fisher & Frey, 2018; Center for applied linguistics, 2018)

โดยตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral language skill) มีการประเมินในหลายมิติ ดังที่ Dennis et al. (2018) ได้เลือกใช้แบบวัด SOLOM (Oral Language Observation Matrix) ที่ประกอบไปด้วยตัวบ่งชี้ถึงทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ได้แก่ (1) การฟังอย่างเข้าใจ (Listening comprehension) (2) คำศัพท์ (Vocabulary) (3) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) (4) หลักภาษา (Grammar) และ (5) การออกเสียง (Pronunciation) ซึ่งแบบสังเกตนี้วัดโดยให้ผู้สอนประเมินจากพฤติกรรมที่เกิดขึ้นให้คะแนนตามเกณฑ์รูบริก (Rubric score) ซึ่งแบบประเมินของงานวิจัยนี้ได้ดัดแปลงมาจาก Brittain (1992) ที่กำหนดตัวบ่งชี้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาไว้ 5 ตัวบ่งชี้เช่นเดียวกัน ประกอบด้วย (1) ความเข้าใจ (Comprehension) (2) ความคล่องแคล่ว (Fluency) (3) การใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย (Vocabulary) (4) การออกเสียง (Pronunciation) และ (5) หลักไวยากรณ์ (Grammar)

อีกทั้งมีนักวิจัยที่กำหนดตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงทักษะการสื่อสารด้วยวาจาไว้ Littlefield-Cook, Cook, Berk, and Bee (2005) กำหนดว่าจะวัดทักษะการสื่อสารจาก (1) เสียง (Sound) (2) ความหมาย (Semantic) (3) หลักไวยากรณ์ (Grammar) และ (4) แนวทางในการนำไปใช้ในทางปฏิบัติ (Pragmatic) ตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีความคล้ายกับตัวบ่งชี้ที่ Honig (2007) และ MacSwan and Pray (2005) ได้ระบุไว้ประกอบด้วย (1) การรับและใช้คำศัพท์ในบริบท (Receptive and expressive Vocabulary) (2) วากยสัมพันธ์ (Syntax) (3) สัณฐานวิทยา (Morphology) และ (4) การออกเสียง (Phonology)

นอกจากนี้ยังมีนักวิจัยที่ได้แบ่งตัวบ่งชี้ในการวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา โดยแบ่งการวัดเป็น 2 ทักษะย่อยที่อยู่ภายในทักษะการสื่อสารด้วยวาจาได้แก่ ทักษะการฟัง ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ (1) ความสามารถในการฟังให้เข้าใจ (Listening comprehension) (2) ความหมายของประโยค (Syntactic) และ (3) การถ่ายทอดเรื่องราวจากสิ่งที่ได้ฟังผ่านการพูด ต่อมาคือทักษะการพูด ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ (1) การออกเสียง (Pronunciation) (2) ความหลากหลายในการใช้คำศัพท์ในการสื่อสาร (Vocabulary) และ (3) ความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด (อภิรดี ไชยกาล วรวรรณ เหมชะญาติ และสร้อยสน สกลรักษ์, 2561)

จะเห็นได้ว่าตัวบ่งชี้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาข้างต้นมีความสอดคล้องกัน ผู้วิจัยจึงสรุปและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่จะใช้ในงานวิจัย มีรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

ตัวบ่งชี้	Littlefield-Cook et al. (2005)	Honig (2007)	linguistics (2018)	Dennis et al. (2018)	Fisher and Frey (2018)	อภิรติ ไชยภาค และคณะ (2561)	สรุปผู้วิจัย
ความเข้าใจ (Listening Comprehension)			✓	✓	✓	✓	✓
ความคล่องแคล่ว (Fluency)			✓	✓	✓		✓
คำศัพท์ (Vocabulary)		✓	✓	✓	✓	✓	✓
ไวยากรณ์ (Grammar)	✓		✓	✓	✓		✓
การออกเสียง (Pronunciation)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
แนวทางในการนำไปใช้ในทางปฏิบัติ (Pragmatic)	✓						
ความหมาย (Semantic)	✓	✓				✓	
สัณฐานวิทยา (Morphology)		✓					

แนวทางในการประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบในการประเมินทักษะสามารถประเมินโดยใช้แบบทดสอบการพูดแบบเดี่ยว (Monologue) แบบกลุ่ม (Group Oral test) โดยให้คะแนนจากเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic scoring rubric) ประกอบด้วย (1) ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) (2) คำศัพท์ (Vocabulary) (3) การออกเสียง (Pronunciation) (4) หลักภาษา (Grammar) และ (5) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) นอกจากนี้ยังสามารถประเมินจากผลงานการพูดที่ผู้เรียนผลิตขึ้นเอง แล้ววัดจากแบบวัด SOLOM

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นครินทร์ ยวงยิ้ม และ ปราณภา โหมตศิริ (2556) ศึกษาเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์วาทกรรมและเนื้อเพลงสมัยนิยมต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปแล้ว 6 สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์วาทกรรมและเนื้อเพลงสมัยนิยมทำให้นักเรียนเกิดความสุขและมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น และทำให้คาตเดาเนื้อหาในการสนทนาทำให้นำไปใช้ในการสื่อสารได้ดีขึ้น

รินทร์ ซีพอรณัย (2559) ได้วิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบการเล่นเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบเล่นเป็นฐานกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยใช้แบบวัดสมรรถนะทางการสื่อสารด้วยวาจา โดยวัดก่อนและหลังเรียนเป็นการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณร่วมกับเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษา การสนทนาและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างเรียนรู้ นอกจากนี้ยังมีการสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาแบบเล่นเป็นฐาน โดยใช้แบบสอบถามกึ่งโครงสร้าง จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์คะแนนสมรรถนะทางการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับการตรวจสอบจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการในทักษะการรับรู้ความหมายมากกว่าทักษะการโต้ตอบระหว่างบุคคลและทักษะการนำเสนอ ผลลัพธ์ด้านกลยุทธ์การใช้ภาษาที่สอง นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ได้สะท้อนความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาแบบเล่นเป็นฐาน สรุปผลได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบเล่นเป็นฐานมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ทักษะอารมณ์และสังคมของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา

สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนเชื้อสายกะเหรี่ยงโปและมอญ 6 โรงเรียนในจังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการอ่านและการพูดของนักเรียน 180 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีปัญหาการออกเสียงคำในภาษาไทย 4 ประการ คือ (1) การแทนที่ของเสียง (Substitution) (2) การไม่ออกเสียงในเสียงที่ต้องการ (Omission) (3) การออกเสียงเพิ่มไปจากเสียงที่ต้องการ (Insertion) และ (4) การแยกพยางค์ผิดส่วน (Parsing) โดยปัญหาเฉพาะกลุ่มของนักเรียนชาติพันธุ์กะเหรี่ยงโปมีปัญหาการไม่ออกเสียงพยัญชนะ

ท้าย จากปัญหาข้างต้น พบว่า มีสาเหตุเกิดจากการอ่านที่ไม่แม่นยำ จำตัวอักษรสับสน หรือความเคยชินขณะพูด เพราะฟังมาผิด ๆ อีกทั้งยังเกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ จึงทำให้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่จัดทำขึ้นต้องเน้นให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงทั้งการอ่านและการพูดให้ถูกต้องตั้งแต่พื้นฐานไปจนระดับยากขึ้น

อภิรติ ไชยกาล วรวรรณ เหมชะญาติ และสร้อยสน สกลรักษ์ (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับเด็กชาติพันธุ์เขมรถิ่นไทย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับเด็กชาติพันธุ์เขมร และ (2) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยโดยเน้นการสอนพูดและการสลับภาษามานุกรณาการเป็นหลักการสอนบนฐานของวัฒนธรรมและชุมชน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารในระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้มี 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพการเรียนการสอนในพื้นที่ โดยการสังเกตและสัมภาษณ์เชิงลึก ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า (1) การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองต้องอาศัยความร่วมมือกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน (2) การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาแม่ควบคู่ไปกับการเรียนภาษาที่สอง (Code-Switching) ในชั้นเรียนสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจ เกิดความรู้สึกปลอดภัยในการใช้โดยไม่มีควมวิตกกังวล

Lan, Kan, Hsiao, Yang, and Chang (2013) ได้เห็นความสำคัญที่จะต้องหาแนวทางในการออกแบบกิจกรรม / กิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวทางในการออกแบบกิจกรรมปฏิสัมพันธ์สำหรับผู้เรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ (CFL) ในบริบทเสมือน (Second Life) และเพื่อสำรวจทัศนคติของผู้เรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ แบบเต็มรูปแบบในบริบทเสมือน (Second Life) การวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะหลัก จึงมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยแบ่งเป็นระยะ 1 ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นักศึกษาชาวเกาหลีใต้ ฟิลิปปินส์ อังกฤษ อินโดนีเซีย เวียดนาม เดนมาร์ก และบราซิล ที่เข้าร่วมวิจัยด้วยความสมัครใจ และระยะ 2 ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นักศึกษาชาวอินเดีย แคนาดา ซิลี และตรินิแดด ผู้วิจัยเก็บข้อมูลใน 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เก็บข้อมูลโดยการสังเกตการณ์การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนให้กับผู้เรียนภาษาที่สองในบริบทเสมือน เพื่อนำข้อมูลมากำหนดวิธีการในการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สองให้เข้ากับผู้เรียน โดยสังเกตจากการบันทึกวิดีโอ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล และ ระยะที่ 2 เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย เพื่อตอบคำถามวิจัย และเพื่อแสดงประสิทธิภาพของการเรียนรู้ภาษาจีนในบริบทเสมือน ผลการวิจัยพบว่า ระยะ 1 โดยผลการวิจัย

ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ใน 4 ประเด็นหลักคือ (1) กิจกรรมที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาจีนในบริบทเสมือน (2) การมีปฏิสัมพันธ์หรือการโต้ตอบภายในสังคมบริบทเสมือน (3) กิจกรรมภายในบริบทเสมือนที่มีประสิทธิภาพและไม่มีประสิทธิภาพ และ (4) มุมมองของผู้อสอนในการใช้บริบทเสมือนในการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมพบว่า มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 7 ประเภท ได้แก่ การตีความ การสร้างแบบจำลอง การฟังและการทำซ้ำ การฝึกซ้อม การตอบสนองทางกายภาพทั้งหมด การนำเสนอ และบทบาท โดยจุดมุ่งหมายของกิจกรรมจำเป็นจะต้องประกอบไปด้วย การอธิบาย (explanation) การจำ (memorization) ความหมายโดยนัย (implication) และ การเจรจาต่อรอง (negotiation) อีกทั้งความเกี่ยวข้องของเนื้อหาการเรียนรู้และฉากเสมือนใน SL มีอิทธิพลอย่างมากต่อการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง และการเรียนรู้ ยกเว้นในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต และบริบทเสมือนให้สภาพแวดล้อมสร้างโอกาสให้กับผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่แท้จริงได้อย่างง่ายดาย ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สถานการณ์และใช้การสื่อสารที่เหมือนสังคมภายนอกห้องเรียนที่ในห้องเรียนไม่สามารถจัดขึ้นได้ แต่ในบริบทเสมือนที่จำลองภาษาจีนโดยไม่มีพินอิน ทำให้ผู้เรียนที่ไม่มีความรู้ภาษาจีนมาก่อน ออกเสียงจีนในโทนเสียงที่ถูกต้องได้ยาก เนื่องจากไม่เห็นรูปปากที่ถูกต้องในการออกเสียง ผลการวิจัยระยะ 2 การดำเนินการเบื้องต้นและการประเมินผลของการเรียนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง แบบสามขั้นตอน (ความรู้ ความเข้าใจ การใช้และการขยาย) ในบริบทเสมือน ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นในการสื่อสารภาษาของผู้เรียนไม่สูงขึ้น เนื่องจากระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีระยะเวลาสั้นๆ อีกทั้งยังพบปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างเรียนคือ ระยะเวลาการทำการบ้านของผู้เรียนสั้นเกินไป เนื่องจากผู้เรียนบางคนมีภาระงานอื่นที่สำคัญกว่า มีความขัดข้องในระบบอินเทอร์เน็ต แต่จากผลป้อนกลับที่ได้จากผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนชื่นชอบการเรียนรู้ในบริบทเสมือน เพราะได้เข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เคยเข้าไปสื่อสารภาษาจีนจริง ๆ เมื่อเรียนรู้ผ่านบริบทนี้ทำให้ได้มีโอกาสเข้าไปเรียนรู้ ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางการสื่อสารได้ดีขึ้น อีกทั้งการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมสังคมแบบมีปฏิสัมพันธ์ทำให้ผู้เรียนพร้อมเรียนรู้ต่อในชั้นขยายความรู้ กิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญสามารถสร้างแรงจูงใจของผู้เรียน CFL เพิ่มขึ้น และกิจกรรมที่ดำเนินการในรูปแบบของ cognition usage และ expansion (CUE) มีประสิทธิภาพในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนในระดับพื้นฐาน และสามารถส่งเสริมการสื่อสารด้วยวาจาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมได้

BavaHarji, Gheitanichian, and Letchumanan (2014) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Language Learning) ที่มีความซับซ้อนแตกต่างกัน ส่งผลต่อทักษะการพูดของผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (EFL) ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการเรียนรู้ผ่านมัลติมีเดียที่ภาระงานมีระดับความซับซ้อนเพิ่มขึ้นส่งผลต่อการทักษะการพูดของผู้เรียนในทิศทางบวก คือ ผู้เรียนสามารถพูดภาษาที่สองในด้าน (1) ความถูกต้อง (Accuracy) (2) ความคล่องแคล่ว (Fluency) และ (3) ความซับซ้อน (Complexity) เพิ่มมากขึ้นตามระดับความซับซ้อนและความยากง่ายของภาระงานงานที่ได้รับ

Hsu (2016) ได้วิจัยเกี่ยวกับผลของการใช้บล็อกเสียง (Voice blogging) ในการพัฒนาทักษะการพูดที่ซับซ้อนของผู้เรียนภาษาที่สอง L2 โดยมีเกณฑ์ในการวัดคือ พูดความถูกต้องและความคล่องในการพูด กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนภาษาอังกฤษ EFL (เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ) 30 คนในไต้หวัน เนื่องจากการฝึกพูดในชั้นเรียนไม่เพียงพอในแต่ละสัปดาห์ในภาคการศึกษา กลุ่มตัวอย่างต้องบันทึกการพูดตามหัวข้อที่กำหนดและโพสต์ลงในบล็อกชั้นเรียนนอกห้องเรียน นอกจากนี้พวกเขายังต้องฟังและให้ความเห็นเกี่ยวกับโพสต์บล็อกเสียงของนักเรียนคนอื่นอย่างน้อยหนึ่งครั้งทุกสัปดาห์ โพสต์บล็อกจากสองสัปดาห์แรกและสองสัปดาห์สุดท้ายได้รับการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความซับซ้อน ความถูกต้อง และความคล่อง (จำนวนพยางค์ต่อนาทีจำนวนพยางค์ที่มีความหมายต่อนาที) ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถในการพูดที่ซับซ้อนมากขึ้น แม้ว่าจะไม่ได้มีการปรับปรุงความถูกต้องและความคล่องในการพูดก็ตาม

Ockey, Gu, and Keehner (2017) ได้สร้างระบบการวัดประเมินผลในทักษะการพูดเพื่อใช้ในการทดสอบทักษะการพูดของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างระบบในการประเมินทักษะการพูดของนักศึกษาภาษาที่สอง (L2) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้งานระบบในการประเมินทักษะการพูดของนักศึกษาภาษาที่สอง (L2) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สภาพแวดล้อมเสมือนจริง (Virtual Environments: VEs) และแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้งาน และแบบสอบถามความรู้สึกโดยใช้ข้อความแบบปิด ผลการวิจัยพบว่า (1) เว็บไซต์สภาพแวดล้อมเสมือนจริงสามารถช่วยอำนวยความสะดวกให้กับทดสอบทักษะการพูดของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 (L2) และ (2) ผู้ทดสอบที่ใช้ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการใช้สภาพแวดล้อมเสมือนจริง ซึ่งพบว่า ผู้ทดสอบมีความกังวลในการพูดหรืออภิปรายลงลดเมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมเสมือน แต่ก็ยังมีผู้ทดสอบที่แสดงความคิดเห็นว่าการใช้สภาพแวดล้อมเสมือนและให้ Avatar แทนตนเองนั้นทำให้การสนทนาเป็นไปได้ยากมาก ผู้ทดสอบให้เหตุผลว่าการสนทนากันจำเป็นต้องเป็นปฏิสัมพันธ์ของผู้ที่สนทนาด้วย เพื่อรับรู้อารมณ์ความรู้สึก

Irudayasamy, Antonette Hankins, and March (2018) ได้วิจัยเกี่ยวกับผลของการใช้ บล็อกในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เสมือนเพื่อพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษ การศึกษานี้มี จุดมุ่งหมายเพื่อประเมินความสามารถในการเขียนบล็อกในบริบทของการสอนภาษาอังกฤษกับภาษา อื่น (TESOL) ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้บนเว็บแบบมีประสิทธิผล (WBLE) ผู้วิจัยประเมินสามารถ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) ผ่านบล็อกที่อยู่ใน Computer Mediated Communication (CMC) ซึ่งปรากฏในส่วนของความคิดเห็นของโพสต์บนบล็อกโดยการอ้างอิงถึงข้อความที่ตัดตอนมาจาก ความคิดเห็นต่าง ๆ ผลการวิจัยพบว่า การเรียนภาษาผ่านบล็อก และให้ผู้เรียนได้อภิปราย แสดงความ คิดเห็นเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนภาษาทั่วโลกที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ มันอาจไม่อำนวยความสะดวกบางแง่มุมของความรู้ความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นโดยการสอนภาษาสื่อสาร (CLT) แต่จะเปิดเผยผู้อ่าน ข้อมูลที่จำเป็นในบริบทการศึกษาและให้ผู้เรียนมีช่องทางในการเผยแพร่ผลงานของตน และเสริมสร้าง ให้ผู้เรียนยอมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น แล้วนำมาปรับปรุงผลงานให้ดียิ่งขึ้น

Yanguas and Bergin (2018) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง Focus on form in task-based L2 oral computer-mediated communication ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการสื่อสารด้วยคอมพิวเตอร์แบบ ซิงโครนัสแบบซิงโครนัส (SCMC) ได้เติบโตขึ้นอย่างมากตั้งแต่ช่วงต้นทศวรรษ การเรียนรู้ภาษาที่สอง (L2) ก็มีสำคัญในการสอนเช่นกัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ของการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยเน้นในเรื่องรูปแบบทางภาษาศาสตร์ โดยได้นำกระบวนการใน การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานผนวกเข้าด้วยกัน จึงทำงานวิจัยเพื่อศึกษาผลของการใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อ ร่วมกับการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานในประเภทต่างๆ ที่มีต่อนักศึกษาที่เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง ในระดับเบื้องต้น เก็บข้อมูลโดยกิจกรรมโดยใช้ Jigsaw task และ Dictogloss task และ computer-mediated communication: Skype และ Google document วิเคราะห์ผล ANOVA พบว่า ไม่ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญสำหรับจำนวน LRE สำหรับงานโหมดหรือการโต้ตอบระหว่างตัว แปรทั้งสอง แต่ในการวิเคราะห์ข้อมูล (1) Lexical LREs: ผลลัพธ์สำหรับการวิเคราะห์ ANOVA แบบ ซ้ำ ๆ เกี่ยวกับคะแนนสำหรับ LRE ทางศัพท์ให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (2) Grammatical LREs: ผลการวิเคราะห์แบบ ANOVA ที่ทำซ้ำสำหรับคะแนนสำหรับ LRE ทาง ไวยากรณ์ให้ผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (3) Orthographic LREs: ไม่พบความแตกต่างอย่าง มีนัยสำคัญในการวิเคราะห์ ANOVA แบบซ้ำ ๆ ที่ทำขึ้นสำหรับคะแนนสำหรับ LRE แบบออร์โธกราฟ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. เพื่อเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. เพื่อศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดรูปแบบการวิจัย
3. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. วิธีการดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ (Online Learning Environment) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (Interactive Learning Environment) การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Language Learning) และทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication Skills) และสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย มีรายละเอียดในการศึกษาดังนี้

1.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ ประกอบด้วย แนวคิดและความหมายของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ ลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ และประโยชน์ของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์

1.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ ประกอบด้วย แนวคิดและความหมายของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ รูปแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ ประโยชน์ของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ และเทคโนโลยีที่ใช้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ

1.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ประกอบด้วย แนวคิดและความหมายการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ประเภทของการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน และประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

1.4 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้ด้วยวาจา ประกอบด้วย ความหมายและความสำคัญของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ลักษณะของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา การพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา และแนวทางการประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

1.5 ศึกษาและวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย เพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มเป้าหมายซึ่งข้อมูลจากการศึกษาจะนำไปประกอบการสร้างเครื่องมือตรงกับสภาพของกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วยการศึกษา ประสบการณ์เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์ และประสบการณ์การพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาในรายวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structured Interview) สามารถสรุปประเด็นที่ศึกษาได้ ดังนี้

1.5.1 ประสบการณ์การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่เรียนรู้ในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในงานวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชาติพันธุ์กะเหรี่ยง จากการสัมภาษณ์ในประเด็นประสบการณ์การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความสามารถ

พื้นฐานในการเข้าถึงข้อมูลในระบบอินเทอร์เน็ต เช่น การสืบค้นข้อมูล การรับชมสื่อบันเทิงออนไลน์ เป็นต้น และมีประสบการณ์เรียนรู้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction : CAI) แบบออฟไลน์ แต่ยังไม่มีความพร้อมในการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์ ดังนั้นในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์ต้องคำนึงถึงความง่ายต่อการใช้งาน ไม่ซับซ้อน เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มากที่สุด

1.5.2 ประสบการณ์การพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาในรายวิชาภาษาไทย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาในรายวิชาภาษาไทย พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีโอกาสพัฒนาทักษะการฟัง และทักษะการพูด น้อยกว่าทักษะอื่น ๆ เนื่องจากในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของกลุ่มเป้าหมายจะเน้นเรื่อง หลักภาษา ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน ซึ่งเรียนรู้จากเนื้อหาในหนังสือเรียนและแบบฝึกหัดที่ผู้สอนจัดทำขึ้น และการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะเรียนรู้ร่วมกันทั้งห้องเรียน ทำให้กลุ่มเป้าหมายมีประสบการณ์ในการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดอย่างจริงจังน้อยมากเมื่อเทียบกับทักษะอื่น ๆ ประกอบกับความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 80 ต้องการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดของตนเองให้ดีขึ้น

1.6 รวบรวมข้อมูลจากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลจากทฤษฎี แนวคิดที่เกี่ยวข้อง และผลสรุปและวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำไปประกอบการสร้างเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย โดยมีผลการสังเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

ตัวแปร	สรุปการสังเคราะห์
สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ออนไลน์ (Online Learning Environment)	องค์ประกอบในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ 1. ระบบจัดการเรียนรู้ 2. เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ระหว่างผู้สอน และระหว่างเทคโนโลยี 3. เครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้
การจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Language Learning)	กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน 1. ขั้นตอนปฏิบัติการภาระงาน (Pre-task) เพื่อเตรียมความพร้อม ผู้เรียน

1.1 แนะนำคำศัพท์และความหมาย

ตัวแปร	สรุปการสังเคราะห์
	1.2 ออกเสียงคำศัพท์และรูปประโยค 2. ชั้นปฏิบัติการงาน (During Task) เพื่อปฏิบัติการงานทางภาษา 3. ชั้นตรวจสอบภาระงาน (Post-task) เพื่อประเมินผลงานที่สำเร็จ
ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication Skill)	ตัวบ่งชี้ของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา 1. ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) 2. คำศัพท์ (Vocabulary) 3. การออกเสียง (Pronunciation) 4. หลักภาษา (Grammar) 5. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

2. กำหนดรูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน มีแบบแผนการทดลองชนิด Control-Group Time Series Design คือ มีการวัดผลหลายครั้งในระยะเวลาเดียวกัน ระยะห่าง 2 สัปดาห์วัดผลหนึ่งครั้ง คือ วัดผลในสัปดาห์ที่ 1 สัปดาห์ที่ 4 และสัปดาห์ที่ 7 โดยแบบแผนการทดลองนี้เป็นการพิจารณาดูความเปลี่ยนแปลงระหว่างผลการทดสอบที่วัดในแต่ละช่วงเวลา (กาญจนา ภัทรวิวัฒน์, 2559) มีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

ตารางที่ 5 แบบแผนการทดลอง

E	O ₁	X ₁	O ₂	X ₂	O ₃
C	O ₁	X ₃	O ₂	X ₄	O ₃

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

E	กลุ่มทดลอง	O ₂	วัดผลระหว่างการทดลอง
C	กลุ่มควบคุม	O ₃	วัดผลหลังการทดลอง
X ₁₋₂	เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์ฯ	O ₁	วัดผลก่อนการทดลอง
X ₃₋₄	เรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน		

3. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเข้าศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากข้อมูลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศไทย พบผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจำนวน 17,814 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงที่เข้ารับการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย โดยผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากรทั้งหมดในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำนวน 30 คน ซึ่งถือเป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเพียงพอต่อการวิจัยเชิงทดลอง (วรรณิ แกมเกตุ, 2555) ดำเนินการจัดกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 การเลือกโรงเรียน ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

3.1.1 โรงเรียนที่มีผู้เรียนใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

3.1.2 โรงเรียนเป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ

3.1.3 โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนเพียงพอต่อกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการคือจำนวนอย่างน้อย 30 คน

3.1.4 โรงเรียนที่มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และสัญญาณอินเทอร์เน็ตเพียงพอต่อการวิจัย

3.1.5 ผู้บริหารและครูทุกท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีที่จะเข้าไปทำการวิจัยภายในโรงเรียน

3.2 การคัดเลือกนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ ในห้องเรียนมีนักเรียนใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองทุกคน นักเรียนมีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในชั้นพื้นฐาน ห้องเรียนจัดนักเรียนแบบคละความสามารถแบ่งออกเป็น เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน มีเกณฑ์ในการพิจารณา (สุมาลี จันทร์ชลอ, 2542) ดังนี้

ระดับคะแนน ความสามารถ

นักเรียนที่มีคะแนนเปอร์เซ็นต์ตั้งแต่ 75 ขึ้นไป เป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง

นักเรียนที่มีคะแนนเปอร์เซ็นต์ตั้งแต่ 65-74 เป็นนักเรียนกลุ่มปานกลาง

นักเรียนที่มีคะแนนเปอร์เซ็นต์ตั้งแต่ 64 ลงมา เป็นนักเรียนกลุ่มอ่อน

3.3 การแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยจัดกลุ่มหน่วยตัวอย่างเข้ากลุ่มแบบสุ่ม (Random Assignment) โดยใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) เพื่อควบคุมความแปรปรวนที่เกิดจากตัวแปรแทรกซ้อนและให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความเท่าเทียมกัน โดยจะจัดกลุ่มจากระดับทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนเป็น กลุ่มเก่ง กลุ่มกลาง และกลุ่มอ่อน แล้วสุ่มอย่างง่ายเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แบ่งเป็นกลุ่มละ 15 คน จากนั้นทดสอบการแจกแจงปกติของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Kolmogorov-Smirnov Test เพื่อตรวจสอบการแจกแจงปกติของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากมีกลุ่มตัวอย่างน้อยกว่า 50 ($N < 50$) (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2543)

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	เพศ		ระดับความสามารถผู้เรียน (ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา)		
		ชาย	หญิง	กลุ่มเก่ง	กลุ่มกลาง	กลุ่มอ่อน
ทดลอง	15	7	8	3	2	10
ควบคุม	15	11	4	3	2	10

จากการทดสอบการแจกแจงปกติของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Kolmogorov-Smirnov Test เพื่อทดสอบสมมติฐานของสถิติพารามेटริกที่มีข้อตกลงเบื้องต้นว่า กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมานั้น ต้องมีการแจกแจงปกติ มีผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 แสดงการทดสอบการแจกแจงปกติของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Kolmogorov-Smirnov Test

กลุ่มตัวอย่าง	N	Kolmogorov-Smirnov Z	Asymp. Sig (2- tailed)
กลุ่มทดลอง	15	.766	.600
กลุ่มควบคุม	15	.768	.597

ทดลอง = ผู้เรียนเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

ควบคุม = ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่า Sig > .05 ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีการแจกแจงแบบปกติ ดังนั้นจึงสามารถวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Parametric Test ได้

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

4.1.1 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เป็นระบบออนไลน์ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบหลักคือ (1) ระบบจัดการเรียนรู้ (2) เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ และ (3) เครื่องมือวัดประเมินและบันทึกผลการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสร้างและคัดเลือกเครื่องมือดังนี้

1) วิเคราะห์ผู้เรียน หลักสูตร เนื้อหา วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบ แผนการดำเนินการ และออกแบบโครงสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน จากนั้นศึกษาหลักการออกแบบ แล้วสังเคราะห์เครื่องมือที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียนและองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์ ได้แก่ วิดีโอแบบโต้ตอบ ระบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อเก็บร่องรอยการเรียนรู้ของผู้เรียน และวิดีโอบล็อก (V-blog)

2) สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน โดยแบ่งการสร้างตามเทคโนโลยีที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น รายละเอียดในการสร้างมีดังนี้

2.1) วิดีโอแบบโต้ตอบ ประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียมการ (Pre-production) ขั้นตอนการผลิต (Production) และขั้นหลังการผลิต (Post-production) รายละเอียดขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1.1) ขั้นตอนเตรียมการ (Pre-production)

2.1.1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของการผลิตคือ เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียน โดยนำข้อมูลจากการเก็บข้อมูลเบื้องต้นของผู้ใช้งาน ในการวิจัยนี้คือผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื้อหาในรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สารที่ 3 การฟัง การดู และการพูด และปัญหาในการออกเสียงบางหน่วยเสียงในภาษาไทยที่ควรได้รับการแก้ไขเป็นอันดับแรก ได้แก่ เสียงพยัญชนะต้น /ร/ พยัญชนะควบกล้ำแท้ /ร ล ว/ พยัญชนะที่มีเสียง ห นำ และเสียงพยัญชนะท้าย แม่กก แม่กง และแม่กด มาวิเคราะห์เพื่อนำข้อมูลไปจัดทำบทและสตอรี่บอร์ด (Storyboard) ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด

2.1.1.2 ออกแบบรายการและเขียนบทสำหรับถ่ายทำ โดยแบ่งบทในการถ่ายทำออกเป็น 2 บทหลักคือ บทสำหรับการเรียนคำศัพท์ (การออกเสียง, ความหมายของคำศัพท์) บทสำหรับการนำคำศัพท์ไปใช้ (หลักการใช้ภาษา, การนำไปใช้) จากนั้นจัดทำบท (Script) และสตอรี่บอร์ด (Storyboard) แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและด้านภาษาไทยประเมินความเหมาะสมของเนื้อหา โดยมาตรฐานค่า 5 ระดับ (Likert Scale) ผลการประเมินความเหมาะสมด้านเนื้อหาในทุกรายการประเมินอยู่ในระดับดี (รายละเอียดในภาคผนวก ค) นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านให้ความคิดเห็นว่า ควรปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบเนื้อหาในบทสำหรับถ่ายทำที่ปรับแก้

เนื้อหาต้องปรับแก้	เนื้อหาที่ปรับแก้
มะลิตระหนักได้ว่า ถ้าเธอไม่เริ่มออกกำลังกาย วันนี้ เธอจะอ้วนขึ้นเรื่อย ๆ	มะลิตระหนักได้ว่า ถ้าเธอไม่เริ่มออกกำลังกาย วันนี้ เธอจะสุขภาพไม่ดี
ความปรารถนาของเธอ เธอต้องลงมือทำด้วยตนเอง	ถ้าเธอปรารถนาความสำเร็จ เธอต้องลงมือทำด้วยตนเอง
เธอแต่งตัวให้ถูกกาลเทศะหน่อยสิ เราจะไปสถานที่ราชการกันนะ	การไปสถานที่ราชการต้องแต่งกายให้ถูกกาลเทศะ
คำที่มีพยัญชนะต้น ร อย่าลืมรวลั่น เพื่อออกเสียง ร ให้ชัดเจน	คำที่มีพยัญชนะต้น ร อย่าลืมสะบัดปลายลิ้น เพื่อออกเสียง ร ให้ชัดเจน

2.1.1.3 เตรียมนักแสดง โดยมีเกณฑ์ในการเลือกคือ เป็นบุคคลที่ออกเสียงภาษาไทยชัดเจน สามารถถ่ายทอดเนื้อหาตามบทได้อย่างเป็นธรรมชาติ มีบุคลิกสดใสเหมาะสมกับวัยของกลุ่มตัวอย่าง และสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ เมื่อเลือกนักแสดงได้แล้วชักชวนให้พร้อมสำหรับถ่ายทำจริงในขั้นต่อไป

2.1.2) ชั้นผลิตรายการ (Production)

2.1.2.1 เตรียมสถานที่ นักแสดง และทีมงานถ่ายทำตามแผนผลิต

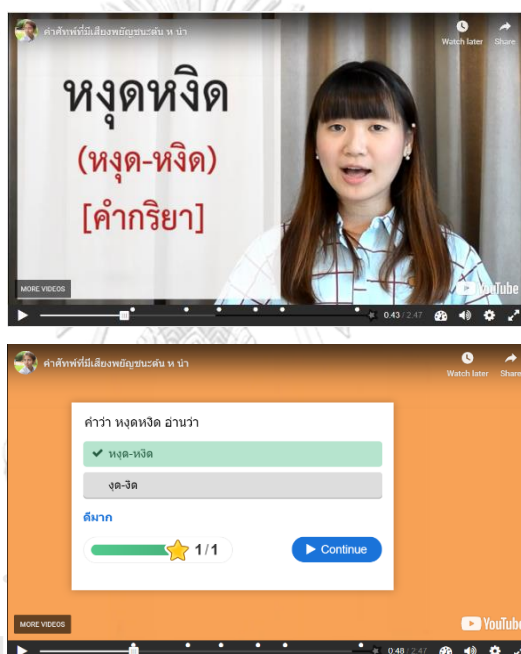
2.1.2.2 ดำเนินการถ่ายทำตามบทและสตอรี่บอร์ดที่ปรับแก้แล้ว

2.1.3) ชั้นหลังการผลิตรายการ (Post-production) ลำดับภาพที่ได้จากการถ่ายทำ โดยกำหนดให้แต่ละวิดีโอมีความยาว 3-5 นาทีต่อหนึ่งเรื่อง ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผู้เรียนจะให้ความสนใจกับการเรียนได้มากที่สุด เลือกเสียงประกอบ และกราฟิกให้เหมาะสมกับผู้เรียน ในงานวิจัยนี้เลือกใช้ภาพจริงประกอบ เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนในช่วงวัยรุ่นที่ก้าวเข้าสู่สังคมจริง เมื่อลำดับ

ภาพเรียบร้อย ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยตรวจสอบวิดีโอทั้งหมด ผู้วิจัยปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.4) นำวิดีโอมาสร้างเนื้อหาแบบโต้ตอบ โดยเลือกใช้เครื่องมือสร้างเนื้อหาแบบโต้ตอบ (Interactive HTML creation tool) ในงานวิจัยนี้เลือกใช้ H5p โดยสร้างข้อความถามเป็นช่วง ๆ ระหว่างวิดีโอ และตั้งค่าให้แสดงผลโต้ตอบกลับทันทีหลัง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบโต้ตอบกับเทคโนโลยี

2.1.5) นำวิดีโอที่เพิ่มการโต้ตอบ (Interactive Video) ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและเสนอความคิดเห็น พร้อมปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

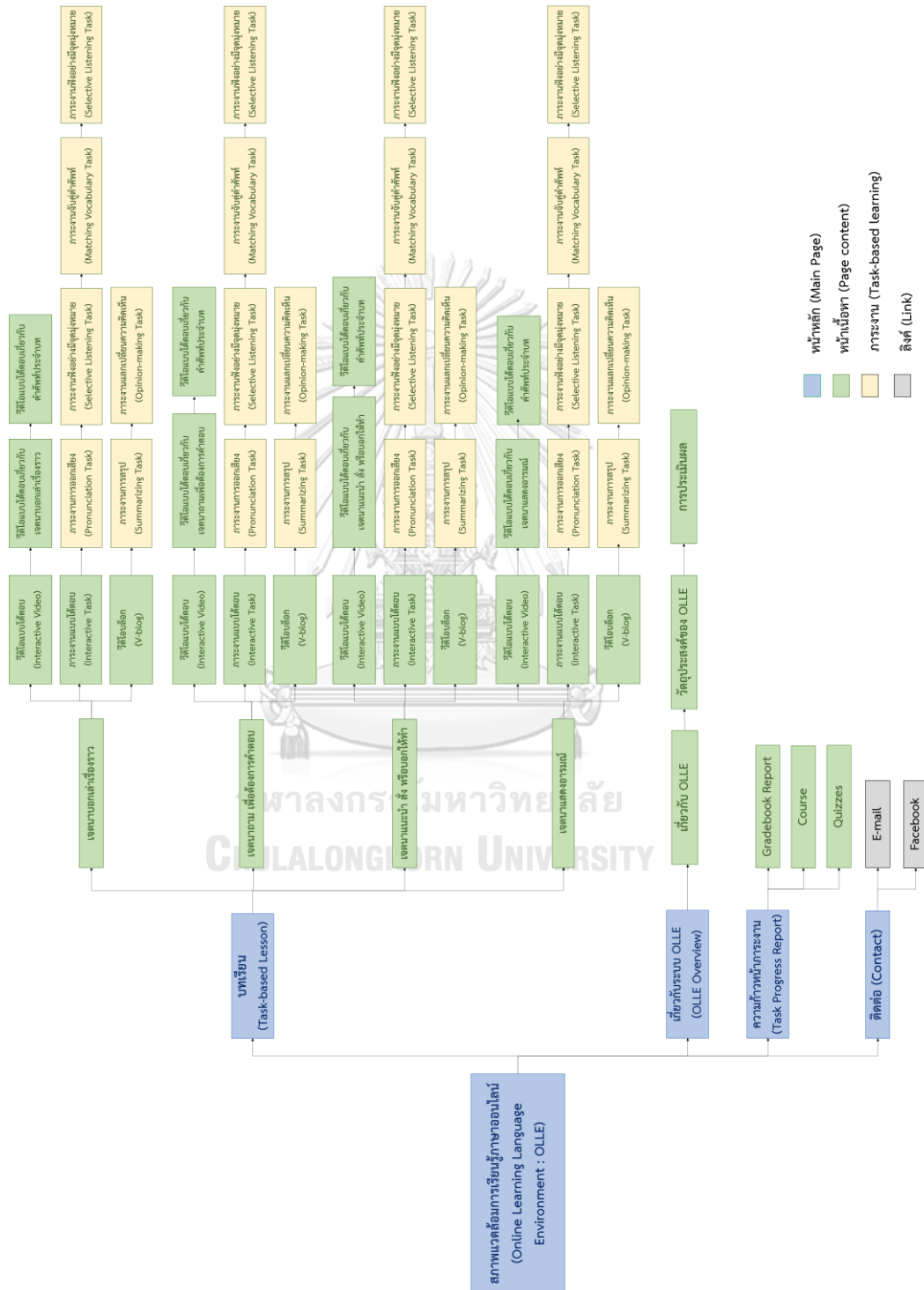

ภาพที่ 6 วิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video)

2.2) ระบบการจัดการเรียนรู้

2.2.1) ศึกษาการสร้างระบบจัดการเรียนรู้ และเลือกให้สอดคล้องกับการใช้งาน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกคือ (1) ระบบการจัดการเรียนรู้ที่รองรับภาษาไทย (2) เป็นระบบการจัดการเรียนรู้ที่มีปลั๊กอิน (Plugin) ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการของงานวิจัย (3) ระบบการจัดการเรียนรู้ที่มีการออกแบบเว็บให้รองรับกับการใช้งานผ่านอุปกรณ์ที่มีขนาดหน้าจอแตกต่างกัน (Responsive Web Design) (4) ระบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถเก็บร่องรอยการเรียนรู้ได้ และ (5) เป็นระบบที่ง่ายต่อการใช้งาน และยืดหยุ่นในการเพิ่มเติมปลั๊กอินเสริม

2.2.2) คัดเลือกระบบการจัดการเรียนรู้จากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ งานวิจัยนี้เลือกใช้ ระบบจัดการเรียนรู้ (Learning Management System: LMS) ของ WordPress และร่างโครงสร้างเว็บไซต์ (Site Structure) มีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 7 โครงสร้างเว็บไซต์ (Site Structure)

2.2.3) จัดทำระบบจัดการเรียนรู้ โดยเพิ่มเนื้อหา วิดีโอ และภาระงานที่วางแผนไว้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ในระบบจัดการเรียนรู้ โดยในระบบจะเพิ่มปลั๊กอิน (Plugin) ที่เอื้อต่อการเรียนรู้แบบโต้ตอบของผู้เรียน ได้แก่ ปลั๊กอินสำหรับสร้างเนื้อหาแบบโต้ตอบ (Interactive HTML creation tool) ได้แก่ ระบบการรับรู้เสียง (Voice Recognition) และระบบสร้างภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task) เพื่อให้เกิดภาระงานแบบโต้ตอบ และตั้งค่าให้ระบบโต้ตอบกลับหาผู้เรียนทันทีที่ปฏิบัติภาระงานสำเร็จ

OLLE
สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์

หน้าแรก บทเรียน เกี่ยวกับระบบ OLLE ความก้าวหน้า

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยบทเรียนนี้ผู้เรียนจะได้พัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูด (ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา) ผ่านเนื้อหาบทเรียนเรื่อง เจตนาในการสื่อสาร ซึ่งแต่ละบทเรียนจะประกอบด้วยภาระงานที่ฝึกทักษะการฟัง และทักษะการพูด

เข้าสู่บทเรียน →

เจตนาบอกเล่าเรื่องราว เจตนาถามเพื่อต้องการคำ เจตนาแนะนำ สิ่ง หรือบอกให้ เจตนาแสดงอารมณ์

บทเรียน

Search course... SEARCH

Free อย่าส่งเสียงดังในห้องเรียน

Free โก! บำส่งสารจัง

Free ไปเล่นสวนสนุก

Free ไปจ้

สุธิวิง สุธิวิง สุธิวิง

เจตนาแนะนำ สิ่ง หรือบอกให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เจตนาแสดงอารมณ์ เจตนาถามเพื่อต้องการคำตอบ

ค้นหา

Search ...

บทเรียนที่เปิดสอน

Select Month ▾

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

- Site Admin
- Log out
- Entries feed
- Comments feed

Items completed

5 of 0 items

Course results

100% Passed

Overview
Curriculum
Instructor
Reviews

เจตนาถามเพื่อต้องการคำตอบ 5/6

- เนื้อหาเจตนาถามเพื่อต้องการคำตอบ
10 min
✓
- เรียนรู้คำศัพท์ประจำวัน
10 min
✓
- ภาระงานที่ 1: ทบทวนการออกเสียงคำควบกล้ำ
45 min
✓
- ภาระงานที่ 2: ให้นักเรียนตอบคำถามให้ถูกต้อง (เจตนาถามให้ตอบ)
5 questions
10 min
✓
- ภาระงานที่ 3: ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์เติมลงในประโยคให้ถูกต้อง
5 questions
15 min
✓
- ภาระงานที่ 4: ให้นักเรียนรับฟังเรื่องที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้
10 min

วีดีโอบล็อก 0/1

- วีดีโอบล็อก
45 min

ความก้าวหน้า

ครูธิ

- Dashboard
- Gradebook
- Courses
- Quizzes
- Orders
- Settings

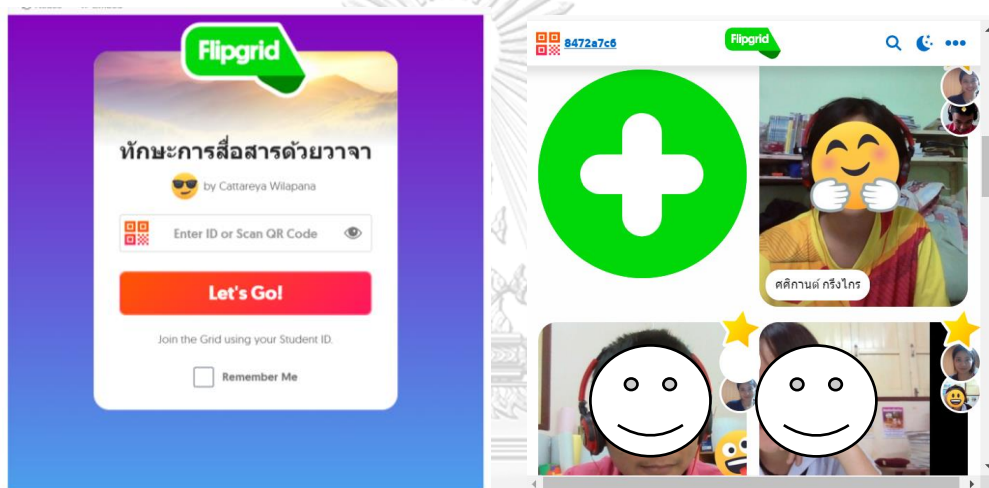
My Quizzes

All Finished Passed Failed

Course	Quiz	Date	Progress	Interval
เจตนาถามเล่าเรื่อง ราว	ภาระงานที่ 3: ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์เติมลงในประโยคให้ถูกต้อง	April 30, 2019	0% In Progress	--:--
เจตนาถามเพื่อ ต้องการคำตอบ	ภาระงานที่ 3: ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์เติมลงในประโยคให้ถูกต้อง	May 27, 2019	100% In Progress	--:--
เจตนาแสดงอารมณ์	ภาระงานที่ 3: ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์เติมลงในประโยคให้ถูกต้อง (อารมณ์ความรู้สึก)	August 29, 2019	0% In Progress	--:--

ภาพที่ 8 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์
โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Online Thai Language Learning Environment: OTLLE)

2.3) ระบบวิดีโอบล็อก (V-blog) ผู้วิจัยคัดเลือกกระบบวิดีโอบล็อกตามเกณฑ์ ดังนี้ (1) ระบบบันทึกวิดีโอที่สามารถฝัง (Embedded) ในระบบการจัดการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนในการปฏิบัติภาระงาน (2) สามารถกำหนดเวลาในการบันทึกวิดีโอได้ (3) เป็นระบบที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน (4) มีขั้นตอนในการบันทึกวิดีโอที่ไม่ซับซ้อน และง่ายต่อการใช้งาน (5) มีระบบที่เอื้อต่อการโต้ตอบระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และ (6) สามารถประเมินและบันทึกผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อเป็นร่องรอยในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ จากเกณฑ์ข้างต้นระบบวิดีโอบล็อกที่สอดคล้อง คือ Flipgrid โดยได้ฝัง (Embed) ในระบบจัดการเรียนรู้ และผู้วิจัยได้เปิดห้องเรียนในระบบ Back office และเพิ่มรายชื่อผู้เรียนพร้อมกำหนดรหัสเข้าห้องของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ผู้เรียนจะได้รับรหัสประจำตัว เพื่อนำไปเข้าห้องในระบบ Flipgrid เพื่อบันทึกวิดีโอบล็อกต่อไป

ภาพที่ 9 ระบบบันทึกวิดีโอบล็อก (V-blog)

3) ตรวจสอบความสอดคล้องของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน จากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษาจำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย จำนวน 1 ท่าน โดยแบบประเมินสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบโดยใช้ภาระงานเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งคำถามในการประเมินออกเป็น 9 ด้าน คือ (1) ด้านตัวอักษร (2) ด้านภาพประกอบ (3) ด้านวิดีโอ (4) ด้านสี (5) ด้านสัญลักษณ์และปุ่ม (6) ด้านโฮมเพจบทเรียน (7) ด้านวัตถุประสงค์ของบทเรียน (8) ด้านการนำเสนอเนื้อหา และ (9) ด้านการโต้ตอบบนสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์

การประเมินใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert และในส่วนของแสดงความคิดเห็น เป็นรูปแบบคำถามปลายเปิด โดยใช้เกณฑ์ยอมรับในระดับความเหมาะสมระดับมากขึ้นไป วิเคราะห์ผลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) มีเกณฑ์ในการแปลผล (Best & Kahn, 2016) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย แปลผล

5.00 – 4.21	สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานอยู่ในระดับดีมาก
4.20 – 3.41	สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานอยู่ในระดับดี
3.40 – 2.61	สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานอยู่ในระดับปานกลาง
2.60 – 1.81	สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานอยู่ในระดับน้อย
1.80 – 1.00	สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานอยู่ในระดับควรปรับปรุง

ผลการประเมินสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ มีการประเมินทั้งหมด 9 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านตัวอักษร (M=4.67, SD= .57) (2) ด้านภาพประกอบ (M=4.58, SD= .52) (3) ด้านวิดีโอ (M=4.73, SD= .46) (4) ด้านสี (M=5.00, SD= .00) (5) ด้านสัญลักษณ์และปุ่ม (M=4.55, SD= .77) (6) ด้านโฮมเพจบทเรียน (M=4.67, SD= .57) (7) ด้านวัตถุประสงค์ของบทเรียน (M=4.67, SD= .57) (8) ด้านการนำเสนอเนื้อหา (M=4.53, SD= .50) และ (9) ด้านการโต้ตอบบนสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ (M=4.53, SD= .45) เมื่อแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วพบว่า รายการประเมินทุกด้านอยู่ในระดับดีมาก (รายละเอียดในภาคผนวก ง)

นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อให้นำมาปรับให้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน คือ (1) ด้านตัวอักษรควรปรับขนาดส่วนเนื้อหาให้ใหญ่มากขึ้น (2) ด้านสัญลักษณ์และปุ่ม มีบางสัญลักษณ์ไม่ชัดเจน อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความคลาดเคลื่อนในการรับรู้ได้ ควรเลือกสัญลักษณ์ให้สอดคล้องกับตัวอักษรมากที่สุด (3) ด้านการนำเสนอเนื้อหา ควรปรับภาษาที่สื่อความหมายให้ง่ายมากขึ้น เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง อีกทั้งถ้าสามารถเพิ่มไฟล์เสียงประกอบเนื้อหาในทุกหน้าจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น และ (4) ด้านการโต้ตอบบนสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ เครื่องมือตอบสนองบางตัวยังมีคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ ถ้าสามารถปรับให้เป็นภาษาไทยได้จะทำให้สอดคล้องกับรายวิชาในงานวิจัยมากขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นด้วยและได้ปรับตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4) ทดสอบประสิทธิภาพของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีการทดสอบแบบ 1:1 การทดสอบกลุ่มเล็ก 3 คน (คัดเลือกโดยโควตาจากผลการเรียน 3 ระดับ คือ เก่ง กลาง อ่อน อย่างละ 1 คน) และเก็บข้อมูลโดยจากสังเกตและสัมภาษณ์

ผลการทดสอบประสิทธิภาพของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานจากกลุ่มตัวอย่างมีรายละเอียดการแก้ไข ดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงปัญหาที่พบจากการทดสอบและรายการปรับปรุงแก้ไข

ปัญหาที่พบจากการทดสอบ	การปรับปรุงแก้ไข
1. ความต่อเนื่องของการเชื่อมต่อในบทเรียนมี ปัญหา ไม่สามารถกดเลือกหน้าต่อไปได้	- ตรวจสอบการเชื่อมต่อบทเรียนทุกหน้า แล้ว ปรับแก้ให้สามารถเชื่อมต่อได้
2. ไฟล์เสียงไม่ตรงกับคำศัพท์ที่แสดง และเสียง เบา	- แก้ไขไฟล์เสียงให้ตรงคำศัพท์ แล้วปรับระดับ เสียงให้ชัดเจนมากขึ้น
3. คาบที่ต้องทำภาระงานวิดีโอบล็อก เครื่อง คอมพิวเตอร์แจ้งเตือนให้เปิดใช้งานไมโครโฟน ผู้เรียนกดไม่เปิดใช้งานทำให้ไม่สามารถทำวิดีโอ บล็อกได้	- เพิ่มคำแนะนำก่อนเริ่มการทำภาระงานวิดีโอ บล็อก ในส่วนการเปิดใช้งานไมโครโฟนเพิ่มเติม

5) นำผลการทดสอบมาแก้ไขและปรับปรุงให้สมบูรณ์และพร้อมก่อนนำไปทดลองใช้
กับกลุ่มตัวอย่างจริง

ภาพที่ 10 ขั้นตอนการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

4.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 ชุดได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน และ (2) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ประกอบด้วยแผนการเรียนรู้จำนวน 7 สัปดาห์ เป็นจำนวน 15 คาบ (ทั้งนี้รวมการทดสอบทักษะการสื่อสารด้วยวากาก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสื่อสารด้วยวากา (รินทร์ ชีพอารณีย์, 2559; Setyarini, Mustim, Rukmini, Yuliasri & Mujianto, 2018) มีขั้นตอนการพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้ตาม ADDIE Model มีรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นวิเคราะห์ (Analysis)

1) ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมวิเคราะห์กระบวนการในการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ผลจากการศึกษา วิเคราะห์ และผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ประกอบไปด้วย (1) ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับการเตรียมความพร้อมโดยการเรียนรู้คำศัพท์ การออกเสียง ความหมายของคำศัพท์ และการนำคำศัพท์ไปใช้ตามหลักภาษา (2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน ผู้เรียนจะได้ปฏิบัติภาระงานโดยใช้ความรู้และทักษะที่ได้ฝึกปฏิบัติจากขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน และขั้นตรวจสอบภาระงาน ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับผลป้อนกลับจากผู้สอนหรือผู้เรียน หรือทั้งสองฝ่ายต่อภาระงานที่ได้ปฏิบัติในขั้นก่อนหน้า เพื่อนำผลป้อนกลับไปพัฒนาภาระงานในครั้งต่อไป

2) ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยได้จากการทบทวนวรรณกรรม และการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ซึ่งในการวิจัยนี้ได้เลือกเนื้อหาจากหนังสือวิวิธภาษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง เจตนาในการสื่อสาร ประกอบด้วย (1) เจตนาบอกเล่า เรื่องราว (2) เจตนาถามเพื่อต้องการคำตอบ (3) เจตนาแนะนำ สั่ง หรือบอกให้ทำ และ (4) เจตนาแสดงอารมณ์ โดยในแต่ละบทเรียนจะเลือกใช้คำศัพท์ประจำระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนชาติพันธุ์กะเหรี่ยงโปว์ (สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ, 2558) ประกอบกับเนื้อเรื่องจากหนังสืออ่านนอกเวลาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีความสอดคล้องกับคำศัพท์ประจำบทเรียน โดยสามารถสรุปเนื้อหา ดังนี้

ตารางที่ 10 สรุปเนื้อหาเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวากา

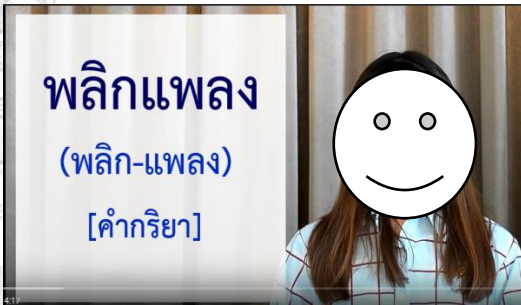
เรื่อง (Theme)	เนื้อหาที่เรียนรู้ (Content)	จำนวนคาบ
เจตนาในการสื่อสาร	- เจตนาบอกเล่าเรื่องราว	3 คาบ
	- คำศัพท์ประจำบท : หงุดหงิด ตระหนักรสำเร็จ	
	- คำที่ออกเสียงพยัญชนะต้นมีเสียง ห นำ	
	- เนื้อเรื่อง : ความสำเร็จของมานี	

เรื่อง (Theme)	เนื้อหาที่เรียนรู้ (Content)	จำนวนคาบ
	<ul style="list-style-type: none"> - เจตนาถามเพื่อต้องการคำถาม - คำศัพท์ประจำบท : กะเพรา ตะไคร้ พลิกแพลง พร้อมเพรียง ปลอดภัย กว้างขวาง - คำที่ออกเสียงพยัญชนะต้นควบกล้ำแท้ - เนื้อเรื่อง : ต้มยำแสนอร่อย 	3 คาบ
	<ul style="list-style-type: none"> - เจตนาแนะนำ สิ่ง หรือบอกให้ทำ - คำศัพท์ประจำบท : รสชาติ กะทัดรัด ราชการ - คำที่ออกเสียงพยัญชนะต้น ร - เนื้อเรื่อง : เด็กชายวายร้าย 	3 คาบ
	<ul style="list-style-type: none"> - เจตนาแสดงอารมณ์ - คำศัพท์ประจำบท : โอกาส เพชร ปรารถนา อนุญาต มหาสมุทร - คำที่ออกเสียงพยัญชนะท้าย /ก/ /ง/ และ /ด/ - เนื้อเรื่อง : เสือตัวใหม่ของพระราชา 	3 คาบ

ชั้นออกแบบ (Design)

ออกแบบแผนการเรียนรู้รายวิชา ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระการเรียนรู้ที่ 3 การฟัง การดู และการพูด โดยกำหนดกระบวนการเรียนรู้ และเนื้อหาที่ได้จากขั้นวิเคราะห์ (Analyze) โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน และ (2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ซึ่งมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันดังตารางต่อไปนี้

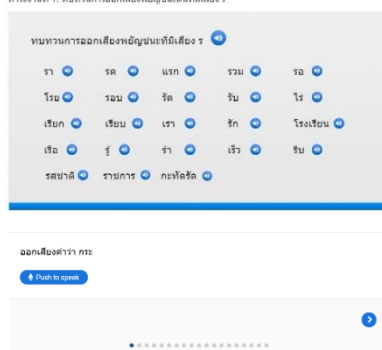
ตารางที่ 11 กระบวนการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยมีภาระงานเป็นฐาน และการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์ โดยมีภาระงานเป็นฐาน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน
<p>ขั้นก่อนทำภาระงาน (Pre-task)</p> <p>1.1 เรียนคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์พร้อมความหมายผ่าน วิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) พัฒนาทักษะ : คำศัพท์ (Vocabulary)</p> 	<p>ขั้นก่อนทำภาระงาน (Pre-task)</p> <p>1.1 เรียนคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์พร้อมความหมายใน บทเรียนผ่านวิดีโอแบบไม่มีการโต้ตอบ พัฒนาทักษะ : คำศัพท์ (Vocabulary)</p>
<p>1.2 ออกเสียงคำศัพท์และรูปประโยค ผู้เรียนเรียนรู้การออกเสียงจากคลิปเสียง ฟัง ออกเสียงคำศัพท์ผ่านระบบ Speech Recognize และเรียนการใช้คำศัพท์ในรูป ประโยคต่าง ๆ ผ่านภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task) พัฒนาทักษะ : การออกเสียง (Pronunciation) หลักภาษา (Grammar) และ ความเข้าใจในการ ฟัง (Listening Comprehension)</p>	<p>1.2 ออกเสียงคำศัพท์และรูปประโยค ผู้เรียนเรียนรู้การออกเสียงโดยฟังการออกเสียง จากผู้สอน แล้วฝึกออกเสียงคำศัพท์พร้อมกัน ทั้งห้อง จากนั้นเรียนการใช้คำศัพท์ในรูป ประโยคแบบต่างๆ ผ่านภาระงานที่ผู้สอน มอบหมายให้ในห้อง พัฒนาทักษะ : การออกเสียง (Pronunciation) หลักภาษา (Grammar) และ ความเข้าใจในการ ฟัง (Listening Comprehension)</p>

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์ โดยมีภาระงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

ภาระงานที่ 1: ทบทวนการออกเสียงพยัญชนะต้นที่มีเสียง ร

ภาระงานที่ 1 ทบทวนการออกเสียงพยัญชนะต้นที่มีเสียง ร

รา	รด	แรก	รวม	รอน	โรน	รอน	รัด
รับ	ไร	เรียก	เรียน	เรา	รัก	โรงเรียน	เรือ
รู้	ร่า	เร็ว	รับ	รสชาติ	รายการ	กะทัดรัด	

ขั้นทำภาระงาน (Task)

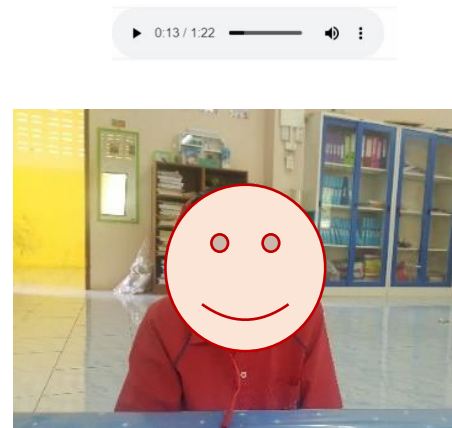
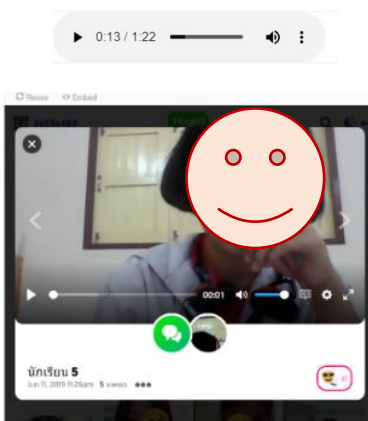
ให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานทางภาษา คือ บันทึกวิดีโอบล็อก โดยนักเรียนจะได้รับฟังเนื้อเรื่องประจำบทเรียนและบันทึกวิดีโอบล็อกสรุปเนื้อเรื่องที่ได้รับฟังตามระยะเวลาที่กำหนด ผู้สอนจะประเมินผลจากวิดีโอบล็อกโดยให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

พัฒนาทักษะ : การออกเสียง (Pronunciation) หลักภาษา (Grammar) ความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension) คำศัพท์ (Vocabulary) และความคล่องแคล่ว (Fluency)

ขั้นทำภาระงาน (Task)

ให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานทางภาษา โดยผู้เรียนจะได้รับฟังเนื้อเรื่องประจำบทเรียน แล้วออกมาพูดตามสรุปเนื้อเรื่องกับผู้สอน (1:1) โดยผู้สอนจะให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

พัฒนาทักษะ : การออกเสียง (Pronunciation) หลักภาษา (Grammar) ความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension) คำศัพท์ (Vocabulary) และความคล่องแคล่ว (Fluency)

ขั้นหลังทำภาระงาน (Post-task)

ขั้นหลังทำภาระงาน (Post-task)

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์ โดยมีภาระงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

ประเมินวิดีโอบล็อก โดยให้ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น ให้ผลป้อนกลับต่อวิดีโอบล็อกผ่านเครื่องมือ ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนที่เป็นเจ้าของผลงานนำไปปรับปรุงให้ผลงานต่อไปดียิ่งขึ้น

ประเมินผลงานที่สำเร็จ พร้อมผู้สอนให้คะแนน และผลป้อนกลับต่อผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเจ้าของผลงานนำไปปรับปรุงให้ผลงานต่อไปดียิ่งขึ้น

วิดีโอ : ให้นักเรียนชุดสุภาพจากเรื่อง เด็กชายวราชัย ความยาว 1-2 นาที

คะแนนที่ได้ :

เกณฑ์ประเมินทักษะการสื่อสารภาษา (สืบราชกิจจานุเบกษา, 2562; Derwin, Eggold, McCreery, & Mavrou, 2018; Center for applied linguistics, 2018; Kim, 2014, สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ศึกษาช. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12)

	5	4	3	2	1
ความเข้าใจ (Comprehension)	เข้าใจดีเยี่ยม ฟังและสามารถ พูดตามสิ่งที่ ฟังได้ทั้งหมด จนละเอียดดี จนยังไม่ทราบ สิ่งใด 1. โทษ 2. 3 นาที 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.	เข้าใจดีเยี่ยม ฟังและสามารถ พูดตามสิ่งที่ ฟังได้ทั้งหมด จนละเอียดดี จนยังไม่ทราบ สิ่งใด 1. โทษ 2. 3 นาที 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.	เข้าใจดีเยี่ยม ฟังและสามารถ พูดตามสิ่งที่ ฟังได้ทั้งหมด จนละเอียดดี จนยังไม่ทราบ สิ่งใด 1. โทษ 2. 3 นาที 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.	เข้าใจดีเยี่ยม ฟังและสามารถ พูดตามสิ่งที่ ฟังได้ทั้งหมด จนละเอียดดี จนยังไม่ทราบ สิ่งใด 1. โทษ 2. 3 นาที 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.	เข้าใจดีเยี่ยม ฟังและสามารถ พูดตามสิ่งที่ ฟังได้ทั้งหมด จนละเอียดดี จนยังไม่ทราบ สิ่งใด 1. โทษ 2. 3 นาที 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.
ความคล่องตัวในการพูด (Fluency)	ผู้เรียนสามารถ พูดตามสิ่งที่ ฟังได้ทั้งหมด จนละเอียดดี จนยังไม่ทราบ สิ่งใด 1. โทษ 2. 3 นาที 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.	ผู้เรียนสามารถ พูดตามสิ่งที่ ฟังได้ทั้งหมด จนละเอียดดี จนยังไม่ทราบ สิ่งใด 1. โทษ 2. 3 นาที 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.	ผู้เรียนสามารถ พูดตามสิ่งที่ ฟังได้ทั้งหมด จนละเอียดดี จนยังไม่ทราบ สิ่งใด 1. โทษ 2. 3 นาที 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.	ผู้เรียนสามารถ พูดตามสิ่งที่ ฟังได้ทั้งหมด จนละเอียดดี จนยังไม่ทราบ สิ่งใด 1. โทษ 2. 3 นาที 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.	ผู้เรียนสามารถ พูดตามสิ่งที่ ฟังได้ทั้งหมด จนละเอียดดี จนยังไม่ทราบ สิ่งใด 1. โทษ 2. 3 นาที 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

ขั้นพัฒนา (Develop)

1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามการออกแบบที่ได้กำหนดไว้ โดยแผนจัดการเรียนรู้มีจำนวน 15 คาบ แบ่งได้เป็นคาบทดสอบทักษะการสื่อสารด้วยวจาจำนวน 3 คาบ และคาบการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 คาบ

2) ตรวจสอบแผนการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์การสอนภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 ชุดมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ดังนั้นจึงมีความเหมาะสมทั้งด้านความครอบคลุมเนื้อหา และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (รายละเอียดในภาคผนวก ค)

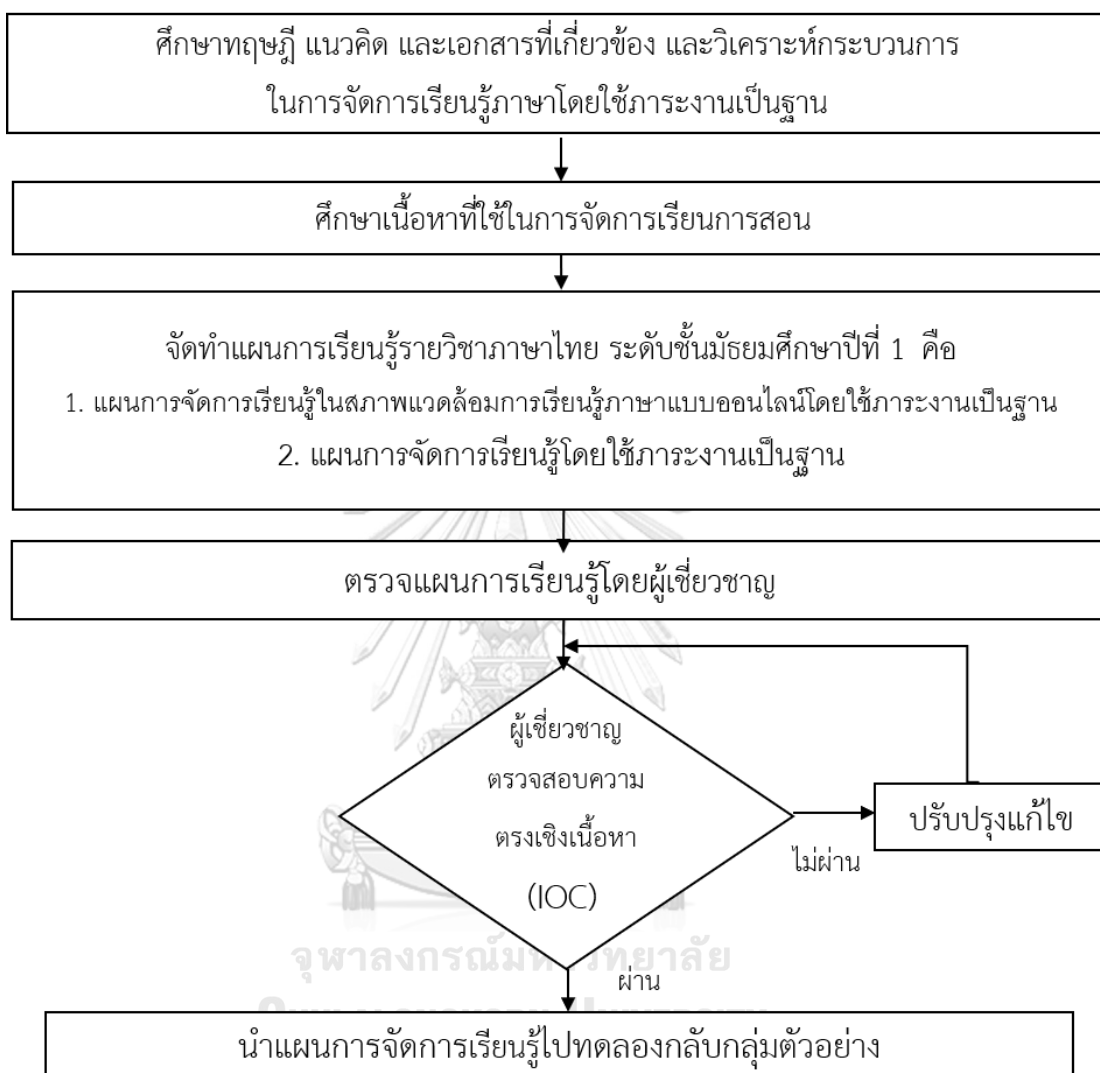
4) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ขั้นนำไปใช้ (Implement)

นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปการทดสอบแบบ 1:1 การทดสอบกลุ่มเล็ก 3 คนร่วมกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์ฯ (คัดเลือกโดยโควตาจากผลการเรียน 3 ระดับ คือ เก่ง กลาง อ่อน อย่างละ 1 คน) และเก็บข้อมูลโดยจากสังเกตและสัมภาษณ์ พร้อมสรุปผล

ขั้นประเมินผล (Evaluate)

ประเมินผลจากการทดสอบในขั้นการนำไปใช้ เพื่อนำไปปรับปรุงให้พร้อมในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 11 ขั้นตอนการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

4.2.1 แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ประกอบด้วย แบบวัดจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาก่อนเรียน แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างเรียน และแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาลังเรียน แบบวัดนี้เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารด้วยวาจา โดยผู้เรียนจะได้ฟังเรื่องราว และพูดสรุปเรื่องราวที่ได้รับฟังในเวลาที่กำหนด ใช้เวลาทำข้อสอบประมาณ 45 นาที เพื่อวัดความสามารถทางการฟังและพูดของผู้เรียน มีรายละเอียดการสร้างเครื่องมือดังนี้

1) ศึกษารายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา เพื่อนำเนื้อหาหาร่างข้อคำถาม และเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

2) ศึกษาหลักการ วิธีการวัดและประเมินเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

3) สร้างแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา จำนวน 3 ฉบับ คือ (1) แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาก่อนเรียน (2) แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างเรียน และ (3) แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาลังเรียน แบบวัดทุกฉบับเป็นเนื้อหาคุณุชาน คือ มีความยาวของเนื้อเรื่อง และความซับซ้อนของเนื้อเรื่องใกล้เคียงกัน โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกจากงานวิจัยของ ดวงหทัย คำวัง (2554) จำนวน 1 เรื่อง จากหนังสืออ่านนอกเวลาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1 เรื่อง และจากหนังสือนิทานอีสปจำนวน 1 เรื่อง (กรณีเนื้อเรื่องจากนิทานอีสป ผู้วิจัยมีการตรวจสอบกับกลุ่มตัวอย่างแล้วว่าไม่เคยได้รับฟังเรื่องนี้มาก่อน)

4) สร้างเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Scoring Rubric) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ (1) เข้าใจ (Comprehension) (2) คำศัพท์ (Vocabulary) (3) การออกเสียง (Pronunciation) (4) หลักภาษา (Grammar) และ (5) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) โดยได้สังเคราะห์องค์ประกอบจาก Dennis Krach McCreery and Navarro (2018) Center for applied linguistics (2018) และ S. Kim (2014) และปรับให้เข้ากับระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างและบริบทในการจัดการเรียนรู้ โดยมีการแปลผลต่อไปนี้ โดยมีการแปลผล 5 ระดับ (R. Johnson, Penny, & Gordon, 2009) ต่อไปนี้

การแปลผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

ช่วงคะแนน

แปลผล

25 - 21	มีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาดีมาก
20.99 - 16	มีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาดี
15.99 - 11	มีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาปานกลาง
10.99 - 6	มีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาน้อย
5.99 - 0	มีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาน้อยที่สุด

5) ตรวจสอบเครื่องมือทั้ง 3 ฉบับโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของภาษา ความเป็นปรนัย แล้วประเมินความสอดคล้อง (Index of Item-Object Congruence: IOC) กับตัวชี้วัดของวัตถุประสงค์การเรียนรู้ พบว่า มีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งถือว่าอยู่ในช่วงเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปทำการทดลองในกระบวนการวิจัยได้ในทุกรายการประเมิน (รายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ค) ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับภาระงานในแต่ละคาบ ผู้วิจัยได้นำคำแนะนำมาปรับแก้ให้เครื่องมือมีความเป็นปรนัยมากขึ้น

6) ประเมินความเหมาะสมของแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน (ผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกับตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา) ประเมินความเหมาะสมโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert มีการแปลผล (R. Johnson et al., 2009) ต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
5.00 – 4.21	แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเหมาะสมดีมาก
4.20 – 3.41	แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเหมาะสมดี
3.40 – 2.61	แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเหมาะสมปานกลาง
2.60 – 1.81	แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเหมาะสมน้อย
1.80 – 1.00	แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาควรปรับปรุง

ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา พบว่า มีผลการประเมินความเหมาะสมของแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ดังนี้

ตารางที่ 12 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลผล
1. ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับ คุณลักษณะของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา	4.66	.57	ดีมาก
2. ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับ วัตถุประสงค์	5	.00	ดีมาก
3. ปริมาณข้อคำถามมีความเหมาะสม	5	.00	ดีมาก
4. ข้อคำถามมีความถูกต้อง	4.3	.57	ดีมาก
5. ข้อคำถามมีความชัดเจน	4.66	.57	ดีมาก
6. ชนิดของแบบทดสอบที่เลือกใช้มีความ เหมาะสม	5	.00	ดีมาก
7. ข้อคำถามส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการ สื่อสารด้วยวาจา	4.33	.57	ดีมาก
8. ความเหมาะสมของเกณฑ์ในการประเมิน	4.66	.57	ดีมาก

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจามีรายการประเมินระดับดีมากทุกรายการ จึงเป็นผลการประเมินยืนยันถึงความเหมาะสมของเครื่องมือแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

7) ตรวจสอบความเที่ยงของเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ด้วยการนำเกณฑ์การให้คะแนนไปทดลองให้คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Spearman's rank-order correlation) ของการให้คะแนนจากผู้ตรวจ 2 คน (กมลวรรณ ตั้งชนกานนท์, 2557) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .879$)

8) ตรวจสอบความสอดคล้อง (Agreement Measurement) ของการให้คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ตรวจสอบโดยผู้สอนภาษาไทยตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด 2 ท่าน แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย การให้คะแนนของผู้สอนมีผลวิเคราะห์ความสอดคล้อง (Agreement Measurement) คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาในการวัดครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ดังแสดงในตารางที่ 4.1 มีการแปลความหมาย (Koo & Li, 2016) ต่อไปนี้

คะแนน แปลผล

0.90 – 1.00	ความน่าเชื่อถือของผู้ประเมินมีความสอดคล้องกันในระดับดีมาก
0.75 – 0.89	ความน่าเชื่อถือของผู้ประเมินมีความสอดคล้องกันในระดับดี
0.50 – 0.74	ความน่าเชื่อถือของผู้ประเมินมีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง
0.00 – 0.49	ความน่าเชื่อถือของผู้ประเมินมีความสอดคล้องกันในระดับต่ำ

ตารางที่ 13 ความสอดคล้อง (Agreement Measurement) คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้สอน 2 ท่าน

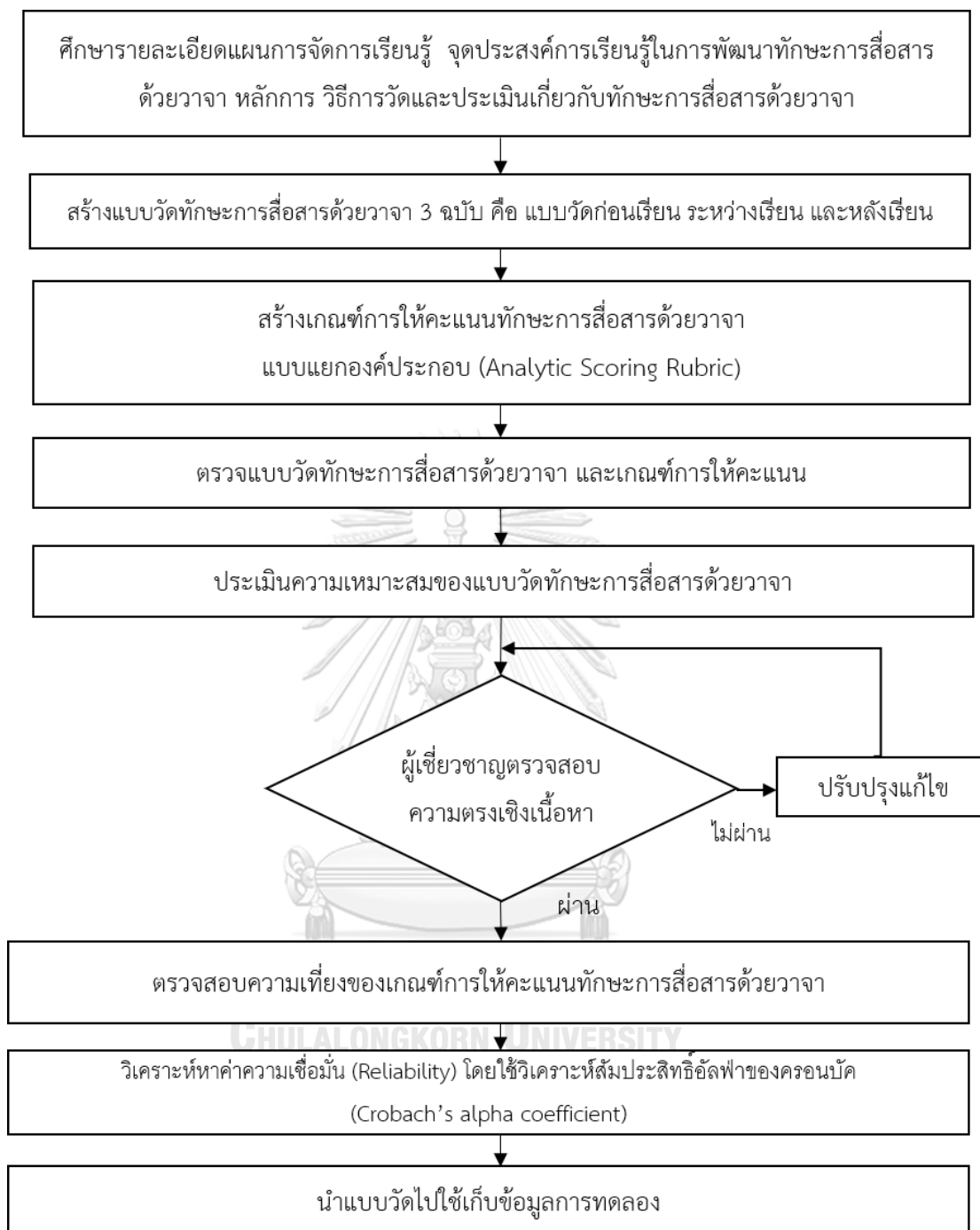
ประเมินครั้งที่	Intraclass Correlation	Sig	แปลผล
ประเมินผลครั้งที่ 1	.859	.000*	สอดคล้องกันในระดับดี
ประเมินผลครั้งที่ 2	.843	.000*	สอดคล้องกันในระดับดี
ประเมินผลครั้งที่ 3	.902	.000*	สอดคล้องกันในระดับดีมาก

*Sig. < .05

จากตารางที่ 13 พบว่า การให้คะแนนของผู้สอน 2 ท่านโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ความสอดคล้องระดับดีในการประเมินครั้งที่ 1 และการประเมินครั้งที่ 2 และมีความสอดคล้องระดับดีมาก ในการประเมินครั้งที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9) นำแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีวิเคราะห์สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Crobach's alpha coefficient) (วรุณี แกมเกต, 2555) พบว่า มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .802

9) นำแบบวัดที่วิเคราะห์คุณภาพแล้วไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลอง

ตารางที่ 12 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา และเกณฑ์การให้คะแนน

4.2.2 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แสดงถึงการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

2) สร้างแบบประเมินประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา และใช้การประเมินเป็นระดับพฤติกรรม 4 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การแปลคะแนนพฤติกรรมในการประเมิน (R. Johnson et al., 2009) ดังนี้

การแปลผลคะแนน

ช่วงคะแนน	แปลผล
0.00 – 0.99	ควรปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนรู้
1.00 - 1.99	มีพฤติกรรมการเรียนรู้ปานกลาง
2.00 – 2.99	มีพฤติกรรมการเรียนรู้ดี
3.00 – 4.00	มีพฤติกรรมการเรียนรู้ดีมาก

3) ตรวจสอบเครื่องมือทั้ง 3 ฉบับโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของภาษา ความสอดคล้องกับตัวชี้วัดของวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) มีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงตามนิยาม

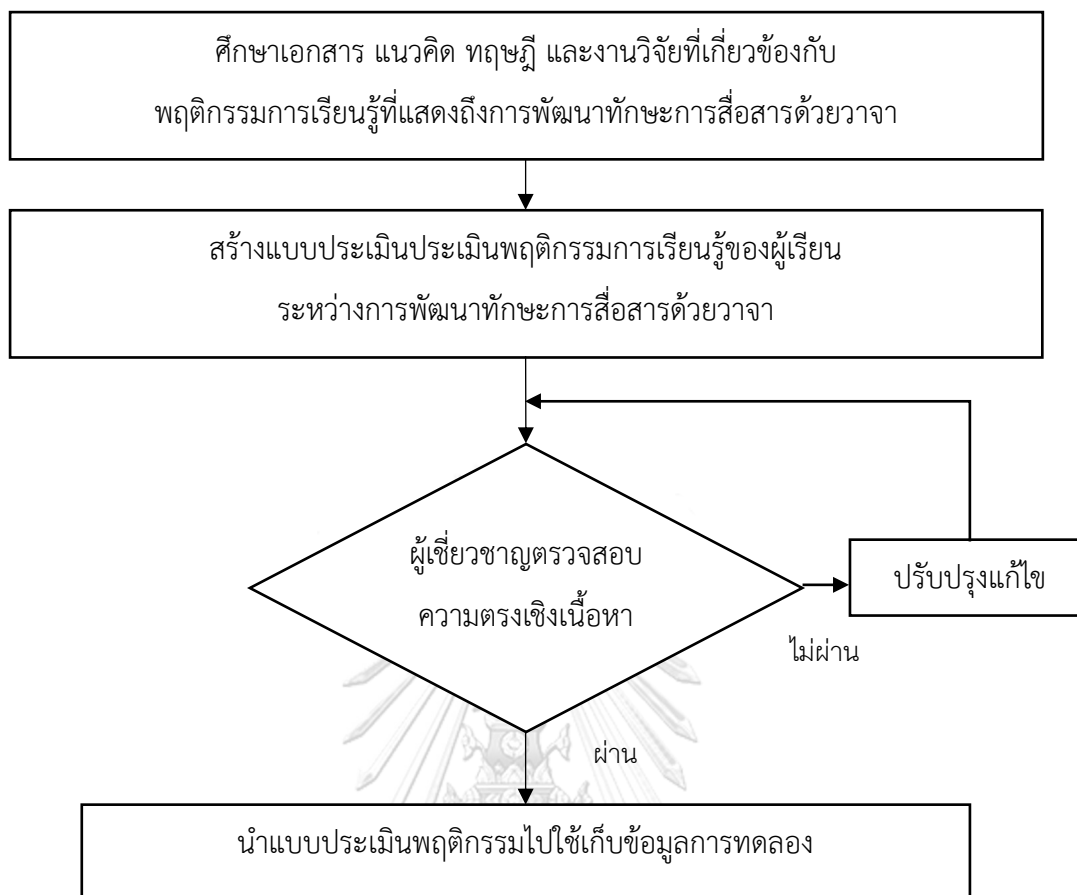
ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงตามนิยาม

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามนิยาม

นำข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 สร้างแบบทดสอบ และปรับปรุงแก้ไขแบบวัดตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ฉบับ เพื่อนำไปใช้จริง

ผลการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งถือว่าอยู่ในช่วงเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้นแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา มีความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปเก็บข้อมูลได้ (รายละเอียดในภาคผนวก ค)

4) นำแบบประเมินพฤติกรรมไปใช้เก็บข้อมูลการทดลอง

ภาพที่ 13 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน
ระหว่างการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

5. วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองมีรายละเอียดดังนี้

5.1 เตรียมการทดลอง

5.1.1 ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ทั้งสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบโต้ตอบที่เน้นภาระงานเป็นฐาน การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน และอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ใช้อำนวยความสะดวกในการทดลอง

5.1.2 การเตรียมสถานที่ โดยนำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียน ทำความเข้าใจและขอความร่วมมือผู้สอนเพื่อดำเนินการทดลอง โดยชี้แจงเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลให้ผู้สอน และชี้แจงวิธีการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

5.2 ดำเนินการทดลอง

5.2.1 ทดสอบผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ใช้เวลาในการทดสอบ 15 นาที โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วงคือ ทักษะการฟัง และทักษะการพูด ขณะที่ผู้เรียนทดสอบผู้วิจัยได้บันทึกเสียง เพื่อนำไปถอดเทปบันทึกและให้ผู้สอนจำนวน 2 คนให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาที่ผู้วิจัยจัดทำเป็นเกณฑ์ในการให้คะแนน จากนั้นนำผลการทดสอบมาจัดกลุ่มความสามารถในทักษะการสื่อสารด้วยวาจา 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเก่ง กลุ่มกลาง และกลุ่มอ่อน เพื่อแบ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยวิธีการแบบสุ่ม (Random Assignment) โดยใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) เพื่อควบคุมความแปรปรวนที่เกิดจากตัวแปรแทรกซ้อนและให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความเท่าเทียมกัน

5.2.2 ดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้ทั้งแผนการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบโต้ตอบโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน และแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน โดยใช้เวลาในการเรียนรู้ทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที (ยกเว้นสัปดาห์สุดท้ายมี 3 คาบ คือคาบเรียนรู้ 2 คาบ และคาบทดสอบ 1 คาบ) ทั้งนี้ระหว่างการเรียนจะมีการทดสอบระหว่างเรียนในสัปดาห์ที่ 4 และมีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยฯ ของผู้เรียนระหว่างการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา โดยมีรายละเอียดรายคาบดังนี้

ตารางที่ 14 รายละเอียดรายคาบ

คาบ	รายละเอียด	เครื่องมือ
1	<p>กลุ่มทดลอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฐมนิเทศ แนะนำการเรียนรู้โดยใช้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานฯ - ผู้เรียนทดสอบทักษะการสื่อสารด้วยวาจา โดยผู้เรียนจะได้รับฟังเรื่องราว จำนวน 2 รอบ ความยาวไม่เกิน 1-2 นาที แล้วผู้เรียนต้องพูดสรุปเรื่องราวที่ได้รับฟัง ใช้เวลารวมทั้งสิ้นประมาณ 10 นาที/คน เพื่อแบ่งระดับความสามารถของนักเรียน (เก่ง กลาง อ่อน) 	<ul style="list-style-type: none"> -สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ฯ -แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

คาบ	รายละเอียด	เครื่องมือ
	<p>กลุ่มควบคุม</p> <p>- ปฐมนิเทศ แนะนำการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานฯ</p> <p>- ผู้เรียนทดสอบทักษะการสื่อสารด้วยวาจา โดยผู้เรียนจะได้รับฟังเรื่องราว จำนวน 2 รอบ ความยาวไม่เกิน 1-2 นาที แล้วผู้เรียนต้องพูดสรุปเรื่องราวที่ได้รับฟัง ใช้เวลารวมทั้งสิ้น ประมาณ 10 นาที/คน เพื่อแบ่งระดับความสามารถของนักเรียน (เก่ง กลาง อ่อน)</p>	<p>- แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา</p>
2-7	<p>กลุ่มทดลอง</p> <p>- ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาผ่านเนื้อหาในรายวิชาภาษาไทย เรื่อง เจตนาการบอกเล่าเรื่องราว และเจตนาถามเพื่อต้องการคำตอบ ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน มีกระบวนการเรียนรู้ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน <ol style="list-style-type: none"> 1.1 เรียนรู้คำศัพท์ ความหมาย 1.2 ฟังออกเสียงคำศัพท์และการนำไปใช้ 2. ขั้นปฏิบัติภาระงาน ทำภาระงานตามระยะเวลาที่กำหนด 3. ขั้นตรวจสอบภาระงาน ประเมินผลงาน พร้อมให้ผลป้อนกลับต่อผู้เรียน <p>กลุ่มควบคุม</p> <p>ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาผ่านเนื้อหาในรายวิชาภาษาไทย เรื่อง เจตนาการบอกเล่าเรื่องราว และเจตนาถามเพื่อต้องการคำตอบ โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ในห้องเรียน มีกระบวนการเรียนรู้ ดังนี้</p>	<p>-แผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาในสภาพแวดล้อม การเรียนรู้แบบออนไลน์ฯ</p> <p>-สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ฯ</p> <p>- วิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video)</p> <p>- ภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task)</p> <p>- ระบบบันทึกวิดีโอบล็อก (V-blog)</p> <p>- แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ใสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์</p> <p>-แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน</p> <p>- วิดีโอ (Video)</p> <p>- ภาระงาน (Task)</p>

คาบ	รายละเอียด	เครื่องมือ
	1. ชั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน 1.1 เรียนรู้คำศัพท์ ความหมาย 1.2 ฝึกออกเสียงคำศัพท์และการนำไปใช้ 2. ชั้นปฏิบัติภาระงาน ทำภาระงานตามระยะเวลาที่กำหนด 3. ชั้นตรวจสอบภาระงาน ประเมินผลงาน พร้อมให้ผล บ้อนกลับต่อผู้เรียน	
8	กลุ่มทดลอง - ผู้เรียนทดสอบทักษะการสื่อสารด้วยวาจา โดยผู้เรียนจะ ได้รับฟังเรื่องราว จำนวน 2 รอบ ความยาวไม่เกิน 1-2 นาที แล้วผู้เรียนต้องพูดสรุปเรื่องราวที่ได้รับฟัง ใช้เวลารวมทั้งสิ้น ประมาณ 10 นาที/คน ขณะที่ ผู้เรียนทดสอบผู้วิจัยได้ บันทึกเสียง เพื่อนำไปถอดเทปบันทึกและให้ผู้สอนจำนวน 2 คนให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการสื่อสาร ด้วยวาจาที่ผู้วิจัยจัดทำเป็นเกณฑ์ในการให้คะแนน กลุ่มควบคุม ผู้เรียนทดสอบทักษะการสื่อสารด้วยวาจา โดยผู้เรียนจะได้รับ ฟังเรื่องราว จำนวน 2 รอบ ความยาวไม่เกิน 1-2 นาที แล้ว ผู้เรียนต้องพูดสรุปเรื่องราวที่ได้รับฟัง ใช้เวลารวมทั้งสิ้น ประมาณ 10 นาที/คน ขณะที่ ผู้เรียนทดสอบผู้วิจัยได้ บันทึกเสียง เพื่อนำไปถอดเทปบันทึกและให้ผู้สอนจำนวน 2 คนให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการสื่อสาร ด้วยวาจาที่ผู้วิจัยจัดทำเป็นเกณฑ์ในการให้คะแนน	-แบบวัดทักษะการ สื่อสารด้วยวาจา -แบบวัดทักษะการ สื่อสารด้วยวาจา
8-14	กลุ่มทดลอง - ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาผ่านเนื้อหาใน รายวิชาภาษาไทย เรื่อง เจตนาแนะนำ สิ่ง หรือบอกให้ทำ อย่างในอย่างหนึ่ง และเจตนาแสดงอารมณ์ ในสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน มี กระบวนการเรียนรู้ ดังนี้	-แผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาในสภาพแวดล้อม การเรียนรู้แบบออนไลน์ฯ -สภาพแวดล้อมการ เรียนรู้ภาษาออนไลน์ - วิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video)

คาบ	รายละเอียด	เครื่องมือ
	<p>1. ชั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน</p> <p>1.1 เรียนรู้คำศัพท์ ความหมาย</p> <p>1.2 ฟังออกเสียงคำศัพท์และการนำไปใช้</p> <p>2. ชั้นปฏิบัติภาระงาน ทำภาระงานตามระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>3. ชั้นตรวจสอบภาระงาน ประเมินผลงาน พร้อมให้ผล ป้อนกลับต่อผู้เรียน</p> <p>กลุ่มควบคุม</p> <p>ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาผ่านเนื้อหาใน รายวิชาภาษาไทย เรื่อง เจตนาแนะนำ สิ่ง หรือบอกให้ทำ อย่างในอย่างหนึ่ง และเจตนาแสดงอารมณ์ โดยใช้ภาระงาน เป็นฐาน ในห้องเรียน มีกระบวนการเรียนรู้ ดังนี้</p> <p>1. ชั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน</p> <p>1.1 เรียนรู้คำศัพท์ ความหมาย</p> <p>1.2 ฟังออกเสียงคำศัพท์และการนำไปใช้</p> <p>2. ชั้นปฏิบัติภาระงาน ทำภาระงานตามระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>3. ชั้นตรวจสอบภาระงาน ประเมินผลงาน พร้อมให้ผล ป้อนกลับต่อผู้เรียน</p>	<p>- ภาระงานแบบ โต้ตอบ (Interactive Task)</p> <p>- ระบบบันทึกวิดีโอ บล็อก (V-blog)</p> <p>- แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ใสภาพ แวดล้อม การเรียนรู้ภาษาแบบ ออนไลน์</p> <p>-แผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาโดยใช้ภาระงาน เป็นฐาน</p> <p>- วิดีโอ (Video)</p> <p>- ภาระงาน (Task)</p>
15	<p>กลุ่มทดลอง</p> <p>- ผู้เรียนทดสอบทักษะการสื่อสารด้วยวาจา โดยผู้เรียนจะ ได้รับฟังเรื่องราว จำนวน 2 รอบ ความยาวไม่เกิน 1-2 นาที แล้วผู้เรียนต้องพูดสรุปเรื่องราวที่ได้รับฟัง ใช้เวลารวมทั้งสิ้น ประมาณ 10 นาที/คน ขณะที่ผู้เรียนทดสอบผู้วิจัยได้ บันทึกเสียง เพื่อนำไปถอดเทปบันทึกและให้ผู้สอนจำนวน 2 คนให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการสื่อสาร ด้วยวาจาที่ผู้วิจัยจัดทำเป็นเกณฑ์ในการให้คะแนน</p>	<p>-แบบวัดทักษะการ สื่อสารด้วยวาจา</p>

คาบ	รายละเอียด	เครื่องมือ
	กลุ่มควบคุม	
	ผู้เรียนทดสอบทักษะการสื่อสารด้วยวาจา โดยผู้เรียนจะได้รับฟังเรื่องราว จำนวน 2 รอบ ความยาวไม่เกิน 1-2 นาที แล้วผู้เรียนต้องพูดสรุปเรื่องราวที่ได้รับฟัง ใช้เวลารวมทั้งสิ้นประมาณ 10 นาที/คน ขณะที่ผู้เรียนทดสอบผู้วิจัยได้บันทึกเสียง เพื่อนำไปถอดเทปบันทึกและให้ผู้สอนจำนวน 2 คนให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาที่ผู้วิจัยจัดทำเป็นเกณฑ์ในการให้คะแนน	- แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

5.2.3 ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนที่ได้จากการตรวจของผู้สอน 2 คน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาที่ผู้วิจัยจัดทำเป็นเกณฑ์ในการให้คะแนน ประกอบกับผลจากแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5.3 เก็บรวบรวมข้อมูล

5.3.1 สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เก็บข้อมูลจำนวน 4 ครั้งตามเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์ฯ

5.3.2 รวบรวมคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการให้คะแนนของครูประจำรายวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทยรวม 2 ท่าน โดยให้คะแนนจากเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจา คะแนนเต็ม 25 คะแนน แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ทำการวิเคราะห์ ดังนี้

6.1 ทดสอบการแจกแจงปกติของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบนัยสำคัญทางสถิติ ในกรณีกลุ่มตัวอย่างน้อยกว่า 50 ($N < 50$) โดยใช้สถิติ Kolmogorov-Smirnov

6.2 วิเคราะห์โดยใช้สถิติบรรยาย คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เพื่ออธิบายคะแนนจากแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา แบบประเมินผลงาน และแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้

6.3 วิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำชนิดสองทาง (Repeated ANOVA measurement) เพื่ออธิบายผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานฯ และเพื่ออธิบายการเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

6.4 วิเคราะห์คะแนนพัฒนาการของผู้เรียน (Gain score) โดยใช้คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative gain score) เพื่ออธิบายพัฒนาการด้านทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน คำนวณโดยใช้สูตร (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) ดังนี้

$$GS (\%) = \frac{(Y-X)}{(F-X)} \times 100$$

GS (%) = คะแนนร้อยละของพัฒนาการของผู้เรียน
(Development Score or Gain Score) (คิดเป็นร้อยละ)

X = คะแนนวัดครั้งก่อน (Pre-test)

Y = คะแนนวัดครั้งหลัง (Post-test)

F = คะแนนเต็ม

โดยมีเกณฑ์ในการแปลผล 4 ช่วงคะแนน (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) ดังนี้

100% - 76% แปลผล พัฒนาการระดับสูงมาก

75% - 51% แปลผล พัฒนาการระดับสูง

50% - 26% แปลผล พัฒนาการระดับกลาง

25% - 0% แปลผล พัฒนาการระดับต้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 3 พัฒนาการของทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน และที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แบ่งเป็น 3 ประเด็นหลัก คือ (1) ผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนในการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (2) ผลคะแนนแบ่งตามตัวบ่งชี้ของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา และ (3) ผลคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ใช้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน มีรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนในการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการวัดซ้ำ โดยใช้สถิติ Repeated Measure ANOVA โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นของสถิตินี้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างมีการแจกแจงแบบปกติ (ทดสอบโดย Kolmogorov-Smirnov Test) และผลการทดสอบความแปรปรวนคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาในการวัดซ้ำแต่ละครั้งเป็น Compound Symmetry คือ มีค่า Mauchly's $W = .983$ และมีค่า Sig. = .892 ปฏิเสธ H_0 ดังนั้นในการอ่านผลวิเคราะห์ จึงใช้ค่า Sphericity Assumed มีรายละเอียดดังนี้ ดังนี้

ตารางที่ 15 ผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนในการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน จากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง (Repeated Measure ANOVA)

ครั้งที่	Mean	SD	F	Sig.	สรุปผล
1	11.60	.914			
2	17.96	.856	65.741	.000*	3 > 2 > 1
3	20.73	.275			

*Sig. < .05

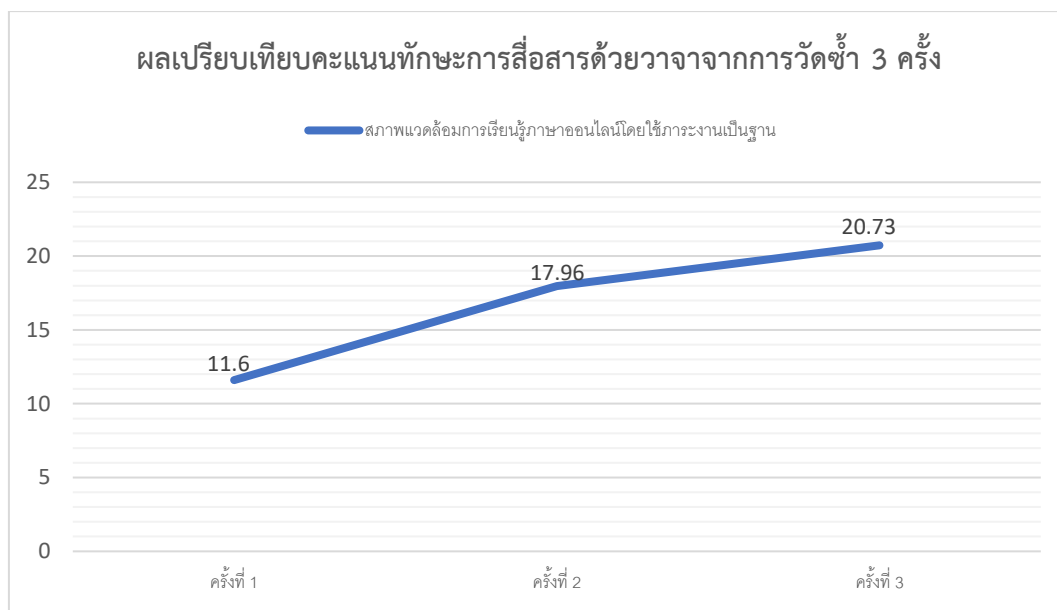
จากตารางที่ 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ในการวัดครั้งที่ 3 สูงที่สุด ($M=20.73$, $SD=.275$) รองลงมาคือ ค่าเฉลี่ยคะแนนการวัดครั้งที่ 2 ($M=17.96$, $SD=.856$) และคะแนนการวัดผลครั้งที่ 1 ($M=11.60$, $SD=.914$) ตามลำดับ และคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานในการวัด 3 ครั้งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญอย่างน้อย 1 คู่ ($F=65.741$, Sig. < .000)

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน จากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง รายคู่ โดยวิธี Bonferroni

ครั้งที่	ค่าเฉลี่ย	SD	ความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ย (MD)	Sig.
ครั้งที่ 1	11.60	.914		
ครั้งที่ 2	17.96	.856	6.36	.000*
ครั้งที่ 1	11.60	.914		
ครั้งที่ 3	20.73	.275	9.13	.000*
ครั้งที่ 2	17.96	.856		
ครั้งที่ 3	20.73	.275	2.76	.014*

*Sig. < .05

จากตารางที่ 16 พบว่า ความแตกต่างของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 3 มีความแตกต่างของคะแนนมากที่สุด (MD: Mean difference = 9.13) ส่วนความแตกต่างของคะแนนที่น้อยที่สุดคือ คะแนนครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 (Mean difference = 2.76) อีกทั้งคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีระดับคะแนนครั้งที่ 2 สูงกว่าครั้งที่ 1 คะแนนครั้งที่ 3 สูงกว่าครั้งที่ 2 และคะแนนครั้งที่ 3 สูงกว่าครั้งที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพที่ 14 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ใช้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

จากภาพที่ 14 แสดงให้เห็นว่าผลคะแนนของผู้เรียนที่เรียนรู้โดยใช้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง มีระดับคะแนนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ผลคะแนนจำแนกตามตัวบ่งชี้ของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

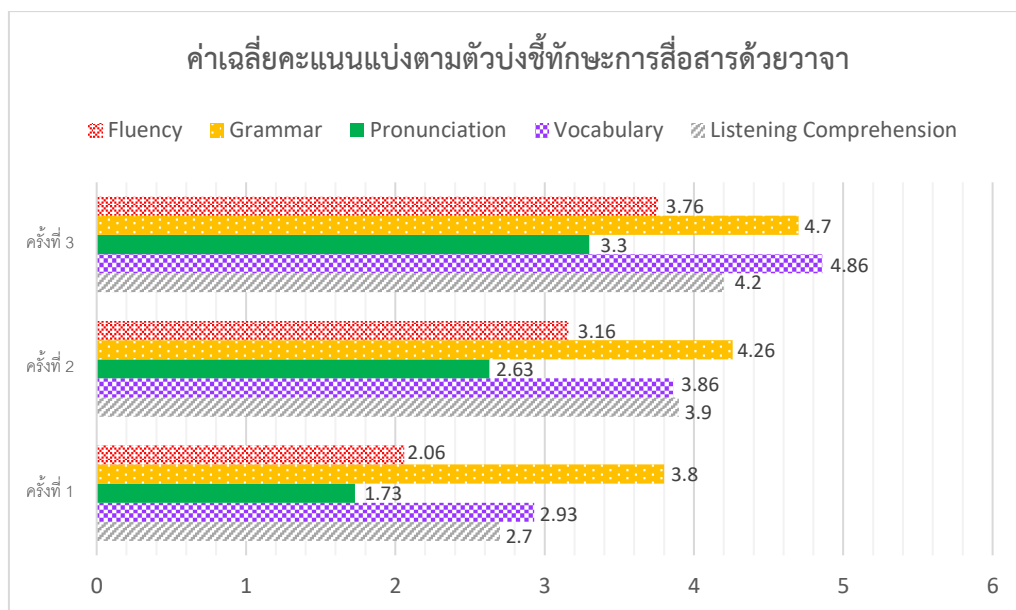
ทักษะการสื่อสารด้วยวาจามีตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยศึกษา 5 ตัวบ่งชี้ประกอบด้วย (1) ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) (2) คำศัพท์ (Vocabulary) (3) การออกเสียง (Pronunciation) (4) หลักภาษา (Grammar) และ (5) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) จากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง ในผู้เรียนที่เรียนโดยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 17 ผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนในการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน จากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง แบ่งตามตัวบ่งชี้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Repeated Measure ANOVA)

ตัวบ่งชี้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา	ครั้งที่	Mean	SD	F	.Sig	สรุปผล
ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension)	1	2.7	1.25	25.77	.000*	3 > 2 > 1
	2	3.9	.66			
	3	4.2	.49			
คำศัพท์ (Vocabulary)	1	2.93	1.27	21.08	.000*	3 > 2 > 1
	2	3.86	.74			
	3	4.86	.35			
การออกเสียง (Pronunciation)	1	1.73	.77	47.58	.000*	3 > 2 > 1
	2	2.63	.61			
	3	3.30	.41			
หลักภาษา (Grammar)	1	3.80	1.26	2.86	.074	3 > 2 > 1
	2	4.26	1.22			
	3	4.70	.59			
ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)	1	2.06	.94	31.16	.000*	3 > 2 > 1
	2	3.16	.81			
	3	3.76	.59			

*Sig. < .05

จากตารางที่ 17 พบว่า ค่าเฉลี่ยผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน มีตัวบ่งชี้จากการวัดผล 3 ครั้งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างน้อย 1 คู่ ทั้งสิ้น 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ (1) ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) (F=25.77, Sig. < .000) (2) คำศัพท์ (Vocabulary) (F=21.08, Sig. < .000) (3) การออกเสียง (Pronunciation) (F=47.58, Sig. < .000) และ (4) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) (F=31.16, Sig. < .000) แต่ตัวบ่งชี้ด้านหลักภาษา (Grammar) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F=2.86, Sig. > .074)

ภาพที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบ่งตามตัวบ่งชี้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการวัดผล 3 ครั้ง

จากภาพที่ 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการวัดผลครั้งที่ 1 เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ได้ว่า (1) ด้านหลักภาษา (Grammar) (2) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) (3) ด้านความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) (4) ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และ (5) ด้านการออกเสียง (Pronunciation)

ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการวัดผลครั้งที่ 2 เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ได้ว่า (1) ด้านหลักภาษา (Grammar) (2) ด้านความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) (3) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) (4) ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และ (5) ด้านการออกเสียง (Pronunciation)

ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการวัดผลครั้งที่ 3 เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ได้ว่า (1) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) (2) ด้านหลักภาษา (Grammar) (3) ด้านความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) (4) ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และ (5) ด้านการออกเสียง (Pronunciation)

ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ตัวบ่งชี้ทั้ง 5 ด้านมีผลจากการวัดทั้ง 3 ครั้ง สามารถเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ ค่าเฉลี่ยครั้งที่ 3 , ครั้งที่ 2, และครั้งที่ 1

1.3 ผลคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ใช้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

การประเมินพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ใช้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ของผู้เรียนกลุ่มทดลอง มีการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 4 ครั้งตามบทเรียน 4 บทเรียน โดยแบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็น 2 ส่วนคือ (1) จากการสังเกตของผู้สอนในชั้นเรียน และ (2) จากการเก็บร่องรอยในฐานข้อมูลในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ มีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

คะแนน	แปลผล
4 – 3.01	พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์ดีมาก
3 – 2.01	พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์ดี
2 – 1.01	พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์ปานกลาง
1 – 0	พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์ควรปรับปรุง

โดยมีผลคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ต่อไปนี้

ตารางที่ 18 ผลคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ใช้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้	ครั้งที่	Min	Max	Mean	SD	สรุปผล	แปลผล
ความตั้งใจในการเรียน	1	2.2	3.8	3.20	1.08	3 > 4 > 2=1	ดีมาก
	2	2.4	3.8	3.20	1.08		ดีมาก
	3	3.2	4	3.53	1.24		ดีมาก
	4	2.8	4	3.33	1.17		ดีมาก
การปฏิบัติภาระงาน	1	2	3.2	2.6	1.18	1 = 2 = 3 =4	ดี
	2	1.8	3.6	2.6	1.18		ดี
	3	1.8	3.2	2.6	1.18		ดี
	4	1.8	3.8	2.6	1.27		ดี
ทบทวนบทเรียน	1	1	2	1.40	.82	4 > 3 > 2 > 1	ปานกลาง
	2	1.4	2.4	2.00	1.46		ปานกลาง
	3	1.2	3.4	2.46	1.50		ดี
	4	1.4	3.4	2.56	1.50		ดี

จากตารางที่ 18 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด แบ่งตามพฤติกรรมการเรียนรู้จากการเก็บคะแนน 4 ครั้งได้ดังนี้ (1) ความตั้งใจในการเรียน สามารถเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ครั้งที่ 3 ($M = 3.53$, $SD = 1.24$) ครั้งที่ 4 ($M = 3.33$, $SD = 1.17$) และครั้งที่ 1-2 ($M = 3.20$, $SD = 1.08$) ซึ่งแปลผลได้เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์ดีมากในทุกครั้ง (2) การปฏิบัติภาระงาน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันทุกครั้งในการทดสอบ แต่มีการกระจายของข้อมูลต่างกันในครั้งที่ 4 ($M = 2.6$, $SD = 1.18$, $SD = 1.27$) ซึ่งแปลผลได้เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์ดีในทุกครั้ง และ (3) ทบทวนบทเรียน สามารถเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ครั้งที่ 4 ($M = 2.56$, $SD = 1.50$) ครั้งที่ 3 ($M = 2.46$, $SD = 1.50$) ครั้งที่ 2 ($M = 2.00$, $SD = 1.46$) และครั้งที่ 1 ($M = 1.40$, $SD = 0.82$) ซึ่งแปลผลได้เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์ดีในครั้งที่ 3 และครั้งที่ 4 และพฤติกรรมการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์ปานกลางในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

เมื่อนำผลคะแนนค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบพฤติกรรมตามครั้งที่ประเมินทั้ง 3 ครั้ง สามารถเรียงลำดับคะแนนค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจากมากไปน้อย คือ (1) ความตั้งใจในการเรียน (2) การปฏิบัติภาระงาน และ (3) การทบทวนบทเรียน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจา แบ่งเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ (1) ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานในการวัดครั้งที่ 1-3 (2) ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน และ (3) ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจำแนกตามตัวบ่งชี้ของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานในการวัดครั้งที่ 1-3

ผู้วิจัยวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นการวัดครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 โดยการทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นการวัดครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3

ครั้งที่	กลุ่ม	n	Mean	SD	t	Sig.
1	ทดลอง	15	11.60	3.54	.34	.263
	ควบคุม	15	11.20	2.85		
2	ทดลอง	15	17.96	3.31	2.88	.208
	ควบคุม	15	13.90	4.33		
3	ทดลอง	15	20.73	1.06	3.91	.000*
	ควบคุม	15	16.63	3.91		

ทดลอง = ผู้เรียนเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

ควบคุม = ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

*Sig. < .05

จากตารางที่ 19 พบว่า คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานในการวัดคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่คะแนนครั้งที่ 3 ของกลุ่มทดลอง มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

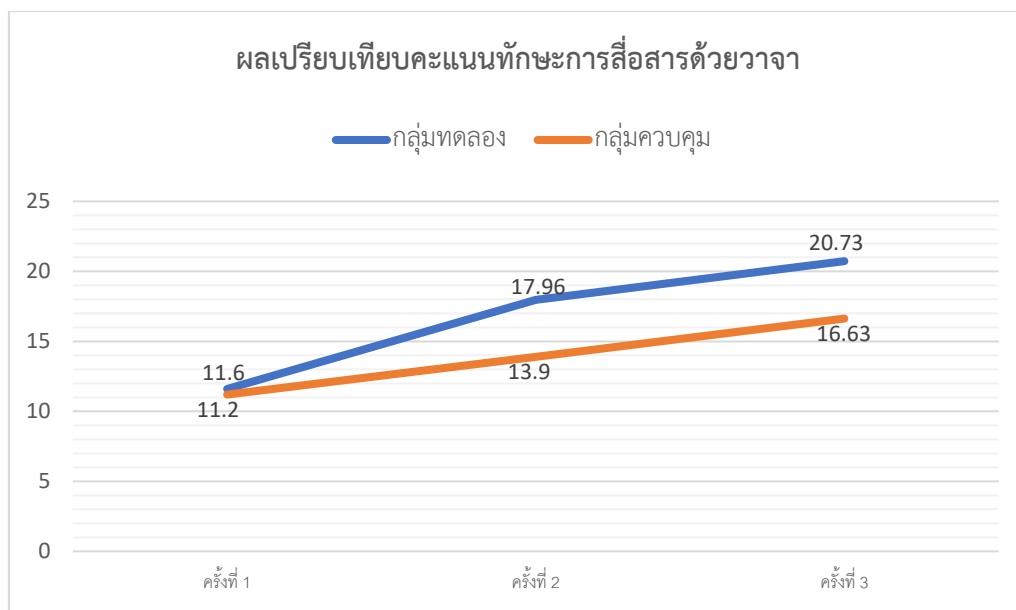
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการวัดซ้ำ โดยใช้สถิติ Repeated Measure ANOVA โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นของสถิตินี้ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีการแจกแจงแบบปกติ (ทดสอบโดย Kolmogorov-Smirnov Test) และผลการทดสอบความแปรปรวนคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาในการวัดซ้ำแต่ละครั้งเป็น Compound Symmetry คือ มีค่า Mauchly's $W = .974$ และมีค่า Sig. = .702 ปฏิเสธ H_0 ดังนั้นในการอ่านผลวิเคราะห์ จึงใช้ค่า Sphericity Assumed มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง ระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลองกับผู้เรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	SS	Df	MS	F	Sig.
Between Subjects					
Group	183.46	1	183.46	7.68	.010*
Error	668.11	28	23.86		

Sig. < .05

จากตารางที่ 20 พบว่า คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่เรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ในการวัด 3 ครั้ง มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=7.68$, $df=1$, $Sig.< .010$)

ภาพที่ 16 แสดงผลเปรียบเทียบของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม จากภาพที่ 16 พบว่า คะแนนของผู้เรียนกลุ่มทดลอง และผู้เรียนกลุ่มควบคุมในครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันมาก แต่คะแนนเฉลี่ยในครั้งที่ 2 และ 3 ของทั้งสองกลุ่มมีแนวโน้มสูงขึ้น อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าคะแนนของผู้เรียนที่เรียนรู้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีคะแนนสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานในการวัดผลครั้งที่ 3 อย่างชัดเจน

2.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจำแนกตามตัวบ่งชี้ของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ทักษะการสื่อสารด้วยวาจามีตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยศึกษา 5 ตัวบ่งชี้ประกอบด้วย (1) ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) (2) คำศัพท์ (Vocabulary) (3) การออกเสียง (Pronunciation) (4) หลักภาษา (Grammar) และ (5) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) จากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง ในผู้เรียนที่เรียนโดยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการวัดซ้ำ โดยใช้สถิติ Repeated Measure ANOVA มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจำแนกตามตัวบ่งชี้ของผู้เรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง

ตัวบ่งชี้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา	กลุ่ม	ครั้งที่	Mean	F	Sig	สรุปผล
ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension)	ทดลอง	1	2.70	2.23	.146	ไม่แตกต่าง
		2	3.90			
		3	4.20			
	ควบคุม	1	2.33			
		2	3.26			
		3	3.96			
คำศัพท์ (Vocabulary)	ทดลอง	1	2.93	17.31	.000*	แตกต่าง
		2	3.86			
		3	4.86			
	ควบคุม	1	1.66			
		2	2.93			
		3	3.83			
การออกเสียง (Pronunciation)	ทดลอง	1	1.73	4.51	.043*	แตกต่าง
		2	2.63			
		3	3.30			
	ควบคุม	1	1.80			
		2	2.16			
		3	2.60			
หลักภาษา (Grammar)	ทดลอง	1	3.80	11.52	.002*	แตกต่าง
		2	4.26			
		3	4.70			
	ควบคุม	1	2.40			
		2	3.13			
		3	3.66			

ตัวบ่งชี้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา	กลุ่ม	ครั้งที่	Mean	F	Sig	สรุปผล
ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)	ทดลอง	1	2.06	5.92	.022*	แตกต่างกัน
		2	3.16			
		3	3.76			
	ควบคุม	1	2.30			
		2	2.40			
		3	2.56			

ทดลอง = ผู้เรียนเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

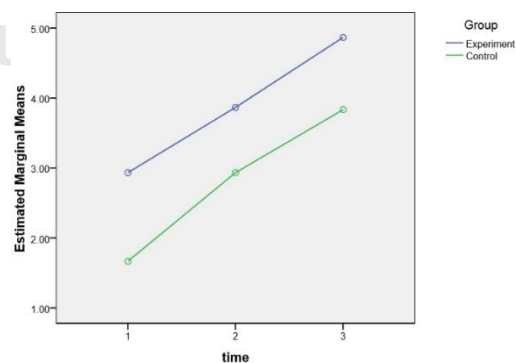
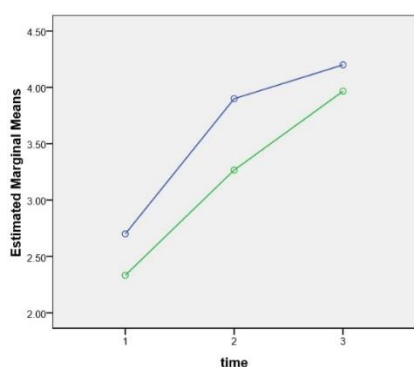
ควบคุม = ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

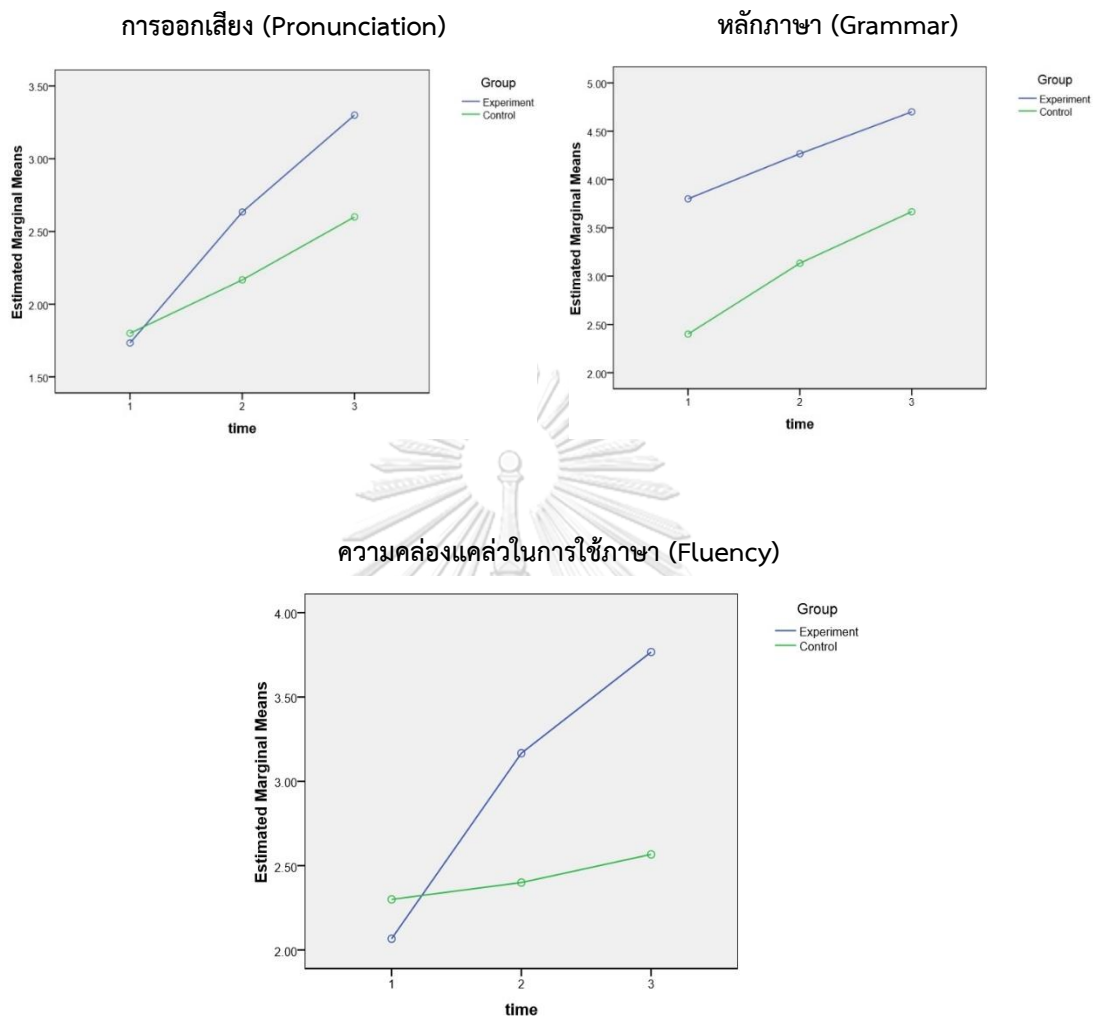
*Sig. < .05

จากตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจำแนกตามตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง พบว่า ตัวบ่งชี้ ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) การออกเสียง (Pronunciation) หลักภาษา (Grammar) และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวบ่งชี้ด้านความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension)

คำศัพท์ (Vocabulary)

ภาพที่ 17 กราฟเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจำแนกตามตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้

ตอนที่ 3 พัฒนาการของทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

พัฒนาการของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative gain score) คำนวณโดยใช้สูตร (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) ดังนี้

$$GS (\%) = \frac{(Y-X)}{(F-X)} \times 100$$

GS (%) = คะแนนร้อยละของพัฒนาการของผู้เรียน

(Development Score or Gain Score) (คิดเป็นร้อยละ)

X = คะแนนวัดครั้งก่อน (Pre-test)

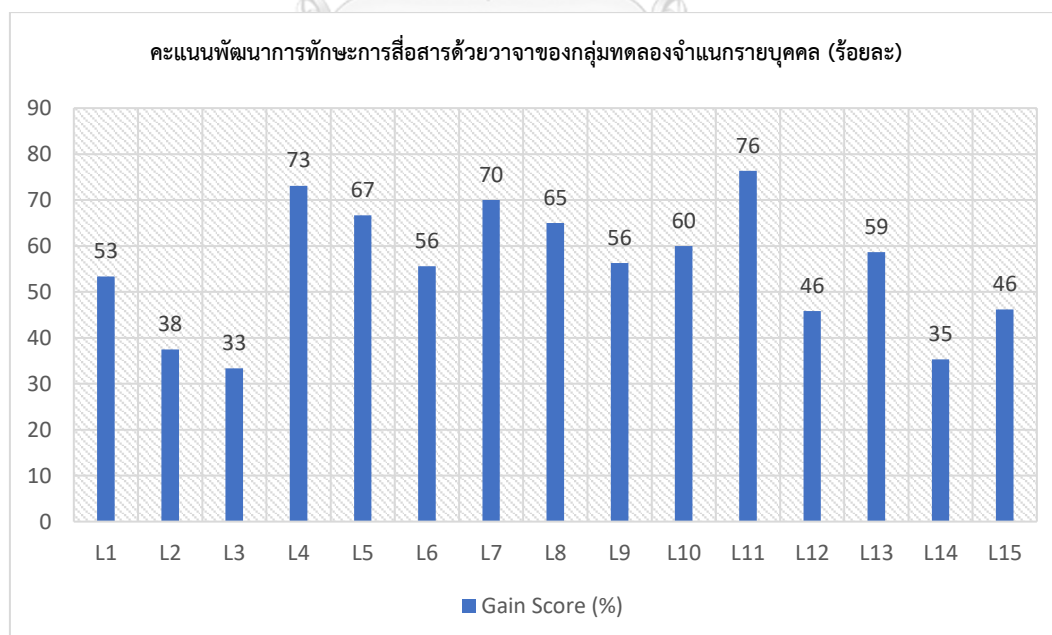
Y = คะแนนวัดครั้งหลัง (Post-test)

F = คะแนนเต็ม

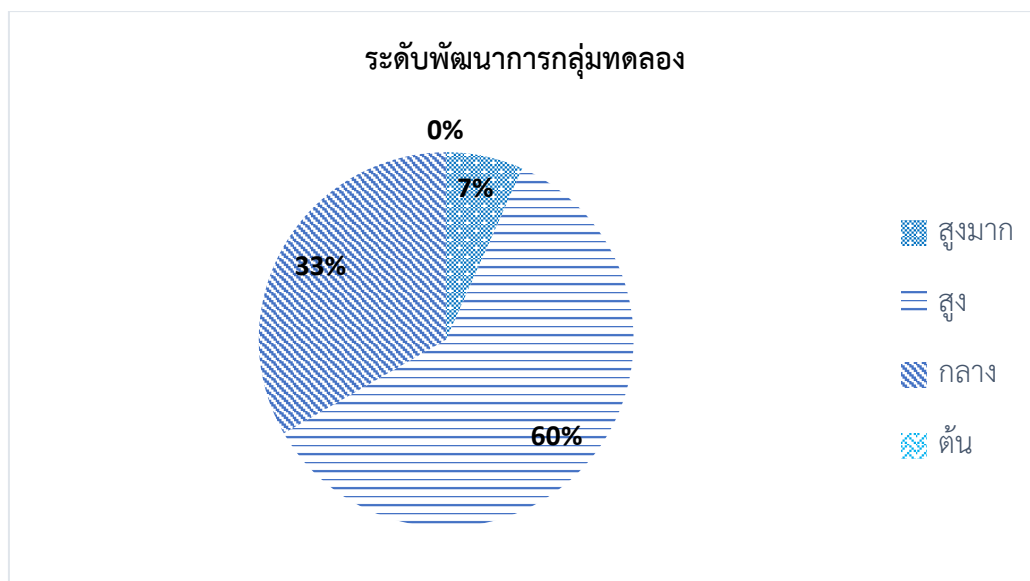
โดยมีเกณฑ์ในการแปลผล 4 ช่วงคะแนน (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) ดังนี้

100% - 76%	แปลผล	พัฒนาการระดับสูงมาก
75% - 51%	แปลผล	พัฒนาการระดับสูง
50% - 26%	แปลผล	พัฒนาการระดับกลาง
25% - 0%	แปลผล	พัฒนาการระดับต้น

ผลการคำนวณคะแนนพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน โดยแสดงพัฒนาการของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเป็นรายบุคคล (n=15) ดังนี้

ภาพที่ 18 แสดงคะแนนพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจา
ของผู้เรียนกลุ่มทดลองจำแนกรายบุคคล (ร้อยละ)

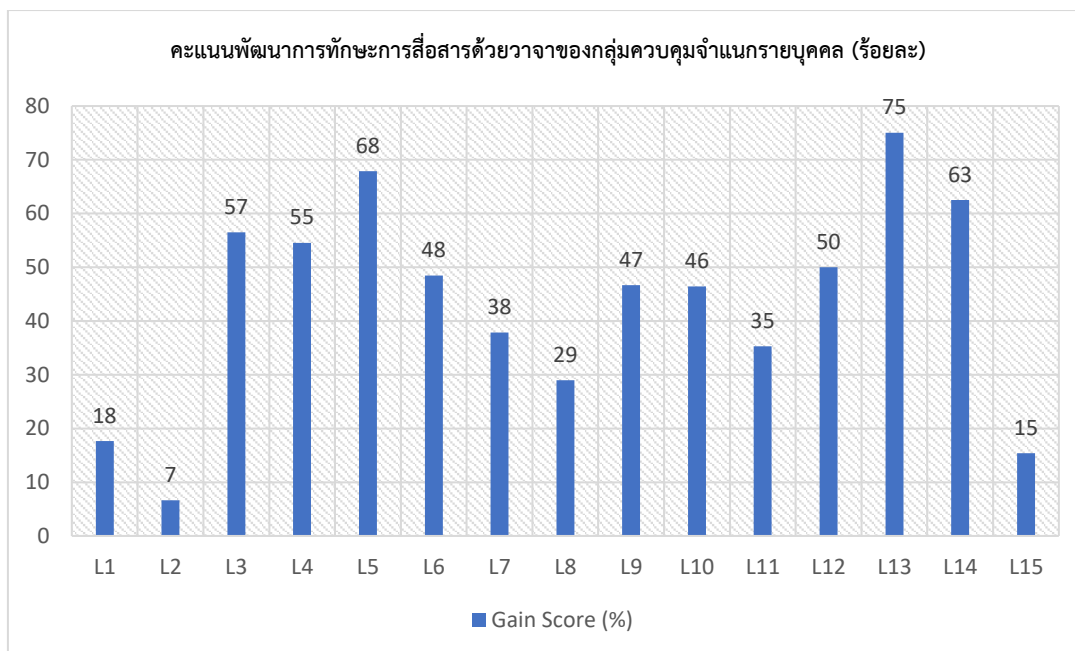

ภาพที่ 19 แสดงร้อยละของระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มทดลอง

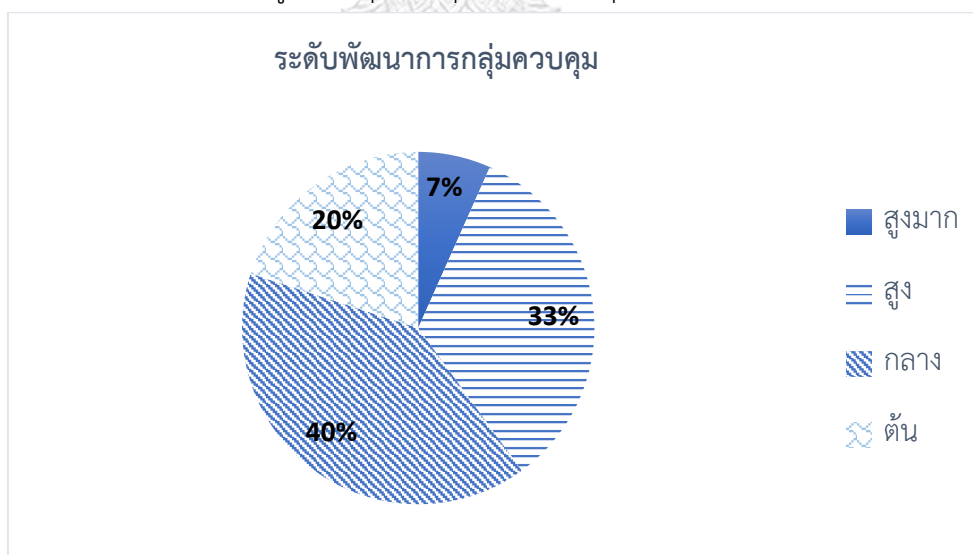
จากภาพที่ 18 และภาพที่ 19 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ 4 ระดับตามช่วงคะแนนจะแปลผลได้ว่า ผู้เรียนที่มีพัฒนาการในระดับสูงมากมีจำนวน 1 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 11) คิดเป็นร้อยละ 6.67 ผู้เรียนที่มีพัฒนาการในระดับสูงมีจำนวน 9 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 1, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13) คิดเป็นร้อยละ 60 ผู้เรียนที่มีพัฒนาการในระดับกลางมีจำนวน 5 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 2, 3, 12, 14, 15) คิดเป็นร้อยละ 33.33 เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนที่เรียนรู้ภาษาในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการเท่ากับร้อยละ 54

เมื่อพิจารณาตามระดับความสามารถของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนกลุ่มเก่ง 3 คน มีพัฒนาการอยู่ในระดับสูง 1 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 10) ระดับกลาง 2 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 3, 15) ผู้เรียนกลุ่มกลาง 2 คน มีพัฒนาการอยู่ในระดับสูง 1 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 9) ระดับกลาง 1 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 2) และผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการอยู่ในระดับสูงมาก 1 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 11) ระดับสูง 7 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 1, 4, 5, 6, 7, 8, 13) และระดับกลาง 2 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 12, 14)

ผลการคำนวณคะแนนพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน โดยแสดงพัฒนาการของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเป็นรายบุคคล (n=15) ดังนี้

ภาพที่ 20 แสดงคะแนนพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มควบคุมจำแนกรายบุคคล (ร้อยละ)

ภาพที่ 21 แสดงร้อยละระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 20 และภาพที่ 21 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจา เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ 4 ระดับตามช่วงคะแนนจะแปลผลได้ว่า ผู้เรียนที่มีพัฒนาการในระดับสูง จำนวน 6 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 3, 4, 5, 6, 13, 14) คิดเป็นร้อยละ 40 ผู้เรียนที่มีพัฒนาการในระดับกลางมีจำนวน 6 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 7, 8, 9, 10, 11, 12) คิดเป็นร้อยละ 40 ผู้เรียนที่มีพัฒนาการในระดับต้นมีจำนวน 3 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 1, 2, 15) คิดเป็นร้อยละ 20 เมื่อวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนที่เรียนรู้ภาษาในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการเท่ากับร้อยละ 44

เมื่อพิจารณาตามระดับความสามารถของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนกลุ่มเก่ง 3 คน มีพัฒนาการอยู่ในระดับสูง 2 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 3, 4) ระดับกลาง 1 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 11) ผู้เรียนกลุ่มกลาง 2 คน มีพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง 1 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 12) ระดับต้น 1 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 15) และ ผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการอยู่ในระดับสูง 4 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 5, 6, 13, 14) ระดับกลาง 4 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 7, 8, 9, 10) และระดับต้น 2 คน (ผู้เรียนลำดับที่ 1, 2)

เมื่อนำคะแนนพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาสรุปจำนวนผู้เรียน เพื่อเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการของผู้เรียน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 22 สรุปคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (จำนวนผู้เรียน)				รวม
	สูงมาก	สูง	กลาง	ต้น	
ทดลอง	1	9	5	0	15
ควบคุม	0	6	6	3	15

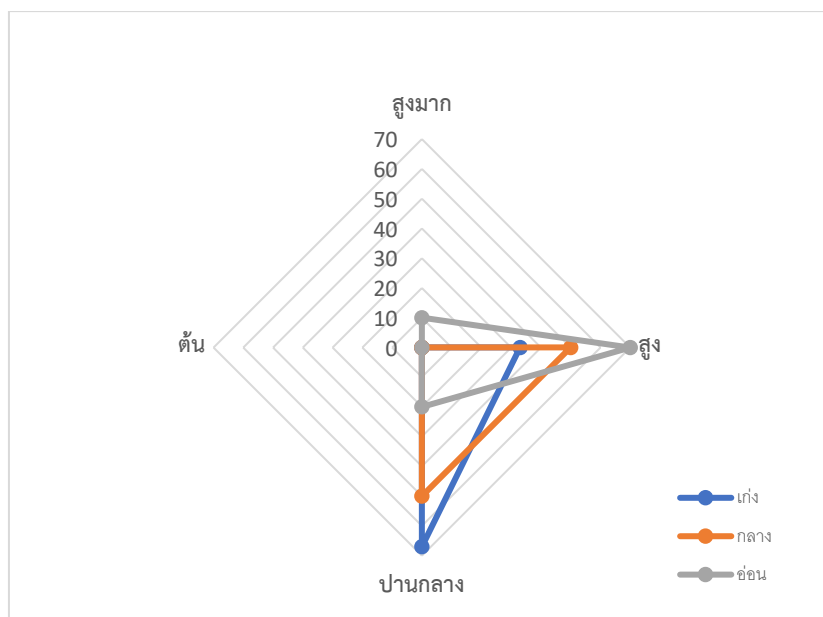
จากตารางที่ 22 สามารถสรุปได้ว่า ระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ระดับสูงมาก ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีจำนวนมากกว่ากลุ่มควบคุม ระดับสูงผู้เรียนกลุ่มทดลองมีจำนวนมากกว่ากลุ่มควบคุม ระดับกลางผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีจำนวนเท่ากัน ระดับต้นผู้เรียนกลุ่มควบคุมมีจำนวนมากกว่ากลุ่มทดลอง

เมื่อพิจารณาตามระดับความสามารถของผู้เรียนที่เรียนรู้ภาษาในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (กลุ่มเก่ง กลุ่มกลาง กลุ่มอ่อน) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 23 สรุปคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำแนกตามระดับความสามารถของผู้เรียน

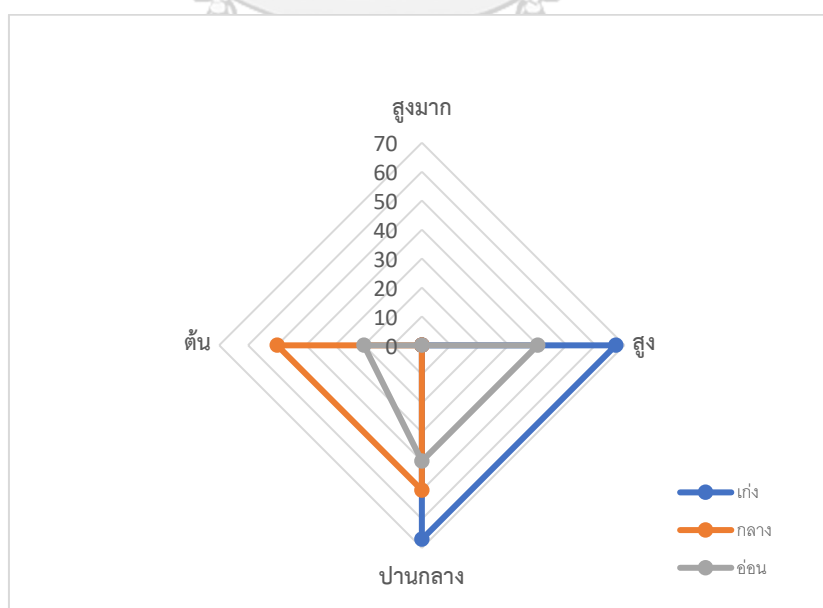
กลุ่ม	ความสามารถ ของผู้เรียน	ระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (คน)				รวม
		สูงมาก	สูง	กลาง	ต่ำ	
ทดลอง	เก่ง	0	1	2	0	15
	กลาง	0	1	1	0	
	อ่อน	1	7	2	0	
ควบคุม	เก่ง	0	2	1	0	15
	กลาง	0	0	1	1	
	อ่อน	0	4	4	2	

จากตารางที่ 23 พบว่า ผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีความสามารถในกลุ่มเก่งมีระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจากระดับสูงมีจำนวน 1 คน ระดับกลางจำนวน 2 คน ผู้เรียนกลุ่มกลางมีระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจากระดับสูงมีจำนวน 1 คน ระดับกลางจำนวน 1 คน และผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจากระดับสูงมากมีจำนวน 1 คน ระดับสูงจำนวน 7 คน และระดับกลางจำนวน 2 คน ส่วนผู้เรียนกลุ่มควบคุมมีความสามารถในกลุ่มเก่งมีระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจากระดับสูงมีจำนวน 2 คน ระดับกลางจำนวน 1 คน ผู้เรียนกลุ่มกลางมีระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจากระดับกลางมีจำนวน 1 คน ระดับต่ำจำนวน 1 คน และผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจากระดับสูงมีจำนวน 4 คน ระดับกลางจำนวน 4 คน และระดับต่ำจำนวน 2 คน

ภาพที่ 22 แสดงร้อยละระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มทดลอง
จำแนกตามระดับความสามารถ

จากภาพที่ 22 พบว่า ผู้เรียนกลุ่มทดลองกลุ่มเก่งมีระดับพัฒนาการการเรียนรู้ระดับสูงร้อยละ 33.33 และอยู่ในระดับกลางคิดเป็นร้อยละ 66.67 ผู้เรียนกลุ่มกลางมีระดับพัฒนาการการเรียนรู้ระดับสูงร้อยละ 50 ระดับกลางร้อยละ 50 และกลุ่มอ่อนมีระดับพัฒนาการการเรียนรู้ระดับสูงมาก ร้อยละ 10 ระดับสูงร้อยละ 70 และระดับกลางร้อยละ 20

ภาพที่ 23 แสดงร้อยละระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มควบคุม
จำแนกตามระดับความสามารถ

จากภาพที่ 23 พบว่า ผู้เรียนกลุ่มควบคุมกลุ่มเก่งมีระดับพัฒนาการการเรียนรู้ระดับสูงร้อยละ 33.33 และอยู่ในระดับกลางคิดเป็นร้อยละ 66.67 กลุ่มกลางมีระดับพัฒนาการการเรียนรู้ระดับกลางร้อยละ 50 ระดับต้นร้อยละ 50 และกลุ่มอ่อนมีระดับพัฒนาการการเรียนรู้ระดับสูงร้อยละ 10 ระดับกลางร้อยละ 80 และระดับต้นร้อยละ 10

จากการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมสามารถสรุปได้ว่า ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการในทักษะการสื่อสารด้วยวาจามีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาร้อยละ 54 สามารถจำแนกตามระดับพัฒนาการได้เป็น ระดับสูงมาร้อยละ 6.67 ระดับสูงร้อยละ 60 และระดับกลางร้อยละ 33.33 ส่วนผู้เรียนกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการในทักษะการสื่อสารด้วยวาจามีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาร้อยละ 44 สามารถจำแนกตามระดับพัฒนาการได้เป็นระดับสูงร้อยละ 40 ระดับกลางร้อยละ 40 และระดับต้นร้อยละ 20

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (Thai as a second language) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิมมาดอิทราย อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แล้วสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) เพื่อแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนรู้โดยการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานจำนวน 15 คน และกลุ่มที่เรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน จำนวน 15 คน ทั้งสองกลุ่มใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้ทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาทั้งหมด 3 ครั้ง คือใน สัปดาห์ที่ 1 สัปดาห์ที่ 4 และสัปดาห์ที่ 7 และแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยร้อยละ สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการวัดซ้ำ โดยใช้สถิติ Repeated Measure ANOVA สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

ผู้เรียนที่เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน มีผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการวัดซ้ำมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ และไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 ตัวบ่งชี้ ของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนสูงขึ้นตามลำดับการวัดซ้ำ คือ ครั้งที่ 3 ($M = 20.73, SD = .275$) ครั้งที่ 2 ($M = 17.96, SD = .856$) และครั้งที่ 1 ($M = 11.60, SD = .914$)

1.2 คะแนนค่าเฉลี่ยจำแนกตามตัวบ่งชี้ของทักษะการสื่อสารด้วยวาจาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ (1) ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) (2) คำศัพท์ (Vocabulary) (3) การออกเสียง (Pronunciation) และ (4) ความคล่องแคล่วในการใช้ ภาษา (Fluency) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตรวจสอบการกระจายตัวของข้อมูล พบว่าในการวัดซ้ำทุกครั้งและในทุกตัวบ่งชี้มีการกระจายตัวของข้อมูลลดลง แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีระดับคะแนนที่ใกล้เคียงกันมากขึ้นเมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์

1.3 คะแนนค่าเฉลี่ยจำแนกตามตัวบ่งชี้ของทักษะการสื่อสารด้วยวาจาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านหลักภาษา (Grammar) พบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยตัวบ่งชี้ด้านหลักภาษาของผู้เรียนมีคะแนนสูงที่สุดในการวัดครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 การวัดผลครั้งที่ 3

1.4 ตัวบ่งชี้ ที่มีคะแนนสูงที่สุดของการวัดซ้ำทั้ง 3 ครั้งคือ ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ส่วนคะแนนค่าเฉลี่ยตัวบ่งชี้ด้านการออกเสียง (Pronunciation) มีคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นอันดับท้ายสุด

ผู้เรียนที่เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน มีผลคะแนนพฤติกรรมกรเรียนรู้จากการประเมิน 4 ครั้ง โดยจำแนกจากพฤติกรรมกรเรียนรู้ คือ (1) ความตั้งใจในการเรียน พบว่า ผู้เรียนมีพฤติกรรมกรเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์อยู่ในระดับดีมากทั้ง 4 ครั้ง (2) การปฏิบัติภาระงาน พบว่า ผู้เรียนมีพฤติกรรมกรเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์อยู่ในระดับดี 4 ครั้ง และ (3) ทบทวนบทเรียน พบว่า ผู้เรียนมีพฤติกรรมกรเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์อยู่ในระดับดีในการวัดผลครั้งที่ 3 และครั้งที่ 4 ระดับปานกลางในการประเมินผลครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างผู้เรียนในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่เรียนโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

ผู้เรียนที่เรียนรู้โดยใช้การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง มีผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการวัดผลครั้งที่ 3 ($M_{\text{ทดลอง}} = 20.73$, $M_{\text{ควบคุม}} = 16.63$, $\text{Sig} > 0.00$) แต่ผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มทดลองกับผู้เรียนกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการวัดผลครั้งที่ 1 ($M_{\text{ทดลอง}} = 11.60$, $M_{\text{ควบคุม}} = 11.20$, $\text{Sig} > 0.263$) และครั้งที่ 2 ($M_{\text{ทดลอง}} = 17.96$, $M_{\text{ควบคุม}} = 13.90$, $\text{Sig} > 0.208$) เมื่อวิเคราะห์ตามตัวบ่งชี้ของทักษะการสื่อสารด้วยวาจาพบว่า ตัวบ่งชี้ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) หลักภาษา (Grammar) ด้านการออกเสียง (Pronunciation) และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) ของผู้เรียนกลุ่มทดลองและผู้เรียนกลุ่มควบคุมจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวบ่งชี้ด้านความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลคะแนนพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3.1 ผลคะแนนพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 ตามสมมติฐานผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีพัฒนาการในทักษะการสื่อสารด้วยวาจา มีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาร้อยละ 54 สามารถจำแนกตามระดับพัฒนาการได้เป็น ระดับสูงมาร้อยละ 6.67 ระดับสูงร้อยละ 60 และระดับกลางร้อยละ 33.33 ส่วนผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีพัฒนาการในทักษะการสื่อสารด้วยวาจา มีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาร้อยละ 44 สามารถจำแนกตามระดับพัฒนาการได้เป็นระดับสูงร้อยละ 40 ระดับกลางร้อยละ 40 และระดับต้นร้อยละ 20

3.2 ผลคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนจำแนกตามระดับความสามารถของผู้เรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มกลาง และกลุ่มอ่อน พบว่า ผู้เรียนกลุ่มทดลองกลุ่มเก่งมีระดับพัฒนาการการเรียนรู้ระดับสูงร้อยละ 33.33 และอยู่ในระดับกลางร้อยละ 66.67 กลุ่มกลางมีระดับพัฒนาการการเรียนรู้ระดับสูง

ร้อยละ 50 ระดับกลางร้อยละ 50 และกลุ่มอ่อนมีระดับพัฒนาการการเรียนรู้ระดับสูงมาร้อยละ 10 ระดับสูงร้อยละ 70 และระดับกลางร้อยละ 20 ส่วนผู้เรียนกลุ่มควบคุมกลุ่มเก่งมีระดับพัฒนาการการเรียนรู้ระดับสูงร้อยละ 33.33 และอยู่ในระดับกลางร้อยละ 66.67 กลุ่มกลางมีระดับพัฒนาการการเรียนรู้ระดับกลางร้อยละ 50 ระดับต้นร้อยละ 50 และกลุ่มอ่อนมีระดับพัฒนาการการเรียนรู้ระดับสูงร้อยละ 10 ระดับกลางร้อยละ 80 และระดับต้นร้อยละ 10

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง ผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยได้อภิปรายผลเป็นรายข้อตามวัตถุประสงค์การวิจัยและมีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยขอนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การศึกษาผลการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ ด้วยลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ที่สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ผู้เรียนสามารถเรียนรู้บทเรียน ทบทวนบทเรียนผ่านทรัพยากรที่มีในระบบได้ตามความต้องการ และมีความยืดหยุ่นสามารถกำหนดการเรียนรู้เพื่อให้เหมาะสมกับตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Nguyen (2015) Moore (2016) Rickards (2016) และ Muniasamy (2019) ที่กล่าวถึงแนวคิดของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ไว้ว่า การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง และให้อิสระกับผู้เรียน ทั้งการเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ อย่างไม่จำกัด กิจกรรมที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน และเทคโนโลยีที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายของการเรียนรู้ และในงานวิจัยนี้ได้สังเคราะห์องค์ประกอบในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ เพื่อให้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์มีความเฉพาะ และสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้มากขึ้น ประกอบด้วย (1) ระบบจัดการเรียนรู้ (2) เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ระหว่างผู้สอน และระหว่างเทคโนโลยี และ (3) เครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้

องค์ประกอบแรก ระบบจัดการเรียนรู้เป็นแหล่งรวบรวมทรัพยากรภายในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบออนไลน์เชื่อมโยงไปสู่หน้าการเรียนรู้อื่น ๆ ที่ง่ายต่อการใช้งาน ประกอบกับมีขั้นตอนที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ ระบบมีความยืดหยุ่น สามารถเพิ่มเติมทรัพยากร และปลั๊กอินที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้วยวาจา คือ เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการ

โต้ตอบ และเครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้านภาษาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และมีการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Valeev et al. (2016) และ Liu et al. (2018) ที่เลือกระบบจัดการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนใช้งานได้ง่าย ไม่ซับซ้อน สามารถจัดการเนื้อหาอย่างเป็นระบบชัดเจน ซึ่งผลของการใช้ระบบจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะเช่นนี้ช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นระบบ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นระบบที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ได้อย่างไม่จำกัด

องค์ประกอบที่สอง คือ เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เกิดการโต้ตอบระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และเทคโนโลยี ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการโต้ตอบดังกล่าว เนื่องจากผู้เรียนถูกกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ส่งผลต่อระบบการทำงานของสมองกระตุ้นให้เกิดความรู้และทักษะที่ต้องการ อีกทั้งการโต้ตอบที่เกิดขึ้นจะทำให้ผู้เรียนได้รับผลป้อนกลับทันที ดังนั้นผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากผลป้อนกลับเพื่อนำไปพัฒนาทักษะให้ดีขึ้น ซึ่งเทคโนโลยีที่ผู้วิจัยเลือกใช้มีดังนี้

1.1 วิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) เป็นวิดีโอที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต้องเรียนรู้ โดยผู้เรียนจะได้รับการเรียนรู้ผ่านการฟังวิดีโอแบบโต้ตอบที่จะมีคำถามปรากฏขึ้นมาเพื่อวัดความจำและเข้าใจของผู้เรียนหลังจากเรียนรู้ผ่านวิดีโอเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับ Kolás (2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของวิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) จากผู้สอนที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนพบว่า วิดีโอแบบโต้ตอบเป็นเครื่องมือแสดงผลการเรียนรู้ระหว่างเรียนของผู้เรียนได้ (Formative Assessment) โดยที่ผู้เรียนดำเนินการวัดผลด้วยตนเอง (self-testing) เครื่องมือนี้จะช่วยตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ผ่านวิดีโอมากขึ้น จึงสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจ (Motivation) ในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้นกว่าการเรียนแบบดั้งเดิม และประกอบกับคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีพฤติกรรมด้านความตั้งใจเรียนอยู่ระดับดีมากในการเรียนรู้ทุกครั้ง ที่ประเมินด้านการปฏิบัติภาระงานอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมด้านทบทวนบทเรียนอยู่ในระดับดี ในการประเมินครั้งที่ 3 และ 4 จึงอาจจะเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ได้จากผู้เรียนที่สามารถส่งเสริมให้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากด้านความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) และคำศัพท์ (Vocabulary) พัฒนาขึ้น ดังนั้นจึงอนุมานได้ว่าวิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) และคำศัพท์ (Vocabulary) ได้ดีขึ้นได้ แต่จะมากหรือน้อยเพียงใดก็ต้องขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย

1.2 เทคโนโลยีการรับรู้เสียง (Voice Recognition) เป็นเทคโนโลยีที่ผู้เรียนบันทึกเสียงเข้าไปในระบบ จากนั้นระบบจะประมวลผลแล้วแสดงผลการออกเสียงว่าถูกต้องตรง

ตามเสียงต้นฉบับหรือไม่ หากออกเสียงไม่ตรงกับหน่วยเสียงคำศัพท์ที่กำหนดระบบจะได้ตอบกลับว่าไม่ถูกต้องให้ผู้เรียนออกเสียงซ้ำจนกว่าจะตรงกับหน่วยเสียงที่กำหนด ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ผู้เรียนที่มีชาติพันธุ์กะเหรี่ยงไปจะมีปัญหาการออกเสียงในหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /ร/ พยัญชนะควบกล้ำแท้ /ร ล ว/ พยัญชนะที่มีเสียง ห นำ และเสียงพยัญชนะท้าย แม่ก ก แม่ก ง แม่ก ด ซึ่งเป็นปัญหาการออกเสียงที่ควรพัฒนาเป็นอันดับแรก (สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ, 2558) จึงมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาหน่วยเสียงดังกล่าว ดังนั้นเมื่อผู้เรียนกลุ่มนี้ได้รับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาในการออกเสียงของผู้เรียนประกอบกับได้รับผลป้อนกลับที่มีความเฉพาะเป็นรายบุคคล และได้รับในระยะเวลาที่เพียงพอจนมีคะแนนด้านการออกเสียงที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chen (2011) ที่ศึกษาผลของเทคโนโลยีการรับรู้เสียง และภาระงานแบบโต้ตอบมาพัฒนาการออกเสียงในวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีแบบโต้ตอบมีการออกเสียงที่สูงขึ้นกว่าก่อนทดลอง เนื่องจากจากผู้เรียนสามารถฝึกฝนทักษะการพูดด้วยตนเอง จึงทำให้กล้าออกเสียงมากขึ้น และได้รับผลป้อนกลับที่มีความเฉพาะต่อผู้เรียน และได้ตอบกลับทันที ทำให้ทราบข้อผิดพลาด และนำมาแก้ไขได้ทันที การเรียนรู้ในลักษณะนี้ช่วยให้บรรยากาศในการเรียนผ่อนคลายมากขึ้น

1.3 ภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task) ภาระงานแบบโต้ตอบในการวิจัยนี้เป็นภาระงานที่มีความจำเพาะต่อผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) ลักษณะของภาระงานคือ เป็นภาระงานที่ผู้เรียนปฏิบัติเสร็จแล้วจะได้รับผลคะแนนหรือผลป้อนกลับทันที อีกทั้งยังสามารถย้อนกลับได้ดูข้อคำถามได้ว่าตนเองทำถูกหรือผิดข้อใดบ้าง สอดคล้องกับ Liu et al. (2018) ที่ใช้เทคโนโลยีแบบโต้ตอบในการให้ผลป้อนกลับ (Feedback) และเทคโนโลยีที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการคิดทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทางสมอง (Brain-signal based) เทคโนโลยีเหล่านี้สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ในทิศทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยีแบบโต้ตอบในทางการเรียนรู้ภาษาของ Ishizue Sakamoto and Fukazawa (2017) ที่ได้ออกแบบแอปพลิเคชันที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ผู้วิจัยนำเสนอองค์ประกอบไว้ว่า การเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์แบบโต้ตอบจะต้องมีกิจกรรมหรือเทคโนโลยีให้ผลป้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากผลป้อนกลับเพื่อนำมาพัฒนาให้ได้ทันทั่วทั้งที่ ดังนั้นอนุมานได้ว่าภาระงานโต้ตอบ (Interactive Task) สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) ได้

องค์ประกอบที่สาม เครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้ งานวิจัยนี้ใช้ระบบบันทึกวิดีโอ บล็อก (Video Blogging) ชื่อ Filpgrid เป็นเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการเรียนรู้ในชั้นปฏิบัติการงาน

ที่ผู้เรียนจะต้องนำความรู้และทักษะการสื่อสารด้วยวาจาในทุกด้านมาสร้างเป็นวิดีโอบล็อกของตนเอง โดยลักษณะเด่นของระบบบันทึกวิดีโอบล็อก (Video Blogging) คือ เป็นเครื่องมือวัดและบันทึกผล การเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถบันทึกวิดีโอแล้วรับชมวิดีโอของตนเองเพื่อตรวจสอบความเรียบร้อยของวิดีโอ บล็อก สามารถบันทึกวิดีโอเข้าตามความพึงพอใจของผู้เรียน และในเทคโนโลยีวิดีโอบล็อกนี้ยังมีระบบ ให้ผู้ที่เข้าไปรับชมวิดีโอสามารถแสดงความคิดเห็นโต้ตอบกลับได้ โดยงานวิจัยนี้มีกิจกรรมที่ให้ผู้สอน และเพื่อนร่วมชั้นเรียนรับชมวิดีโอบล็อกของเพื่อนแล้วให้แสดงความคิดเห็น เพื่อให้เจ้าของวิดีโอ ปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป ทั้งนี้ระบบวิดีโอบล็อกยังสามารถเก็บร่องรอยการเรียนรู้ของผู้เรียน จากวิดีโอบล็อกที่เกิดขึ้นในงานวิจัยพบว่า วิดีโอบล็อกของผู้เรียนมีการพูดที่เป็นธรรมชาติ มีความมั่นใจในการพูด และการแสดงความคิดเห็นจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนสามารถช่วยพัฒนาให้ การพูดในครั้งต่อไปดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ M. Johnson and Skarphol (2018) ได้นำ วิดีโอบล็อกมาใช้ในการนำเสนอแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อให้ลดความกังวลในการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน ซึ่งข้อค้นพบที่ได้พบว่า การใช้วิดีโอบล็อกทำให้ ผู้เรียนนำเสนอแฟ้มผลงานอย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถตอบคำถามที่เพื่อนร่วมห้อง สอบถามได้วิดีโอบล็อกอย่างซื่อสัตย์ และจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนได้ข้อมูลว่า ผู้เรียน มีโอกาสในการบันทึกวิดีโอซ้ำ ๆ หลายครั้งจนกว่าจะพอใจ ซึ่งการใช้วิดีโอบล็อกทำให้ผู้เรียนได้พัฒนา ความคิดในการโต้ตอบกับเพื่อน ๆ และพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านการนำเสนอให้ผู้รับชมเข้าใจให้ มากที่สุด ซึ่งยังสอดคล้องกับ Cong-Lem and Studies (2018) ได้เสนอการค้นพบจากการสังเคราะห์ งานวิจัยพบว่า การใช้วิดีโอบล็อกในการวัดผลทักษะการพูดของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น สามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียนได้ เนื่องจากระบบมีความเป็นส่วนตัว ง่ายต่อการ สร้างสรรค์ผลงานได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนพูดได้อย่างเต็มที่ ไร้ความกังวล อีกทั้งยังสามารถ ประเมินผลงานของตนเองก่อนที่จะส่งผลงานให้กับผู้สอน นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจขึ้น แล้ว การบันทึกวิดีโอบล็อกยังสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับผู้เรียนมากขึ้น เพราะผู้เรียนจะเกิด ความตื่นเต้นเมื่อได้รับชมวิดีโอของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kim (2014) ที่ศึกษา ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยการใช้การบันทึก วิดีโอแบบออนไลน์ ผลการศึกษาพบว่า การใช้ทรัพยากรการศึกษาด้วยตนเองช่วยให้พัฒนาทักษะ การพูดและสร้างความมั่นใจในตัวเองมาก ผู้เข้าร่วมการศึกษายังชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ผ่านการเล่า เรื่องสามารถทำให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อเพิ่มความเป็นอิสระในด้านความสามารถทางภาษาได้ ดังนั้นจึงอนุมานได้ว่าระบบบันทึกวิดีโอบล็อก (Video Blogging) สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสาร ด้วยวาจาได้ดีขึ้นใน 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) คำศัพท์ (Vocabulary) การออกเสียง (Pronunciation) และ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

นอกจากการเรียนรู้โดยใช้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ตามองค์ประกอบข้างต้นแล้ว งานวิจัยนี้ยังใช้การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Language Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาที่มีผู้เรียนเรียนรู้ภาษาที่สอง ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นที่ผู้เรียนศึกษาการออกเสียงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ (2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายไว้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ ได้แก่ ภาระงานจับคู่ (Matching Task) ภาระงานการฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย (Selective Listening Task) และ ภาระงานแบ่งปันประสบการณ์ (Sharing Personal Experience Task) (3) ขั้นตรวจสอบภาระงาน เป็นขั้นประเมินผลงานเพื่อนำไปปรับปรุงในงาน ด้วยผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้เป็นลำดับขั้น (Scaffold) จากง่ายไปยาก ถือเป็น การปรับพื้นฐานให้นำความรู้จากภาระงานแรกไปสู่การสร้างผลงานในภาระงานสุดท้าย ซึ่งในแต่ละขั้นผู้เรียนจะได้รับภาระงานที่จะส่งผลให้เกิดทักษะตามเป้าหมายของผู้สอน โดยในแต่ละภาระงานเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาด้วยตนเอง อีกทั้งยังได้แลกเปลี่ยนผลงานร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง ทำให้เกิดการเรียนรู้จากการแสดงความคิดเห็นหรือประเมินผลงานของเพื่อน สอดคล้องกับที่ BavaHarji et al. (2014) ได้นำการจัดกิจกรรมเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Language Learning) เพื่อเพิ่มทักษะการพูดของผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ใน 3 ตัวบ่งชี้คือ (1) ความถูกต้อง (Accuracy) (2) ความคล่องแคล่ว (Fluency) และ (3) ความซับซ้อน (Complexity) พบว่า การไล่ระดับจากง่ายไปยากและความซับซ้อนของภาระงานส่งผลต่อทักษะการพูดของผู้เรียน เนื่องจากการเริ่มต้นในการเรียนรู้ภาษาต้องสร้างพื้นฐานให้ผู้เรียนเพียงพอต่อการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น โดยภาระงานมอบหมายจะต้องมีลักษณะเป็นเรื่องที่ผู้เรียนคุ้นเคย ภาระงานในแต่งงานต้องเชื่อมโยงกันเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในการสร้างผลงานที่ถูกต้องแม่นยำมากขึ้น นอกจากนี้ภาระงานถือเป็นการสร้างบริบทให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาอย่างเต็มที่ จึงทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการพูดเพิ่มขึ้น ซึ่งเห็นได้จากผลคะแนนทักษะการพูดของผู้เรียนในการวัดผลแต่ละครั้งเพิ่มขึ้นในทิศทางบวก สอดคล้องกับ รุ่งฤดี แผลงศร (2560) ได้ออกแบบการเรียนรู้ทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองที่เน้นภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ได้สรุปลักษณะของภาระงานที่ช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้วยวาจาไว้ว่าเป็นภาระงานสร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ที่ถูกต้อง พร้อมทั้งสามารถนำคำศัพท์ไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน จากนั้นให้เพิ่มความยากของภาระงานโดยให้เน้นการใช้คำศัพท์มาสื่อสารในสถานการณ์จริง เพื่อสร้างความมั่นใจ

และกล้าผลิตภาษามากขึ้น และในขั้นสุดท้ายของการใช้กระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานคือการตรวจสอบผลงาน ในขั้นนี้เป็นกระบวนการที่สำคัญต่อผู้เรียน เพราะผู้เรียนจะได้รับรู้สิ่งที่ควรปรับปรุงหรือแก้ไขและจดจำการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

จากการอภิปรายข้างต้นจะพบว่า การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ยังไม่สามารถทำให้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนในตัวเองชี้ด้านหลักภาษา (Grammar) มีคะแนนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวัดซ้ำ อาจจะเนื่องมาจากการคัดเลือกเนื้อหาที่เป็นปัญหาของผู้เรียนกลุ่มนี้ที่ต้องได้รับการพัฒนาเร่งด่วน จึงทำให้เนื้อหาจำกัดวงแคบไม่กว้างเพียงพอต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาด้านหลักภาษาของผู้เรียนกลุ่มทดลองเนื่องจากการเรียนรู้ด้านหลักภาษาต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจจากหลายองค์ประกอบและต้องมีมากเพียงพอจึงจะสามารถผลิตภาษาได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทยได้ ดังที่ กิ่งแก้ว บุรณสินวัฒนกุล (2561) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้หลักภาษาไทยในฐานะภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไว้ว่า หลักภาษาเป็นกระบวนการกลั่นกรองความคิดเชิงระบบซึ่งต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ของส่วนประกอบของการสร้างประโยค อีกทั้งยังต้องมีความรู้และเข้าใจเรื่องการเชื่อมโยงให้เนื้อความต่อเนื่องกัน ดังนั้นผู้เรียนจะต้องได้รับการสะสมความรู้ตั้งแต่พื้นฐานไปสู่ขั้นที่ซับซ้อนมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการจดจำการสร้างประโยคในภาษาไทยที่ถูกต้องและชัดเจน ดังนั้นเมื่อได้รับการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานที่มีภาระงานที่ไม่ครอบคลุมต่อการพัฒนาด้านหลักภาษา จึงทำให้ยังไม่เห็นผลที่ชัดเจนเท่าที่ควร

สรุปได้ว่าลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ที่มีองค์ประกอบที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาประกอบกับกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้นได้ 4 ใน 5 ของตัวบ่งชี้ที่ศึกษา คิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งประกอบไปด้วย (1) ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) (2) คำศัพท์ (Vocabulary) (3) การออกเสียง (Pronunciation) (4) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน พบว่า ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีคะแนนค่าเฉลี่ยทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนรู้โดยใช้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาในการวัดครั้งที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=3.19$, $Sig.=.000$) ส่วนการวัดผลในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มไม่มี

ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t^1=.34$, Sig. =.263, $t^2=2.88$, Sig. = .208) โดยผู้วิจัยจะขออภิปรายในประเด็น ผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาที่แตกต่างกันของผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม ผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีคะแนนที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเทียบจากการวัดผลครั้งที่ 1-3 แต่เมื่อนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพบว่า คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในการวัดผลครั้งที่ 3 ซึ่งตรงกับการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากการวัดซ้ำที่ว่าคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ($F=7.68$, Sig.=.014) ซึ่งความแตกต่างของคะแนนนี้เกิดขึ้นในการวัดผลครั้งที่ 3 ซึ่งตรงกับการทดลองในช่วงสัปดาห์ที่ 4-7 ของการทดลอง จึงอนุมานได้ว่าประสิทธิภาพของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานจะส่งเสริมให้เกิดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาได้ดีกว่าการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานในช่วงสัปดาห์ที่ 4-7 เนื่องจากการวัดผลครั้งที่ 2 เกิดขึ้นในช่วงการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Westerveld, Moran, and schools (2011) ที่ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการผลิตภาษาโดยการพูดโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีการประเมินทักษะซ้ำโดยผลจากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีทักษะการพูดที่ดีขึ้นเมื่อเรียนรู้ผ่านกิจกรรมไปแล้ว 4 สัปดาห์ ผู้เรียนสามารถสร้างบทพูดได้มากขึ้น และยังมีคล่องแคล่วทางภาษา (verbal fluency) เพิ่มขึ้น ทั้งยังสอดคล้องกับ นครินทร์ ยวงยิ้ม (2556) ที่วิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้เทคนิคทฤษฎีและเพลงร่วมสมัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปแล้ว 6 สัปดาห์

เมื่อพิจารณาผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม จำแนกตามตัวบ่งชี้ พบว่า คะแนนตัวบ่งชี้ของทักษะการสื่อสารด้วยวาจาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีทั้งหมด 4 ใน 5 ตัวบ่งชี้ คิดเป็นร้อยละ 80 คือ ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านหลักภาษา (Grammar) การออกเสียง (Pronunciation) และ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) ส่วนคะแนนในตัวบ่งชี้ ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีคะแนนไม่แตกต่างกัน โดยจะขออภิปรายในแต่ละตัวบ่งชี้ ดังนี้

2.1 ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

ผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานเหมือนกัน แต่สิ่งที่แตกต่างกันคือ เทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนกลุ่มทดลองเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากวิดีโอแบบ

โต้ตอบ (Interactive Video) โดยผู้เรียนจะต้องโต้ตอบกับระบบในการตอบคำถามที่จะปรากฏขึ้นมา ในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้คำศัพท์ ดังนั้นผู้เรียนจะต้องจดจ่อกับบทเรียนจึงจะสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง หรือหากผู้เรียนตอบคำถามไม่ถูกต้องผู้เรียนสามารถย้อนกลับไปดูเนื้อหาอีกครั้งแล้วกลับมาตอบคำถามให้ถูกต้องได้ การตอบคำถามนี้ถือเป็นการวัดผลระหว่างเรียน (Formative Assessment) ซึ่งแตกต่างกับผู้เรียนกลุ่มควบคุมที่นั่งชมวิดีโอสอนคำศัพท์ภายในห้องเรียน ระหว่างรับชมไม่มีคำถามเพื่อให้ผู้เรียนโต้ตอบและไม่สามารถย้อนกลับมารับชมในเรื่องที่ไม่เข้าใจได้ในทันที การเรียนรู้ผ่านวิดีโอแบบโต้ตอบสามารถส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ Ariffin and Ismail (2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการนำวิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) มาพัฒนาการเรียนรู้อำนาจภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ผ่านวิดีโอแบบโต้ตอบมีความเชี่ยวชาญในการใช้คำศัพท์มากขึ้น ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามบริบท เนื่องจากในขณะที่ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านวิดีโอแบบโต้ตอบ ผู้เรียนได้ตอบคำถามและได้รับผลป้อนกลับในทันที กระบวนการนี้จึงช่วยส่งเสริมด้านความจำคำศัพท์ใหม่ ๆ ของผู้เรียนได้ นอกจากนี้การแสดงผลที่ถูกต้องทำให้ผู้เรียนรับรู้ข้อผิดพลาดของตนเองแล้วแก้ไขให้ถูกต้อง ซึ่งถือเป็นการทวนซ้ำ (Repetition) ให้เกิดความคงทนในการจำมากขึ้น นอกจากนี้เทคโนโลยีที่แตกต่างกันระหว่างผู้เรียนสองกลุ่ม คือ ลักษณะของภาระงาน ผู้เรียนกลุ่มทดลองจะทำภาระงานผ่านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ที่มีภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task) คือ เมื่อผู้เรียนทำภาระงานเสร็จ ผู้เรียนจะรู้ผลคะแนนของตนเองทันที และสามารถย้อนกลับไปดูคำถามที่ตนเองตอบ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องได้ ต่างจากผู้เรียนกลุ่มควบคุมที่ทำภาระงานผ่านกระดาษในห้องเรียน และจะได้รับคะแนนหลังจากทำเสร็จในคาบต่อไปจึงอาจทำให้การจดจำได้รับการแก้ไขที่ไม่ทันการ ผู้เรียนอาจหลงลืมเนื้อหาที่ตนเองไม่เข้าใจไป สอดคล้องกับ Bailey and Heritage (2018) ได้เสนอจุดประสงค์ที่สำคัญของการให้ผลป้อนกลับ (Feedback) ไว้ว่า ผลป้อนกลับจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงทิศทางการทำงานของผู้เรียนให้มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายการเรียนรู้มากขึ้นเพียงใด และตามที่ Shute (2008) ได้สรุปการให้ผลป้อนกลับที่มีประสิทธิภาพไว้ว่าขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบคือ (1) แรงจูงใจ (Motive) คือ ความต้องการของผู้เรียน (2) โอกาส (Opportunity) คือ ผู้เรียนได้รับผลป้อนกลับทันเวลา (3) ความหมาย (Mean) คือ ผลป้อนกลับมีความหมายต่อผู้เรียน ผู้เรียนได้รับผลป้อนกลับที่ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างแท้จริง สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากด้านคำศัพท์ (Vocabulary) สามารถเลือกใช้วิดีโอแบบโต้ตอบที่มีการให้ผลป้อนกลับแบบทันทีได้

2.2 ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากด้านหลักภาษา (Grammar)

ผู้เรียนกลุ่มทดลองที่ได้เรียนรู้ผ่านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์มีโอกาสทบทวนบทเรียนได้มากกว่าผู้เรียนควบคุม เนื่องจากบทเรียนเป็นแบบออนไลน์สามารถเข้าถึงได้ตามความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถกลับมาทบทวนบทเรียนในส่วนที่

ตนเองไม่เข้าใจได้ ซึ่งการเรียนรู้หลักภาษาจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจและฝึกฝนจึงจะสามารถสื่อสารให้มีประสิทธิภาพได้ สอดคล้องกับ Alexander (2013) และ Jones and Chen (2016) ที่ได้สรุปการเรียนรู้หลักภาษาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดจะต้องเรียนรู้จากพื้นฐานแล้ว เชื่อมโยงความสัมพันธ์จากบทเรียนที่ผ่านมาเพื่อนำมาสร้างมโนทัศน์ที่ซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งการเรียนรู้จากความสัมพันธ์นี้ต้องใช้ระยะเวลาทวนและฝึกฝนซ้ำ ๆ โดยการทบทวนและฝึกฝนจะต้องเรียงลำดับจากง่ายไปยากเพื่อให้ผู้เรียนลำดับความคิดไปเรื่อย ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและนำไปใช้ได้ อย่างถูกต้อง ดังนั้นการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์จึงสอดคล้องกับการเรียนรู้หลักภาษาให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นได้ นอกจากนี้ Liviero (2017) ได้ค้นพบจากการสำรวจ การจัดการเรียนการสอนของผู้สอนหลักภาษา พบว่า การให้ผลป้อนกลับในการเรียนรู้หลักภาษา สามารถพัฒนาความเข้าใจเรื่องหลักภาษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับการให้ผลป้อนกลับในวิดีโอบล็อกใน ภาระงานสุดท้ายของแต่ละบทเรียน ซึ่งเป็นผลป้อนกลับที่ได้จากผู้เรียนและผู้สอน

2.3 ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาด้านการออกเสียง (Pronunciation)

การออกเสียงของผู้เรียนกลุ่มทดลองมีผลคะแนนที่สูงกว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุม เนื่องจากผู้เรียนกลุ่มทดลองได้ฝึกการออกเสียงจากเทคโนโลยีการรับรู้เสียง (Voice Recognition) รายบุคคล ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนได้รับผลป้อนกลับจากการออกเสียงที่เป็น เฉพาะเจาะจงของแต่ละคน จึงเกิดการพัฒนาที่ถูกต้อง ประกอบกับการทบทวนการออกเสียงคำศัพท์ ที่ผู้เรียนสามารถฟังซ้ำได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น สอดคล้องกับ Wang and Young (2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการให้ผลป้อนกลับต่อผู้เรียนที่เรียนภาษาโดยใช้ ASR-based CALL (Computer-assisted language learning based) ในการจัดการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า หลังจากที่ได้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านระบบที่ให้ผลป้อนกลับเป็นรายบุคคล ผู้เรียนมีทักษะการพูดด้าน การออกเสียง (Pronunciation) ที่ดีขึ้น เนื่องจากระบบแสดงข้อมูลป้อนกลับแบบเฉพาะ จึงเป็น ปัญหาการออกเสียงที่ตรงกับของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขได้อย่างถูกต้อง นำไปสู่การพัฒนา ของทักษะการพูด อีกทั้งการออกเสียงที่ได้ให้ความเป็นส่วนตัวกับผู้เรียนในการฝึกออกเสียงจากการ บันทึกรีวิวบล็อก (V-blog) นั้น ทำให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองลดความกังวลในการออกเสียงได้มากขึ้น สอดคล้องกับ Johnson and Skarphol (2018) ได้นำวิดีโอบล็อกมาใช้ในการนำเสนอแฟ้มสะสม ผลงาน (Portfolio) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อให้ลดความกังวลในการนำเสนองานหน้า ชั้นเรียน พบว่า การใช้วิดีโอบล็อกทำให้ผู้เรียนนำเสนอแฟ้มผลงานอย่างเป็นธรรมชาติ มีความมั่นใจใน การนำเสนอมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Shih (2010) ที่ให้ผู้เรียนบันทึกบล็อกเสียง เพื่อพัฒนาทักษะ การพูดให้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (EFL) ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่บันทึกคลิปเสียงมี ผลคะแนนทักษะการพูดในทิศทางบวก และสามารถพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนได้ทั้งการออก เสียงและการสื่อความที่ชัดเจนมากขึ้น จึงสามารถสรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาด้าน

การออกเสียงสามารถใช้เทคโนโลยีที่เอื้อต่อการรับรู้เสียง (Voice Recognition) และเทคโนโลยีที่สามารถบันทึกเสียงแล้วสามารถนำกลับมาปรับเพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดได้

2.4 ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาของผู้เรียนกลุ่มทดลองพิจารณาได้จาก น้ำเสียงในการพูด ความใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา และการแบ่งวรรคตอนในการพูดซึ่งผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนดีกว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุม ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีโอกาสนในการฝึกฝนการใช้ภาษาได้มากกว่ากลุ่มควบคุม ด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์เอื้อให้ผู้ใช้งานสามารถทบทวนหรือฝึกฝนซ้ำ ๆ จนเกิดการพัฒนาเพิ่มขึ้นได้ เนื่องจากการพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาจำเป็นต้องผ่านการฝึกฝนจากภาระงานที่มีลักษณะเดิมซ้ำ ๆ และต้องเป็นภาระงานที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยในการใช้ภาษาจนสามารถใช้ได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น (Hsu, 2019; Kim, 2014; Kim, 2013) ซึ่งต่างจากการเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีโอกาสในการฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างจริงจังในคาบเรียนเท่านั้น การพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาต้องจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดการฝึกฝนได้ตลอดเวลา นอกจากการฝึกฝนแล้ว ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอาจเกิดจากการสร้างวิดีโอบล็อกของผู้เรียนกลุ่มทดลอง เนื่องจากในระบบวิดีโอบล็อกมีการฉายวิดีโอที่บ้านทึบแล้วซ้ำ ทำให้ผู้เรียนสามารถรับชมผลงานการสื่อสารของตนเองได้ ทำให้รู้ข้อบกพร่องของตนเองและสามารถปรับปรุงได้ทันที ซึ่งแตกต่างจากผู้เรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับชมผลงานการสื่อสารของตนเองซ้ำ จะได้รับความคิดเห็นจากผู้สอนในทางเดียวเท่านั้น อาจจะทำให้ผู้เรียนยังปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเองไม่ครบถ้วน จึงสรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาสามารถใช้ภาระงานที่มีลักษณะเดียวกันเพื่อเป็นการย้ำการใช้ภาษาให้คล่องแคล่วขึ้นได้

2.5 ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาด้านความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension)

ผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาด้านความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) ของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน อาจเกิดขึ้นจากระดับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านความเข้าใจในการฟังในระยะเวลาวิจัยไม่แตกต่างกัน และประสบการณ์ในการฟังภาษาไทยของผู้เรียนนอกเหนือจากการเรียนไม่เพียงพอ ผลคะแนนด้านความเข้าใจจากการฟังจึงไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Hogan, Adlof, and Alonzo (2014) ที่กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension) เป็นทักษะที่ซับซ้อนขึ้นอยู่กับความสามารถในการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) และประสบการณ์การใช้ภาษาของผู้เรียนในชีวิตประจำวัน ประกอบกับอาจเกิดจากความกังวลในระหว่างที่ฟังจึงไม่สามารถจับประเด็นในเรื่องที่ฟังได้ครบถ้วน เนื่องจากการวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาผู้เรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เป็นการทดสอบรายบุคคล และมีระยะเวลาในการฟังอย่างจำกัด อาจส่งผลต่อความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนได้ สอดคล้องกับ Kök (2018) ที่ได้ทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension) ของผู้เรียน พบว่า คะแนนความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนในระดับอ่อน เนื่องจากผู้เรียนเกิดความกังวล และตื่นเต้นในขณะที่รับฟังเรื่องราว ทำให้จับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ไม่ครบถ้วน ดังนั้นจึงส่งผลต่อคะแนนความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนได้

สามารถสรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเอื้อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication Skills) ได้ดีกว่าการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานในตัวบ่งชี้ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านหลักภาษา (Grammar) ด้านการออกเสียง (Pronunciation) และด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เนื่องจากได้รับการจัดการเรียนรู้ภายใต้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์อันมีเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการโต้ตอบเพื่อให้ผู้เรียนได้ผลป้อนกลับที่เฉพาะเจาะจงและทันเวลา ประกอบกับกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยในการใช้ภาษา อีกทั้งมีบริบทให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะจากระดับความง่ายไปสู่ยาก เพื่อให้บทเรียนมีความท้าทายระดับความสามารถของผู้เรียนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

3. ผลคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ในการทดลองมีพัฒนาทางการเรียนรู้อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 60) และเมื่อพิจารณาร่วมกับผลคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์จำแนกตามรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความตั้งใจอยู่ในระดับดีมาก ด้านการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี ส่วนการทบทวนอยู่ในระดับปานกลางถึงดี ผู้เรียนที่มีพัฒนาการอยู่ในระดับสูงมาก (ร้อยละ 6.67) มีผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้านของคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้มีผล คือ ด้านความตั้งใจ ด้านการทบทวน และด้านการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีมากถึงปานกลางในการประเมินทุกครั้ง ผู้เรียนที่มีพัฒนาการการเรียนรู้ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 33.33) มีระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับปานกลาง จะเห็นได้ว่าผู้เรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก คือ พฤติกรรมการเรียนรู้สูง คะแนนพัฒนาการของผู้เรียนก็สูงเช่นกัน ถ้าผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงการมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ แสดงถึงความตั้งใจ และกระตือรือร้นทั้งการเรียนรู้เนื้อหาและการทำภาระงานย่อมส่งผลต่อผลงานของผลผู้เรียน แต่ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการรับรู้ของผู้เรียน

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของผู้เรียน และประสบการณ์ความรู้เดิมของผู้เรียน (Ning, Downing, & Development, 2011; ราตรี บุรณสันติ, 2550) สรุปได้ว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนอาจส่งผลต่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ทั้งนี้จึงต้องศึกษาในเชิงลึกมากขึ้น เพื่อให้มีหลักฐานเชิงประจักษ์ต่อไป

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนกลุ่มทดลองจำแนกตามระดับความสามารถของผู้เรียน พบว่า ในการวิจัยครั้งนี้มีผู้เรียนกลุ่มอ่อนคิดเป็นร้อยละ 66.67 ของผู้เรียนกลุ่มทดลองทั้งหมด ซึ่งสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการสูงขึ้นได้ ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยที่มีผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการอยู่ในระดับสูงมาร้อยละ 10 อยู่ในระดับสูงร้อยละ 70 และอยู่ในระดับกลางร้อยละ 20 ดังนั้นจึงอาจอนุมานได้ว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนกลุ่มอ่อนสามารถจัดการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานได้ เนื่องจากผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวสามารถแสดงทักษะ และฝึกฝนทักษะทางภาษาได้อย่างเต็มที่ผ่านการจัดการเรียนรู้ที่เป็นส่วนตัวและได้รับผลป้อนกลับที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะทางการฟังและการพูดที่ผู้เรียนต้องมีความกล้าในการออกเสียงเพื่อที่จะได้ผลป้อนกลับที่ถูกต้องและสม่ำเสมอ ประกอบกับการผู้เรียนสามารถทบทวนความรู้ได้ไม่จำกัดจึงอาจส่งผลให้ผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้น สอดคล้องกับ Ma and Oxford (2014) และ Alley-Young (Wilder & Ferris, 2017) ได้ค้นพบจากการวิจัยว่า การเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Style) ในแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ที่ต้องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียนที่ใช้ภาษาที่สองนั้นต้องเอื้อให้ผู้เรียนสามารถจัดการการเรียนรู้ของตนเองได้ และทำให้ผู้เรียนเกิดความสบายใจในการเรียนรู้และฝึกทักษะ แต่ผู้เรียนยังสามารถได้รับผลป้อนกลับอันจะเป็นประโยชน์ต่อการฝึกฝนทักษะของผู้เรียนได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เนื่องจากในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลักที่สามารถส่งเสริมการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ได้แก่ (1) ระบบจัดการเรียนรู้ (2) เครื่องมือที่เอื้อต่อการโต้ตอบที่สามารถให้ผลป้อนกลับต่อผู้เรียนทันทีหลังจากที่ผู้เรียนทำภาระงานสำเร็จ และ (3) เครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้ที่สามารถบันทึกผลการเรียนรู้ของผู้เรียนรายบุคคล ทำให้ผู้เรียนคลายความกังวลในฝึกฝนทักษะการพูด และนำกลับมาทบทวนได้ตามความต้องการของผู้เรียน และด้วยการเรียนรู้ในลักษณะนี้

อยู่บนระบบออนไลน์ ผู้เรียนจะมีอิสระในการเข้าถึงทรัพยากรภายในได้อย่างอิสระ และเข้าถึงได้ง่าย ดังนั้น การนำผลการวิจัยไปใช้ควรคำนึงถึงเทคโนโลยีที่สามารถง่ายต่อการใช้งาน สามารถให้ผลป้อนกลับต่อผู้เรียนได้ถูกต้อง ชัดเจน และต้องเลือกใช้เทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง แต่ยังมีช่องทางการติดต่อสื่อสารเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียน

2. ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้วยวาจาในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานควรจัดการเรียนรู้อย่างน้อย 4 สัปดาห์ขึ้นไป เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนครบทั้งกระบวนการของการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นก่อนภาระงาน เป็นการเรียนคำศัพท์และความหมายหมาย ผูกออกเสียงคำศัพท์ ซึ่งคำศัพท์ในงานวิจัยนี้ได้คัดเลือกมาจากคำที่กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการออกเสียง ทำให้ผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ได้รับการเรียนรู้ที่มีความเฉพาะ (2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน ผู้เรียนจะได้ฝึกฟังและพูดผ่านวิดีโอบล็อกที่ให้ความเป็นส่วนตัวกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น และ (3) ขั้นตรวจสอบภาระงาน เป็นขั้นประเมินผลงานเพื่อนำไปปรับปรุงในงาน ซึ่งภาระงานในแต่ละขั้นของกระบวนการมีความเชื่อมโยงกัน และเรียงระดับจากง่ายไปยาก ผู้เรียนจะได้รับการแสดงความคิดเห็นจากเพื่อนร่วมห้อง และผู้สอนผ่านระบบการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น การนำผลวิจัยไปใช้ควรคำนึงถึงความเฉพาะของภาระงานที่เลือกมาให้ผู้เรียน ต้องเลือกให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และในแต่ละภาระงานต้องสัมพันธ์กัน เรียงระดับจากง่ายไปยาก เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับกระบวนการเรียนรู้

3. ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าภาระงานแบบโต้ตอบที่ผู้วิจัยคัดเลือกให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความเฉพาะของลักษณะผู้เรียนจึงทำให้สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนให้เพิ่มขึ้นได้ ดังนั้นในการคัดเลือกภาระงานควรคำนึงถึงลักษณะจำเพาะของกลุ่มเป้าหมาย ประกอบกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ อันส่งผลทางบวกต่อการพัฒนาทักษะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาตัวบ่งชี้ในทักษะการสื่อสารด้วยวาจา 5 ตัวบ่งชี้ คือ (1) ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) (2) คำศัพท์ (Vocabulary) (3) การออกเสียง (Pronunciation) (4) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และ (5) ด้านหลักภาษา (Grammar) ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้น 4 ตัวบ่งชี้ คือ (1) ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension) (2) คำศัพท์ (Vocabulary) (3) การออกเสียง (Pronunciation) (4) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) แต่ตัวบ่งชี้ด้านหลักภาษา (Grammar) ของผู้เรียนยังไม่มี ความแตกต่าง ดังนั้นเพื่อให้ครอบคลุมตัวบ่งชี้ทั้ง 5 ด้านของ

ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา จึงแนะนำให้ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาครบทุกตัวบ่งชี้

2. การวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชาติพันธุ์กะเหรี่ยง มีคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเพิ่มขึ้นหลังจากได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ดังนั้นควรนำการจัดการเรียนรู้ลักษณะนี้ไปใช้กับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในชาติพันธุ์อื่น ๆ แต่ควรปรับเนื้อหาและกิจกรรมให้เข้ากับบริบทที่เฉพาะของผู้เรียนจึงจะได้ผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

3. การวิจัยครั้งนี้มีการเก็บข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณทำให้เห็นภาพรวมของผลการศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยเสนอให้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติม แล้วนำข้อมูลเชิงคุณภาพมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ผลการวิจัยในเชิงลึกมาประกอบข้อมูลเชิงปริมาณให้ผลการวิจัยมีคุณภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมชนการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิ่งแก้ว บุรณสินวัฒน์กุล. (2561). กลวิธีการสอนภาษาไทยเพื่อสื่อสารสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วารสารศิลปศาสตร์*, ปีที่ 18(ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม), 164-178.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2543). *พรมแดนความรู้ด้านการวิจัยและสถิติ*. ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นศรินทร์ ยวงยิ้ม และ ปราณภา โหมดศิริธู. (2556). ผลของการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์วาทกรรมและเนื้อเพลงสมัยนิยมต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษา. *วารสารครุศาสตร์ออนไลน์*, 9(1), 328-341.
- ราตรี บุรณสันติ. (2550). *ผลของการใช้โปรแกรมการฝึกที่เน้นกลวิธีการเรียนรู้ที่มีต่อเจตคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย*. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ.
- รินทร์ ชีพอรณัย. (2559). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบการเล่นเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา*. (ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2560). *ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2558). *การปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนรู้*. *สารานุกรมศึกษาศาสตร์*.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน*. กรุงเทพฯ: ประมวลศิลป์.
- สุมาลี จันทรชลอ. (2542). *การวัดและประเมินผล*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ (2558). ปัญหาการออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น
เชื้อสายกะเหรี่ยงและมอญ จังหวัดกาญจนบุรี. *วรรณวิทัศน์*, 15, 319-344.

อภิรดี ไชยกาล วรวรรณ เหมชะญาติ และสร้อยสน สกลรักษ์. (2561). การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่
สอง สำหรับเด็กชาติพันธุ์เขมรถิ่นไทย. *วารสารสังคมลุ่มน้ำโขง*, 14(1 มกราคม-เมษายน 2561),
109-132.

ภาษาอังกฤษ

Alexander, R. (2013). *Essays on pedagogy*: Routledge.

Ariffin, S. N. M., & Ismail, M. (2019). *Design of the Icon-Based Interactive Video for
English Vocabulary Learning*. Paper presented at the Proceedings of the
Regional Conference on Science, Technology and Social Sciences (RCSTSS
2016).

Bailey, A. L., & Heritage, M. (2018). *Progressing Students' Language Day by Day*: Corwin
Press.

BavaHarji, M., Gheitanchian, M., & Letchumanan, K. (2014). The Effects of Multimedia
Task-Based Language Teaching on EFL Learners' Oral L2 Production. 7(4),
11-24.

Best, J. W., & Kahn, J. V. (2016). *Research in education*. . . Pearson Education India.

Chen, H. H. J. (2011). Developing and evaluating an oral skills training website
supported by automatic speech recognition technology. *ReCALL*, 23(1), 59-78.

Chiat, S., & Roy, P. (2013). Early predictors of language and social communication
impairments at ages 9–11 years: A follow-up study of early-referred children.
Journal of Speech, Language, and Hearing Research.

Cong-Lem, N. (2018). Web-Based Language Learning (WBLL) for Enhancing L2 Speaking
Performance: A Review. *Advances in Language and Literary Studies*, 9(4), 143-
152.

Dağhan, G., & Akkoyunlu, B. (2016). Modeling the continuance usage intention of online
learning environments. *Computers in Human Behavior*, 60, 198-211.

Dennis, L. R., Krach, S. K., McCreery, M. P., & Navarro, S. (2018). The Student Oral
Language Observation Matrix: A Psychometric Study With Preschoolers.
Assessment for Effective Intervention, 1534508418782624.

- Dunst, C. J., Trivette, C. M., Masiello, T., Roper, N., & Robyak, A. (2006). Framework for developing evidence-based early literacy learning practices. *CELL papers*, 1(1), 1-12.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*: Oxford University Press.
- Esteban-Millat, I., Martínez-López, F. J., Huertas-García, R., Meseguer, A., & Rodríguez-Ardura, I. (2014). Modelling students' flow experiences in an online learning environment. *Computers & Education*, 71, 111-123.
- Fisher, D., & Frey, N. (2018). Developing oral language skills in middle school English learners. *Reading & Writing Quarterly*, 34(1), 29-46.
- Gottlieb, M. H. (2006). *Assessing English language learners: Bridges from language proficiency to academic achievement*: Corwin Press Thousand Oaks, CA.
- Hogan, T. P., Adlof, S. M., & Alonzo, C. N. (2014). On the importance of listening comprehension. *International journal of speech-language pathology*, 16(3), 199-207.
- Honig, A. S. (2007). Oral language development. *Early Child Development and Care*, 177(6-7), 581-613.
- Hsu, H.-C. (2016). Voice blogging and L2 speaking performance. *Computer assisted language learning*, 29(5), 968-983.
- Hsu, H. C. (2019). The combined effect of task repetition and post-task transcribing on L2 speaking complexity, accuracy, and fluency. *The Language Learning Journal*, 47(2), 172-187.
- Hung, S. T. A., & Huang, H. T. D. (2016). Blogs as a learning and assessment instrument for English-speaking performance. *Interactive Learning Environments*, 24(8), 1881-1894.
- Ihlström, J., & Westerlund, F. (2013). Interactive learning environments: The effects of interactivity in online learning environments. In.
- Irudayasamy, J., Antonette Hankins, C., & March, M. (2018). Creating a Web-based Communicative Learning Environment through Interactive Blogs: English Language Acquisition.

- Ishizue, R., Sakamoto, K., Washizaki, H., & Fukazawa, Y. (2017). *An interactive Web Application Visualizing Memory Space for Novice C Programmers*. Paper presented at the Proceedings of the 2017 ACM SIGCSE Technical Symposium on Computer Science Education.
- Jacobs, G. M., & Renandya, W. A. (1998). *Learners and Language Learning*: SEAMEO Regional Language Centre.
- Johnson, M., & Skarphol, M. (2018). The Effects of Digital Portfolios and Flipgrid on Student Engagement and Communication in a Connected Learning Secondary Visual Arts Classroom.
- Johnson, R., Penny, J., & Gordon, B. (2009). Assessing performance: Developing, scoring, and validating performance tasks. *New York: Guilford*.
- Jones, P., & Chen, H. (2016). The role of dialogic pedagogy in teaching grammar. *Research Papers in Education, 31*(1), 45-69.
- Kim, S. (2014). Developing autonomous learning for oral proficiency using digital storytelling. *Language learning & technology, 18*(2), 20-35.
- Kim, Y. (2013). Promoting attention to form through task repetition in. *Second language interaction in diverse educational contexts, 34*(3).
- Kök, İ. (2018). Relationship between listening comprehension strategy use and listening comprehension proficiency. *International Journal of Listening, 32*(3), 163-179.
- Kolås, L. (2015). *Application of interactive videos in education*. Paper presented at the 2015 International Conference on Information Technology Based Higher Education and Training (ITHET).
- Lan, Y. J., Kan, Y. H., Hsiao, I. Y., Yang, S. J., & Chang, K. E. (2013). Designing interaction tasks in Second Life for Chinese as a foreign language learners: A preliminary exploration. *Australasian Journal of Educational Technology, 29*(2).
- Li, Y., Krasny, M., & Russ, A. (2016). Interactive learning in an urban environmental education online course. *Environmental education research, 22*(1), 111-128.
- linguistics, C. f. a. (2018). Student Oral Language Observation Matrix (SOLOM). Retrieved from www.cal.org/twi/EvalToolkit/appendix/solom.pdf
- Lister, M. (2014). Trends in the design of e-learning and online learning. *Journal of Online Learning and Teaching, 10*(4), 671.

- Littlefield-Cook, J., Cook, G., Berk, L. E., & Bee, H. (2005). *Child development: Principles and perspectives* (Vol. 55): Allyn and Bacon.
- Liu, S., Liu, X., Liu, Y., Feng, L., Qiao, H., Zhou, J., & Wang, Y. (2018). Perceptual Visual Interactive Learning. *arXiv preprint arXiv:1810.10789*.
- Liviero, S. (2017). Grammar teaching in secondary school foreign language learning in England: teachers' reported beliefs and observed practices. *The Language Learning Journal*, 45(1), 26-50.
- Long, M. H. (1985). A role for instruction in second language acquisition: Task-based language teaching. *Modelling and assessing second language acquisition*, 18, 77-99.
- Ma, R., & Oxford, R. L. (2014). A diary study focusing on listening and speaking: The evolving interaction of learning styles and learning strategies in a motivated, advanced ESL learner. *System*, 43, 101-113.
- MacSwan, J., & Pray, L. (2005). Learning English bilingually: Age of onset of exposure and rate of acquisition among English language learners in a bilingual education program. *Bilingual Research Journal*, 29(3), 653-678.
- McCallum, D. (2014). *Six Important Components Of A Successful Online Learning Environment*. Retrieved from <https://elearningindustry.com/6-important-components-successful-online-learning-environment>.
- Moore, R. L. (2016). Interacting at a distance: Creating engagement in online learning environments. In *Handbook of Research on Strategic Management of Interaction, Presence, and Participation in Online Courses* (pp. 401-425): IGI Global.
- Morgan, P. L., & Meier, C. R. (2008). Dialogic reading's potential to improve children's emergent literacy skills and behavior. *Preventing school failure: alternative education for children and youth*, 52(4), 11-16.
- Muniasamy, A. (2019). Applications of Keystroke Dynamics Biometrics in Online Learning Environments: A Selective Study. In *Biometric Authentication in Online Learning Environments* (pp. 97-121): IGI Global.

- Nguyen, T. (2015). The effectiveness of online learning: Beyond no significant difference and future horizons. *MERLOT Journal of Online Learning and Teaching*, 11(2), 309-319.
- Ning, H. K., & Downing, K. (2011). The interrelationship between student learning experience and study behaviour. *Higher Education Research & Development*, 30(6), 765-778.
- Nunan, D. (2006). *Task-based language teaching*: Ernst Klett Sprachen.
- Ockey, G. J., Gu, L., & Keehner, M. (2017). Web-based virtual environments for facilitating assessment of L2 Oral communication ability. *Language Assessment Quarterly*, 14(4), 346-359.
- Oxford, R. L. (2006). Task-based language teaching and learning: An overview. *Asian EFL Journal*, 8(3).
- Prabhu, N. S. (1987). *Second language pedagogy* (Vol. 20): Oxford University Press Oxford.
- Psotka, J. (2012). Interactive learning environments. *Encyclopedia of the sciences of learning*, 1604-1606.
- Raban, B. (2001). Talking to think, learn, and teach. *Talking classrooms: Shaping children's learning through oral language instruction*, 27-41.
- Rahman, M. M. (2010). Teaching oral communication skills: A task-based approach. *ESP world*, 9(1), 1-11.
- Rickards, T. (2016). Improving the Effectiveness of Research Supervision in STEM Education: Cloud-Based Multimedia Solutions. In *Handbook of Research on Cloud-Based STEM Education for Improved Learning Outcomes* (pp. 343-356): IGI Global.
- Santamaria, C. F., Carlos, A. M. F., & Encalada, E. G. (2018). *The Relationship Between the Use of Video Blogging and the Development of Speaking Skills: A Preliminary Study*. Paper presented at the 2018 International Conference on eDemocracy & eGovernment (ICEDEG).
- Seach, D. (2012). *Interactive play for children with autism*: Routledge.

- Sessoms, D. (2008). Interactive instruction: Creating interactive learning environments through tomorrow's teachers. *International Journal of Technology in Teaching and Learning*, 4(2), 86-96.
- Shih, R.-C. (2010). Blended learning using video-based blogs: Public speaking for English as a second language students. *Australasian Journal of Educational Technology*, 26(6).
- Shute, V. J. (2008). Focus on formative feedback. *Review of educational research*, 78(1), 153-189.
- Smith, P. G. (2001). *Talking Classrooms: Shaping Children's Learning through Oral Language Instruction*: ERIC.
- Snow, P. C., Eadie, P. A., Connell, J., Dalheim, B., McCusker, H. J., & Munro, J. K. (2014). Oral language supports early literacy: A pilot cluster randomized trial in disadvantaged schools. *International journal of speech-language pathology*, 16(5), 495-506.
- Valeev, A. A., Latypova, L. A., & Latypov, N. R. (2016). The use of interactive learning technologies in teaching a foreign language in high school. *International Electronic Journal of Mathematics Education*, 11(6), 1773-1785.
- Van den Branden, K. (2006). *Task-based language education: From theory to practice*: Ernst Klett Sprachen.
- Wang, Y. H., & Young, S. C. (2015). Effectiveness of feedback for enhancing English pronunciation in an ASR-based CALL system. *Journal of Computer Assisted Learning*, 31(6), 493-504.
- Westerveld, M. F., & Moran, C. A. (2011). Expository language skills of young school-age children. *Language, speech, and hearing services in schools*.
- Widdowson, H. G. (1998). Skills, abilities, and contexts of reality. *Annual review of applied linguistics*, 18, 323-333.
- Wilder, H. A., & Ferris, S. P. (2017). *Unplugging the Classroom: Teaching with Technologies to Promote Students' Lifelong Learning*: Chandos Publishing.
- Willis, J. (1996). A flexible framework for task-based learning. *Challenge and change in language teaching*, 52-62.

Willis, J., & Willis, D. (2013). *Doing task-based teaching-Oxford handbooks for language teachers*: Oxford University Press.

Willis, K. (2011). *Theories and practices of development*: routledge.

Yanguas, I., & Bergin, T. (2018). Focus on form in task-based L2 oral computer-mediated communication. *Language learning & technology*, 22(3), 65-81.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยการ ศิริรัตน์	อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
1.2 อาจารย์ ดร.นาถวดี นันทาภินัย	อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
1.3 อาจารย์ ดร.กุลชัย กุลตวนิช	อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
1.4 ดร.จิตรลดา คำนวนสิน	คุณครู กลุ่มสาระภาษาไทย St Andrews International school

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง

2.1 อาจารย์ ดร.มนสิการ เฮงสุวรรณ	อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอนสาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2.2 อาจารย์ ดร.สันติวัฒน์ จันทร์โต	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และอาจารย์ประจำกลุ่มสาระภาษาไทย โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
2.3 ดร.จิตรลดา คำนวนสิน	คุณครู กลุ่มสาระภาษาไทย St. Andrews International School
2.4 คุณครูเปรมฤดี จรรย์ยานันทจิต	ครูชำนาญการ กลุ่มสาระภาษาไทย โรงเรียนหอวัง
2.5 คุณครูวิณา พงษ์สวัสดิ์	ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระภาษาไทยโรงเรียนพุทธมณฑลวิทยา
2.6 คุณครูอุทุมพร ฝอยเงิน	ครู กลุ่มสาระภาษาไทย โรงเรียนอิมมาดอีทราย

ภาคผนวก ข

เครื่องมือวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

- แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

- แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

เนื้อเรื่องที่ 1

ให้นักเรียนรับฟังเรื่องราวต่อไปนี้ แล้วพูดบอกเล่าเรื่องราวที่ได้รับฟังโดยใช้เวลาไม่เกิน 2 นาที
นิทานพื้นบ้านเรื่อง เด็กกำพร้ากับลูกเศรษฐี

วันหนึ่งขณะที่เด็กกำพร้ากับลูกเศรษฐีกำลังเล่นกัน เด็กกำพร้าพูดว่า ถ้าฉันมีเงิน 1 บาท ฉันจะไปซื้อเปิด ไก่มาเลี้ยงหลายๆ ตัว ลูกเศรษฐีจึงกลับไปเล่าให้พ่อฟัง พ่อก็หัวเราะว่า เงินแค่นั้นจะไปซื้ออะไรได้ เศรษฐีจึงบอกให้ลูกไปเรียกเด็กกำพร้ามาแล้วบอกว่า เธอไปเก็บส้มกับมะม่วงให้หน่อย เด็กกำพร้าถามว่าแล้วท่านจะให้อะไรตอบแทนฉัน เศรษฐีตอบว่า เดียวก็รู้เอง แล้วเศรษฐีก็ให้เงินเด็กกำพร้าไป 1 บาท เขาจึงไปซื้อลูกไก่และลูกเป็ดมาอย่างละ 1 ตัว ไม่นานนักลูกไก่และลูกเป็ดโตขึ้น ออกลูกมาหลายตัว และมีคนมาขอซื้อไป เขาจึงนำเงินที่ได้ไปซื้อสัตว์ชนิดอื่นมาเลี้ยงเพิ่มอีกหลายชนิด จนกระทั่งมีสัตว์เลี้ยงเป็นของตนเองมากมายทำให้ร่ำรวยขึ้น

เนื้อเรื่องที่ 2

ให้นักเรียนรับฟังเรื่องราวต่อไปนี้ แล้วพูดบอกเล่าเรื่องราวที่ได้รับฟังโดยใช้เวลาไม่เกิน 2 นาที
นิทานพื้นบ้านเรื่อง คนตัดไม้กับเทพารักษ์

คนตัดไม้หนึ่งร้องไห้อยู่ริมลำธารเพราะทำขวานตกลงไปในสระน้ำเทพารักษ์สงสารจึงลงไปงมเอาขวานทองคำขึ้นมาให้คนตัดไม้เป็นคนซื้อจึงตอบกับเทพารักษ์ว่าขวานทองนั้นไม่ใช่ของตนครั้งเทพารักษ์งมเอาขวานเงินขึ้นมาให้อีก เขาก็ไม่รับเทพารักษ์จึงงมเอาขวานเหล็กธรรมดาๆ มาให้ คนตัดไม้ไม่เห็นว่าเป็นขวานของตน จึงดีใจเป็นอย่างมาก บอกว่าเป็นขวานของตนเทพารักษ์ชื่นชมในความซื่อตรงของคนตัดไม้ จึงมอบขวานทองและขวานเงินให้เป็นของขวัญ

เนื้อเรื่องที่ 3

ให้นักเรียนรับฟังเรื่องราวต่อไปนี้ แล้วพูดบอกเล่าเรื่องราวที่ได้รับฟังโดยใช้เวลาไม่เกิน 2 นาที
นิทานพื้นบ้านเรื่อง ความซื่อสัตย์

ครอบครัวของหนูมีฐานะยากจน พ่อกับแม่ต้องไปรับจ้างถางหญ้าในไร่ของเศรษฐีทุกวัน วันหนึ่งลูกชายของเศรษฐีทำสร้อยคอหล่นหายจึงพูดว่า ทุกคนช่วยกันหาสร้อยคอหน่อย แต่ไม่มีใครหาเจอเลยสักคน วันต่อมาหนูตามพ่อแม่ไปในไร่ ระหว่างวิ่งเล่นอยู่นั้น หนูมองเห็นสร้อยคอตกอยู่ข้างกอหญ้าจึงรีบวิ่งไปถามแม่ว่า สร้อยคอใครหรือจ๊ะ แม่จึงสอนหนูว่า สร้อยคอไม่ได้เป็นของเรา เราต้องเอาไปคืนเขา ครอบครัวของหนูจึงนำสร้อยคอไปคืนลูกของเศรษฐี เศรษฐีจึงบอกว่า พวกเจ้าเป็นคนมีความซื่อสัตย์ เราจะให้รางวัลแก่พวกเจ้า

เกณฑ์ประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

	5	4	3	2	1
ความเข้าใจจากการฟัง (Comprehension)	เข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมด สามารถพูดบอกเล่าเรื่องราว จากเรื่องที่ฟังได้ครบถ้วน ได้ใจความ ดังนี้ 1. ใคร 2. ทำอะไร 3. ที่ไหน 4. อย่างไร 5. มีจุดจบอย่างไร	เข้าใจเนื้อเรื่องส่วนใหญ่ สามารถพูดบอกเล่าเรื่องราว จากเรื่องที่ฟังได้ 4 องค์ประกอบ	เข้าใจเนื้อเรื่องส่วนใหญ่ สามารถพูดบอกเล่าเรื่องราวจากเรื่องที่ฟังได้ 3 องค์ประกอบขึ้นไป	เข้าใจเนื้อเรื่องส่วนใหญ่ สามารถพูดบอกเล่าเรื่องราว จากเรื่องที่ฟังได้ 2 องค์ประกอบขึ้นไป	เข้าใจเนื้อเรื่องส่วนใหญ่ สามารถพูดบอกเล่าเรื่องราวจากเรื่องที่ฟังได้น้อยกว่า 2 องค์ประกอบขึ้นไป
ความคล่องแคล่วในการพูด (Fluency)	ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการพูดตามองค์ประกอบทั้งหมดดังนี้ 1. น้ำเสียงในการพูดเสียงดังชัดเจน 2. พูดคล่องแคล่วใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา 3. ไม่ออกเสียงที่ไม่จำเป็น (เช่น เอ้อ อ่า แบบว่าแล้ว) 4. แบ่งวรรคตอนได้ถูกต้องทั้งหมด	ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการพูด 4 องค์ประกอบขึ้นไป	ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการพูด 3 องค์ประกอบขึ้นไป	ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการพูด 2 องค์ประกอบขึ้นไป	ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการพูดน้อยกว่า 2 องค์ประกอบขึ้นไป

	5	4	3	2	1
การออกเสียง (Pronunciation)	ออกเสียงถูกต้อง และชัดเจนตาม หน่วยเสียง ต่อไปนี้ 1.เสียงพยัญชนะ เดี่ยว /ร/ 2.พยัญชนะควบ กล้ำแท้ (ร ล ว) 3. พยัญชนะที่มี เสียง ห นำ 4.ออกเสียง พยัญชนะท้าย หรือเสียง ตัวสะกดชัดเจน ไม่ขาดหาย ผู้รับสารเข้าใจ และออกเสียง ไกลเคียงกับ เจ้าของภาษา	ออกเสียงถูกต้อง และชัดเจนตาม หน่วยเสียงต่อไปนี้ 1.เสียงพยัญชนะ เดี่ยว /ร/ 2.พยัญชนะควบ กล้ำแท้ (ร ล ว) 3. พยัญชนะที่มี เสียง ห นำ 4.ออกเสียง พยัญชนะท้าย หรือ เสียงตัวสะกด ชัดเจน ไม่ขาดหาย ออกเสียงถูกต้อง อย่างน้อยร้อยละ 80 ของคำในเรื่องที่ พูด	ออกเสียงถูกต้อง และชัดเจนตาม หน่วยเสียง ต่อไปนี้ 1.เสียงพยัญชนะ เดี่ยว /ร/ 2.พยัญชนะควบ กล้ำแท้ (ร ล ว) 3. พยัญชนะที่มี เสียง ห นำ 4.ออกเสียง พยัญชนะท้าย หรือเสียง ตัวสะกดชัดเจน ไม่ขาดหาย ออกเสียงถูกต้อง อย่างน้อยร้อยละ 60 ของคำใน เรื่องที่พูด	ออกเสียงถูกต้อง และชัดเจนตาม หน่วยเสียงต่อไปนี้ 1.เสียงพยัญชนะ เดี่ยว /ร/ 2.พยัญชนะควบ กล้ำแท้ (ร ล ว) 3. พยัญชนะที่มี เสียง ห นำ 4.ออกเสียง พยัญชนะท้าย หรือ เสียงตัวสะกด ชัดเจน ไม่ขาดหาย ออกเสียงถูกต้อง อย่างน้อยร้อยละ 40 ของคำในเรื่องที่ พูด	ออกเสียงถูกต้อง และชัดเจนตาม หน่วยเสียง ต่อไปนี้ 1.เสียงพยัญชนะ เดี่ยว /ร/ 2.พยัญชนะควบ กล้ำแท้ (ร ล ว) 3. พยัญชนะที่มี เสียง ห นำ 4.ออกเสียง พยัญชนะท้าย หรือเสียง ตัวสะกดชัดเจน ไม่ขาดหาย ออกเสียงถูกต้อง น้อยกว่าร้อยละ 40 ของคำใน เรื่องที่พูด
การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)	การใช้คำได้ครบ ตาม องค์กรประกอบ คือ 1.ใช้คำศัพท์ ถูกต้องตาม ความหมาย มากกว่าร้อยละ 81 2. ใช้คำศัพท์ได้ เหมาะสมกับ บริบทของเรื่องที่ พูดมากกว่าร้อยละ 81	การใช้คำได้ครบ ตามองค์ประกอบ ดังนี้ 1.ใช้คำศัพท์ถูกต้อง ตามความหมาย มากกว่าร้อยละ 61-80 2. ใช้คำศัพท์ได้ เหมาะสมกับบริบท ของเรื่องที่พูด มากกว่าร้อยละ 61- 80	การใช้คำได้ครบ ตาม องค์กรประกอบ ดังนี้ 1.ใช้คำศัพท์ ถูกต้องตาม ความหมาย มากกว่าร้อยละ 41-60 2. ใช้คำศัพท์ได้ เหมาะสมกับ บริบทของเรื่องที่ พูดมากกว่าร้อยละ 41- 60	การใช้คำได้ครบ ตามองค์ประกอบ ดังนี้ 1.ใช้คำศัพท์ถูกต้อง ตามความหมาย มากกว่าร้อยละ 21-40 2. ใช้คำศัพท์ได้ เหมาะสมกับบริบท ของเรื่องที่พูด มากกว่าร้อยละ 21- 40	การใช้คำได้ครบ ตาม องค์กรประกอบ ดังนี้ 1.ใช้คำศัพท์ ถูกต้องตาม ความหมายน้อยกว่าร้อยละ 40 2. ใช้คำศัพท์ได้ เหมาะสมกับ บริบทของเรื่องที่ พูดน้อยกว่าร้อยละ 40

	5	4	3	2	1
หลักภาษา (Grammar)	ใช้หลักภาษาในการพูดตามองค์ประกอบดังนี้ 1.เรียงโครงสร้างประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษาร้อยละ 81 ขึ้นไป 2.ใช้คำเชื่อมได้ถูกต้องร้อยละ 81 ขึ้นไป	ใช้หลักภาษาในการพูดตามองค์ประกอบดังนี้ 1.เรียงโครงสร้างประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษาร้อยละ 61-80 2.ใช้คำเชื่อมได้ถูกต้องร้อยละ 61-80	ใช้หลักภาษาในการพูดตามองค์ประกอบดังนี้ 1.เรียงโครงสร้างประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษาร้อยละ 41-60 2.ใช้คำเชื่อมได้ถูกต้องร้อยละ 41-60	ใช้หลักภาษาในการพูดตามองค์ประกอบดังนี้ 1.เรียงโครงสร้างประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษาร้อยละ 21-40 2.ใช้คำเชื่อมได้ถูกต้องร้อยละ 21-40	ใช้หลักภาษาในการพูดตามองค์ประกอบดังนี้ 1.เรียงโครงสร้างประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษาน้อยกว่าร้อยละ 40 2.ใช้คำเชื่อมได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 40

การแปลผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

ช่วงคะแนน

แปลผล

25-21

มีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาดีมาก

20-16

มีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาดี

15-11

มีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาปานกลาง

10-6

มีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาน้อย

5-1

มีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาน้อยที่สุด

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

ประเมินครั้งที่ วันที่.....

ชื่อ-นามสกุล.....ระดับชั้น.....

ที่	คุณลักษณะ/พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับพฤติกรรม				คะแนน ที่ได้
		1	2	3	4	
ความตั้งใจ						
1	มีสมาธิและตั้งใจฟังบทเรียน และภาระงาน					
2	ฝีกออกเสียงจากภาระงานในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ออนไลน์					
3	ตั้งใจออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจนในทุกๆ ภาระงาน					
4	ระมัดระวังในการออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขระวิธี ในทุก ภาระงาน					
5	ฟังบทเรียน คำสั่ง และภาระงานตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่กดข้าม แถบเครื่องมือในการฟังรอบแรก					
การปฏิบัติภาระงาน						
6	ปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้รับฟังได้ถูกต้อง โดยไม่ต้องขอความ ช่วยเหลือ					
7	ตอบคำถามทันทีเมื่อรับฟังภาระงานจบ และตอบคำถาม ถูกต้องทุกข้อ					
8	ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมั่นใจทุกครั้งในการทำภาระงาน หลังจากเรียนรู้บทเรียนเรียบร้อยแล้ว					
9	พยายามพูดได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา(ภาษาไทยกลาง) ในการทำภาระงานทุกครั้งในการทำภาระงาน					
10	พยายามไม่ออกเสียง เอ้อ อ้า แบบ แบบว่า เกินความ จำเป็นขณะทำภาระงาน					
ทบทวนบทเรียน						
11	ฟังซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง และตอบคำถามถูกต้องทุกข้อ					

ที่	คุณลักษณะ/พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับพฤติกรรม				คะแนน ที่ได้
		1	2	3	4	
12	ฝึกใช้ภาษาจากบทเรียนผ่านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ออนไลน์ มากกว่า 1 ครั้ง					
13	ทบทวนบทเรียนการออกเสียงในระบบสภาพแวดล้อมการ เรียนรู้ออนไลน์					
14	ปรับปรุงผลงานตามคำแนะนำให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น					
15	แก้ไขการแบ่งวรรคตอนให้ถูกต้อง เมื่อทราบว่ามีการแบ่ง วรรคตอนผิด					

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	4	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ 90-100% หรือปฏิบัติบ่อยครั้ง
ดี	=	3	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ 70-89% หรือปฏิบัติบางครั้ง
ปานกลาง	=	2	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ 50-69% หรือปฏิบัติครั้งเดียว
ปรับปรุง	=	1	ประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ 50% หรือไม่ปฏิบัติเลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ค

ผลประเมินดัชนีความสอดคล้อง

- แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน
- แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน
- แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา
- แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. ผลดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

รายการประเมิน	ค่า IOC	แปลผล
1. ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้		
1.1 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีครบถ้วน และถูกต้องสมบูรณ์	1	เหมาะสม
1.2 มีความสอดคล้องและสัมพันธ์กันขององค์ประกอบทุกส่วน	1	เหมาะสม
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้		
2.1 มีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	เหมาะสม
2.2 มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	เหมาะสม
3. ด้านสาระการเรียนรู้		
3.1 สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์	1	เหมาะสม
3.2 ความถูกต้องและชัดเจนของสาระการเรียนรู้	0.67	เหมาะสม
3.3 สาระการเรียนรู้มีความยากง่ายเหมาะสม	1	เหมาะสม
3.4 ความทันสมัยของสาระการเรียนรู้	0.67	เหมาะสม
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้		
4.1 กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์	1	เหมาะสม
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียน สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	1	เหมาะสม
5. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้		
5.1 มีความเหมาะสมในการทบทวนความรู้	1	เหมาะสม
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้	1	เหมาะสม
5.3 มีความทันสมัย น่าสนใจ	1	เหมาะสม
6. ด้านการประเมินผล		
6.1 ภาระงานมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	เหมาะสม
7. ด้านเวลา		
7.1 ความเหมาะสมของเวลาในการจัดการเรียนรู้	0.67	เหมาะสม

รายการประเมิน	ค่า IOC	แปลผล
7.2 ความเหมาะสมของการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะการสื่อสารตัวจวาจา (7 สัปดาห์)	1	เหมาะสม

2. ผลดัชนีแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

รายการประเมิน	ค่า IOC	แปลผล
1. ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้		
1.1 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีครบถ้วน และถูกต้องสมบูรณ์	1	เหมาะสม
1.2 มีความสอดคล้องและสัมพันธ์กันขององค์ประกอบทุกส่วน	1	เหมาะสม
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้		
2.1 มีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	เหมาะสม
2.2 มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	เหมาะสม
3. ด้านสาระการเรียนรู้		
3.1 สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์	1	เหมาะสม
3.2 ความถูกต้องและชัดเจนของสาระการเรียนรู้	0.67	เหมาะสม
3.3 สาระการเรียนรู้มีความยากง่ายเหมาะสม	1	เหมาะสม
3.4 ความทันสมัยของสาระการเรียนรู้	0.67	เหมาะสม
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้		
4.1 กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์	1	เหมาะสม
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียน สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	1	เหมาะสม
5. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้		
5.1 มีความเหมาะสมในการทบทวนความรู้	1	เหมาะสม
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้	1	เหมาะสม
5.3 มีความทันสมัย น่าสนใจ	1	เหมาะสม

รายการประเมิน	ค่า IOC	แปลผล
6. ด้านการประเมินผล		
6.1 ภาระงานมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	เหมาะสม
7. ด้านเวลา		
7.1 ความเหมาะสมของเวลาในการจัดการเรียนรู้	0.67	เหมาะสม
7.2 ความเหมาะสมของการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (7 สัปดาห์)	1	เหมาะสม

3. ผลประเมินดัชนีความสอดคล้องแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

ข้อคำถาม	ค่า IOC	แปลผล
<p>ให้นักเรียนรับฟังเรื่องราวต่อไปนี้ แล้วพูดบอกเล่าเรื่องราวที่ได้รับฟังโดยใช้เวลาไม่เกิน 2 นาที</p> <p>นิทานพื้นบ้านเรื่อง เด็กกำพร้ากับลูกเศรษฐี</p> <p>วันหนึ่งขณะที่เด็กกำพร้ากับลูกเศรษฐีกำลังเล่นกัน เด็กกำพร้าพูดว่า ถ้าฉันมีเงิน 1 บาท ฉันจะไปซื้อเปิด ไก่มาเลี้ยงหลายๆ ตัว ลูกเศรษฐีจึงกลับไปเล่าให้พ่อฟัง พ่อก็หัวเราะว่า เงินแค่นั้นจะไปซื้ออะไรได้ เศรษฐีจึงบอกให้ลูกไปเรียกเด็กกำพร้ามาแล้วบอกว่า เธอไปเก็บส้มกับมะม่วงให้หน่อย เด็กกำพร้าถามว่าแล้วท่านจะให้อะไรตอบแทนฉัน เศรษฐีตอบว่า เดียวก็รู้เอง แล้วเศรษฐีก็ให้เงินเด็กกำพร้าไป 1 บาท เขาจึงไปซื้อลูกไก่และลูกเป็ดมาอย่างละ 1 ตัว ไม่นานนักลูกไก่และลูกเป็ดโตขึ้น ออกลูกมาหลายตัว และมีคนมาขอซื้อไป เขาจึงนำเงินที่ได้ไปซื้อสัตว์ชนิดอื่นมาเลี้ยงเพิ่มอีกหลายชนิด จนกระทั่งมีสัตว์เลี้ยงเป็นของตนเองมากมายทำให้ร่ำรวยขึ้น</p>	1	เหมาะสม

ข้อคำถาม	ค่า IOC	แปลผล
<p>ให้นักเรียนรับฟังเรื่องราวต่อไปนี้ แล้วพูดบอกเล่าเรื่องราวที่ได้รับฟังโดยใช้เวลาไม่เกิน 2 นาที</p> <p>นิทานพื้นบ้านเรื่อง คนตัดไม้กับเทพารักษ์</p> <p>คนตัดไม้ นั่งร้องไห้อยู่ริมลำธารเพราะทำขวานตกลงไปในสระน้ำเทพารักษ์สงสารจึงลงไปงมเอาขวานทองคำขึ้นมาให้คนตัดไม้เป็นคนซื้อจึงตอบกับเทพารักษ์ว่าขวานทองนั้นไม่ใช่ของตน ครั้นเทพารักษ์งมเอาขวานเงินขึ้นมาให้อีก เขาก็ไม่รับเทพารักษ์จึงงมเอาขวานเหล็กธรรมดาๆ มาให้คนตัดไม้เห็นว่าเป็นขวานของตน จึงดีใจเป็นอย่างมาก บอกว่าเป็นขวานของตนเทพารักษ์ชื่นชมในความซื่อตรงของคนตัดไม้ จึงมอบขวานทองและขวานเงินให้เป็นของขวัญ</p>	1	เหมาะสม
<p>ให้นักเรียนรับฟังเรื่องราวต่อไปนี้ แล้วพูดบอกเล่าเรื่องราวที่ได้รับฟังโดยใช้เวลาไม่เกิน 2 นาที</p> <p>นิทานพื้นบ้านเรื่อง ความซื่อสัตย์</p> <p>ครอบครัวของหนูมีฐานะยากจน พ่อกับแม่ต้องไปรับจ้างถางหญ้าในไร่ของเศรษฐีทุกวัน วันหนึ่งลูกชายของเศรษฐีทำสร้อยคอหล่นหายจึงพูดว่า ทุกคนช่วยกันหาสร้อยคอหน่อย แต่ไม่มีใครหาเจอเลยสักคน วันต่อมาหนูตามพ่อแม่ไปในไร่ระหว่างวิ่งเล่นอยู่นั้น หนูมองเห็นสร้อยคอตกอยู่ข้างกอหญ้าจึงรีบวิ่งไปถามแม่ว่า สร้อยคอใครหรือจ๊ะ แม่จึงสอนหนูว่า สร้อยคอไม่ได้เป็นของเรา เราต้องเอาไปคืนเขา ครอบครัวของหนูจึงนำสร้อยคอไปคืนลูกของเศรษฐี เศรษฐีจึงบอกว่าพวกเจ้าเป็นคนมีความซื่อสัตย์ เราจะให้รางวัลแก่พวกเจ้า</p>	1	เหมาะสม

เกณฑ์ประเมินทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

5	4	3	2	1	ค่า IOC	แปลผล
ความเข้าใจจากการฟัง (Listening Comprehension)						
เข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมด สามารถพูดบอกเล่าเรื่องราว จากเรื่องที่ฟังได้ครบถ้วน ได้ใจความ ดังนี้ 1. ใคร 2. ทำอะไร 3. ที่ไหน 4. อย่างไร 5. มีจุดจบอย่างไร	เข้าใจเนื้อเรื่องส่วนใหญ่ สามารถพูดบอกเล่าเรื่องราวจากเรื่องที่ฟังได้ 4 องค์ประกอบ	เข้าใจเนื้อเรื่องส่วนใหญ่ สามารถพูดบอกเล่าเรื่องราวจากเรื่องที่ฟังได้ 3 องค์ประกอบขึ้นไป	เข้าใจเนื้อเรื่องส่วนใหญ่ สามารถพูดบอกเล่าเรื่องราวจากเรื่องที่ฟังได้ 2 องค์ประกอบขึ้นไป	เข้าใจเนื้อเรื่องส่วนใหญ่ สามารถพูดบอกเล่าเรื่องราวจากเรื่องที่ฟังได้น้อยกว่า 2 องค์ประกอบขึ้นไป	1	เหมาะสม
ความคล่องแคล่วในการพูด (Fluency)						
ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการพูดตามองค์ประกอบทั้งหมดดังนี้ 1. น้ำเสียงในการพูดเสียงดังชัดเจน 2. พูดคล่องแคล่วใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา 3. ไม่ออกเสียงที่ไม่จำเป็น (เช่น เอ่อ อ่า แบบว่า แล้ว) 4. แบ่งวรรคตอนได้ถูกต้องทั้งหมด	ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการพูด 4 องค์ประกอบขึ้นไป	ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการพูด 3 องค์ประกอบขึ้นไป	ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการพูด 2 องค์ประกอบขึ้นไป	ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการพูดน้อยกว่า 2 องค์ประกอบขึ้นไป	1	เหมาะสม
การออกเสียง (Pronunciation)						
ออกเสียงถูกต้องและชัดเจนตามหน่วยเสียงต่อไปนี้ 1. เสียงพยัญชนะเดี่ยว /ร/ 2. พยัญชนะควบกล้ำแท้ (ร ล ว) 3. พยัญชนะที่มีเสียง ห นำ	ออกเสียงถูกต้องและชัดเจนตามหน่วยเสียงต่อไปนี้ 1. เสียงพยัญชนะเดี่ยว /ร/ 2. พยัญชนะควบกล้ำแท้ (ร ล ว)	ออกเสียงถูกต้องและชัดเจนตามหน่วยเสียงต่อไปนี้ 1. เสียงพยัญชนะเดี่ยว /ร/ 2. พยัญชนะควบกล้ำแท้ (ร ล ว)	ออกเสียงถูกต้องและชัดเจนตามหน่วยเสียงต่อไปนี้ 1. เสียงพยัญชนะเดี่ยว /ร/ 2. พยัญชนะควบกล้ำแท้ (ร ล ว)	ออกเสียงถูกต้องและชัดเจนตามหน่วยเสียงต่อไปนี้ 1. เสียงพยัญชนะเดี่ยว /ร/ 2. พยัญชนะควบกล้ำแท้ (ร ล ว) 3. พยัญชนะที่มีเสียง ห นำ	0.67	เหมาะสม

5	4	3	2	1	ค่า IOC	แปลผล
4.ออกเสียง พยัญชนะท้าย หรือ เสียงตัวสะกด ชัดเจน ไม่ขาดหาย ผู้รับสารเข้าใจ และ ออกเสียงใกล้เคียง กับเจ้าของภาษา	3. พยัญชนะที่มี เสียง ห นำ 4.ออกเสียง พยัญชนะท้าย หรือเสียง ตัวสะกดชัดเจน ไม่ขาดหาย ออกเสียงถูกต้อง อย่างน้อยร้อยละ 80 ของคำใน เรื่องที่พูด	3. พยัญชนะที่มี เสียง ห นำ 4.ออกเสียง พยัญชนะท้าย หรือเสียง ตัวสะกดชัดเจน ไม่ขาดหาย ออกเสียงถูกต้อง อย่างน้อยร้อยละ 60 ของคำใน เรื่องที่พูด	3. พยัญชนะที่มี เสียง ห นำ 4.ออกเสียง พยัญชนะท้าย หรือเสียง ตัวสะกดชัดเจน ไม่ขาดหาย ออกเสียงถูกต้อง อย่างน้อยร้อยละ 40 ของคำใน เรื่องที่พูด	4.ออกเสียง พยัญชนะท้าย หรือ เสียงตัวสะกด ชัดเจน ไม่ขาดหาย ออกเสียงถูกต้อง น้อยกว่าร้อยละ 40 ของคำในเรื่องที่พูด		
คำศัพท์ (Vocabulary)						
การใช้คำได้ครบ ตามองค์ประกอบ คือ 1.ใช้คำศัพท์ถูกต้อง ตามความหมาย มากกว่าร้อยละ 81 2. ใช้คำศัพท์ได้ เหมาะสมกับบริบท ของเรื่องที่พูด มากกว่าร้อยละ 81	การใช้คำได้ครบ ตาม องค์ประกอบ ดังนี้ 1.ใช้คำศัพท์ ถูกต้องตาม ความหมาย มากกว่าร้อยละ 61-80 2. ใช้คำศัพท์ได้ เหมาะสมกับ บริบทของเรื่องที่ พูดมากกว่าร้อยละ ละ 61- 80	การใช้คำได้ครบ ตาม องค์ประกอบ ดังนี้ 1.ใช้คำศัพท์ ถูกต้องตาม ความหมาย มากกว่าร้อยละ 41-60 2. ใช้คำศัพท์ได้ เหมาะสมกับ บริบทของเรื่องที่ พูดมากกว่าร้อยละ ละ 41- 60	การใช้คำได้ครบ ตาม องค์ประกอบ ดังนี้ 1.ใช้คำศัพท์ ถูกต้องตาม ความหมาย มากกว่าร้อยละ 21-40 2. ใช้คำศัพท์ได้ เหมาะสมกับ บริบทของเรื่องที่ พูดมากกว่าร้อยละ ละ 21- 40	การใช้คำได้ครบ ตามองค์ประกอบ ดังนี้ 1.ใช้คำศัพท์ถูกต้อง ตามความหมาย น้อยกว่าร้อยละ 40 2. ใช้คำศัพท์ได้ เหมาะสมกับบริบท ของเรื่องที่พูดน้อย กว่าร้อยละ 40	0.67	เหมาะสม
หลักภาษา (Grammar)						
ใช้หลักภาษาในการ พูดตาม องค์ประกอบดังนี้ 1.เรียงโครงสร้าง ประโยคได้ถูกต้อง ตามหลักภาษาร้อย ละ 81 ขึ้นไป 2.ใช้คำเชื่อมได้ ถูกต้องร้อยละ 81 ขึ้นไป	ใช้หลักภาษาใน การพูดตาม องค์ประกอบ ดังนี้ 1.เรียงโครงสร้าง ประโยคได้ ถูกต้องตามหลัก ภาษาร้อยละ 61-80	ใช้หลักภาษาใน การพูดตาม องค์ประกอบ ดังนี้ 1.เรียงโครงสร้าง ประโยคได้ ถูกต้องตามหลัก ภาษาร้อยละ 41-60	ใช้หลักภาษาใน การพูดตาม องค์ประกอบ ดังนี้ 1.เรียงโครงสร้าง ประโยคได้ ถูกต้องตามหลัก ภาษาร้อยละ 21-40	ใช้หลักภาษาในการ พูดตาม องค์ประกอบดังนี้ 1.เรียงโครงสร้าง ประโยคได้ถูกต้อง ตามหลักภาษาน้อย กว่าร้อยละ 40 2.ใช้คำเชื่อมได้ ถูกต้องน้อยกว่า ร้อยละ 40	0.67	เหมาะสม

5	4	3	2	1	ค่า IOC	แปลผล
	2.ใช้คำเชื่อมได้ ถูกต้องร้อยละ 61-80	2.ใช้คำเชื่อมได้ ถูกต้องร้อยละ 41-60	2.ใช้คำเชื่อมได้ ถูกต้องร้อยละ 21-40			

4. ผลประเมินดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

ที่	คุณลักษณะ/พฤติกรรมบ่งชี้	ค่า IOC	แปลผล
1	มีสมาธิและตั้งใจฟังบทเรียน และภาระงาน*	1	เหมาะสม
2	ฝึกออกเสียงจากภาระงานในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์*	1	เหมาะสม
3	ตั้งใจออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจนในทุกๆ ภาระงาน*	1	เหมาะสม
4	ระมัดระวังในการออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขระวิธี ในทุกภาระงาน**	1	เหมาะสม
5	ฟังบทเรียน คำสั่ง และภาระงานตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่กดข้ามแถบเครื่องมือในการฟังรอบแรก**	1	เหมาะสม
6	ปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้รับฟังได้ถูกต้อง โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือ*	1	เหมาะสม
7	ตอบคำถามทันทีเมื่อรับฟังภาระงานจบ และตอบคำถามถูกต้องทุกข้อ**	1	เหมาะสม
8	ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมั่นใจทุกครั้งในการทำภาระงาน หลังจากเรียนรู้บทเรียนเรียบร้อยแล้ว**	1	เหมาะสม
9	พยายามพูดได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา (ภาษาไทยกลาง) ในการทำภาระงานทุกครั้งในการทำภาระงาน **	1	เหมาะสม
10	พยายามไม่ออกเสียง เอ้อ อ้า แบบ แบบว่า เกินความจำเป็นขณะทำภาระงาน**	1	เหมาะสม
11	ฟังซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง และตอบคำถามถูกต้องทุกข้อ**	1	เหมาะสม
12	ฝึกใช้ภาษาจากบทเรียนผ่านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์มากกว่า 1 ครั้ง**	1	เหมาะสม
13	ทบทวนบทเรียนการออกเสียงในระบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์**	1	เหมาะสม
14	ปรับปรุงผลงานตามคำแนะนำให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น**	1	เหมาะสม
15	แก้ไขการแบ่งวรรคตอนให้ถูกต้อง เมื่อทราบว่ามีการแบ่งวรรคตอนผิด**	1	เหมาะสม

*สังเกตจากการเรียนรู้ในห้องเรียน ข้อ 1, 2, 3, และ 6

** เก็บร่องรอยจากสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ ข้อ 5, 7, 8, 9, 10 ,11, 12,13, 14, 15

ภาคผนวก ง

ผลการทดสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของ
สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. ผลการทดสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษา
ออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลผล
1. ด้านตัวอักษร	4.67	.57	ดีมาก
1.1 ขนาดของตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย	4.67	.57	ดีมาก
1.2 ชนิดของตัวอักษรมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.67	.57	ดีมาก
1.3 สีของตัวอักษรมีความเหมาะสมต่อการอ่าน	4.67	.57	ดีมาก
2. ด้านภาพประกอบ	4.58	.52	ดีมาก
2.1 ภาพที่ใช้สื่อความหมายกับเนื้อหา	4.33	.57	ดีมาก
2.2 ขนาดของภาพที่แสดงบนหน้าจอมีความเหมาะสม	4.67	.57	ดีมาก
2.3 ขนาดของไฟล์ภาพ	4.67	.57	ดีมาก
2.4 ชนิดของไฟล์ภาพ	4.67	.57	ดีมาก
3. ด้านวิดีโอ	4.73	.46	ดีมาก
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาภาษาไทย	4.67	.57	ดีมาก
3.2 ความเร็วในการแสดงผล	5	.00	ดีมาก
3.3 ขนาดของไฟล์	4.67	.57	ดีมาก
3.4 คุณภาพของภาพมีความชัดเจน	4.67	.57	ดีมาก
3.5 คุณภาพของเสียงมีความชัดเจน	4.67	.57	ดีมาก
4. ด้านสี	5	.00	ดีมาก
4.1 ความสวยงาม สบายตา ไม่อึดอัด	5	.00	ดีมาก
4.2 ความแตกต่างของสีพื้นหน้า และพื้นหลัง	5	.00	ดีมาก
4.3 ความแตกต่างของสีข้อความ	5	.00	ดีมาก
5. ด้านสัญลักษณ์ (Icon) และปุ่ม (Button)	4.55	.77	ดีมาก
5.1 การสื่อความหมาย มีความชัดเจน	4.67	.57	ดีมาก
5.2 มีความเหมาะสมกับเว็บไซต์	4.67	.57	ดีมาก
5.3 ตำแหน่งการจัดวางมีความเหมาะสมกับเว็บ	4.33	1.15	ดีมาก

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลผล
6. ด้านโฮมเพจบทเรียน	4.67	.57	ดีมาก
6.1 โครงสร้างภาพรวมของเว็บไซต์	4.67	.57	ดีมาก
6.2 ส่วนประกอบของโฮมเพจบทเรียน	4.67	.57	ดีมาก
6.3 แสดงแถบเมนูในหน้าโฮมเพจชัดเจน	4.67	.57	ดีมาก
7. ด้านวัตถุประสงค์ของบทเรียน	4.67	.57	ดีมาก
7.1 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับเนื้อหาวิชา	4.67	.57	ดีมาก
7.2 วัตถุประสงค์มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.67	.57	ดีมาก
7.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล	4.67	.57	ดีมาก
7.4 ความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.67	.57	ดีมาก
8. ด้านการนำเสนอเนื้อหา	4.53	.50	ดีมาก
8.1 ความถูกต้อง และความชัดเจนของเนื้อหา	4.67	.57	ดีมาก
8.2 การแบ่งเนื้อหาครอบคลุมประเด็นสำคัญ	5	.00	ดีมาก
8.3 การใช้ภาษา อ่านแล้วเข้าใจ	4	1.00	ดี
8.4 ปริมาณการนำเสนอข้อความต่อหน้าจอ	4.67	.57	ดีมาก
8.5 ความเหมาะสมของตำแหน่งในการนำเสนอ	4.33	.57	ดีมาก
9. ด้านการโต้ตอบบนสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์	4.53	.45	ดีมาก
9.1 บทเรียนเอื้อต่อการโต้ตอบกับระบบ	4.33	.57	ดีมาก
9.2 บทเรียนเอื้อต่อการโต้ตอบกับผู้เรียน	4.33	.57	ดีมาก
9.3 บทเรียนเอื้อต่อการโต้ตอบกับผู้สอน	4.33	.57	ดีมาก
9.4 มีความสะดวกและรวดเร็วในการเลือกใช้เครื่องมือในระบบ	4.67	.57	ดีมาก
9.5 วิดีโอแบบโต้ตอบในบทเรียนง่ายต่อการใช้งาน	4.67	.57	ดีมาก

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลผล
9.6 วิดีโอแบบโต้ตอบในบทเรียนสามารถ กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนได้	4.33	.57	ดีมาก
9.7 ภาระงานแบบโต้ตอบง่ายต่อการใช้งาน	4.67	.57	ดีมาก
9.8 ภาระงานแบบโต้ตอบสามารถส่งเสริม ทักษะให้ผู้เรียนได้	4.33	.57	ดีมาก
9.9 วิดีโอบล็อกง่ายต่อการใช้งาน	4.67	.57	ดีมาก
9.10 วิดีโอบล็อกสามารถส่งเสริมทักษะให้ ผู้เรียนได้	5	.00	ดีมาก

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานฯ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร ด้วยวาจาของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1. หน้าแรก (Index)

OLLE
สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์

[หน้าแรก](#) [บทเรียน](#) [เกี่ยวกับเรา](#) [ประวัติผู้ใช้](#) [ตรวจสอบ](#)

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ภาษาออนไลน์เพื่อพัฒนา ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยบทเรียนนี้ผู้เรียนจะได้พัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูด (ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา) ผ่านเนื้อหาในบทเรียนเรื่อง เจดนาในการสื่อสาร ซึ่งแต่ละบทเรียนจะประกอบด้วยภาระงานที่ฝึกทักษะการฟัง และทักษะการพูด

[เข้าสู่บทเรียน →](#)

เจดนามอกเล่าเรื่องราว

เจดนาถามเพื่อต้องการคำตอบ

เจดนาแนะนำ สิ่ง หรือบอกให้ทำ

เจดนาแสดงอารมณ์

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษา ออนไลน์ (Online Language Learning Environment)

บทเรียนภาษาไทยออนไลน์เหมาะกับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยผู้เรียนจะต้องมีพื้นฐานทางภาษาไทยเบื้องต้น ได้แก่ รู้จักพยัญชนะ สระ ตัวสะกด การประสมคำ ในระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาพหุศตวรรษ 2551

[ข้อมูลเพิ่มเติม →](#)

2. บทเรียน (Lesson)

2.1 รายละเอียดบทเรียน (Detail of lesson)

👤 17 students
📖 5 lessons
📝 2 quizzes
🕒 20 week duration

Overview
Curriculum
Instructor
Reviews

เจตนาออกเล่าเรื่องราว

- 📖 เนื้อหาเจตนาออกเล่าเรื่องราว 10 min
- 📖 เรียนรู้คำศัพท์ประจำบท 05 min
- 📖 ภาระงานที่ 1: ทบทวนการออกเสียงพยัญชนะต้นที่มีเสียง ห นำ 45 min
- 📝 ภาระงานที่ 2: ให้นักเรียนตอบคำถามให้ออกต้อง 5 questions 10 min
- 📝 ภาระงานที่ 3: ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์เติมลงในประโยคให้ออกต้อง 5 questions 15 min
- 📖 ภาระงานที่ 4: ให้นักเรียนรับฟังเรื่องที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้ 10 min

วิดีโอบล็อก

- 📖 วิดีโอบล็อก 45 min

Free
ENROLL

2.2 วิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video)

เจตนาออกเล่าเรื่องราว
BACK TO COURSE

เรียนรู้คำศัพท์ประจำบท

👤 คำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะต้น ห นำ
🕒 Watch later
🔗 Share

หยุดหงิด

(หยุด-หงิด)

[คำกริยา]

MORE VIDEOS

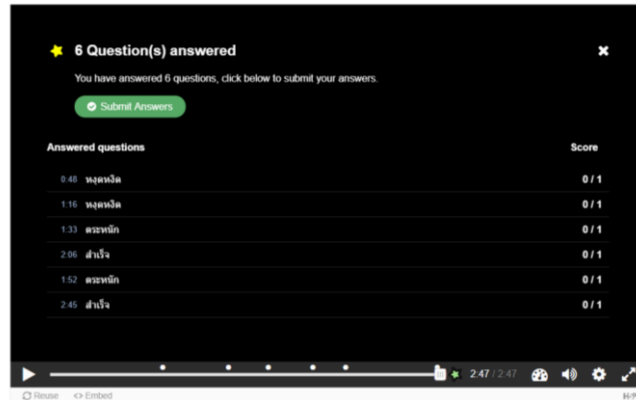
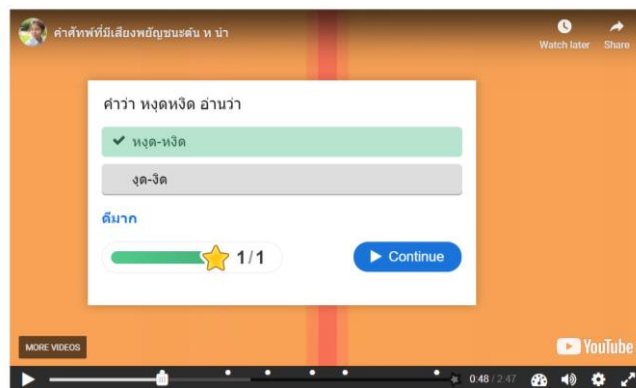
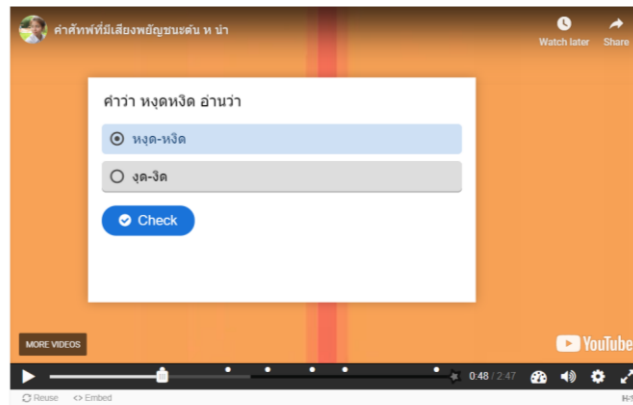
🔄 Refresh

🔍

🔊

⚙️

📺

2.3 ภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task)

ภาระงานที่ 1: ทบทวนการออกเสียงพยัญชนะต้นที่มีเสียง ห นำ

ทบทวนการออกเสียงพยัญชนะต้นที่มีเสียง ห นำ

- ห นำ ง
 - หงาย
 - เหงา
 - หิงกอ
- ห นำ ญ
 - หญิง
 - หญ่า
- ห นำ น
 - หนา
 - หนาว
 - เหน็ดเหนี้ยว
 - ตระหนัก

ออกเสียงคำว่า เหง

Push to speak

← →

Reuse Embed H:P

ออกเสียงคำว่า เหง

หง

1/1

← →

Reuse Embed H:P

ภาระงานที่ 2 ให้นักเรียนตอบคำถามให้ถูกต้อง

Reuse Embed H:P

Review

1.

0:02 / 0:06

Reuse Embed H:P

คำตอบ

1. สำเร็จ

Reuse Embed H:P

2. สำเร็จ

Reuse Embed H:P

สำเร็จ

เสร็จ

NEXT SUMMARY

ภาระงานที่ 2 ให้นักเรียนตอบคำถามให้ถูกต้อง

Reuse Embed H:P

Your Result

100%

80%

Your grade is **passed**

Time spend	01:23
Point	5 / 5
Questions	5
Correct	5
Wrong	0
Skipped	0

REVIEW

Prev
ภาระงานที่ 1: ทบทวนการออกเสียงพยัญชนะต้นที่มีเสียง ห นำ

Next
ภาระงานที่ 3: ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์เดิมลงในประโยคให้ถูกต้อง [H5p id="71"]

ภาระงานที่ 3: ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์เติมลงในประโยคให้ถูกต้อง

Reuse Embed H-P

Review

3. บอยรู้สึก.....ทุกครั้งที่ม่เสี่ยงรบกวนเวลาทำการบ้าน

0:00 / 0:06

Reuse Embed H-P

ชะมักเขม่น

หงุดหงิด

PREV NEXT SUMMARY

ภาระงานที่ 4 : ให้นักเรียนรับฟังเรื่องที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

Reuse Embed H-P

0:02 / 0:30

ให้นักเรียนรับฟังเรื่องราวที่กำหนดให้ สามารถฟังได้ 2 รอบ แล้วตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง

4. เกิดอะไรขึ้นกับตัวละคร

มานีมีจิตใจเบิกบาน แจ่มใส ประสบความสำเร็จในการเรียน

ครูมีจิตใจเบิกบาน แจ่มใส ประสบความสำเร็จในการเรียน

Check Finish

Reuse Embed H-P

2.4 ระบบบันทึกวิดีโอบล็อก (V-blog)

เจดนามอกเล่าเรื่องราว

วิดีโอบล็อก

ให้นักเรียนดูสรุปความจากเรื่องที่ได้ฟังต่อไปนี้ ความยาวไม่เกิน 1 นาที

Reuse Embed H-P

0:00 / 0:30

Reuse Embed H-P

8472a7c6 Flipgrid

ทักษะการสื่อสารด้วย วาจา

Cattareya Wilapana

ความสำเร็จของมานี Apr 30, 2019 4 Topics

3. ประวัติผู้ใช้งาน (User Profile)

ประวัติผู้ใช้

ครูบัว

- Dashboard
- Gradebook
- Courses
- Quizzes
- Orders
- Settings

Course
Instructor

เจตนาบอกเล่าเรื่องราว
ครูบัว

FILTER

Student	Completed	Grade	เลือกจะดูคะแนนโดยผู้จัดทำกิจกรรมที่: 1: ทั้งหมดที่ 2: โดยงานที่ 3: โดยงานที่ 4:				
ณัฐวดี มีจจาคีร์ (thitiwatcr@gmail.com)	6/7	70% In Progress	100%	100%	80%	60%	100%
ชุตินา พรหมณี (nidnominie@gmail.com)	5/7	80% In Progress	100%	100%	100%	80%	80%

4. เกี่ยวกับเรา (About us)

เกี่ยวกับเรา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 ๑๒๖ ถนนพระรามที่ ๕ แขวงคลองสาน เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๑๐
 โทร. ๐๒-๒๓๒-๖๑๐๐๐

เกี่ยวกับเรา

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จัดทำโดย นางสาวศศิญา วิไลประนะ นิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ระบบเก็บข้อมูลผู้เรียน (Back office)

5.1 ข้อมูลภาพรวมของผู้เรียน

Gradebook Screen Options ▾

[เจดนามอกเล่าเรื่องราว](#)

17 items < < 1 of 4 > >

Student	ภาระงานที่ 2: ให้นักเรียนตอบคำถามให้ถูกต้อง [hsip id="70"]	ภาระงานที่ 3: ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องไปประโยคให้ถูกต้อง [hsip id="71"]	Email	Enrolled	Average	Status
มนิชา มงคล	Passed	Passed	biwyywo@gmail.com	May 24, 2019	100%	Finished
วรากร เจ็บใจ	Passed	Passed	meeleang@gmail.com	May 24, 2019	100%	Finished
วิฑูรย์ คุ้มประจักษ์	Passed	Passed	valuedfriend_za@hotmail.com	May 24, 2019	80%	Finished
สุภาพ จำเริญ	Passed	Passed	chaipat.media9@gmail.com	May 24, 2019	100%	Finished
ณัฐพล ศรีงโกร	Passed	Passed	pinkbiv@hotmail.com	May 24, 2019	80%	Finished
Student	ภาระงานที่ 2: ให้นักเรียนตอบคำถามให้ถูกต้อง [hsip id="70"]	ภาระงานที่ 3: ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องไปประโยคให้ถูกต้อง [hsip id="71"]	Email	Enrolled	Average	Status

17 items < < 1 of 4 > >

5.2 ข้อมูลจำแนกตามภาระงาน

Results for "คำศัพท์ประจำบท ท นา" [View](#) [Edit](#)

Search

User	Score	Maximum Score	Opened	Finished	Time spent
ณัฐวุฒิ มีฉายาสิทธิ์	6	6	June 6, 2019 9:25 am	June 6, 2019 9:30 am	4:36
บุษิมา พรหมดี	6	6	May 29, 2019 3:41 am	May 29, 2019 3:46 am	5:21
ชนวิวัฒน์ โสภณ	6	6	May 29, 2019 3:05 am	May 29, 2019 3:10 am	5:11
เจษฎิภัทร โพธิ์สุวรรณ	3	6	May 29, 2019 3:04 am	May 29, 2019 3:09 am	4:52
ปวีรินทร์ จันทิโย	6	6	May 29, 2019 1:57 am	May 29, 2019 2:03 am	5:38
วิภาวี เหม็ง	4	6	May 29, 2019 1:58 am	May 29, 2019 2:03 am	5:35
ศศิษฎิณี กลอนก	5	6	May 29, 2019 1:57 am	May 29, 2019 2:03 am	5:33
มนิษา นนทะสง	4	6	May 27, 2019 9:38 am	May 27, 2019 9:43 am	4:24
ญานิกา นนทะสง	6	6	May 27, 2019 8:57 am	May 27, 2019 9:42 am	45:16
พิศลา ศรีจันทร์	4	6	May 27, 2019 9:36 am	May 27, 2019 9:41 am	5:05
student15	6	6	May 27, 2019 7:02 am	May 27, 2019 7:06 am	3:28
ณัฐพล ศรีจันทร์	6	6	May 24, 2019 8:34 am	May 24, 2019 8:38 am	4:30
วรรณ เชื้อโพ	6	6	May 24, 2019 8:06 am	May 24, 2019 8:11 am	4:45
ศุภาพ จันทิโย	6	6	May 24, 2019 8:06 am	May 24, 2019 8:11 am	4:42

Results for "บทวน ท นา ผักทอด" [View](#) [Edit](#)

Search

User	Score	Maximum Score	Opened	Finished	Time spent
ณัฐวุฒิ มีฉายาสิทธิ์	20	26	June 6, 2019 9:30 am	June 6, 2019 9:36 am	5:50
บุษิมา พรหมดี	24	26	May 29, 2019 3:47 am	May 29, 2019 3:59 am	12:05
เจษฎิภัทร โพธิ์สุวรรณ	15	26	May 29, 2019 3:09 am	May 29, 2019 3:24 am	15:40
ชนวิวัฒน์ โสภณ	22	26	May 29, 2019 3:10 am	May 29, 2019 3:20 am	9:50
ศศิษฎิณี กลอนก	23	26	May 29, 2019 2:03 am	May 29, 2019 2:16 am	12:42
วิภาวี เหม็ง	24	26	May 29, 2019 2:03 am	May 29, 2019 2:16 am	12:37
ปวีรินทร์ จันทิโย	25	26	May 29, 2019 2:03 am	May 29, 2019 2:15 am	11:36
ญานิกา นนทะสง	18	26	May 27, 2019 9:43 am	May 27, 2019 9:53 am	10:41
มนิษา นนทะสง	23	26	May 27, 2019 9:43 am	May 27, 2019 9:48 am	4:39
student15	23	26	May 27, 2019 7:06 am	May 27, 2019 7:11 am	5:22
ณัฐพล ศรีจันทร์	22	26	May 24, 2019 8:38 am	May 24, 2019 8:43 am	4:32
วิรัชพงศ์ ผ่องางค์	21	26	May 24, 2019 8:18 am	May 24, 2019 8:31 am	12:48
วรรณ เชื้อโพ	17	26	May 24, 2019 8:11 am	May 24, 2019 8:25 am	13:49
ศุภาพ จันทิโย	25	26	May 24, 2019 8:11 am	May 24, 2019 8:20 am	8:57

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแผนจัดการเรียนรู้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

**แผนจัดการเรียนรู้ภาษาในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน
(คาบเรียนที่ 1-3)**

วิชา ภาษาไทย	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 คิดต่างกัน แต่อยู่ร่วมกันได้	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561
เรื่อง เจตนาในการสื่อสาร: เจตนาบอกเล่าเรื่องราว	เวลา 50 นาที/คาบ

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

**มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้
ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์**

ตัวชี้วัด ท 3.1 ม. 1/1 การพูดสรุปความ พูดแสดงความรู้ความคิดสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟัง
และดู

2. สาระสำคัญ

เจตนาบอกเล่าเรื่องราว เป็นการสื่อสารที่ผู้พูดต้องการบอกกล่าวเรื่องราวต่าง ๆ ให้ทราบว่ามีใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไหร่ ให้ผู้ฟังรับทราบ ลักษณะประโยคที่เกี่ยวข้องได้แก่ ประโยคบอกเล่า มีโครงสร้างในการแสดงให้รู้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไหร่ และประโยคปฏิเสธที่มีโครงสร้างเดียวกับประโยคบอกเล่าแต่มีคำที่แสดงถึงการปฏิเสธคือ ไม่ มิได้ หรือไม่ได้ ทั้งนี้คำศัพท์ที่ใช้ในการยกตัวอย่างคัดเลือกมาจากคำศัพท์ประจำระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้และฝึกทักษะการฟัง การออกเสียง และการพูดผ่านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์

3. สาระการเรียนรู้

เจตนาในการสื่อสาร

เจตนาบอกเล่าเรื่องราวหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง เช่น

- เมื่อวานนี้พี่กำลังอาบน้ำอยู่กลางดึก จู่ๆ ก็มีเสียงเคาะประตูดังขึ้น ก็อึก ก๊อ ก๊อ แต่พอถามกลับไปว่าใคร ก็ไม่มีใครตอบกลับมา พี่จึงคิดว่าคงมาเคาะผิดห้อง แต่พออาบน้ำเสร็จก็มีเสียงเคาะประตูดังอีกรอบ ก๊อ ก๊อ ก๊อ คราวนี้พี่ว่าต้องมีอะไรแปลกๆ จึงรวบรวมความกล้าไปเปิดประตู แล้วสิ่งที่พี่พอเจอก็คือ แมวน้อยน่ารักหนึ่งตัว

- ความสำเร็จของมานี: มานีเรียนวิชาสังคมศึกษา คุณครูสอนเรื่องการทำสมาธิเพื่อฝึกจิตใจให้ปลอดโปร่ง กำจัดความหงุดหงิดออกไปจากใจ เมื่อมานีตรงดูจึงเกิดความตระหนักว่าเป็นวิธีการพัฒนาจิตใจที่แยบยล ทำให้ทุกคนมีโอกาสยกจิตตนให้ประเสริฐขึ้น เธอจึงนั่งสมาธิก่อนนอนทุกวันทำให้เธอมีจิตใจเบิกบาน แจ่มใส ประสบความสำเร็จในการเรียน

ลักษณะของประโยคตามเจตนาผู้ส่งสาร

1. เป็นประโยคบอกเล่า ต้องการแจ้งให้ทราบ ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร ชนิดของประโยค

ตัวอย่างประโยคบอกเล่า นกบินอยู่บนท้องฟ้า

2. เป็นประโยคปฏิเสธ รูปประโยคเหมือนประโยคบอกเล่า แต่เพิ่มคำว่า ไม่มีได้ หรือไม่ได้ ในประโยค ตัวอย่าง ฉันไม่ชอบกินข้าว

คำศัพท์ประจำระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำ	คำอ่าน	เสียง	ความหมาย	ตัวอย่างประโยค
หงุดหงิด (ก.)	หงุด-หงิด	ห น ำ ง	อารมณ์เสียอยู่ เสมอๆ	เขาเป็นคนหงุดหงิดง่าย
ตระหนักร (ก.)	ตระ-หนักร	ห น ำ น	รู้ประจักษ์ชัด, รู้ชัดแจ้ง	มะลิตระหนักรได้ว่าถ้าไม่ ขยันซ้อมร้องเพลง จะทำให้ เธอพลาดโอกาสในการ ประกวดร้องเพลงประจำปี
สำเร็จ (ก.)	สำ-เหรีกร	ห น ำ ร	เสร็จ	อีกไม่กี่วัน หนูดิจจะสำเร็จ การศึกษาแล้ว
(ว.)			ที่เสร็จ เรียบร้อย	แม่ให้ฉันไปซื้อเครื่องแกง สำเร็จมาทำแกงส้ม

รายการอ้างอิง

กำชัย ทองหล่อ. (2556). *หลักภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 54 กรุงเทพฯ : รวมสาณสัน.

ราชบัณฑิตสถาน. (2554). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2554. จาก <http://www.royin.go.th/dictionary/>

ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2551). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วิวิธภาษา. กรุงเทพฯ: สกสค. ลาดพร้าว.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. (ม.ป.ป.). *แบบวัดความสามารถการอ่าน การเขียนวิชาภาษาไทย* ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3.

4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ-อุปกรณ์	วิธีการประเมินผล
<p>1. ออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้อง ชัดเจน</p>	<p>ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (คาบที่ 1)</p> <p>1. ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์</p> <p>1.1 นักเรียนรับชมคลิปวิดีโอแบบโต้ตอบการออกเสียงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ประจำระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พร้อมฝึกออกเสียงผ่านระบบ speech recognize ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์</p> <p>1.2 นักเรียนรับชมคลิปวิดีโอการนำคำศัพท์ไปใช้ในการสื่อสารในเจตนาบอกเล่าเรื่องราวหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง ได้แก่ ประโยคบอกเล่า และประโยคปฏิเสธ (โดยใช้ประโยคในคำศัพท์ประจำระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)</p>	<p>สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์</p>	<p>คะแนนจากการฝึกออกเสียง</p> <p>คำศัพท์ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์</p>
<p>2. จับคู่ความหมายของคำศัพท์จากการฟังได้</p> <p>3. ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้</p>	<p>2. ผู้เรียนทำภาระงาน มีรายละเอียดดังนี้</p> <p>2.1 ภาระงานที่ 1 ทบทวนการออกเสียงคำศัพท์ที่มีพยัญชนะที่มี ท นำ จำนวน 24 คำ</p> <p>2.2 ภาระงานที่ 2 ให้นักเรียนตอบคำถามที่ถูกต้อง (เจตนาบอกเล่าเรื่องราว) (รายละเอียดอยู่ด้านท้ายตาราง)</p> <p>2.3 ภาระงานที่ 3 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์เติมลงในประโยคที่ถูกต้อง</p> <p>2.4 ภาระงานที่ 4 รับฟังเรื่องราวที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามจากคำถามที่กำหนดให้</p>	<p>สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์</p>	<p>คะแนนจากภาระงานที่กำหนด</p>
<p>4. พูดเล่าเรื่องราวจากเรื่องที่รับฟังได้</p>	<p>ขั้นปฏิบัติภาระงาน (คาบที่ 2)</p> <p>1. ผู้เรียนฟังเรื่องราวที่กำหนดให้ เรื่อง ความสำเร็จของงาน</p> <p>2. ผู้เรียนบันทึกวลีหรือวลีที่เอื้อมถึงหัวข้อภาระงานที่ครูกำหนดให้คนละไม่เกิน 3 นาที แล้วนำขึ้นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์</p>	<p>สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์</p>	<p>การประเมินวิดีโอเลือก</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ-อุปกรณ์	วิธีการประเมินผล
5. แสดงความคิดเห็นต่อผลงานได้	<p>ขั้นหลังปฏิบัติการระงาน (คาบที่ 3)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนรับชมบล็อกวิดีโอของเพื่อนร่วมชั้น 2 คน แล้วแสดงความคิดเห็นเห็นโดย การบันทึกเสียงในช่องแสดงความคิดเห็น 2. ผู้สอนร่วมแสดงความคิดเห็นและให้ผลป้อนกลับกับผู้เรียนในการทำการระงาน บล็อกวิดีโอ 3. ผู้เรียนพิจารณาความคิดเห็นจากเพื่อนและผลป้อนกลับจากผู้สอน แล้วเสนอ แนวทางการแก้ปัญหาในการระงานต่อไปผ่านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษา ออนไลน์ 	สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์	แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษา ออนไลน์

5. เครื่องมือในการวัดผล

- 5.1 ภาระงานที่ 1-4
- 5.2 แบบประเมินผลงานที่ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา
- 5.3 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์

ภาระงานที่ 1 ทบทวนการออกเสียงคำศัพท์ที่มีพยัญชนะที่มี ห นำ ดังนี้

ห นำ ง : หงาย เหงา หงิงงอ หงุดหงิด

ห นำ ญ : หญิง หญ้า

ห นำ น : หนา หนาว เหน็ดเหนื่อย ตระหนัก

ห นำ ม : หมา หมอน ไหม

ห นำ ย : หยาด หยุด หยอก

ห นำ ร : หรือ หรุหร่า สำหรับ สำเร็จ

ห นำ ล : หลาม หลอก หลากหลาย

ห นำ ว : หวาน หวิด แหวน

ภาระงานที่ 2 ให้นักเรียนตอบคำถามให้ถูกต้อง

1. ข้อใดออกเสียงพยัญชนะต้นเหมือนคำว่า หรือ (สำเร็จ / เสรีจ)
2. ข้อใดออกเสียงพยัญชนะต้นเหมือนคำว่า หนาว (ตระหนัก / นักเรียน)
3. ข้อใดออกเสียงพยัญชนะต้นเหมือนคำว่า หงุดหงิด (เงา / เหงา)
4. ข้อใดออกเสียงพยัญชนะต้นเหมือนคำว่า สำเร็จ (หรือ / รือ)
5. ข้อใดออกเสียงพยัญชนะต้นเหมือนคำว่า หนัก (นา / หนา)

ภาระงานที่ 3 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์เติมลงในประโยคให้ถูกต้อง

1. งานครั้งนี้.....ได้เพราะทุกคนร่วมมือกัน
(1. สำเร็จ / 2. ล้มเหลว)
2. มานะ.....ได้ว่าต้องขยันทำแบบฝึกหัดเลขให้มากๆ จะได้สอบผ่านเสียที
(1. พลิกแพลง / 2. ตระหนัก)
3. บอกรู้สึก.....ทุกครั้งที่มีเสียงรบกวนเวลาทำการบ้าน
(1. หงุดหงิด / 2. ขะมักเขม้น)
4. มานีขยันอ่านหนังสือสอบทุกวัน หวังจะสอบที่หนึ่งให้.....
(1. สำเร็จ / 2. สร้างสรรค์)
5. เธออย่าไปทำให้เขา.....ไปมากกว่านี้เลย
(1. หงุดหงิด / 2. สร้างสรรค์)

ภาระงานที่ 4 รับฟังเรื่องราวที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามโดยการอัดเสียงเพื่อตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง

ความสำเร็จของมานี

มานีเรียนวิชาสังคมศึกษา คุณครูสอนเรื่องการทำสมาธิเพื่อฝึกจิตใจให้ปลอดโปร่ง กำจัดความหงุดหงิดออกไปจากใจ เมื่อมานีไตรตรองดูจึงเกิดความตระหนักว่าเป็นวิธีการพัฒนาจิตใจที่แยบยล ทำให้ทุกคนมีโอกาสยกจิตตนให้ประเสริฐขึ้น เธอจึงนั่งสมาธิก่อนนอนทุกวันทำให้เธอมีจิตใจเบิกบาน แจ่มใส ประสบความสำเร็จในการเรียน

(ที่มา: คณะกรรมการจัดทำชุดพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาไทย)

ให้นักเรียนตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง

1. จากเรื่องเป็นเรื่องราวของใคร (มานี)
2. ตัวละครในเรื่องทำอะไรบ้าง (1. มานีนั่งสมาธิก่อนนอนทุกวัน, 2. คุณครูสอนเรื่องทำสมาธิ)
3. เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหนบ้าง (1. โรงเรียน 2. บ้านของมานี)
4. ตัวละครตระหนักถึงเรื่องใด (มานีตระหนักได้ว่าการทำสมาธิเป็นวิธีพัฒนาจิตใจที่แยบยล)
5. เกิดอะไรขึ้นกับตัวละคร (มานีมีจิตใจเบิกบาน แจ่มใส ประสบความสำเร็จในการเรียน)

เกณฑ์การประเมิน

- ภาระงานที่ 1 คะแนนเต็ม 10 คะแนน นักเรียนผ่านเกณฑ์ 6 คะแนนขึ้นไป
- ภาระงานที่ 2 คะแนนเต็ม 10 คะแนน นักเรียนผ่านเกณฑ์ 6 คะแนนขึ้นไป
- ภาระงานที่ 3 คะแนนเต็ม 10 คะแนน นักเรียนผ่านเกณฑ์ 6 คะแนนขึ้นไป

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาระงานคาบที่ 2 (ขั้นปฏิบัติภาระงาน)

1. ให้นักเรียนรับฟังเรื่องความสำเร็จของมานีจำนวน 1 รอบ
2. ให้นักเรียนบันทึกวิดีโอบล็อกเล่าเรื่องราวที่รับฟัง ความยาวไม่เกิน 3 นาที

ภาคผนวก จ

ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบออนไลน์ฯ

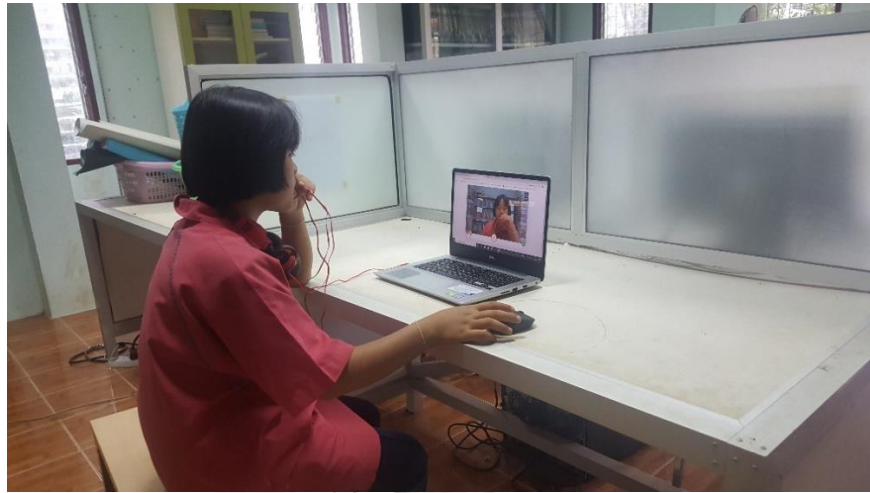
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. การจัดการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

1.1 ปฏิบัติภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task)

1.2 บันทึกวิดีโอบล็อก (V-blog)

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวศุทธิยา วิเลปะนะ
วัน เดือน ปี เกิด	10 ตุลาคม 2536
สถานที่เกิด	จังหวัดอุทัยธานี
วุฒิการศึกษา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	118 พหลโยธิน 48 แยก 28 แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY